

Suze nakon poljupca

Zašto žene gube

kad se prepuste

LISA BEVERE

Draga prijateljice,

Grieh i sram su braća: blizanci koji nas osljepljuju da ne vidimo Božju ljubav i koji koče našu slobodu. Samo nas istina može osloboditi, a Isus je obećao da će nas njegova istina "stvarno osloboditi" (Ivan 8:36). Žene su puno pretrpjele od neprijateljske ruke. Neprijatelj ih želi lišiti dostojanstva i zakopati u jamu osude.

Knjiga *Suze nakon poljupca* poruka je iz samog Božjeg srca Njegovim ljubljenim kćerima. Stvorio te da čezneš za bliskošću, romantikom i strašću. Stvorena si da budeš više od seksualnog objekta i da pronadeš više od običnog seksualnog olakšanja. Božja sila i Riječ može ponovno uspavati sve ono što je bilo prerano probuđeno. Obnovit će čast, snagu i silu u tvom životu kao što je to na predivan način Bog učinio u mom. Šaljem ovu knjigu tebi i vođama diljem svijeta kao mali znak moje ljubavi i podrške. Molim te, podijeli ovu knjigu i druge besplatne materijale dostupne online na [CloudLibrary.org](https://www.CloudLibrary.org) sa svima koje poznaješ. Želim ti da, dok budeš uranjala u istine zapisane na ovim stranicama, uhvatiš svu ljepotu i nagradu koju je Bog odredio za tebe!

Ljubljena, ovo otkrivenje ljubavi i milosti zauvijek je promijenilo tijekom mog života. Dok budeš otkrivala koliko te Bog ljubi, tebe – svoje dragocjeno dijete – molim da i ti budeš zauvijek promijenjena. Voljela bih čuti kako je ova poruka utjecala na tebe i one koji su ti povjereni na brigu.

Iskreno,

Lisa Bevere

LisaBevere@gmail.com

Osvrti na knjigu *Suze nakon poljupca*

Lisa Bevere jedna je od najiskrenijih i najizravnijih Božjih žena koje poznajem. Zato možete biti sigurni da je ova knjiga proizašla iz molitve, urednog života, poznavanja Boga na intimnoj razini i srca posvećenog pomaganju drugima. U doba kada žene žele ući u sve ono što Bog ima za njih, neprijatelj njihovih duša im laže i pokrada ih. Lisa o tom problemu govori iskreno i jasno, pišući stilom koji uvlači čitatelje u priču i ne pušta ih. Mogu to reći jer kad sam počela čitati knjigu, nisam je mogla pustiti iz ruku. Ova je knjiga očajnički potrebna u današnje doba i svaka bi je žena trebala pročitati, bez obzira na dob. Da sam barem i sama imala pristup ovim informacijama kada sam bila djevojka.

- STORMIE OMARTIAN

Jedna od najprodavanijih spisateljica,
autorica knjige *Snaga ženine molitve*

Lisa je upotrijebila Božju riječ da „svjetlom istinitim“ rasvijetli Božju zamisao o svijetu, pokazujući kako bi stvari koje su postale izvrnute i krive trebale biti. Riječ je o izvrsnoj knjizi za moju kćer i vaše kćeri, kao i za sve one koji žele pronaći slobodu u Božjim planovima za muškarce i žene.

- STEVE ARTERBURN

Jedan od najprodavanijih pisaca, autor knjiga *Svačija borba*, *Izbjeći gospodina Pogrešnog i pronaći gospodina Pravog* te osnivač službe *Women of Faith* (Žene vjere)

Lisa na prekrasan način, s milošću i snagom, progovara o najvažnijim problemima ženske seksualnosti. Bog poziva sve žene da povrate sudbinu svoje seksualnosti.

Mislim da je Lisa dotaknula Božje srce i vratila ženama haljine seksualnog dostojanstva.

Obnova je ono što naš Bog želi i o čemu ova knjiga Lise Bevere govori.

Na dražestan i uvjerljiv način opisala je namjere Božjega srca za čistoću ženske seksualnosti.

Od sveg srca ovu knjigu preporučam svim Božjim kćerima, koliko god bile stare. Preporučam je kao izvrstan izvor za voditelje za mlade, savjetnike i roditelje koji vole svoje kćeri.

- dr. sc. DOUGLAS WEISS

Izvršni direktor Centra za savjetovanje *Heart to Heart*

U knjizi koja otvara oči, Lisa Bevere se usuđuje odgovoriti na pitanja o seksu koja postavljaju žene i s kojima se većina vođa bori. Lisina hrabrost i beskompromisni stav čine ovu knjigu obveznim štivom za roditelje i voditelje za mlade. Što je još važnije, knjigu bi trebala pročitati svaka žena koja iskreno želi Božju mudrost da može živjeti u čistoći u ovom iskvarenom svijetu.

- NANCY ALCORN

Predsjednica i osnivačica službe *Mercy Ministries of America*

Bog je Lisi Bevere podario mudrost i znanje i jako sam uzbuđena što je napisala ovu knjigu. Ona sadrži duhovno zdrave savjete koji će blagosloviti mlade žene i pomoći im da se oslobode pritiska koji im društvo nameće. Osim toga, knjiga je i koristan vodič majkama, voditeljima mladih i pastorima za samce.

- BETTY ROBISON

voditeljica, *Life Today*

Moja draga prijateljica Lisa je opet uspjela! Ponovno dotiče srca žena ovom silnom novom knjigom.

- SHERI ROSE SHEPHERD

Govornica i autorica knjiga

Fit for Excellence te *Life Is Not a Dress Rehearsal*

Lisa se sa već poznatim suosjećanjem i uvidom u najdublje skrivene želje ženskog srca obraća ženama, usmjeravajući ih Onome koji je jedina prava Ljubav koja zadovoljava. Razotkriva zablude i laži ovoga svijeta, vraćajući vrijednost i dostojanstvo pravom feminizmu.

- KATIE LUCE

Suosnivačica, *Teen Mania*

Kao nekoga tko je više puta pisao o seksualnoj čistoći muškaraca, neprestano me pitaju: „A što s nama ženama? I mi se borimo sa seksualnim grijesima!“ Žene moraju od druge žene čuti o tome, a Lisa je prava osoba za taj posao. Bog je više puta doslovno transformirao moj život kroz knjige obitelji Bevere. Lisa je očito uzela vrijeme da moli, posti i traži Božje srce u vezi ove teme pa sam siguran da će i vama ova knjiga promijeniti život.

- FRED STOEKER

Koautor knjige *Every Man's Battle, Every Woman's Desire*

LISA BEVERE

Suze
nakon
poljupca

Zašto žene gube

kad se prepuste

SYLOM

Knjigu posvećujem ženama – mladima i starima – koje žele sanjati, ali su zaboravile kako. Nakon poljubaca nikad ne bismo trebale plakati... osim od sreće. Neka bi riječi s ovih stranica oživjele i osnažile san u vašim srcima. Moja je molitva da prihvatite ove istine kao svoje i otjerate svako sjećanje, strah ili noćnu moru koja stoji između vas i neizrecive radosti. Otrčite u naručje svog princa i zakoračite u svoj san.

- Lisa Bevere

Suze nakon poljupca! srpsko - hrvatski jezik, John P. Bevere, Jr
U originalu izdato pod nazivom: "Kissed the Girls and made them Cry - Why women lose when they give in" by Lisa Bevere © Messenger International
Messenger International, P.O. Box 888, Palmer Lake, CO 80133-0888, USA

Copyright © Messenger International

Dodatni izvori na srpskom i hrvatskom jeziku, dostupni su za besplatno preuzimanje na: www.CloudLibrary.org

Ova je knjiga podijeljena vođama i vođama u nastajanju. Knjiga je BESPLATNA i ne smije ju se prodavati. To je dar Messenger International, službe Johna i Lise Bevere. Elektronička adresa autorice: LisaBevere@ymail.com

© 2020 Syloam za srpsko - hrvatsko izdanje, www.syloam.eu

Urednik: Miroslav Fic
Prijevod: Nataša Sulić
Lektura i korektura: Nataša Sulić
Prijelom: Syloam

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove publikacije ne smije se umnožavati, pohraniti u sustav za pronalaženje podataka ili prenijeti u bilo kojem obliku, na bilo koji način bez prethodnog pismenog odobrenja izdavača. Iznimka su kratki navodi. Ako nije drugačije naznačeno, svi biblijski citati uzeti su iz Biblije u izdanju Kršćanske sadašnjosti, Zagreb. Korišteno uz dopuštenje. Sva prava pridržana.

Sadržaj

Osvrti na knjigu	1
1 Božja priča za laku noć	11
2 Gdje smo?	25
3 Idi i ne griješi više	35
4 Buđenje ljubavi	47
5 Uspavana ljepotica	67
6 Prava Pepeljuga	79
7 Što učiniti ako se seksualna ljubav probudi	91
8 Poštuj svog oca	107
9 Živa žrtva	119
10 Slamanje prokletstva	131
11 Odabrana od strastvenog, svetog Boga	149
12 Snaga čistoće	161
13 Obučena da ubije	177
14 Živjeti bez žaljenja	191
15 Zašto gubimo kad se prepustimo	209

Zaključak: Snaga ljubavi	217
O autorici	221
Zahvale	223

1 *Božja priča za laku noć*

Telefon je zazvonio, prekinuvši uobičajeni kaos doma u kojem žive četiri dječaka kojima je upravo završila škola i počeli ljetni praznici.

„Halo?“

Bio je to moj pastor.

„Lisa, htio sam te pitati jesi li slobodna da večeras govoriš srednjoškolkama u grupi mladih o seksu?“

Smrzla sam se, a misli su mi odlutale na zadnju epizodu lokalne emisije na televiziji koju sam pogledala dok sam slagala jednu od mnogih hrpa veša. Ako je emisija bila točna, stvari su se dosta promijenile od mojih srednjoškolskih dana. Prema toj TV emisiji, čak su i djeca završnih razreda osnovne škole već stupala u seksualne odnose, dok ja u svoje vrijeme nisam ni znala za to u toj dobi.

„Večeras?!“ promrmljala sam, primijetivši da sam jako nervozna.

„Da“, nastavio je. „Evo plana. Odvojiti ćemo djevojke od mladića, i ti ćeš u svojoj grupi imati djevojke.“

„John slijede večeras. Bi li ti smetalo da prvo provjerim s njim?“ upitala sam neuvjerljivo, kupujući vrijeme.

„Ne, naravno. Nazovi mene ili pastora za mlade kad odlučiš.“

Poklopila sam... pomalo potresena. Što se događa? Putujem po cijeloj zemlji i propovijedam pred velikim grupama žena različite dobi.

~ Čak su i djeca završnih razreda osnovne škole već stupala u seksualne odnose, dok ja u svoje vrijeme nisam ni znala za to u toj dobi.

Zašto onda imam tremu govoriti pred lokalnim srednjoškolkama? Trebala sam se sabrati. Na kraju krajeva, pa ja sam žena bivšeg pastora za mlade. Preživjela sam te dvije godine manje-više bez problema. A onda sam shvatila da mi nije problem dob grupe... nego tema.

Nazvala sam Johna na mobitel. Javio se s aerodroma dok je presjedao na avion.

„Dušo, naš pastor me pitao hoću li večeras govoriti srednjoškolkama iz grupe za mlade o seksu. Ne znam što da radim.... Ti dolaziš kući večeras, a i dosta kasno mi je javio, a i ne znam što bih im rekla. Jesi li ti znao da je već dosta djevojčica iz sedmog i osmog razreda isprobalo oralni seks?“

Zadnji sam komentar ubacila da ga šokiram, ali Johna to očito nije dotaknulo. „Što se mene tiče, možeš. Mislim da bi trebala ići.“

„Ali što ću reći svim tim djevojkama? Čak ni nemamo kćer, a i skoro da nemam vremena za pripremu“, gundala sam.

„Imaš tri sata, Lisa. Mislim da trebaš ići“, nastavio je John.

Super – nije mi htio popustiti. Čula sam djecu da se svađaju i počinju raditi nered gore na katu.

„Ne, djeca će biti previše divlja da išta uspijem napraviti... a i što da kažem o seksu?!“

„Bog će ti pokazati. Slušaj, ukrcavam se na avion. Nazovi ga i reci mu da se ja slažem s tim.“

„Dobro, ali nisam sigurna... ali javit ću ti. Nazovi me kad sletiš“, promrmljala sam.

Naravno da se John slagao – nije on to trebao napraviti. Mrzim kad se pokušavam „izvući“, a on mi ne pomogne. Otišla sam u njegov ured, preletjela naslove knjige na policama, ne bih li našla neku knjigu na tu temu. Nazvala sam pastora, i dalje ne znajući što ću mu reći.

„Hej, John se slaže.“ Prije nego sam se snašla, pristala sam.

„Odlično! Slušaj, ne želim da se previše pripremaš. Ovako bi to trebalo izgledati: prvo ćemo zajedno imati slavljenje. Onda će cure otići s tobom. Dobit će papire na kojima mogu postaviti bilo koje pitanje. Prvih pola sata ćeš odgovarati na njihova pitanja, a ostalih pola sata ih poučavati i onda ćeš završiti.“

„Hoću li unaprijed dobiti njihova pitanja?“ Odgovor je bio „ne“. Osjećala sam se još nelagodnije.

„Hej, jesi li znao da sam bila stvarno grešnica prije nego sam postala kršćanka? Hoću reći, nije baš da imam neko predivno svjedočanstvo o čistoći ili nečem takvom. Mislim da bi netko drugi bio bolji za ovu temu.“

„U redu, ne trebaš davati svoje svjedočanstvo (jer je sad bilo očito da ga nemam). Želim da pričaš o čistoći i daš im jasne odgovore. Bit će super.“

I otišao je. Poklopila sam, pitajući se kako sam se uopće uvalila u tu priču. Imala sam milijun drugih stvari za napraviti. To je značilo da ću još jednu noć provesti daleko od djece, a i osjećala sam se sve samo ne kvalificiranom da govorim na tu temu. Istrčala sam

iz Johnova ureda i počela skupljati svoja četiri sina da im objavim vijest i izložim svoj slučaj.

„Momci, treba mi vaša pomoć. Mamu su pitali da se obrati grupi srednjoškolki za tri sata. Stvarno se trebam pripremiti za to. Idem u tatin ured. Molim vas, pustite me za to vrijeme na miru. Nemojte mi smetati osim ako nešto nije stvarno hitno. Budite dobri jedan prema drugome. Idite van na svježiji zrak ili gore ili dolje u podrum, ali ne želim vas na ovom katu kuće. Ne želim čuti da se svađate. U redu?“

Pogledavali su se i onda kimnuli glavama u znak pristanka. Prepoznali su u mojim očima pogled očajne žene.

Vratila sam se u Johnov ured i počela izvlačiti knjige i priručnike. Krajičkom oka vidjela sam svog sina Aleca, kako stoji ispred Johnova ureda i gleda me kroz staklena vrata. Otvorila sam vrata.

„Što je bilo, Alec?“ upitala sam nestrpljivo.

„O, ništa. Samo te gledam“, nonšalantno je odgovorio.

„Nemoj to raditi. Sjeti se, trebaš biti ili na katu ili dolje ili vani! Idi!“ rekla sam mu.

„Dobro“, slegnuo je ramenima, odlazeći.

Djeca! Ponovno sam se zatvorila u polu-samoću i otvorila komentar Biblije Matthewa Henryja, ali zapravo nisam imala pojma od kud da počnem. Otvorila sam svoju Bibliju, prošireni prijevod, prolazeći kroz sve moguće poznate stihove iz Pisma o čistoći i bludnosti kad mi je ponovno zazvonio telefon. Već sam bila na rubu strpljenja. Užurbano sam se javila.

„Halo?“

Ponovno moj pastor. „Lisa, slušaj, ništa od večeras. Jednostavno ne možemo to tako brzo organizirati. Ali želimo večeras najaviti da će pouka biti idući tjedan. Hoćeš li biti u gradu idući tjedan?“

Evo moje šanse! Možda me nema idući tjedan. Zgrabila sam planer i okrenula na idući tjedan.

„Kući sam idući tjedan.“

„Odlično – onda ćemo tada.“ I ponovno je otišao.

Donekle sam osjetila olakšanje, znajući da imam cijeli tjedan umjesto tri sata za pripremu (što uopće nije bilo realno jer se još nisam stigla ni istuširati niti skuhati večeru). S olakšanjem sam izdahnula, obznanivši djeci da nam se život vraća u redoviti ritam. Osjećala sam se puno lakšom.

Narednih tjedan dana u srcu sam razmišljala o toj temi. Stvarno sam tražila Boga, pretražujući Pismo i vlastito srce ne bih li našla odgovore na pitanja koja će mi sigurno biti postavljena. Pretpostavila sam da će me pitati barem koliko se daleko „može ići“, a da je to u redu, kao da je naša seksualnost vježba u teretani ili biciklistička utrka. U Pismu sam tražila jasan i konačan odgovor, pretpostavljajući da onaj koji sam dala svojoj djeci kad su bili mali neće upaliti. Na kraju krajeva, ja sam majka koja je svojoj djeci rekla da je Magic Johnson dobio sidu ljubeći se s puno djevojaka, a onda sam se čudila što ne žele više ljubiti bratiće i sestrične na rastanku. Nisam ih htjela zamarati detaljima kad su bili „tako mali“.

Najstarijeg sina sam poslala na tečaj o udvaranju kad je imao 12 godina, obećavši mu da ću mu dogovoriti brak. Čak sam predložila da ću primati prijave za njegovu buduću dok sam na putu. Skoro sam ga uvjerala u to, objasnivši mu koliko će novaca uštedjeti jer neće morati plaćati piće na izlascima s curama. Mogao bi s tim kupiti stvarno pristojan auto.

Ali sad sam trebala biti ozbiljna. Tamo će biti nekoliko stotina djevojaka koje vjerojatno neće pasti na moju teoriju o dogovorenim brakovima. Iskreno sam se pomolila:

Oče, treba mi odgovor za te djevojke. Želim im prenijeti tvoju mudrost, a ne svoje mišljenje ili bilo čije. Trebam li im reći da je u redu držati se za ruke sve dok ne rade ništa više od toga? Ili možda misliš da je i ljubljenje u redu? Stvarno mi brzo treba taj odgovor.

Čekala sam, ali nije bilo nikakvog odgovora na moju molitvu pa sam ustala i otišla se tuširati. Sutra je bio dan D. Dok sam se tuširala, um mi je lutao. Razmišljala sam što bih sve sutra mogla podijeliti, a onda sam začula Duha Svetoga da mi govori.

Rekao mi je: „Tražiš pravila ne bi li ograničila njihovo ponašanje. Pravila ih neće zadržati. Snaga koja im treba mora doći iz odnosa. Nemoj gledati što sve ne bi trebali raditi nego što mogu raditi. Reci im da u vezi mogu ići onoliko daleko koliko bi im bilo ugodno da to rade pred svojim očevima. Jer očevi su zaštitnici i čuvari kćerine čednosti.“

To me oduševilo! Ne radi se o postavljanju pravila i ne smijem razmišljati na taj način. To bi svelo cijelu

U vezi mogu ići onoliko daleko koliko bi im bilo ugodno da to rade pred svojim očevima.

raspravu na pouku o pravilima, zbog čega bi djevojke bile nemoćne, a ja frustrirana. Umjesto toga, važno je da imaju odnos sa svojim nebeskim Ocem i da poštuju zemaljske očeve. Nije se radilo o ograničenjima, moralu i etičkim kodovima zapisanima u kamenu, nego o živim riječima isklesanima u njihovim srcima. Istrčala sam iz tuša, obrisala se i natipkala otprilike šest stranica natuknica za sebe.

Iduće večeri došla sam nakon što je slavljenje već bilo počelo, osjećajući se prilično upadljivo i kao da mi tamo nije mjesto. Očito sam stršila kao žena u četrdesetima, okružena tolikim tinejdžericama.

Nisam se mogla provući neopaženo. Pretpostavljala sam da me djevojke doživljavaju kao još jednu mamu koja zabada nos i došla je špijunirati grupu za mlade. Kad je slavljenje završilo, djevojkama su podijeljeni papirići da zapišu svoja pitanja. Nasmiješila sam se nekolicini djevojaka koje su sjedile blizu mene, nagnuvši se prema njima ne bih li ih ohrabrila da napišu što god žele. Nadala sam se da će biti ljubazne iz straha da ću prepoznati njihove rukopise.

„Ma, ja samo želim pitati nešto u vezi odjeće“, jedna je nevino rekla. Kimnula sam s odobravanjem, nasmiješivši joj se, a u sebi sam mislila: *Odlično! S tim se mogu nositi. Ovo će biti lakše nego sam mislila. Nisam se trebala toliko uzrujavati oko toga.*

Kad su napisale pitanja, sve su se djevojke ustale, napustivši glavnu dvoranu i zaputivši se u sobu za mlade niže niz hodnik. Tamo su ostavljale papire na jednom mjestu dok su ulazile u sobu. Nisam mogla ne primijetiti koliko su glasne djevojke bile dok smo se selili u drugu prostoriju. S nelagodom sam stajala sa strane, čekajući da voditelji skupe papiriće od nekoliko stotina djevojaka i da se djevojke smjeste na svoja mjesta. Kad su sva mjesta bila popunjena, predali su mi skupljene papiriće i mikrofona. Popela sam se na binu u namjeri da počnem čitati pitanja i odgovarati na njih.

Čak me ni bonus od dodatnih sedam dana nije mogao pripremiti na vrstu pitanja koja sam dobila te večeri. Prvo pitanje je bilo slažem li se ili ne da je određeni pripravnik u crkvi (imenovan na papiru) najseksipilniji čovjek na svijetu. Odgovorila sam da se ne slažem. Rekla sam djevojkama da mislim kako je moj muž najzgodniji čovjek na svijetu.

Iduće pitanje je bilo o odjeći: *Je li u redu obući se izazovno? Koliko kože odjednom smijemo pokazati?*

Promotrla sam prisutne djevojke. Puno ih je na sebi imalo toliko kratke suknje da me bilo strah što bi se moglo dogoditi kad sjednu. Nekima se vidio goli trbuh, otkrivajući probušeni pupak iznad

traperica ili kratkih hlača koje kao da su namjerno povukle što je niže moguće na kukove.

Čisto da razjasnim situaciju, upitala sam: „Pitate se je li u redu da se oblačite izazovno?“

Većina je zadovoljno kimnula glavom jer ih razumijem.

„Naravno, mislim da je to izvrsna ideja. Idite i obucite se kao prostitutke ako želite privući muškarce koji se povlače s prostitutkama. To vam je poput pecanja – mamac koji koristite odredit će što ćete uloviti. Ako želite uloviti ljigavog tipa, pod svaku cijenu se oblačite ljigavo.“

Ostale su malo zatečene pa sam nastavila: „Ne kažem da je loše oblačiti se lijepo ili pratiti modu, ali žena bi se trebala obući privlačno i izazovno jedino iza zatvorenih vrata za svoga muža.“

~ To vam je poput pecanja – mamac koji koristite odredit će što ćete uloviti.

Rekla sam im da se nekad obučem na određeni način dok sam sama s mužem u sobi, ali ne bih to obukla dok šecem psa ili pečem jaja ujutro sinovima. Znalo bi se dogoditi da mi djeca pomažu slagati veš i da im znatiželju izazove žarko obojeni ili neobično oblikovan komad donjeg rublja. Ja bih im tad objasnila da je to „mamina i tatina“ odjeća. Slegnuli bi ramenima i dodali mi takav komad odjeće: „Evo, ti to složi. Nisam siguran da znam kamo to ide.“

Djevojke su pitale i koje je dijelove tijela u redu probušiti piercingom, a ja sam im na temelju Biblije rekla: uši i nos (Ez 16:12). Preporučila sam im da na druga mjesta ne stavljaju piercing.

Nekoliko je pitanja bilo postavljeno o biblijskom stavu o homoseksualnosti. Govori li Biblija o tome? Je li to pogrešno? Kako ljubav između dvoje ljudi uopće može biti pogrešna, bili oni

homoseksualci ili ne? Kao odgovor, uputila sam ih da same prouče tu temu, objasnivši im da nešto što je samo po sebi ispravno (ljubav) može u krivom kontekstu (seksualna privlačnost između dvije osobe istoga spola) ipak biti pogrešno. To je krivi način da se zadovolji potreba koja je legitimna, izokretanje od Boga određenog načina da se izrazi seksualna privlačnost.

Postavljale su i pitanja o oralnom seksu, neka su bila i nepristojna, gruba, a da ne govorim koliko su bila bez poštovanja. Ali onda je došlo veliko pitanje. Da se razumijemo. Već sam ga bila pročitala, ali svaki put bih taj papirić stavljala na kraj. Riječ je o najčešće postavljenom pitanju, nakon kojeg po broju postavljanja ide pitanje: *Je li u redu oblačiti se seksi?* Više ga nisam mogla izbjegavati – to je bio trenutak koji su čekale: veliko pitanje... *Koliko daleko smijemo ići?*

Kad sam im rekla odgovor koji mi je dao Duh Sveti, utihnulo

— *Koliko daleko se smije ići?*

je šaputanje i meškoljenje i mogli ste čuti muhu u zraku.

Svaka od djevojaka upravo je proživljavala taj scenarij u mislima. *Pred tatom? Kako bi to izgledalo? Ma daj, neću raditi te stvari pred tatom!*

I to je istina jer se većina takvih stvari vezanih uz seksualnost radi iza zatvorenih vrata, u tamnim kutovima, pod okriljem noći, u autu ili u drogiranom ili alkoholiziranom stanju. Da smo potpuno besramni, možda bismo se usudili raditi takve stvari u mračnoj sobi u kući dok nam roditelji spavaju, ali nikad na svjetlu, trijezni, ispred svojih očeva!

Dvoranom je i dalje vladala tišina i znala sam da je to ispravan odgovor na krivo pitanje postavljeno od gomile zbunjenih i ranjivih djevojaka. Najalarmantnije otkrivenje mi je bilo da stojim pred srednjoškolkama koje idu u crkvu i koje vode strastveni, revni i gorljivi pastori za mlade. Znala sam da voditelji te grupe mladih revnuju za svetošću i da gore za Bogom, željni vidjeti mlade

obnovljene i probuđene. Zнала sam da ti voditelji u privatnom životu žive sveto i čisto. U čemu je onda bio problem? Vrlo brzo sam doznala odgovor.

Propovijedala sam i završila službu u 9 sati navečer. Pozvala sam sve koji žele da ostanu na molitvi ili jednostavno razgovoru, ako imaju dodatna pitanja za mene ili nekog od voditelja za mlade. Iznenadila sam se koliko je djevojaka ostalo. Izgledale su potpuno drugačije nego na početku, kada im se na licima vidio prkos. Ono što sam čula u naredna dva sata slomilo mi je srce.

Mlade djevojke opterećene bolom i sramom zbog seksualnog zlostavljanja i uznemiravanja od strane onih kojima su vjerovalе: prijatelja, partnera, ujaka, braće, očuha ili čak očeva. Mlade djevojke čiji je um neprestano mučen slikama seksualnih scena iz perverzних filmova, glazbenih videa, slika ili internetskih stranica. Mlade djevojke koje su se osjećale prljavo zbog razgovora ili šala u kojima su sudjelovale ili ih čule, posramljene zbog toga kojim su ih sve imenima nazivali. Druge su bile zarobljene u masturbaciji.

Sve su se te tajne poput tamnog oblaka nadvile nad njihove mlade živote, ostajući na njima poput prljavštine koja se ne može više isprati, poput mirisa dima koji prati one koji su upravo bili usred vatre.

Te kćeri nisu imale svoje utočište gdje se mogu odmoriti i spavati bez uznemirujućih slika, zamišljanja, glasova ili sjena iz prošlosti. Strah i sram ih je izolirao, udaljivši ih od mira. Neke su pokušavale slijediti pravila, ali ubrzo su shvatile da im to nije nikakva zaštita protiv borbe koja se vodila u njihovim umovima. Čak i kad bi tijelom pobjegle od fizičke povrede, umom ne bi. Čeznule su da ih vitez u sjajnom oklopu spasi. Da pobjegnu iz mračnog dvorca sjena u kojem su bile zarobljene, ali vitezova nije bilo. Previše često su ih upravo muškarci razočarali, povrijedili, napustili, ostavljajući ih ranjive i nepovjerljive.

Ispričale su mi priče o zlostavljanju – toliko suptilnom da biste

~ Čeznule su da ih netko spasi.
 Da pobjegnu iz tamnih sjena
 koje su ih zarobile, ali vitezova nije bilo.

ga lako mogli zamijeniti za nešto potpuno bezazleno: roditelji koji sa svojom djecom kući ili u kinu

gledaju filmove prepune seksualnog promiskuiteta i često golotinje. Mlade djevojke su rekly koliko im je neugodno gledati to sa svojim roditeljima, pogotovo s očevima. Bilo bi ih sram i vrpoljile bi se, a onda bi pogledale roditelje i vidjele da se oni ne vrpolje. Nakon nekoliko takvih filmova ili emisija na televiziji, potisnule bi nelagodu, ali više nisu mogle roditelje gledati na isti način. Kao da je gledanje očeva dok pilje u gole grudi drugih žena na seksualan način razgolilo njihove djevičanske grudi. Iz tog su iskustva izašle ranjive i povrijeđene, ni ne znajući zašto.

Ali kako da se kći osjeća sigurnom i zaštićenom ako njezin otac uživa u promiskuitetu? Hoće li osjetiti njegovu zaštitu, protivljenje ili razočarenje kad nije u blizini ako to nije osjetila ni kad jest? A što se događa kad se male djevojčice više ne osjećaju sigurno?

Možda se nikada niste osjećali ovako, ali ste se potpuno zatvorili zbog ružne bezbožne slike o seksualnosti koju naše društvo promovira. Kao da je neprijatelj potpuno iskrivio sliku zdrave želje i ljubavi, pretvorivši je u jeftini bljesak požude. Zato vam se želja i buđenje bilo kakve strasti čini kao nešto vrlo zastrašujuće. Pitate se kako ste ikada mogli sigurnost i ograničenja koja donose pravila zamijeniti za čežnju i napuštenost.

I zašto da pišem knjigu o seksualnoj čistoći kad izgleda kao da to nikoga ne zanima? Kome da je pišem? Da vam odgovorim: ova knjiga je za kćeri koje čekaju. Za majke da se sjete. Za sve one posrnule koji se ponovno žele podići. I za one koji su se čuvali u čistoći, da spoznaju i u potpunosti razumiju svoju nagradu te se ohrabre ostati snažni.

Knjiga je pismo generacije majki i mentorica koje su upoznale

žaljenje kćerima ove generacije, da ne ponavljaju naše pogreške nego da naslijede obećanja, a ne bol. Ona je alat svim majkama koje se osjećaju da ne mogu kćerima reći „ne“ jer su prije puno godina i same rekle „da“.

Ovo nije priručnik s uputama što se smije, a što ne... već knjiga obnove. Prozor u svijet kako ga Bog vidi, otkrivenje Njegove prvotne namjere i želje za svijet. Netko će je možda nazvati nemogućom bajkom, ali ja vjerujem da može biti istina. Pravila nas nikada neće osloboditi, kao što se nikada nećemo zbog straha i kontrole osjećati sigurnima. Istina je ta koja nas oslobađa, glasnija od svih laži koje nas trenutno okružuju. Istina je poput svitanja nakon duge i teške noći, prepune razočarenja i očaja.

Čula sam izreku da ako želiš da te netko sasluša, ispričaj mu priču. I sama sam to doživjela prije mnogo godina dok sam djeci pričala priče kad bi spavali u mojoj sobi. Pričala sam im smiješnu, izmišljenu priču o obitelji koja se preselila na zapad i proživljavala mnoge avanture. Pričala bih im to dok svi ne bismo zaspali. Često bi djeca upadala u priču dok bi tonuli u san. Zajedno s njima, i ja bih uskakala i iskakala iz priče, tonući u san, a ako bi jedan od njih slučajno ostao budan, zvao bi me da nastavim pričati, ispravljajući me ako sam nešto propustila reći ili pomiješala neki detalj. Uvijek me čudi to što i dan-danas znaju priču bolje od mene.

Zašto vam to govorim? Zato što vjerujem da vam Bog želi ispričati priču za laku noć, želi uspavati ono što je tako grubo bilo probuđeno. Kao prvo, želi nježno ušuškati sve strasti vraćajući ih na njihovo mjesto čekanja, ne bi li uspavao ono što je bilo probuđeno prije vremena. Želi vas vratiti na mjesto gdje je svaki strah utišan, a nada obnovljena. Odvesti vas tamo gdje sram nije dopušten i sve je svježije, novo i čisto poput cvijeća nakon proljetne kiše.

~ Bog vam želi ispričati priču za laku noć, uspavati ono što je tako grubo bilo probuđeno.

Prije nego pođemo tamo, pomolimo se.

~ Dragi nebeski Oče,
ti si Stvoritelj neba i zemlje. Ti si također tvorac intimnosti. Neka su područja moga života bila probuđena prije vremena... područja moje seksualnosti koja nisu nastavila sanjati i počivati prije nego usplamte i probude se. Molim te da svojim iscjeljujućim počinkom dotakneš ta mjesta. Dok budem čitala ovu knjigu, molim te da svjetlo tvoje istine dođe i rastjera sjene u tim područjima moga života.

Vjerujem da samo ti to možeš učiniti jer si svemoguć i sveznajuć. Otvori oči moga srca, da te mogu upoznati i hodati tvojim putem. Daj da sve ono što bi trebalo otići na počinak otpočine zauvijek. Razbij moje strahove i privuci me pod sigurnost tvojih krila. Otvori mi srce i ispričaj svoju priču, da mogu spoznati i razumjeti tvoju svrhu.

S ljubavlju
Tvoja kći

2 Gdje smo?

U zadnjem sam poglavlju podijelila s vama kako sam se naprasno probudila shvativši koji je položaj nas žena i kćeri Uzvišenog Boga u odnosu na seksualnost. Ali kako smo dospjele u takvo očajno i ranjivo stanje? Je li u pitanju bio jedan krivi korak ili puno njih koji su nas doveli na krivi put? Jesmo li koketirale s onima koji su nam ukrali dostojanstvo, ostavivši nas gole i nemoćne? Kako je ljepota naše ženstvenosti i tajna naše seksualnosti postala tako jeftina i obična? Zašto smo se toliko udaljile od nade i obećanja iz bajki našeg djetinjstva, zakoračivši u sjenu i očaj mučnih i ciničnih noćnih mora?

Kako je ljepota naše ženstvenosti i tajna naše seksualnosti postala tako jeftina?

Snovi postaju noćne more kad se počnemo obazirati na šapate i mračne laži Zloga te zatvorimo uši i srce za glas Mudrosti koja nas glasno doziva s ulica (Izr 1:20). Snovi se pretvaraju u noćne more kad legitimne potrebe pokušamo ispuniti na neprimjerene načine. Noćne more zamjenjuju snove kad se pognemo pod teretom grubih šala i briga. Snovi pokleknju pod noćnim morama kad dopustimo strahu da rastjera naše nade i snove, paralizirajući nas (Još 1:9).

Ne zanimaju me trenutne činjenice i brojke niti vam želim navoditi statističke podatke o tome u kakvom je stanju naše društvo (npr. koliki je postotak razvoda, samohranih majki ili tinejdžera

koji se upuštaju u predbračne odnose). I sami možete pronaći te podatke. Ne želim se obratiti vašoj pameti ili umu... želim govoriti izravno vašem srcu. Želim govoriti o našoj duhovnoj poziciji koju kao žene imamo. Vjerujem da smo gole i zarobljene u noćnoj mori.

Žene po cijelome svijetu viču: „Ne sviđa mi se ovo što vidim. Želim nazad svoju odjeću! Želim svoje dostojanstvo, čast i tajnovitost. Želim odbaciti strah. Želim biti snažna i slobodna!“

Živimo u noćnoj mori jer poput neposlušne djece vjerujemo u laž da će nas pobuna osloboditi. Ali na kraju je uvijek žena ta koja

~ Želim govoriti o našoj duhovnoj poziciji koju kao žene imamo. Vjerujem da smo gole i zarobljene u noćnoj mori.

pretrpi najgore posljedice kad se prekrši zakon ljubavi. To nije nešto novo... ta se borba vodila i u Edenskom vrtu kada je zmija šapnula: *Pobunite se protiv Boga i bit ćete mudri i slobodni!* Pa smo uzele taj plod, pojele ga i zatvorile oči, istoga trena osjetivši njegov otrovni okus. Ali kad smo ih ponovno otvorile, otkrile smo da nešto nije kako treba. Bile smo gole i prekrivene sramom. Okrenule smo se prema Adamu, ali i on je bio gol i borio se sa svojim problemima ne bi li nam pomogao i vratio nas na staro. Na kraju krajeva, i on se osjećao posramljeno i nemoćno i okrivio je nas za sve!

Tako su muškarac i žena pobjegli i sakrili se, pokušavši pokriti svoju golotinju prije nego Bog dođe u Vrt. Kad je došao, počele su i optužbe.

~ Na kraju je uvijek žena ta koja pretrpi najgore posljedice kad se prekrši zakon ljubavi.

Adam: „Žena koju si stavio uza me – ona mi je dala sa stabla pa sam jeo“ (Post 3:12).

Eva: „Zmija me prevarila pa sam jela“ (Post 3:13).

Bog: „Neprijateljstvo ja zamećem između tebe i žene... Žudnja će te mužu tjerati, a on će gospodariti nad tobom“ (Post 3:15-16).

Primijetite da je Adam okrivio i ženu i Boga... „žena koju si stavio uza me.“ Kakav je to uopće komentar? A što je s onim radosnim usklikom da je ona „kost od mojih kostiju, meso od mesa mojega“ (Post 2:23)? Stvarno je promijenio stav! Tu se nešto moralo dogoditi... dvoje više nije bilo jedno jer više nisu bili goli i nevini. Sram ih je razdvojio.

~ Zakon zahtijeva i dominira, a ljubav vodi i daje.

A onda je žena ispitana pa je iskreno rekla: „Bila sam prevarena i pojela sam.“ U njenim riječima ne čujem optužbu, ali čujem kajanje i žaljenje. Na neki je način već bila svjesna svega što će izgubiti. Stalno će biti u ratu sa zmijom. Žudjet će za mužem, ali on će gospodariti nad njom. Ovdje vidimo prvu naznaku da je zakon (spoznaja dobra i zla) na vlasti umjesto ljubavi jer zakon zahtijeva i dominira, a ljubav vodi i daje.

Previše često, poput Adama, muškarci na vlastite osjećaje nemoći reagiraju odnoseći se prema ženama kao prema objektima koje trebaju kontrolirati. U nekim zemljama tu kontrolu provode donoseći takve zakone, a u drugima ponašajući se nezakonito. Žene su svedene na stvar ili na seksualne objekte koje treba osvojiti, kontrolirati ili iskoristiti.

I tu počinju problemi. U toj borbi za moći izgubilo se plemenito podrijetlo žene kao nadopune i pomoći muškarcu. Izgubila se slika snažnog muškarca zaštitnika koji se brine. U želji da ponovno budu obnovljeni i potpuni, slomljeni i ranjeni Adami i Eve okreću se jedni od drugih i ispunjenje traže negdje drugdje. Homoseksualnost je privukla slomljene muškarce, nudeći im ispunjenje u sjedinjenju s drugim muškarcima. Ali to je nemoguće. Kad je nešto potpuno, donosi život; muškarac ne može upotrijebiti drugog muškarca kao što ni žena nikada neće biti potpuna s drugom ženom.

Prije pada, pred Adama su bila dovedena sva stvorenja u svom slavnom savršenstvu i nije bilo nikoga tko bi ga mogao upotpuniti, dok nije sreo Evu. Zajedno su trebali biti nepobjedivi, slobodan čovjek Adam i njegova lijepa partnerica Eva. Ali Sotona to nije mogao dopustiti. Zato je čistu i savršenu istinu iskrivio preispitujući Božju dobrotu i mudrost. Prevario je Evu, namamivši je da uzme zabranjeni plod, a ona ga je dala Adamu koji je šutke sjedio pored nje. Zli i otac laži namamio ih je da odu od Božje prisutnosti, oduzevši im u isto vrijeme poziciju autoriteta i moći.

A onda im je dodao sol na ranu, okrenuvši ih jedno protiv drugoga. I tako se nastavila borba između ljutih muškaraca koji su izgubili svoju muževnost i ranjenih bijesnih žena jer su krivili jedno drugo za svoju bol i htjeli pravdu za sebe. Ali ni muškarci ni žene ne mogu iscijeliti jedni druge... samo nas Bog može obnoviti i vratiti u vrt naših snova.

Prorečena bitka između žene i zmije i dalje je u punom jeku (Post 3:15). Božje kćeri, zemaljski Adamovi sinovi ne mogu vas spasiti od te zmije... treba vam nebeski princ. Zmijin cilj ostao je isti: ukrasti Evinim kćerima dostojanstvo, snagu i čast te ih na taj način učiniti nemoćnima. U nekim kulturama to postiže bezakonjem, ohrabrujući ih da skinu svoju odjeću i pred svima pokažu svoju ljepotu. U drugima zmija provodi zakone koji potiču žene da se sakriju od svih, pokrivajući se od glave do pete u tamnu odjeću. I u jednoj i u drugoj kulturi, bilo da se radi o pokrivanju ili skidanju, žena je obučena u sram, a njezina je ljepota pogrešno protumačena kao zli korijen i uzrok požude i problema svih muškaraca.

~ Božje kćeri, zemaljski Adamovi sinovi ne mogu vas spasiti od te zmije... treba vam nebeski princ.

Kad se ženama oduzme dostojanstvo i ponizi ih se, to sramoti i muškarce jer je

~ Kad se ženama oduzme dostojanstvo i ponizi ih se, to sramoti i muškarce.

žena slava muževljeva (1 Kor 11:7). Kada muškarac ponizi ženu, sam sebi oduzima čast. Gubi od Boga danu želju da je zaštiti, a time i svoju svrhu da bude istinski autoritet. Kao što je nama oduzeta snaga i čast ženstvenosti, tako je i muškarcima ukraden pravi muški autoritet.

Kad se ženstvenost i čednost prestanu smatrati nečim plemenitim i poželjnim, žene su kušane okrenuti se nižim zavodljivim silama i postati senzualne. Ako se žena nikada ne poveže sa pravom svrhom svoje ženstvene ljepote, časti i dostojanstva, postaje nevjerojatno ranjiva i podložna seksualnom izrabljivanju.

Nažalost, nismo svojim mladim djevojkama ponudili sliku žene obučene u čistoću, ljepotu i snagu. Nisam sigurna da bi većina nas znala kako bi takva žena uopće trebala izgledati. Pogledajte malo oko sebe da vidite s kakvom slikom žene se mlade djevojke mogu poistovjetiti. Bombardira ih se seksualnošću prije nego im grudi narastu. Mlade djevojke se počinju poistovjećivati i oblikovati prema slici seksualno poželjne žene prije nego uopće znaju što je seks. Tek je nekoliko, ako uopće, privlačnih i snažnih slika čistoće na naslovnica časopisa s kojima bi se mogle uspoređivati, a ni za starije žene nije ništa bolja situacija.

Želim da budete dovoljno hrabre i tu borbu sagledate u pravom svjetlu: zmija vam oduzima, skida sa vas vašu moć, dostojanstvo i odjeću! Trebate to vidjeti i razbjesniti se. Jer tek tada ćete biti dovoljno hrabre boriti se protiv stvarnog neprijatelja i svu vjernost dati pravom Kralju. Tada ćete dobiti haljine da pokrijete golotinju veličanstvom i sjajem. Probudit ćete se, shvativši da se ne borimo protiv muškaraca ili svojih muževa nego protiv neprijatelja naših duša. Moramo izaći iz noćne more i početi vapiti za obnovom svoga sna.

~ Promatrajte tu borbu u pravom svjetlu: zmija vam oduzima, skida sa vas vašu moć, dostojanstvo i odjeću!

Obraćam se onom dubokom vapaju vaše duše...
onom praznom, tajnom

mjestu koje seks ne može ispuniti. Čeznete za dubljom ljubavi, intimnošću i zajedništvom koje vam muškarac ne može pružiti. Žudite za sigurnošću koju ne možete imati tu na zemlji. Vi čeznete za ljubavlju nebeskoga Princa. I želim vam odati tajnu, vjerovali vi u nju ili ne... I on očajnički čezne za vama. Upravo je on taj koji je u najdublji kutak vašeg srca usadio tu duboku želju i samo je on može zadovoljiti.

Bit ćemo neprestano frustrirane u svojoj potrazi za ispunjenjem ako nastavimo tražiti na krivim mjestima. Muškarci nisu vaš problem, niti su odgovor na njega! Trebamo podići pogled prema gore, jer naša pomoć dolazi od Gospoda, Stvoritelja neba i zemlje (Ps 121:1-2). Samo ćemo tada i na taj način pronaći svoj izvor i povratiti snagu i čast.

Zašto smo mi žene toliko ranjive? Očito živimo u vremenima kada bezakonje i nemir obiluje (Mt 24:12). Kada svijetom vladaju sebične želje i bezakonje, ljubav umire, a naše zaštite više nema. Kada su ljudi vođeni željom za grijehom, narušen je balans koji daje obitelj, a ženska su srca slomljena. Želje se počinju mijenjati, a laži dolaze na mjesto istine. Poslanica Rimljanima opisuje to stanje u sljedećim stihovima:

~ Muškarci nisu vaš problem, niti su odgovor na njega!

Zato ih je Bog po pohotama srdaca njihovih predao nečistoći te sami obeščašćuju svoja tijela, oni što su Istinu – Boga zamijenili lažju, častili i štovali stvorenje umjesto Stvoritelja, koji je blagoslovljen u vjekove. (Rim 1:24-25)

Kada istinu zamijenimo lažju i služimo vlastitim željama umjesto živome Bogu, predani smo seksualnoj nečistoći. Kad se naša srca usmjere na seksualne želje, Bog nam pušta da dobijemo što želimo. Kao što nije branio Adamu i Evi da dobiju što hoće u Vrtu, tako ne želi braniti ni nama. On želi biti naša prava želja, ali ako mi to ne

želimo, pustit će nas da radimo što hoćemo, čak i ako je to štetno za nas.

Stoga ih je Bog predao sramotnim strastima: njihove žene zamijenise naravno općenje protunaravnim, a tako su i muškarci napustili naravno općenje sa ženom i raspalili se pohotom jedni za drugima te muškarci s muškarcima sramotno čine i sami na sebi primaju zasluženu plaću svoga zastranjenja (Rim 1:26-27).

Kada nas motivira samo zadovoljavanje želje, a ne stvaranje novog života, vrlo brzo doći ćemo do toga da nam bludnost i seksualna nečistoća neće više biti dovoljne. Želja vodi u još sramotnije ili izopačenije požude i tako tonemo sve dublje.

I kako nisu smatrali vrijednim držati se spoznaje Boga, predade ih Bog nevaljanu umu te čine što ne dolikuje (Rim 1:28).

Kada odbacimo spoznaju Boga, nasljeđujemo samo ludost i pokvarenost, nedostatak morala ili svetosti. Dobra više nema, posrcemo u tami, odlazeći iz lošeg u gore. Je li nam Bog kriv? Naravno da ne! Njegova je želja da nas obnovi, što zapravo znači da želi naša srca. Ali kad mu prkosno kažemo: „Želim nešto drugo“, Bog se povuče, predajući nas našim nerazumnim zahtjevima.

Kada se muškarcima oduzme njihova muževnost, traže seksualna iskustva ne bi li se ponovno osjećali kao muškarci. Kad ih se ponizi, učinit će bilo što da se ponovno osjećaju snažnima. U takvom stanju njima zapravo trebaju očevi i pravo vodstvo, ali previše često ne dobiju ništa od toga. Bez Božjih ljudi u koje se mogu ugledati, povlače se iz vodstva, napuštajući svoje žene i djecu emocionalno, a jako često i doslovno. Žene vide tu prazninu i pokušavaju zauzeti njihovo mjesto, ali ne mogu i na kraju stradaju i žene i djeca. Posvuda po svijetu, ljutiti muškarci kojima je oduzeta muškost zlostavljaju

žene i djecu, nadajući se da će tako opet osjetiti moć. Ali to tako ne ide.

Nepokornost donosi zarobljeništvo i mač. Ali Božja namjera nije bila da nas kazni. Želi da budemo slobodni! Poslušajte Njegov poziv:

☞ Božja namjera nije bila da nas kazni. Želi da budemo slobodni!

Hajde, dakle, da se pravdamo«, govori Jahve. »Budu l' vam grijesi kao grimiz, pobijeljet će poput snijega; kao purpur budu li crveni, postat će kao vuna. Htjednete l' me poslušati, uživat ćete plodove zemaljske. (Iz 1:18-19)

Zove nas da budemo razumni, da hrabro i iskreno pogledamo u kojem smo stanju i shvatimo da nam treba pomoć! Naši grijesi nisu svijetlo crveni nego purpurni i traže krvnu žrtvu. Ali Bog ne želi našu grimiznu žrtvu jer je Princ već platio cijenu. Bog nas želi očistiti. Ne želi nas hraniti „hranom“ koja ne siti (seks bez bliskosti, brak bez saveza), nego nam nudi najbolje... ako smo spremni i želimo mu biti poslušni. Spremni pokajati se i priznati da smo skrenuli s puta. Spremni služiti mu radosno jer je dobar, vjeran i istinit. Spremni podložiti se Njegovim zapovijedima jer su ljubav, život i sloboda. Spremni uzeti svoj križ i znati da je naš život sakriven s Kristom, koji je Riječ koja je postala tijelom, i slijediti njegov primjer. Joel nas i dan-danas poziva:

Al' i sada« – riječ je Jahvina – »vratite se k meni svim srcem svojim postec', plačuć i kukajuć.« Razderite srca, a ne halje svoje! Vratite se Jahvi, Bogu svome, jer on je nježnost sama i milosrđe, spor na ljutnju, a bogat dobrotom, on se nad zlom sažali. (Jl 2:12-13)

Bog govori ovoj generaciji: *Čak i sada, kad se sve čini beznadno i osjećate se prljavo i nemoćno. Čak i sada kad su svi drugi podbacili*

i sve što ste probali vas je razočaralo... Ja neću. Čak i sada kad se čini da je prekasno... nije! Vratite mi se svim srcem. Rat se uvijek vodio za srca žena, a Bog želi tvoje slomljeno, ranjeno i umorno srce. Poziva te da izađeš iz ružnog sna i vratiš se u Njegov san jer od početka vremena On traži nevjestu... poput tebe.

~ Rat se uvijek vodio za srca žena,
a Bog želi tvoje slomljeno, ranjeno
i umorno srce.

On govori svim ženama svijeta: Oslobodite se tih lanaca i postanite moje! Jer „srce si mi ukrala, sestro moja, nevjesto, srce si mi ukrala jednim pogledom svojim“ (Pnp 4:9).

Ukrala si mu srce...a sad mu dopusti da i On ukrade tvoje. Otvori srce za ljubav i istinu koju ćeš pronaći na ovim stranicama i pusti da ožive u tebi. Ovaj nas je svijet ljubio, ali nas je ostavio u suzama... no, čak i sada Princ nas poziva, obećavajući nam bolji život ako odgovorimo na Njegovu ljubav.

*Dragi moj podiže glas i govori mi: »Ustani, dragano moja, ljepoto moja, i dođi, jer evo, zima je već minula, kiša je prošla i nestala. Cvijeće se po zemlji ukazuje, vrijeme pjevanja dođe i glas se grličin čuje u našem kraju.
(Pnp 2:10-12)*

~ Dragi nebeski Oče,
čujem da me zoveš... „Čak i sada!“ Ukradi moje srce i čuvaj ga. Oprosti mi što sam prihvatila laži i okrenula ti leđa. Priznajem da su mi grijesi grimizno crveni i zahvaljujem ti što si dao svoga Sina da postanem bijela poput snijega. Njegova prolivena krv izuzetno mi je dragocjena. Hvala ti što si mi otvorio oči da mogu vidjeti svoje pravo stanje. Umorna sam od golotinje, srama i straha... Želim nazad svoju odjeću! Ne želim se više ugledati u senzualne i nemoralne žene. Ponovno prihvaćam čast, snagu, tajnovitost i plemenitost koju si ti skrio u ženstvenosti. Pomogni mi da tvoja istina bude stvarnija nego bilo koje područje zablude i ropstva u mom životu, da mogu biti potpuno slobodna i do kraja tvoja.

S ljubavlju
Tvoja kći

3 *Idi i ne griješi više*

U zadnjem smo poglavlju govorili o drevnoj borbi koja se vodi između neprijatelja naše duše, Sotone, i Evinih kćeri. Sotona ustrajno pokušava osramotiti, razgoliti i obeščastiti žene, od vremena Edenskog vrta pa sve do sada. Nažalost, njegov najpodliji napad često dolazi pod krinkom religije. U Bibliji se ta borba najbolje vidi na primjeru žene uhvaćene u preljubu. Ta je priča nevjerojatan primjer okrutnosti zakona i religije i ljepote Božje milosti i ljubavi. Želim da zajedno prođemo kroz priču i sagledamo je u nešto drugačijem svjetlu.

U maglovito jutro pridružujemo se okupljenoj gomili u dvorištu hrama. Čekaju mladog učitelja Isusa. Kao ženama, pametnije nam je da se tiho ušuljamo prije nego svjetlost sunca otkrije našu prisutnost. Isus je toliko drugačiji od drugih učitelja zakona. Čak sjedi s narodom dok govori. Ima nešto u vezi tog čovjeka što nigdje drugdje nismo čule ni vidjele, toliko je snažan, a nježan, silan i mudar. Kada govori, možete čuti još jedan glas... u njegovim riječima čujete riječi Boga sa Nebesa.

Prate ga priče gdje god dođe. Dok iscjeljuje bolesne i nemoćne, otvoreno govori o Božjoj ljubavi. Religijski vođe ga mrze, ali ne i običan narod... oni ga vole. Žene se ne bi smjele uplitati ni u što kontroverzno. Upozoravaju vas da se maknete, ali vi ne možete. To ste jutro neodoljivo privučeni u Njegovu prisutnost. Čeznete

ponovno čuti Njegove riječi... koje su poput stihova zarazne pjesme koju vaše srce želi otpjevati na sav glas. Čekate ga zajedno s neobično tihom gomilom... Obećao je da će se danas vratiti i poučavati.

*U zoru eto ga opet u Hramu. Sav je narod hrlio k njemu.
On sjede i stade poučavati (Iv 8:2).*

Došao je sa prvim zrakama sunca, on i njegovi učenici. Iza njihovih leđa naziralo se vatreno crveno nebo. Teško ga je bilo jasno vidjeti zbog svjetla zore u pozadini i jutarnje izmaglice. Pozdravio je nekoliko ljudi iz gomile, zagrlio ih i sjeo da poučava. Slušate željno iščekujući svaku iduću riječ. Ali na pomolu je neka nevolja.

Iznad Isusove i učenikovih glava vidite da dolazi još jedna skupina ljudi. Njihovi se ljutiti glasovi i tamne siluete bore s nekim koga ne uspijevate vidjeti. Dok ulaze u dvorište hrama, prepoznajete njihove haljine, uvidjevši da je riječ o religijskim vođama. Osobu koju vode ne vidite sve dok ne dođu do Isusa i gomile, tada je vidite pred Njegovim nogama. Riječ je o raščupanoj ženi koju vidite da grčevito stišće plahtu, ne bi li pokrila svoju golotinju, ali to joj ne uspijeva. Očito je da su je naglo odvukli iz postelje srama. Pitate se gdje je preljubnik koji je bio s njom. Vođe joj ne žele dopustiti da se sklopča na zemlji; podižu je na noge, tako da je svi vide.

*Uto mu pismoznanci i farizeji dovedu neku ženu
zatečenu u preljubu. Postave je u sredinu i kažu mu:
»Učitelju! Ova je žena zatečena u samom preljubu.
U Zakonu nam je Mojsije naredio takve kamenovati.
Što ti na to kažeš?« (Iv 8:3-5)*

Što da Isus kaže takvoj ženi? Kako bi trebala završiti? Naravno, vođama zapravo uopće nije stalo do nje. Oni žele dobiti odgovor od Isusa:

*To govorahu samo da ga iskušaju pa da ga mogu optužiti.
(Iv 8:6)*

~ Što će Isus reći ženi koja je očito sagriješila? Kakav će sud izreći za nešto za što zakon zahtijeva smrtnu kaznu?

O, ali vama je itekako stalo do njegova odgovora. Kao i svaka druga žena koja je tog dana stajala u gomili, želite čuti što će reći. Što će

Isus reći ženi koja je očito sagriješila? Kakav će sud izreći za nešto za što zakon zahtijeva smrtnu kaznu? Naravno, ta je žena dio puno veće zavjere – drevnog pokušaja potkopavanja Boga, a u ovom je slučaju služila religijskim vođama da optuže Isusa. Gledate ga.

Isus se sagne pa stane prstom pisati po tlu. (Iv 8:6b)

U početku je ne gleda niti im odgovara na pitanje. Sagnuo se i nešto piše po podu. Božji prst zapisuje po tlu nešto što nam nije otkriveno. Odbija okrenuti pogled prema njoj, znajući da je već dovoljno posramljena i preplašena te da od njega očekuje samo prezir. Ne želi se pogledom pridružiti gomili koja pilji u nju iščekujući kaznu. Možda se upravo prisjeća još jedne žene koja je davno u Vrtnu pokrivala svoju golotinju.

*A kako su oni dalje navaljivali, on se uspravi i reče im:
»Tko je od vas bez grijeha, neka prvi na nju baci kamen.«
I ponovno se sagnuvši, nastavi pisati po zemlji. (Iv 8:7-8)*

Optužujući glas spoznaje dobra i zla više, zahtijevajući pravdu dok Kralj slave piše po tlu. Možda je u njihovim glasovima čuo zmijin optužujući glas: *Možeš je pokriti, ali kad-tad ću je ponovno skinuti i posramiti! Nikad neće naučiti. Mora umrijeti tu na tvojim rukama... to je zakon!* Ovoga puta ne odgovara na zmijine optužbe. Sve će uskoro biti riješeno. obraća se samo optužiteljima koji stoje pred njim. Kaže im da onaj koji je bez grijeha baci prvi kamen i vraća se ponovno pisanju po zemlji. Zadržavate dah i čekate.

A kad oni to čuše, stadoše odlaziti jedan za drugim, počevši od starijih. Osta Isus sâm – i žena koja stajaše u sredini. (Iv 8:9)

Bilo je dovoljno da samo jedna osoba baci prvi kamen i svi bi drugi koji su držali kamen u ruci slijedili njegov primjer. Ali nije bilo nikoga tko bi ga mogao baciti... ili je bio Netko? Da, bio je Jedan. Isus, iako bez grijeha, odbija baciti kamen na tu ženu. On je jedini pravedan sudac, ali nije ju došao osuditi nego spasiti.

~ Isus je bez grijeha, ali odbija baciti kamen na tu ženu.

Šutio je dok svi njeni optužitelji nisu otišli. Povukli su se šutke i možda i posramljeni, jer su upravo gomili priznali da su unatoč svojoj vlastitoj grešnosti samo htjeli Isusa uhvatiti u zamku.

Isus je pričekao dok svaki optužujući glas nije nestao. Zatim se obratio ženi:

Isus se uspravi i reče joj: »Ženo, gdje su oni? Zar te nitko ne osudi?« Ona reče: »Nitko, Gospodine.« Reče joj Isus: »Ni ja te ne osuđujem. Idi i odsada više nemoj grijешiti.« (Iv 8:10-11)

Primijetite da je ostala sve dok se nije uspravio i obratio joj se. Nije se htjela zadovoljiti samo tim da govori o njoj, htjela je da joj se direktno obrati. Mogla je pobjeći i sakriti se čim je zadnji optužitelj nestao, ali čekala je... gola i posramljena pred njim. Umorna je od života u sjeni. Ostala je jer želi oprost i slobodu. Sada, nakon što joj se obratio, može otići... oslobođena smrtne kazne, javno joj je oprašteno... sa nje je maknuta svaka osuda. Napokon, zahvaljujući tim darovima, može ostaviti život grijeha.

~ U njegovim očima vidi oprost, milosrđe i ljubav, a vidi još nešto... je li to bol?

Podiže glavu i susreće njegov pogled. U njegovim očima vidi oprost, milosrđe i ljubav, a vidi i još nešto... je li to bol? Sluteći što se događa, neka druga žena iz gomile dolazi i stavlja svoj ogrtač preko ženinih ramena da pokrije njenu golotinju. Možda si ti žena koja ju je pokrila. Vlada potpuna tišina dok žena bez riječi odlazi niz ulicu kojom su je netom prije dovukli. Sunce sada već snažno sjaji, za nju je svanuo novi dan, prepun obnovljene nade i obećanja. Isus je zastao dok je odlazila.

Isus im zatim ponovno progovori: »Ja sam svjetlost svijeta; tko ide za mnom, neće hoditi u tami, nego će imati svjetlost života.« (Iv 8:12)

Ona više nije kći smrti i tame nego života i svjetla. Bila je to kći Izraelova, jer da nije, ne bi potpadala pod nadležnost vjerskih vođa. Bila je nevjerna savezu i postala rob grijeha. Ali ta je nevjerna kći susrela milosrdnog Princa i više nikada nije bila ista.

Podmukli neprijatelj dovlači žene ove generacije gole i krive pred svetoga Boga. Čak i sada zmiija se ruga Princu zbog naše sramote. Što bi se trebalo učiniti s ovim kćerima bludništva i preljuba? Zar nisu u savezu s Tobom? Zašto ih onda toliko često zateknem u krevetu sa svijetom! Koliko ćeš im puta oprostiti i osloboditi ih smrtno kazne? To je pitanje koje slama srce Princu. Jer za njega postoji samo jedan odgovor: *Ja te ne osuđujem. Idi... i ne griješi više.* Možemo biti sigurni da nam, gledajući u naš grijeh i sram odgovara ovako jer imamo obećanje u Hebrejima 13:8: „Isus Krist jučer i danas isti je – i zauvijek.“

Zbog Njegove riječi i obećanja vrijeme je da ustanemo kao žene i pokrijemo svoju golotinju i golotinju drugih, pa da stvarno možemo ići i ne griješiti više. Vrijeme je da prenesemo to obećanje i snagu kćerima koje i dalje robuju sramu.

Pojavila se doista milost Božja, spasiteljica svih ljudi; odgojila nas da se odrekujemo bezbožnosti i svjetovnih požuda te razumno, pravedno i pobožno živimo u sadašnjem svijetu, iščekujući blaženu nadu i pojavu slave velikoga Boga i Spasitelja našega Isusa Krista. On sebe dade za nas da nas otkupi od svakoga bezakonja i očisti sebi Narod izabrani koji revnuje oko dobrih djela.
(Tit 2:11-14)

To je izvrsna vijest! Grijeih više ne vlada nad nama. Možemo se odvratiti od grijeha i reći mu „ne“! Isus nam se smilovao i dobili smo snagu po milosti Božjoj. Nećemo biti kažnjene iako smo zaslužile to. Oprostio nam je, rodivši nas iz smrti u život. Ljubljene kćeri, neprijatelj vaše duše ne želi da to znate. Želi da ostanete u sramu, svezane u grijeh. Želi da mislite kako ne možete nadvladati grijeh, ali to nije istina. U svojoj snazi, dakako, nećemo uspjeti, ali nismo više same u svojim borbama. U Njemu smo i naše je oružje moćno!

~ Grijeih više ne vlada nad nama.

Dana nam je sloboda i slavna nada za budućnost. Ne trebamo se više bojati povratka našeg Gospodina i Spasitelja jer nas je otkupio od pokvarenosti, učinivši nas svojima. Prije smo radosno činile zlo... a sada revnujemo za dobro! Kad se uistinu nanovo rodimo, naše se prirodne želje mijenjaju. On nam oprašta i zatim mijenja našu narav riječima: *Idi i ne griješi više*. To nije preduvjet za oprost... oprost nam je već dan, već vjera u bolje stvari. Prije nego sam se nanovo rodila, uživala sam u bludu i pijanstvu. To sam rado činila u slobodno vrijeme. Jedva sam čekala da to radim. Ali kad sam se nanovo rodila, više nisam htjela biti u grijehu.

Isusove riječi ženi koja je kriva za grijehe poput mene mogu se ovako parafrazirati: „Ne osuđujem te... Opraštam ti i oslobađam te od kazne za grijeh. Sad idi i ne griješi više. Slobodna si!“ Toliku milost nikada ne bismo mogli zaraditi, kao što nikada ne bismo

mogli živjeti sveto i odupirati se grijehu i svjetskim strastima bez Božje milosti. Grijeh više nema legalno pravo nad našim životima.

Jer...

Za slobodu nas Krist oslobodi! Držite se dakle i ne dajte se ponovno u jaram ropstva. (Gal 5:1)

Držite se! Čvrsto stojte protiv svake osude koja vas pokušava vratiti nazad u život grijeha. Stojte čvrsto protiv svake sjene stare sramote koja želi osujetiti vašu borbu protiv grijeha. Možda vam je nekad bilo teško oduprijeti se zbog krivnje i srama, ali sada ste oslobođeni od svoje prošlosti i *prošlost nije vaša budućnost!* Vaša je budućnost svijetla i slobodna!

Ustani, zasini, jer svjetlost tvoja dolazi, nad tobom blista slava Jahvina. A zemlju, evo, tmina pokriva, i mrklina narode! A tebe obasjava Jahve, i slava se njegova javlja nad tobom. (Iz 60:1-2)

Vrijeme je da iskoračite iz sjene grijeha na Njegovo svjetlo. Naši će optužitelji šutke otići od Njega, a čak i sada On se uspravlja, govoreći: „Ne osuđujem te. Idi i ostavi tamu! Ja sam svjetlo koje si tražila, zato idi i ne griješi više“. Ali bojimo se da to nije moguće, jer je toliko tame oko nas. On nam odgovara: „Znam da vidiš tamu u svijetu i na ljudima, ali ja sam tvoje pokrivalo satkano od svjetla.“ Isus nam je vratio pokrivalo slave koje smo izgubili u Vrtu.

~ Religija ne može prekriti našu golotinju. Muškarci ne mogu prekriti našu golotinju. Samo On može.

Religija ne može prekriti našu golotinju. Muškarci ne mogu prekriti našu golotinju. Samo je On može prekriti čistom i svijetlom haljinom.

*Gledat ćeš tad i sjati radošću, igrat će srce i širit' se.
(Iz 60:5)*

Vratimo se onoj bezimenoj ženi, uhvaćenoj u preljubu. Bezimena je jer može biti bilo tko budući da nijedna od nas nije bez grijeha i previše često liježemo s muškarcima, religijom ili svijetom da bismo dobile priznanje. Ali to će nas uvijek razočarati. Na kraju će vas grijeh i religija izdati. Isus je dao dostojanstvo, moć i čast toj bezimenoj ženi koja se našla usred javnog skandala. Isus je odlučio gledati dalje od onog što se vidi, odbivši prihvatiti da je njezino trenutno stanje nešto što će trajati zauvijek. Zapravo joj je rekao: „Tvoja prošlost nije tvoja budućnost! Idi i ne griješi više. Grijeh je bio tvoja prošlost, ali pobožnost je tvoja budućnost. Ropstvo je bilo tvoja prošlost, ali sloboda je tvoja budućnost. Sram je bio tvoja prošlost, ali dostojanstvo je tvoja budućnost. Golotinja je bila tvoja prošlost, ali haljine slave su tvoja budućnost.“

~ Na kraju će vas grijeh i religija izdati.

Isus je za tu ženu učinio toliko više od samog oprosta... Oslobodio ju je. Oprost je tek početak naše slobode i bez sile da idemo naprijed, slobodni od robovanja grijehu, vrlo brzo bismo ponovno upali u istu stvar. Prvo smo okupani milosrđem, a onda osnaženi milošću.

*Valjda grijeh neće vama gospodovati! Ta niste pod
Zakonom, nego pod milošću. (Rim 6:14)*

Bojim se da se predugo milost ne poučava kao snaga kojom možemo nadvladati grijeh. Nismo bili dovoljno hrabri i vjerovali da možemo ispuniti Isusove zapovijedi da više ne griješimo. Zaboravili smo da u Njemu i sa Njim ništa nije nemoguće, osramotivši Njegovu milost, govoreći o njoj kao o dozvoli za grijeh umjesto kao o duhovnoj sili da ne griješimo.

I dan-danas Duh živoga Boga, zvani Sveti, poziva zemaljske kćeri:

Probudi se! Probudi se! Odjeni se snagom, Sione! Odjeni se najsjajnijim haljinama, Jeruzaleme, grade sveti, jer više neće k tebi ulaziti neobrezani i nečisti. (Iz 52:1)

Kćeri, probudite se jer vremena je manje nego mislite. Obucite se u Božju milost i Gospodnju radost jer to je vaša snaga. Tom snagom stavite na sebe nadu slave, odjeću veličanstva. Sanjajte o nebu i po zemlji hodajte kao kraljevine. Usudite se nadati jer ste u savezu i oni koji su izvan saveza, neobrezani i nečisti, neće više ulaziti k vama! Seksualni grijeh i sramota vaše prošlosti neće vas više definirati... slobodni ste! Grijeh i sram vas neće više obeščastiti na tajnim mjestima.

Otresi prah sa sebe, ustani, izgnani Jeruzaleme! Skini okov sa svog vrata, izgnana kćeri sionska. (Iz 52:2)

Gospod kaže: „Otresi prašinu prošlosti sa sebe. Ustani bez srama, preuzmi svoj kraljevski položaj vlasti. Slomio sam grijeh nad tobom. Ti te okovi više ne mogu držati... Ja te držim. Skini okove sa vrata i oslobodi se, moja dragocjena nevjesto!“

Imamo Njegovu milost koja nas osnažuje da skinemo okove sa vrata! Sila ropstva je slomljena. Problem je bio u tome što smo više

~ Više smo vjerovali u silu okova nego u riječi našeg Osloboditelja.

vjerovali u silu tih okova nego u riječi našeg Osloboditelja. Potičem vas da ne gledate više u okove koje vidite

očima, već da gledate u ono što se ne vidi jer čak i sada On vas zove, obećavajući vam: “Oslobodi se od okova prošlosti. Njihov stisak nije snažan kao moj. Usudi se vjerovati i zbacih ih sa sebe!”

Stihovi iz Izaije 53 doslovno su me oživjeli. Prije skoro deset godina, drhtala sam pred tim obećanjem, pomiješanim s vjerom

i pronašla nevjerojatnu slobodu od straha, što sam podijelila u knjizi *Out of control and Loving It* (*Bez kontrole i sviđa mi se*, op. prev.)! Predajem ih vama kao dragocjeno obećanje i dar kćerima Svevišnjega s područja seksualne slobode.

~ Istinu trebamo upoznati s puno većom bliskošću nego što smo upoznali laž.

Vrijeme je da upoznamo istinu i dopustimo da nas oslobodi! Istinu trebamo upoznati s puno većom bliskošću nego što smo upoznali laž. Da bih slomila silu laži, želim razotkriti jednu laž koja je vrlo čvrsto usađena u živote slomljenih žena.

Ta ih laž predugo drži u ropstvu. Zbog nje mlade žene koje su nekoć živjele u seksualnim grijesima osjećaju da se više nemaju pravo oduprijeti grijehu. Zbog nje vjerujemo da dodir grudi preko majice ujedno znači i milovanje golih grudi: „Nisam trebala dopustiti onaj prvi dodir, kako sad da kažem „ne“?“ I naravno, tu ne staje takvo razmišljanje, nego se nastavlja dalje. Ista ta laž ohrabruje mlade djevojke (često djevice) da rade stvari zbog kojih se poslije osjećaju iskorišteno. Vrate se kući, pogledaju u ogledalo i vide razmazanu šminku i nestalu svježinu i ljepotu koju su do prije nekoliko sati imale.

Plačete li možda sada? Sjećate li se da su vas tako posramili i osjećale ste se nemoćno? Bile ste same i nitko se nije zauzeo za vas. Nitko nije viknuo: „Dosta, ostavi je na miru!“ Nitko nije obranio vašu čast.

Shvatila sam da je kršćankama – mladima i starima – teško reći „ne“ jer nose teret krivnje i srama zbog prošlih grijeha. Vjeruju u laž: loše cure ne smiju reći „ne“. Misle da su izgubile pravo na čistoću, dostojanstvo i čast te da zaslužuju samo sramotu. Bliskost je san kojeg se više ne usude sanjati, a najbolje čemu se mogu nadati je besciljno lutanje.

Ali naravno, to je laž. Vratimo se ženi uhvaćenoj u preljubu. Je li bila kriva? Da! Je li zaslužila kaznu? Da! Je li bila sionska kći zarobljena u grijeh svoje prošlosti? Da! Ali Isus ju je došao osloboditi. Vjerovala je da za nju nema ničeg u životu osim srama, sve dok nije čula riječi: „Idi i ne griješi više.“

Otišla je promijenjena... više nikada neće biti ista. Njezino je lice opušteno, hod uspravan dok se vraća nazad ulicom srama. Dok prolazi pored ljudi, gledaju je u čudu. Nisu se nadali da će je ikada više vidjeti... pretpostavljali su da leži mrtva pod hrpom kamenja. Tako bi trebalo biti po zakonu! Ali naravno, nešto se predivno dogodilo... milost je pobijedila osudu, oprosteno joj je i mogla je iznova započeti život. Zapravo, ona je izgubila život u Isusovoj prisutnosti. Umjesto da kamenuje njeno tijelo, On joj je oduzeo kameno srce. I to neće biti samo još jedan uzaludni pokušaj promjene. Vratila se kući, okupala i obukla novu odjeću. Grijeh i sram više nisu bili dio nje jer je postala trofej milosti i milosrđa.

Pozivam vas kao kćeri Uzvišenog Boga da se odvratite od laži i prigrlite Njegovu istinu. Niste osuđene, oprosteno vam je. Slobodno možete ostaviti grijeh i sram za sobom i krenuti dalje, ne griješeći više. Pomolimo se:

~ Dragi nebeski Oče,

srce mi treperi pred ljepotom i snagom Tvoga obećanja i Tvoje riječi. Vjerujem da je Tvoja riječ vječna. Vjerujem da si isti jučer, danas i zauvijek. Promatraš moj grijeh i sramotu u svojoj njihovoj ružnoći, objavljujući: „Ne osuđujem te!“ Znam da zaslužujem kaznu, ali dao si mi milost. Prihvaćam tvoj oprost, stojim pred tobom, gola i bez srama. Prihvaćam Božju milost, odlučno odbacujući svaku bezbožnost i svjetovnu požudu. Živjet ću ispravno i pobožno. Neću se više bojati Tvoje prisutnosti i povratka. Isuse, dao si svoj život da bi otkupio moj od pokvarenosti i da bi me očistio, tako da budem tvoja. Želim činiti dobro jer grijeh više nije moj gospodar. Ti si moj Spasitelj i Gospod. Dok odvajam vrijeme za čitanje i proučavanje, govori nježno mom srcu kao što samo Ti znaš. Skidam svaki okov ropstva i svoju budućnost povjeravam Tebi.

S ljubavlju
Tvoja kći

4 *Buđenje ljubavi*

U predvečerje prekrasne, blage srpanjske večeri, vozila sam se kući sa divnog druženja i večere s prijateljicom u njihovu domu. Muževi su nam bili izvan grada i uživale smo u opuštenoj, spontanoj večeri s naše šestero djece. Satima su se igrali u dvorištu dok smo nas dvije sjedile pod zvijezdama na njezinom trijemu, razgovarajući dok djeca nisu postala pospana. Moja četiri sina šutjela su dok smo se vozili na sjever prema našem domu. Jedan od sinova prekinuo je tišinu izvukavši audio vrpču iz džepa.

„Mama, želim da čuješ ovu pjesmu.“

Istog trena se čulo prigovaranje sa stražnjeg sjedala.

„Ne opet ta pjesma.“

„Već ju je poslušao dvadeset puta!“

„Ne želimo slušati taj pjesmuljak.“

Sad sam tek postala zainteresirana, znajući da barem neću biti izložena teškom bubnjanju ili glasnom vrištanju nekih kršćanskih repera, kao većinu vremena tog ljeta. Ovo bi moglo biti nešto nježnije, što bi mi dobro došlo u taj kasni sat.

„Dečki, smirite se, nisam je još poslušala, a htjela bih. Stavite je“, rekla sam.

Još su par puta otpuhнули s negodovanjem, ali bili su preumorni da se previše bune. Ubacili su kasetu i počela sam slušati modernu kršćansku grupu koja je vrlo strastveno pjevala sentimentalnu ljubavnu pjesmu.

Krajičkom oka primijetila sam da moj sin zna svaku riječ, ton i izmjene u pjesmi. Očito ju je proučavao i dok ju je pjevao s takvom nježnošću, shvatila sam da mi postaje pomalo neugodno. Pjesma je govorila o neprolaznoj ljubavi i obećanju autora da će dati svoj život za objekt svoje ljubavi. Bilo je to obećanje mladog čovjeka da će svim srcem voljeti određenu djevojku. Ali nešto mi tu nije štimalo; dovoljno dugo sam živjela da znam kako su, koliko god djelovali plemenito dok se o njima pjeva, ti osjećaji rijetko kad istiniti. Sve mi je to u trenu prošlo kroz glavu. Shvatila sam da moj sin jako voli tu pjesmu pa sam morala jako pažljivo i mudro birati riječi.

„Jel' da je super pjesma?“ upitao je tihim glasom.

„Da, jako je lijepa... ali što misliš da on obećava? Što misli pod tim?“ pitala sam.

„Obećava da će učiniti sve za nju jer je voli. Dokazat će čak i smrću ako je potrebno“, odgovorio je moj sin.

„Misliš da može održati to obećanje? Pjesma je prekrasna, ali koje je mjesto on dao toj djevojci u svom životu? Određuje li ona njegov put ili Bog?“

Znam da vjerojatno mislite isto što je i moj sin tada mislio... to je samo obična ljubavna pjesma! Pjeva o obećanju nekog tipa. I slažem se, ali sve skupa me potaknulo na razmišljanje. Gledala sam sina koji je s tolikom strašću pjevao tu pjesmu jer je duboko u

duši čeznuo da nekoga voli takvom ljubavlju, s takvim predanjem i plemenitom žrtvom. Ta je pjesma probudila duboku želju u njemu koja je do tada spavala.

Razmišljala sam što se sve događalo te večeri. Dok su se sva druga djeca igrala vani, on je ostao unutra puštajući si neprestano tu ljubavnu pjesmu. Iako su ga više puta pitali da se igra s njima, nije htio. Zarobila ga je ideologija i ljepota ljubavi tako velike da bi mogao potrošiti cijeli život da je nađe i onda, kad je dohvati, da je sačuva.

~ Vidjela sam buđenje... i priliku.

Vidjela sam buđenje... i priliku.

„U dobi si kad se ljubav počinje buditi. Sada možeš odlučiti. Ili ćeš dopustiti da se u tebi probudi romantična ljubav i biti frustriran idućih pet do osam godina dok ne nađeš djevojku koju ćeš oženiti. Ili možeš dopustiti da se u tebi probudi drugačija vrsta ljubavi, strast za Boga. Moraš odabrati između te dvije vrste ljubavi jer došlo je vrijeme da se ili jedna ili druga vrsta probudi.“

~ Ili ćeš dopustiti da se u tebi probudi romantična ljubav i biti frustriran ili možeš dopustiti da se u tebi probudi drugačija vrsta ljubavi, strast za Boga.

Salomon je to znao i razumio te je mladima poručio nešto što vrijedi za sva vremena:

I sjećaj se svoga Stvoritelja u danima svoje mladosti prije nego dođu zli dani i prispiju godine kad ćeš reći: »Ne mile mi se.« (Prop 12:1)

Te sam večeri s njim podijelila ovo što sada dijelim s vama, samo na jednostavniji način. U našoj se mladosti budi ljubav i naša se srca usmjeravaju. Tako to i treba biti. Ali na nama je da aktivno kontroliramo i odredimo koja će se vrsta ljubavi probuditi i početi usmjeravati naše postupke. Romantičnoj ljubavi moramo

dopustiti da odmara i spava dok ne dođe vrijeme da se probudi pa će onda i prirodne strasti ostati uspavane, ali u isto vrijeme moramo probuditi strastvenu ljubav za Boga. Možemo li u jednom području voljeti intenzivno, a u drugom svjesno biti pasivni? Vjerujem da možemo. Isto je kao kad probudimo romantičnu ljubav prvi put, ali s drugačijim fokusom.

Da bih vam objasnila kako je to moguće, vratit ću se u prošlost i povući paralelu sa mojim prvim susretom s romantičnom ljubavi iz osnovne škole. To je definitivno bio uvod u srednjoškolske godine, ali sve do negdje petog razreda uopće nisam bila zainteresirana za dečke. Oni su za mene bili samo stvorenja koja su dosađivala mojoj najboljoj prijateljici, Marci, i meni dok smo razgovarale na igralištu ili se vraćale iz škole. Često smo se držale za ruke dok smo dijelile najdublje tajne naših duša, a onda bi neki divlji dječak upao, razdvojivši nas i ukravši nam kape. (Uglavnom bi ukrao Marcinu kapu jer je ona bila ljepša.) To je naravno značilo rat! Trčali bismo za njima i tražile nazad ukradenu imovinu, cijelo vrijeme im prijeteći na svaki mogući način i nazivajući ih pogrdnim imenima. Bile smo zadrte muškarače koje nisu željele trpjeti maltretiranje nekih tamo iritantnih *dječaka!*

Dečki bi se onda povukli, shvativši da nema šale s nama, vratili bi nam kape, a mi bismo otrčale kući, smijući se i vičući, podignutih ruku u znak pobjede. Ali nakon četvrtog razreda, Marci se odselila, ostavivši me samu da se borim s dečkima.

~ U našoj se mladosti ljubav budi i naša se srca usmjeravaju.

U petom su se razredu stvari počele mijenjati. Počela sam dobivati poruke od dječaka iz razreda, u kojima me pitaju da im dam svoj „popis“. Za slučaj da niste upućeni, „popis“ je poredak momaka koji su mi se sviđali u silaznom redosljedju. U početku sam bila pomalo spora i nisam baš sudjelovala u tim igrama. Ali onda sam čula stvari koje su me zainteresirale, poput:

„Lisa, ti si broj tri na Stuartovom popisu, a na Rickijevom broj dva.“

Uvijek bih odgovorila: „Ne želim biti na njihovim glupim popisima!“

Ali počela bih misliti: „Ako sam ja broj dva ili tri, tko je onda broj jedan? Ako mi se ne sviđaju, ne znači da ne želim biti prva na njihovom popisu! Zar nisam ja najbrža cura u razredu na utrkama? To sigurno nešto znači! Morala bih biti broj jedan na nečijoj listi... ali pitanje je, na čijoj?“

A onda sam počela primjećivati da je popis sam po sebi imao određenu moć. Djevojke koje sam smatrala dosadnima, igrale su se još s barbikama, prestizale su me na popisima momaka s kojima sam šutirala limenke, samo zato što su i same te kradljivce kapa stavljale na svoje popise. Možda bih trebala napraviti svoj popis ili napisati samo jednog dječaka. Zapravo mi se i sviđao jedan. Samo mi je on pao na pamet kad su me pritiskali da napravim popis. Znate ono pitanje: „Znam da ti se nitko ne sviđa, ali da se moraš za nekoga udati (da ti netko prijete pištoljem), koga bi odabrala?“

Bio je pametan, popularan, sladak... sviđao se svim djevojkama pa nikad nisam htjela napisati njegovo ime jer sam bila sigurna da bi mi se svi smijali. (Sjetite se, bila sam muškarača). Zato bih uvijek odgovarala: „Nitko! Neću se nikad ni udati!“

Ali kad bih legla u svoju vreću za spavanje na našim tinejdžerskim zabavama, on mi je bio na pameti, i sve se počelo mijenjati. Puno se šalio sa mnom na igralištu i u razredu. Ali kad bismo sjedili zajedno na satu društvenih studija, uvijek bi razgovarao sa mnom. Čak smo i razmjenjivali duboke i osjetljive poruke poput: „Misliš li da je ovaj sat super ili glup? (odaberi jedan odgovor).“ Nakon nekog vremena, čula sam glasine da se penjem na njegovom popisu, ali nisam reagirala.

A onda mi je jednog dana u razredu poslao poruku. Bio je ozbiljan i htio je znati tko je prvi na mom popisu. (Mom popisu koji još uvijek nije postojao!) Bez odgovora, okrenula sam poruku i pitala ga tko je prvi na njegovom popisu. Vratio mi je papirić s pitanjem: „Ja sam tebe prvi pitao.“ Vratila sam mu ga nazad, prkosno ga upitavši: „Pa? Ja sam tebe pitala druga!“ Nema šanse da ću mu reći da je prvi na mom popisu i da onda on mene stavi drugu! Razmišljala sam da ću, ako on mene stavi na prvo mjesto, i ja njega staviti, ali ako me stavi na drugo mjesto, i ja ću njega. Odjednom mi je misli prekinula učiteljica, prozvavši nas oboje po imenu i upozoravajući nas da si prestanemo slati poruke ili će ih pročitati naglas pred cijelim razredom! Oboje smo pocrvenjeli i poglede prikovali za pod.

Onda je on šapnuo: „Napiši ime na đonu cipele i ja ću isto, pa ćemo oboje pokazati u isto vrijeme.“

„U redu“, složila sam se, ali prevarit ću ga. Umjesto da napišem ime, napisala sam nešto drugo. Previše sam se bojala da moje ime ne bude na njegovoj cipeli.

„Izbrojat ću do tri i onda ćemo pokazati đonove, ok?“ pitao je.

Kimnula sam glavom, smiješeci se i pokušavajući djelovati hladno, a zapravo mi je moje desetogodišnje srce tuklo kao ludo u grudima.

„Jedan, dva, tri“, šapnuo je, pokazavši mi đon cipele. Na njemu su bili zapisani inicijali P.B., što je bio moj nadimak. Ja sam malo sporije podigla cipelu, na kojoj je velikim slovima pisalo „gori“. Suvišno je reći da nije bio sretan i da sam odmah pala na njegovom popisu. Oboje smo pocrvenjeli i do kraja sata nije htio pričati sa mnom niti me pogledati. Sad kad sam znala da sam sve uprskala, shvatila sam da mi se on stvarno sviđa! Ali bio je ljut na mene. A imali smo još jedan problem... novi dječak je došao u školu, zvao se John (ne moj muž) i svima je govorio da sam prva na njegovom

popisu. Sviđao se svim djevojkama jer je bio novi, ali meni se nije sviđao. Sviđao mi se ovaj koji je otišao.

Što sam više slušala da se sviđam Johnu, to mi je više smetala njegova pozornost. Na kraju krajeva, nije ni bio iz mog razreda. Viđala bih ga samo na igralištu i na hodniku dok bismo mijenjali učionice. Okrenula bih lice na drugu stranu, odbivši primiti bilo kakvu poruku koju mi je pokušavao dati. A onda me jednog dana izbacio iz takta.

Vraćala sam se kući s nekoliko prijateljica i taj John i njegov prijatelj Eric su nas pratili na biciklima, pjevušeći neku napornu pjesmicu, nešto ovako: „Johnu se sviđa Lisa, Johnu se sviđa Lisa.“ Očajnički sam ih pokušavala ignorirati, ali moje su se prijateljice smijuljile, i same se pridruživši pjevanju pjesmice. Lice mi je postajalo ljubičasto od ljutnje. Okrenula sam se i dečkima uputila svoj najbezobrazniji pogled, podigavši ruku prema njima, kad je John projurio pored mene, ukrao mi kapu i odveo se na svom biciklu. Trčala sam za njim iz sve snage i dostigla ga kod jednog drveta. Ostavio je bicikl i bacio neku granu između nas, mašući mi kapom da me isprovocira.

„Tko ti se sviđa? Reci mi i vratit ću ti kapu“, zahtijevao je.

Bilo mi je dosta. Kako se usuđuje uzeti mi kapu i naređivati mi? Uzela sam dugački štap koji sam našla na podu (bila je to zapravo mala grana) i mahnula prema njemu, vičući:

„Vrati mi kapu ili ću ti razbiti bicikl!“

Nije djelovao zabrinuto. „Samo naprijed!“ Razbij bicikl. Nije me briga jer... te volim!“

Molim?! Rekao je „ljubav“? Svi su se smijali, a ja sam bila bijesna. Sve je upropastio! Prije nego sam shvatila što se događa, obišla sam

oko stabla i nisam više bila u njegovom doseg. Zahtijevala sam da mi vrati kapu, ali umjesto da mi je da, ponovno mi je izjavio ljubav. I to je bila kap koja je prelila čašu. Dosta mi je bilo poniženja... podigla sam veliki štap i lupila ga po glavi. Ispustio je kapu, ja sam ispustila štap, moje prijateljice su zadržale dah, a njegovi su prijatelji dotrčali do njega. Nisam ni provjerila je li dobro, stavila sam kapu na glavu, uzela za ruku prijateljice i krenula kući.

Lice mi je bilo crveno i vruće. Prijateljice nisu bile sigurne što da misle. Je li John ljubavni heroj? Jesam li ja

~ I to je bila kap koja je prelila čašu. Dosta mi je bilo poniženja... podigla sam veliki štap i lupila ga po glavi.

grozno postupila? Odlučno sam branila svoje ponašanje. Upozorila sam ga... a on nije slušao. Sad će me možda ostaviti na miru! Došla sam kući, otrčala u sobu nakon što sam mami rekla da mi je dosadni dječak John ukrao kapu! Čak sam se zaklela da se nikada neću udati za muškarca koji se zove John zbog njegova ponašanja (Nikad ne reci nikad!) U sigurnosti svoje sobe, oporavila sam se i počela pisati zadaću. Nakon nekog vremena, netko je pozvonio na vrata. Sa prozora sobe vidjela sam ulazna vrata i tamo je stajala žena za koju sam znala da je Johnova mama.

Uplašila sam se jer sam znala da će biti problema. Došuljala sam se u hodnik da čujem što govore. Priča je išla otprilike ovako: „Naš je sin rekao vašoj kćeri da mu se sviđa, a ona ga je štapom lupila po glavi.“ Skoro sam viknula ljuteći se, ali čula sam mamu da govori: „Pa, koliko čujem, ukrao joj je kapu.“ Nerazumljivi glas rekao je nešto o krvi i šavovima, a moja mama se ispričavala. Kako je mogla?! Još nerazumljivih glasova je uslijedilo, mogla sam čuti da govore kako će razgovarati sa mnom i onda je majka neprijatelja otišla.

Nakon što je zatvorila vrata, mama je otišla u dnevnu sobu i sve ispričala tati. Pažljivo sam slušala jer sam umjesto vikanja čula smijeh. Smijali su se mom ponašanju. Taman na vrijeme sam šmugnula u sobu, jer su se uputili prema meni. Potrudili su se da mi

objasne ozbiljnost situacije kad nekoga udariš štapom po glavi, bio on upozoren ili ne. Rekli su mi da sam ga mogla ubiti, ali samo sam mu razbila glavu i dobio je par šavova. Osjećala sam se malo glupo jer sam znala da će sad svi moći vidjeti zavoje na njegovoj glavi. Svi će znati da sam istukla novog dječaka.

„Mora da mu se stvarno sviđaš“, rekla je mama odlazeći iz sobe i zatvarajući vrata za sobom.

Ali ja sam se pitala, kako bih mu se uopće mogla sviđati nakon što sam ga lupila po glavi i nakon par šavova? Možda će onaj drugi dječak shvatiti da mi se on sviđa. Ili će me se sada samo bojati! Otišla sam u krevet razmišljajući što će mi idući dan donijeti i osjećajući se pomalo glupo zbog svega.

Iduće jutro su svi u razredu nešto šaputali, a učiteljica me značajno pogledala kad sam ušla.

„Je li istina da si Johnu razbila glavu?“ upitala me grupica djece okupljena oko mene.

„Da“, odgovorila sam, pokušavajući djelovati nezainteresirano, pa da prestanu raditi od toga veliku stvar.

Djevojčica koja se igrala s barbikama dodala je iz svoje klupe: „Ne mogu vjerovati da si i dalje prva na njegovom popisu.“

Znala sam je on prvi na njenom. Ta se plavušica ozbiljno zaljubila u njega. Nisam mogla vjerovati da sam mu uopće na popisu! Vau! Mama je bila u pravu... mora da mu se stvarno sviđam. Tog sam dana odlučila pustiti glasinu da razmišljam o tome da mi se on sviđi i da ga stavim na svoj popis. (Na kraju krajeva, to je najmanje što sam mogla napraviti nakon što sam ga tako ozlijedila!) Čak sam uzela poruku koju mi je tog dana na hodniku dao. Ali iskreno, zapravo me zainteresirala njegova upornost. Taj mi je slatki dječak

iz petog razreda imenom John ostao vjeran sve dok se idućeg ljeta nije odselio. (Plakao je kad je odlazio.) Dolazio je skoro svaku večer i stajali smo na mojoj terasi i pričali. Mislim da ga više nikad nisam udarila, a kao što znate... na kraju sam završila sa Johnom. Kako da se oduprem takvoj tvrdoglavoj, sigurnoj ljubavi? Dobro pitanje. Kako da se odupre bilo tko od nas?

Mi ljubimo jer je on nas prvi ljubio. (1 Iv 4:19, naglasak dodan)

Možemo voljeti jer je Bog prvi nas volio, zbog čega smo se osjećali sigurnima. On je vjeran, a mi smo svi prvi na Njegovom popisu. Nije riječ o prolaznoj, osnovnoškolskoj zaljubljenosti ili srednjoškolskoj mladenačkoj ljubavi koja se mijenja s prolaskom razreda ili je ugrožena kad se pojavi nova djevojka. Sigurni smo u Njegovu ljubav jer nas je volio prije nego smo se odlučili za Njega. Otišao je toliko daleko da je to zapisao u knjigu da vide svi, a ne samo na komadić papira koji će netko baciti. Rekao je da će nas voljeti vječno i to je podupro obećanjem saveza.

~ Sigurni smo u Njegovu ljubav jer nas je volio prije nego smo se odlučili za Njega.

*Ljubavlju sam te vječnom ljubio, odanošću te **privlačio** k sebi. (Jer 31:3, naglasak dodan)*

Primijetite da Bog koristi prošlo vrijeme. Kaže: „Ljubio“ kao da hoće reći: “Davno sam te odlučio voljeti i to se nikada neće promijeniti. Zato sam činio sve što je bilo u mojoj moći da te privučem k sebi. Da privučem tvoju pažnju, iskazivao sam ti ljubav da znaš da te duboko volim.“

Dakle, naš prvi korak u buđenju ljubavi za Boga je shvatiti i prepoznati Njegovu ljubav za nas. Moramo imati otkrivenje da čak i kad je naše ponašanje bilo neprivlačno i odbojno, On je ustrajao, i kad smo bili ljuti, šaputao nam je na uho: „Volim te.“ Uzimamo

~ Ne tamo, moje dijete; tvoje je ime zapisano na mojim dlanovima.

poruku iz Njegove ruke. Čitamo je i dopuštamo da težina njezine istine potone duboko u naša srca. Tražimo

svoja imena na đonovima njegovih cipela, ali on nam podiže pogled da nam pokaže: "Ne tamo, moje dijete; tvoje je ime zapisano na mojim dlanovima." I onda otvara dlanove i pokazuje nam rane u kojima su zapisana naša imena.

Ili prezireš bogatstvo dobrote, strpljivosti i velikodušnosti njegove ne shvaćajući da te dobrotu Božja k obraćenju privodi? (Rim 2:4)

Kad se jednom susretnemo s tom istinom koja je toliko prekrasna i duboka, imamo izbor. Kako ćemo odgovoriti? Hoćemo li prihvatiti Njegov zagrljaj i odgovoriti mu ili ćemo odbiti dodir Nevidljivog da bismo voljeli one koje vidimo i koje možemo doticati?

Priznajem da to nije jednostavan put, ali svatko od nas se nađe na njemu i mora odlučiti, bez obzira na našu dob ili odnose. Kao kršćani i Isusovi učenici, znamo koji bismo put trebali odabrati, ali nije nam odmah jasno kako trebamo hodati tim putem. Jer obećanje trenutnog zadovoljstva čini nam se u početku boljim od čuvane nade i čežnje za nečim što tek treba doći.

Drugi korak u buđenju strasti za Boga je da odgovorimo na Njegov poziv i odemo dalje od samog priznanja Njegove ljubavi za nas – da ga odaberemo tražiti i slijediti. Okrećemo lica prema Njemu da bismo spoznali kao što smo spoznati.

Ali kako da odgovorimo Onome kojega ne vidimo? On je Princ obećanja i ne može ga se vidjeti niti dotaknuti. Kao da smo zaspali na vrućem suncu usred polja prepunog cvijeća i probudili se, ugledavši prekrasnu, rukom napisanu poruku u kojoj nam Princ svemira obećava vječnu ljubav. U pismu ne samo da izjavljuje ljubav

nego nam nudi i savez braka. Prštimo od sreće dok držimo pismo drhtavim rukama, ispitujući kraljevski žig pored njegovog imena. Skaćemo na noge, srce nam tuče... gdje je taj prekrasni Princ koji me voli? Moram ga upoznati... moram vidjeti njegovo lice. Gledamo oko sebe, ali nema ga nigdje na vidiku.

Što biste učinili? Vjerojatno biste ga krenuli tražiti. Možda biste i druge pitali gdje je.

Po ležaju svome, u noćima, tražila sam onoga koga ljubi duša moja, tražila sam ga, ali ga nisam našla. Ustat ću dakle i optrčati grad, po ulicama i trgovima tražit ću onoga koga ljubi duša moja. (Pnp 3:1-2)

A onda bi se naši pogledi podigli od našeg malog sebičnog svijeta i promotrili bismo stvari oko sebe. Dugo bismo promatrali svaki izlazak i zalazak sunca, pokušavajući ugledati Njega. Uhvatili bismo djelić Njegove dobrote i ta bi dobrotu postala naša. Zadivljeno bismo promatrali zvijezde koje na nebu slave i dive se Njegovu veličanstvu, a zauzvrat njihov sjaj pada i na nas.

Opčinjene bismo promatrale ljepotu stvorenja oko sebe jer više nismo samo stvorenja koja su slučajno na zemlji. Spoznaja Njegove ljubavi promijenila je sve. Postalo je osobno jer sad smo Njegovi i On je naš. Svaki dan postaje dar, svaki cvijet kao da nam je osobno poslan. Svaku dobru stvar primamo kao da je iz Njegove ruke; sve uzimamo i držimo dragocjenim, puštajući da nas voli svojom ljubavlju.

Uistinu, ono nevidljivo njegovo, vječna njegova moć i božanstvo, onamo od stvaranja svijeta, umom se po djelima razabire. (Rim 1:20)

Počinjemo drugačije reagirati na svoju okolinu jer u vidljivoj ljepoti oko sebe vidimo Njegove nevidljive kvalitete ili prirodu.

Promatramo Njegovu osobnost u svakom detalju, velikom i malom. Zato što nas voli, mi ga sada tražimo. Slično kao u priči o mom dečku iz petog razreda. Više nisam okretala glavu od njega na hodniku već sam ga tražila pogledom. Uzbuđeno sam čitala svaku poruku koju mi je napisao i spremala je u tajnu ladicu. Kasnije bih ih ponovno čitala u sobi, dok su u pozadini svirale ljubavne pjesme. Nakon škole bih namjerno ostala duže dok ne odu svi moji prijatelji, tako da me on može doći i pratiti kući. Tražila sam prilike da s njim provedem vrijeme i tako bismo i mi trebali tražiti prilike da budemo s našim Princem.

Muzika je raj za buđenje ljubavi. Postoji prekrasna i božanska veza između ljubavi i muzike. Proširuju i otkrivaju se međusobno. Muzika ima silu da nas prenese. Ljubav lebdi na krilima muzike, budeći pjesmu u našim srcima. Riječi pjesme dotiču nam srca kao ništa drugo. Svi smo mi iskusili snagu pjesme koja je u nama ili budila nevjerovatnu radost ili nas nosila u najveće dubine tuge.

~ Postoji prekrasna i božanska veza između ljubavi i muzike. Proširuju i otkrivaju se međusobno.

Muzika je ključni sastojak za buđenje naše ljubavi za Boga jer ima snagu da nas iz naše stvarnosti uvede u Božju

prisutnost. Na površinu izvodi naše najdublje emocije, prenoseći nas u dimenziju bližu Božjem srcu. Utjecaj koji muzika ima nas pojačava se kako ulazimo u doba adolescencije. Govori umjesto nas kad nam je teško pronaći riječi i izraziti snažne osjećaje. David je kao mladić koristio snagu pjesme da dođe bliže Bogu i bude manje usamljen dok je čuvao ovce. Pjevajući pjesme Bogu, osjećao je Njegovu prisutnost u pustinji. Kasnije, kad je postao kralj, ovako je opisao tu vezu između Boga i muzike:

*A ipak, ti si Svetac, stoluješ nad hvalospjevima
Izraelovim. (Ps 22:4)*

Naši hvalospjevi uzdižu Božje mjesto, silu i autoritet u našim životima. Zanimljivo je primijetiti da smo uglavnom svjesniji utjecaja muzike u tinejdžersko doba. Gotovo neodoljivo nas muzika privlači u to doba života kad nam se ljubav budi. Dolazi u vrijeme kad smo emocionalno najranjiviji jer muzika ima snagu da utješi ili uzbudi.

~ Naši hvalospjevi uzdižu Božje mjesto, silu i autoritet u našim životima.

Znate li da muzika ima pomazanje? Zato je morate mudro birati. Što mislim kad kažem da ima pomazanje? U Starom zavjetu pomazanje je uglavnom bilo povezano s izlivanjem ulja na kraljeve, svećenike ili proroke. Bio je to opipljivi dokaz da je na nekoga došao Božji Duh. U Novom zavjetu pomazanje predstavlja prebivanje i snagu Svetog Duha da otkrije Krista. Dakle, sveta, pomazana muzika nosi u sebi silu Duha Svetoga da nas privuče u Božju prisutnost. Znalo mi se dogoditi da u slavljenju budem potpuno preplavljena Njegovom prisutnošću. Iako ga nisam vidjela fizičkim očima, ispunio bi cijelo moje biće. Osjećala bih se potpuno sigurno i voljeno. Vrijeme bi stalo, a ja bih na trenutak iskusila nebo. Uvijek bih takve susrete napuštala s većom ljubavlju i dubljom gladi za Bogom. Duhom nadahnuta, životvorna muzika ima silu da iscijeli, nadahne i umiri naše duše. Znalo mi se dogoditi da me, kad opet čujem određenu pjesmu, bilo da je prošlo nekoliko godina ili nekoliko dana od prvog puta, sjećanje na susret ponovno uvuče u to isto iskustvo.

Zato muzika može stvarati sjećanja. Kad smo se John i ja tek vjenčali, odveo me na otok Sveti Martin. Tamo smo se odmarali, družeći se uz dugačke večere na mjesečinom obasjanom balkonu. Jedna pjesma, instrumental, neprestano se vrtjela u našem hotelskom restoranu i sada, osamnaest godina poslije, kada čujem njezine prve taktove, ponovno se nađem na tom mjestu, u tom vremenu. U tren oka sam u svijecama obasjanom restoranu zvanom Valovi, promatram blistavi ocean pod zvjezdanim nebom, razgovarajući nježno sa svojim mužem.

Muzika ima snagu odvesti vas na emocionalno putovanje. Zato je važno da mudro biramo kamo želimo otići. Postoje pjesme koje u nama bude nacionalni ponos. Svi smo to doživjeli pjevajući nacionalnu himnu; uglavnom se takvi osjećaji bude u doba nacionalnih teškoća ili pobjeda. Postoje pjesme koje donose težinu i očaj, potiču beznade, smrt ili čak samoubojstvo. Druge pak potiču bijes, mržnju i pobunu. Mislim da se svi možemo složiti s tim da takve pjesme postoje.

Muzika ima snagu probuditi i uzburkati romantične osjećaje. Može stimulirati nesusvesne seksualne reakcije u ljudskom tijelu. Određeni taktovi dovode tijelo u stanje uzbuđenosti, a kad je to praćeno stihovima seksualne tematike, utjecaj te kombinacije je nedvojbjen.

Ako želite hodati u čistoći, morate se čuvati od utjecaja te vrste muzike jer će u suprotnom prijeći prvu liniju vaše obrane i ućahuriti vam se u umu... čak i kad to ne želite. Možda nikad osobno nećete pjevati te stihove, ali oni će svejedno biti tu, ponavljajući svoju poruku u vašoj glavi. Svi smo čuli da se ljudi žale: „Ta glupa pjesma mi se stalno vrti u glavi!“

Najbolji način da se riješite pjesama koje ne želite jest da ih zamijenite pjevajući ili slušajući druge pjesme. Postoje zemaljske pjesme i postoje nebeske pjesme. Nisu sve zemaljske pjesme loše, ali većina vas neće privući bliže Bogu, dok nebeske pjesme hoće. Kada pjevamo te pjesme, izražavamo svoju ljubav i želju za Bogom. To je oblik slavljenja i obožavanja, a slavljenje uvijek osnažuje onoga koji slavi većim otkrivenjem

~ Slavljenje uvijek osnažuje onoga koji slavi većim otkrivenjem o objektu svoje želje.

o objektu svoje želje. Nikad u povijesti svijeta nije bilo više duhovnih pjesama na raspolaganju. Iskoristite to

da biste ušli u Božju prisutnost... odvest će vas bliže Njemu jer je muzika od početka zamišljena da ljubavnike približi jedno drugome.

Dakle, jedan od načina na koji možete probuditi, ojačati i njegovati ljubav za Boga je na isti način na koji se budi romantična ljubav, tako da stvorite atmosferu pjesmom. Možete se približiti Bogu pjevajući i slušajući ljubavne pjesme o Njemu. Pavao kaže da se ovako ispunjao Duhom:

I ne opijajte se vinom u kojem je razuzdanost, nego – punitite se Duhom! Razgovarajte među sobom psalmima, hvalospjevima i duhovnim pjesmama! Pjevajte i slavite Gospodina u svom srcu. (Ef 5:18-19)

U stihu imamo poticaj da se ispunjamo Duhom, što činimo pjevajući na glas i u srcu, ali ovaj nam stih otkriva još nešto... kako da razgovaramo s drugima o Bogu. Ne radi se o suhoparnom obliku svjedočenja jer previše često se to svede samo na djela. Ne, riječ je o razgovoru potaknutom ljubavlju, riječima koje izvire iz srca preplavljenog ljubavlju. Zapamtite, uzbudljivo je biti voljen i htjet ćete podijeliti tu ljepotu s drugima.

Kada nekoga volite, imate potrebu stalno naglašavati njegove osobite i hvaliti se što ste sve radili zajedno. Kada prijatelji dijele ljubav za nečim, veže ih ista strast. Ta ista strast može biti vezana uz krug prijatelja koji sjede oko vatre kampirajući, uživajući u toplini i ljepoti plamena, dok svjetlost vatre rasvjetljava okolnu tamu i drži divlje životinje podalje. Povezani ste sponom koja vam omogućuje da izgrađujete i jačate jedni druge u istini. Još jedan način da probudite i ojačate ljubav za Boga jest da se okružite prijateljima koji pozitivno govore o Njemu.

Imajte na umu da ćete morati jako mudro birati prijatelje ako odlučite

~ Ako se odlučite raspirivati strast za Bogom, morat ćete jako mudro birati prijatelje.

raspirivati strast za Bogom umjesto za suprotnim spolom. Imat ćete slobodu biti puno neoprezniji ako budete tražili običnu, svjetovnu ljubav u tom razdoblju svog života. Ali ako se odlučite za Prinčev

san, morat ćete se okružiti drugim damama koje također to čekaju. Znam da je to lakše reći nego učiniti, ali takve žene postoje. Prave Kristove prijateljice bit će i vama prave prijateljice. Govorit će ispravno jer žive ispravno.

*Vi ste prijatelji moji ako činite što vam zapovijedam.
(Iv 15:14)*

Isus je tu jasan. Njegovi prijatelji čine ono što im on zapovijeda i ohrabruju druge da čine to isto. Pravi prijatelji uvijek će vas podići i poticati vas da živite ispravno pred Bogom. Kada vaši prijatelji slijede Isusa, vi onda svi idete istim putem, u istom smjeru, dijeleći istu kartu puta. Ista je stvar bili vi mladi ili stari... pravi prijatelji potiču vas na dobra djela.

~ Pravi prijatelji uvijek će vas podići i poticati vas da živite ispravno pred Bogom.

*Željezo se željezom oštiri i čovjek oštiri jedan drugoga.
(Izr 27:17)*

Okružite se ljudima koji su s vama jedno u duhu i s kojima dijelite istu svrhu. To ne znači da ćete se uvijek slagati u svemu, ali budući da imate Duha Svetoga, svi biste trebali biti poučljivi i štitići jedni druge.

*A povrh svega, **čuvaj svoje srce**, jer iz njega izvire život.
(Izr 4:23, naglasak dodan)*

Najveću pažnju trebamo posvetiti svom srcu. Kad bi lopov ušao u vašu sobu i ukrao sve što ima materijalnu vrijednost, zapravo ne bi imao ništa jer nije dotaknuo vaše srce. Jedini način na koji srce može biti ukradeno jest ako ste ga nekako predali nečemu drugome. A onda bi vaš gubitak stvarno mogao biti velik. Zato nam Bog kaže da ga volimo svim srcem jer su kod Njega naša srca sigurna. Još jedan razlog zbog kojeg trebamo čuvati srce je zato što je izvor života. Drugi biblijski prijevod tog teksta kaže ovako:

*A povrh svega, **čuvaj svoje osjećaje**, jer utječu na sve drugo u tvom životu. (Izr 4:23, The Living Bible prijevod)*

Drugi opis za naše srce su „osjećaji“. *Vaši će osjećaji odrediti smjer odluka koje donosite.* Vaši će osjećaji na kraju utjecati na svako područje vašeg života. U ovom poglavlju govorimo o buđenju strasti i ljubavi za Boga, a to podrazumijeva da usmjerimo srca prema Njemu. Ponovno se postavlja pitanje: kako da usmjerim srce prema Bogu kojeg ne vidim?

~ *Vaši će osjećaji odrediti smjer odluka koje donosite.*

Ako želite saznati kako se nešto radi, posavjetujte se s nekim tko to već dobro radi. Kralj David znao je kako se Boga traži i održava strast za Njega. Ustrajno je tražio Boga kao nijedan čovjek do tada. Tu je potragu započeo još kao mladić, a slijedio je Boga i kao starac. David nikada nije sumnjao u Božju ljubav i vjernost i odživio je svoj život u zahvalnosti Bogu.

Čuvaj me, Bože, jer se tebi utječem. Jahvi rekoh: »Ti si moj gospodar, nema mi blaženstva bez tebe!« Jahve mi je svagda pred očima; jer mi je zdesna, neću posrnuti. Stog' mi se raduje srce i kliče duša, i tijelo mi spokojno počiva. (Ps 16:1-2, 8-9)

Što to David radi? Stavlja Gospoda pred oči. Kako to radi? Izgovarajući ustima izjave koje su mu u srcu. Nevidljivo srce usmjeravate riječima jer naša se srca uvijek otkrivaju kroz riječi koje izgovaramo. I obrnuto, srce se mijenja riječima koje izgovaramo. David nije samo govorio što je radio, nego nam je pokazao i koje je točno riječi upotrijebio da ih i mi možemo izgovoriti. U ovom psalmu David iznosi jako moćne istine koje možemo prisvojiti kao svoje:

1. Čak se ni kraljevi ne mogu sami zaštititi... neka Bog bude vaše utočište.
2. Zovite ga svojim, svojim Gospodinom... neka to bude osobno.
3. Recite mu da ništa ne želite tako kao Njega.
4. Neka vam On uvijek bude pred očima.
5. Neka vam Bog bude prvi u svemu, častite ga svojim životom.
6. Slijedite ga u svemu što činite.
7. Bog kraljuje i zato nećete posrnuti.
8. Ne kraljujete više vi, zato se opustite i radujte se.
9. Odmorite se u Njemu.

~ Kada ustima ispovijedate ljubav i pripadnost Bogu, jačate vezu između vas.

Kada ustima ispovijedate ljubav i pripadnost Bogu, jačate vezu između vas. On vam je već potpuno predan, ali vi možete biti više predani Njemu. Na isti način na koji ste se spasili, možete nastaviti romansu sa Bogom.

Jer ako ustima ispovijedaš da je Isus Gospodin, i srcem vjeruješ da ga je Bog uskrisio od mrtvih, bit ćeš spašen. Doista, srcem vjerovati opravdava, a ustima ispovijedati spašava. Jer veli Pismo: Tko god u nj vjeruje, neće se postidjeti. (Rim 10:9-11)

U svaki odnos ulazimo i izgrađujemo ga kroz riječi i popratna djela. Možda se radi o riječima obvezivanja poput zavjeta, zakletvi ili obećanja. Ili se radi o manje službenim, ali svejedno snažnim riječima koje obitelji i prijatelji jedni drugima govore. Riječi nas zbližavaju, kroz njih otkrivamo snove i strahove u okruženju ljubavi

i sigurnosti. Riječi mogu donijeti ozdravljenje i očišćenje tajnih mjesta u našim životima, a isto tako nas mogu raniti i povrijediti u samoj dubini naših bića.

Da biste sačuvali strast i Božju prisutnost u svom srcu, birajte riječi kao što birate prijatelje... mudro. Neka ih bude malo, ali neka budu dragocjene.

Možda vam ovo i nije neko novo otkrivenje, ali većina nas je po prirodi sebična. To znači da mi u svojoj ljudskosti ne znamo kako voljeti na pravi način. Bog želi svu našu nesavršenu ljubav i u zamjenu će nam dati svoju savršenu ljubav. Čak će nam pomoći da ga možemo voljeti. Obećava da je „ljubav Božja razlivena u srcima našim po Duhu Svetom koji nam je dan“ (Rim 5:5). Samo ga trebamo tražiti.

~ Dragi nebeski Oče,
uznemirena sam. Htjela bih da se moja ljubav za tebe probudi i da ti odgovorim na tvoju ljubav. Bila sam nevjerna, dok si Ti uvijek bio vjeran. Želim te upoznati. Otkrij mi se. Ustrajno molim Davidove riječi jer moje srce čezne za tobom. Čuvaj me, Bože, jer samo si Ti moje utočište. Ti si moj gospodar, nema mi blaženstva bez tebe. Želim sakriti srce u tvoje sigurne odaje. Uvijek ćeš mi biti pred očima. Jer si mi zdesna, neću posnuti. Vjerujem u to i radujem se. Stoga mi se raduje srce i kliče duša. Spokojno ću počivati, zaštićena od zla jer si mi Ti zaklon, pod tvojim sam se krilima skrila.

S ljubavlju
Tvoja kći

5 Uspavana ljepotica

San je želja vašeg srca kada duboko spavate.

- iz Uspavane ljepotice

Ustima pjevamo i pričamo priče koje otkrivaju čežnje našeg srca. Možda vas je iznenadio naslov ovog poglavlja, ali ne bi trebao, jer je Bog prvi smislio taj koncept. Na kraju krajeva, On je jedini Kralj svemira i njegov je Sin, Isus, jedini pravi princ, otkupitelj i izbavitelj svih zarobljenih ljepotica. Ovo je jedna od mnogih njegovih ljubavnih priča, a u dobrim ljubavnim pričama uvijek je neki vrt, dvorac, trnje i voće, vrata i kule, šume i polja, dobro i zlo, slavni prinčevi i uspavane ljepotice.

~ On je jedini kralj svemira i njegov je Sin, Isus, jedini pravi princ, otkupitelj i izbavitelj svih zarobljenih ljepotica.

Ta se priča, u svom najjednostavnijem obliku, odnosi na nevolje zarobljene kćeri koja čeka da je netko

probudi. Ako kopate malo dublje sa mnom u priču, vidjet ćete da posjeduje čudesne dubine i raspon emocija, uključujući naše najmračnije strahove i najočajnije snove. Ta drevna bajka poziva i muškarce i žene, jer ona je samo mali uvid, podizanje zastora sa naših ograničenih zemaljskih perspektiva, u tajnu i čaroliju najstarijeg nebeskog obećanja. U dječjoj jednostavnosti izričaja uspjeva uhvatiti najdublje i najdragocjenije želje svake žene... da bi se možda mogla probuditi iz noćne more i zauvijek živjeti u snu.

Ta nada jednako gori u srcima mladih i starih žena. Zamislite kako bi bilo da vas spasi ljubav veća i snažnija od bilo kojih okova, sposobna se probiti kroz duboke emocionalne jarke

U dječjoj jednostavnosti izričaja uspijeva uhvatiti najdublje i najdragocjenije želje svake žene... da bi se možda mogla probuditi iz noćne more i zauvijek živjeti u snu.

koji okružuju vaš život. Ljubav dovoljno hrabra da otjera svakog zmaja koji prijeti vašem srcu. Takvo spašavanje značilo bi i bijeg iz mračne kule koju smo sami izgradili jer često smo sami arhitekti svoje propasti. Značilo bi probijanje kroz zidove samoće koje smo izgradili da bismo druge držali podalje. Predivno je otkriti da dok smo čekali u mračnom snu, ljubavnik, plemenit i bez premca, borio se, prelazeći svaku prepreku, vođen gorućom željom da nas probudi poljupcem. Molim vas da me podnesete u mojim kreativnim slobodama dok pričam o našem Princu u ovoj priči.

Iako postoji puno verzija ove bajke, većina ih počinje proslavom, gdje kralj i kraljica na kraljevskoj gozbi slave dugo očekivano rođenje kćeri. U tom uzbuđenju i kaosu, roditelji su nenamjerno uvrijedili zlu vilu, zaboravivši je pozvati na proslavu. Iako nije bila pozvana, zla vila je svejedno došla i dok su drugi gosti davali darove u znak blagoslova novorođenčeta, ona je proklela dijete. Učinak kletve nije bio odmah vidljiv... čekaio je, provirujući iz sjena sutrašnjice, obećavajući da će zarobiti njihovu kćer kada bude na prijelazu iz djevojaštva u odraslo doba. Prema toj kletvi, na 15. rođendan djevojka će se ubosti na vreteno i umrijeti.

Druga prisutna vila pokušala je pomoći djevojci pa je postigla da djevojka ne umre već da zapadne u duboki san. Kralj i kraljica su bili užasnuti i odmah su donijeli zakon da zaštite svoju kćer. Dali su spaliti svako vreteno u kraljevstvu i zabranili su izradu novih.

Ali odgođena kletva je najopasnija jer kako vrijeme prolazi, više ne djeluje tako opasno. U bajci se dogodilo to da je prošlo 15 godina i kralj i kraljica su postali uvjereni, budući da su uništili sva vretena

~ Odgođena kletva je najopasnija jer kako vrijeme prolazi, višene djeluje tako opasno.

u kraljevstvu, da je njihova kći sigurna.

Pitam se što bi se dogodilo da su, umjesto da na brzinu unište sva vretena i zakonom zabrane njihovo korištenje, kralj i kraljica uzeli vrijeme da pažljivo nauče svoju kćer kako da koristi vreteno. Na kraju krajeva, nisu vretena loša... dobra su. Što bi bilo da se kći naučila vješto koristiti vretenom? Ne bi bilo razloga da se boji da će se ubosti jer bi znala pažljivo koristiti vreteno.

I što onda? Naravno, sve bi bilo potpuno drugačije i ono što je bilo zabranjeno izgubilo bi zanimljivost i privlačnost. Ali nisu to učinili jer, poput većine roditelja, slušali su svoj strah... a strah nikad nije dobar ili mudar savjetnik. Kada strah usmjerava naše odluke, uvijek teži ekstremima umjesto mudrosti i umjerenosti. Previše često i mi danas tako reagiramo. Ali vratimo se našoj priči.

Kći je odrasla i postala prekrasna, pametna i šarmantna djevojka, a njezini su roditelji bili uvjereni da će im biti poslušna kada odu na put, jednako kao što je poslušna kada su kod kuće. U tom krivom uvjerenju, postali su neoprezni i nisu pregledali udaljene prostorije u svom dvorcu ne bi li vidjeli ima li koje zaostalo vreteno. Na 15. rođendan njihove kćeri, prihvatili su poziv da ih ugosti jedan kralj. Ostavili su kćer, uputili je da bude dobra i ne izlazi iz dvorca te su obećali da će se brzo vratiti.

Ali njihova kći još nikada nije iskusila toliku slobodu i nije mogla izdržati da ne istraži dvorac i kulu koju su njezini roditelji zaboravili pregledati. Gledajući kako se kočija njezinih roditelja udaljuje sa vidika, osjetila je kako joj srce uzbuđeno tuče. Danas je dan za avanturu jer će saznati što se nalazi iza vrata svake skrivene sobe! Naravno, vrlo brzo je otvorila vrata i vidjela staricu kako radi na vretenu. Princeza se zainteresirala... nikada nije vidjela tako nešto prije. Gledala je kako se vreteno okreće, a lepršava bijela vuna hvata na snažni konac. Neodoljivo ju je sve to privlačilo. Starica joj je dala znak da priđe bliže.

Prišla je i potom ispružila ruku. Starica je kimnula u znak odobrenja, šapnuvši: „Samo naprijed, dodirni ga... hajde.“ I učinila je to, ubola se u prst, krv je potekla. Povukla je ruku, ali bilo je prekasno, počela je osjećati neobičnu slabost. Starica se nasmijala, pokazavši joj na krevet koji se nalazio u sjeni. Bio je velik i mračan, ali bila je preumorna da se usprotivi. Utonula je u mekani krevet, samo da ne bi pala na pod. San se spustio na nju poput vala i bila je nadvladana. Čula je još samo smijeh i rujanje stare žene. Tama se spustila na dvorac i trnje i šiblje brzo je prekrilo dvorac od neželjenih pogleda.

Prošlo je mnogo godina i priču o toj uspavanoj ljepotici ispričali su na dvoru najzgodnijeg, najhrabrijeg i najplemenitijeg princa na svijetu. Priča o uspavanoj ljepotici toliko je postala stara da oni koji su je prenosili nisu više bili sigurni radi li se o istinitoj priči ili o legendi. Ali princ je znao. Toliko ga je dirnula njezina grozna sudbina da je odmah odlučio krenuti na put, s namjerom da spasi princezu. Krenut će idući dan ujutro. Situacija je bila hitna... bilo je vrijeme da se princeza probudi.

Putovanje ga je odvelo daleko od kuće i nakon mnogo dana, prešao je granicu njezine udaljene zemlje. Ali nije bio dobrodošao. Na kraju je neka starica s njim podijelila priču koju je čula kao dijete od svoje majke, legendu o usamljenoj princezi izgubljenoj u dubokoj mračnoj šumi na drugom kraju pustinje i divljine koja okružuje njihov grad. Zahvalio joj je i krenuo na dugačak put preko pustinje.

Bio je to dugačak i težak put i njegove zalihe nisu bile dovoljne. Zli neprijatelj ga je stalno kušao na obeshrabrenje, prvo mu nudeći hranu, a potom i prijestolje u svom mračnom kraljevstvu ako se princ odluči vratiti otkud je došao. Međutim, princ je nastavio svoj put. Ništa što mu je bilo ponuđeno nije ga moglo odvratiti od želje da slavu očeva kraljevstva podijeli sa zarobljenom kćeri.

Došao je do duboke šume, prepune grmlja i razgranatog drveća. Nakon mnogo dana uspio se probiti kroz trnje i doći do dvorca. Posvuda po bedemima uzrasla je vinova loza, sakrivši dvorac,

nagrdivši ga toliko da više nije bio lijep nego strašan i ružan. Samo se jedna usamljena kula uspjela izdići iznad trnja. Princ je znao da ga ona čeka u toj kuli.

Slušao je zloslutnu tišinu koja je lebdjela nad trnovitim zdanjem. Kao da se podrugivala, govoreći mu: „Idi! Ali nikad nećeš doći do nje... ona je moja“, ali učinilo mu se da čuje još jedan glas. Bio je to njezin šapat, tiho ga moleći da dođe. On joj je bio posljednja nada. S novom snagom u sebi, princ je izvukao svoj moćni mač i probio se do ulaza u dvorac. Svakim je zamahom bio sve bliže da je probudi i da postane njegova. Otvorio je vrata.

Zrak je bio ustajao, ispunjen prašinom. Uspinjao se vijugavim stepenicama do njezinih odaja u kuli, prošao kroz vrata, otvorio prozor i jednim potezom izbacio tamu van. Zlatno svjetlo prolilo se po njezinom uspavanom liku. Dok je čekala, nije se ni uprljala niti ostarjela. Postala je čak još ljepša.

Princ se približio, i dalje dišući teško. Ali kad je zastao na tren da je bolje pogleda, bila je prekrasna. Toliko ga je prizor dirnuo da je zaplakao. Potaknut željom koja je rasla u njemu na njegovu putovanju, nježno ju je primio u naručje. Njegove su tople usne dotaknule njezine beživotne i potom se uspravio, promatrajući njezinu reakciju.

Oči su joj oživjele pod teškim kapcima, polako ih je otvorila okrenuvši glavu. Ugledala je princa i nasmiješila se slatkim, uspavanim osmijehom, dotaknuvši mu suzni obraz dlanom. Kad je prstima dotaknula njegove suze, i sama je zaplakala. Našla se licem u lice s onim o kojem je sanjala. Nikad ga nije vidjela, ali ga je poznavala. Napokon, bio je tu! Nije bilo povratka ni za jednog od njih; zarobila mu je srce samo jednim pogledom. Uzeo ju je za ruku i strastveno je poljubio.

A onda ju je jednim pokretom podigao iz sjenovitog zatvora tame i odnio na svjetlo, gdje ih je čekao njegov bijeli konj. Nije više bilo zle kletve niti mračne palače. Sve staro je nestalo; prošlost je bila tek sjenoviti osjećaj na svjetlu njegove ljubavi.

Pronašao ju je... kost od njegovih kostiju, meso od njegova mesa. Bila je njegova želja i voljela ga je na način za koji je samo sanjala da je moguć. Nikada više neće biti sama jer više nisu dvoje nego jedno.

Brzo su otišli u njegovo kraljevstvo gdje je nevjesta predstavljena u očevoj kući. Njihovo je ujedinjenje bilo blagoslovljeno i čekale su ih svadbene odaje. Tamo su njihova tijela zaplesala na pjesmu koju su im duše pjevale. Sad su bili potpuni i znate kraj... živjeli su sretno

~ Sve krivo je ispravljeno. Djevojka je izbavljena iz mračne noćne more i sigurno prebačena u kraljevstvo snova.

zauvijek. Sve krivo je ispravljeno. Djevojka je izbavljena iz mračne noćne more i sigurno prebačena u kraljevstvo snova i svjetla. Pronašli su jedno drugo. „Zauvijek“ znači od ovog trenutka nadalje, sada i zauvijek, bez prestanka jer čak ni veo smrti ne može rastaviti tu ljubav. Jer On je Gospodar života i ples se nastavlja u drugom vremenu i na drugom mjestu... gdje vrijeme nema kraja i gdje je radost neizreciva i ljepota neopisiva.

Jeli ovo i vaš san, vaša želja, vaša priča? Vjerujem da jest jer Isus je vaš Princ i čeznete za njegovom ljubavlju u

~ Jer On je Gospodar života, i ples se nastavlja u drugom vremenu i na drugom mjestu...

dubini svoje duše. Priča je toliko bezvremenska i prekrasna. Utkana je u samu srž svake žene. Snažna i neodoljiva privlačnost budi nevjestu u svakoj od nas da zajedno s Duhom vapimo: „Dođi, Gospodine Isuse. Privuci me sebi, a ja ću ti dotrčati.“

Neke od vas se možda pitate: „Kako to može biti moja priča, moj san, moj Princ? Nisam odrasla u palači. Često sam se ubola u prst i povukla od boli, ali nitko me nije probudio iz moje noćne more.“ Razlog zbog kojeg sumnjate u istinu je zato što ste provele previše vremena u sjeni očaja; odrasli ste i zaboravili na snove iz djetinjstva. Vrijeme je da se probudite na Njegov poziv i ponovno

počnete sanjati. Mogu to reći jer znam da je On tu, čeka vas da mu se vratite. Kraj još nije došao i imamo Njegovo sigurno i čvrsto obećanje da će doći dan kad će svaka od nas susresti svog vjernog i ljubljenog Princa.

*Zato Bog njega uzvisi i darova mu ime koje je nad svakim imenom, da se na ime Isusovo prigne svako koljeno, na nebu, na zemlji i pod zemljom. I svaki će jezik priznati: »Isus Krist jest Gospodin!« – na slavu Boga Oca.
(Fil 2:9-11)*

Samo je on taj čudesni, vjerni i pravi Princ koji je ostavio nebesko kraljevstvo da spasi svoju zarobljenu nevjestu. On je ljubavnik naših duša koji nas i dan-danas poziva iz vjekova: „Pođi sa mnom, moja ljubavi!“ Slomio je okove grijeha i otjerao smrtni san sa svoje ljubljene. Zove je na ples, da se raduje i pripremi za Njegov povratak.

~ Vrijeme je da se probudimo na Njegov pozivi ponovno počnemo sanjati.

Ali postavlja se pitanje, kako ćemo mu odgovoriti? Hoćemo li pružiti ruke prema Njemu i prihvatiti

Njegov zagrljaj? Ili ćemo okrenuti leđa svemu što je učinio da bi nas pridobio za sebe i utonuti u zli san nevjere? Na dan Njegova dolaska, hoće li nas zateći kako klečimo u divljenju, radujući se ispunjenju Njegova obećanja, ili ćemo biti među onima koje je obuzeo strah? Vjerujem da se budite za istinu i da će vaša lica biti podignuta u divljenju. Vjerujem da ste odlučile čitati ovu knjigu jer vam srca čeznu za Princem.

Još je jedna uspavana ljepotica koju možemo naći u Bibliji. Riječ je o području života koje treba mirovati i ostati u stanju snivanja dok ne dođe vrijeme za buđenje, a to je područje naših seksualnih strasti. Trebamo spavati i naša čežnja i želja treba rasti do pravog trenutka. Ne odlučujemo mi kad je vrijeme za buđenje. Ljudi su nemarni u tome, ali Bog nije. Mi samo trebamo paziti da ne budimo ljubav

dok to sama ne bude htjela (Pnp 2:7). Zato se naša seksualnost ili seksualna reakcija može usporediti sa uspavanom ljepoticom. Naravno, ta ljepotica nije uspavana jer je pod zlom kletvom, nego jer spava u iščekivanju pravog trenu. Ako mu možemo vjerovati da će nas probuditi iz ropstva, sigurno mu možemo vjerovati da će nas probuditi i za radost. Da bismo to bolje razumjeli, pogledajmo malo mudrost napisanu u Pjesmi nad pjesmama.

Kćeri jeruzalemske, zaklinjem vas srnama i košutama poljskim, ne budite, ne budite ljubav moju dok sama ne bude htjela. (Pnp 2:7)

Ove su riječi toliko strastvene i poetične da gotovo mogu zamisliti što se događa. U daljini vidim stado srna kako graciozno na tankim nogama hoda pasući na sunčanim padinama udaljenih podnožja, pored mirnih potoka. Pod okriljem lelujavih grana, sramežljivo se kreću kroz travu, povremeno podižući glavu da prouče one koji promatraju njihovu opuštenost. Njihove velike, svjetlucave oči kao da gledaju duboko u dušu prije nego spuste glavu da pojedu još svježe trave.

Ali što ove nježne, gipke srne i njihovi nevini pogledi dok pasu imaju sa buđenjem ljubavi? I budući da se zaklinju kćeri jeruzalemske, odnosi li se to uopće i na nas? Upravo smo razgovarali o uspavanoj ljepotici i nadi da će nas jednoga dana probuditi Princ, a sada nas zaklinju da same ne budimo ljubav, nego da čekamo. I to smo zamoljene ne jednom, čak ni dvaput nego triput u Pjesmi nad pjesmama. U prijevodu Biblije *New Living Translation*, zaklinjanje je poziv na obećanje:

Obećajte mi, kćeri jeruzalemske, zakunite se brzim srnama i košutama poljskim, da nećete buditi ljubav dok ne dođe pravo vrijeme za to. (Pnp 3:5, NLT)

Ovdje je vrijeme kada ljubav treba biti probuđena jasnije naznačeno kao „dok ne dođe pravo vrijeme“. Ovaj je poziv energičniji nego drugi. Gotovo da možete zamisliti stado srna i košuta kako brzo pretrčavaju polje, odlazeći bez napora na drugu stranu brda i nestajući iz vidokruga. Srne i košute u ovom stihu nisu više mirne; uznemirene su i na oprezu poput divljih jelena koji se probijaju kroz grmlje. Glave su im podignute i rogovi uzdignuti dok oprezno ušima pokušavaju uhvatiti i najmanji zvuk; na obično pucanje grančica, okrenut će se i pobjeći. Ne znam zašto, ali stječem dojam iz ovog stiha da naši četveronožni prijatelji bježe od nečega, a ne ka nečemu. Treće upozorenje je u osmom poglavlju:

Zaklinjem vas, kćeri jeruzalemske, ne budite ljubav dok ne bude htjela. (Pnp 8:4, NLT)

Primijetite da se ponovno zaklinju žene ili kćeri da ne bude ljubav. Nije na nama da je budimo, nego na Princu. Kada prije vremena probudimo ljubav, bit će prolazna u svojoj ljepoti poput srne u polju, koja je sada tu, a već idućeg trena je više nema. Moramo biti strpljive da bismo mogle sačuvati obećanje seksualnog ispunjenja.

Pravom radošću smatrajte, braćo moja, kad upadnete u razne kušnje znajući da prokušanost vaše vjere rađa postojanošću. Ali neka postojanost bude na djelu savršena da budete savršeni i potpuni, bez ikakva nedostatka. (Jk 1:2-4)

Bog želi da to bude savršeno za nas. Želi da trenutak bude savršen. Želi da budemo spremne i savršeno utemeljene u savezu kad se naša ljubav probudi. Želi da slobodno uživamo u vrtu zadovoljstva gdje nema krivnje ni srama. Periodi iščekivanja stvaraju još veću čežnju i želju u ljubavnicima, a što je veća želja, jača je strast i u konačnici i ispunjenje. Najdragocjenije stvari u životu često dođu nakon određenog razdoblja čekanja. Ali isplate se jer je ispunjena želja drvo života (Izr 13:12). Božje obećanje uvijek sa sobom nosi život.

Da bismo to bolje razumjeli, pogledajmo kada je prvi put ljubav između muškarca i žene bila probuđena. Moramo se opet

Periodi iščekivanja stvaraju još veću želju i čežnju u ljubavnicima, a što je veća želja, jača je strast i u konačnici i ispunjenje.

vratiti u Vrt gdje nalazimo Adama koji očajnički među životinjama traži svoju partnericu. Naravno, njegova srodna duša nije bila među životinjama u Edenskom vrtu. Iscrpljenog i usamljenog, nakon besplodne potrage, Adama Bog poziva da se odmori.

Rečeno nam je da je Bog na Adama pustio tvrdi san i dok se odmarao, na svijet je došla Eva. Adam je sanjao i njegovom je snu udahnut život. Nikada prije nije poznao ljubav, ali znao je da će nju prepoznati čim je vidi. Bog je utješio Adama: „Odmori se jer s tim tvojim očajničkim traženjem nikada nećeš naći to što želiš. Spavaj, sanjaj, odmori se i vjeruj mi, a ja ću iz tebe samog izvući tvoju najveću čežnju i dovesti ti je.“

Adam je legao i sanjao o tome što bi moglo biti, što je trebalo biti, čemu se nadao jer ljubav uvijek prvo započne sa snom. Da bi snovi prešli iz okrilja noći na svjetlo dana, moramo ih prvo predati Bogu. Snove ostvarujemo kada ih stavimo na Božji oltar. Smrt i razočarenje često prethode ostvarenju naših najvećih želja.

Adam je legao i time odustao od svoje potrage. Vjerovao je da će se, nakon što preda svoj život, probuditi i ugledati ostvarenje svog sna. Iako je ljubav uvijek naša želja i naš san, mora otpočiniti dok je Princ ljubavi ne probudi. Zašto bi nam uskratio ispunjenje snova koje je sam stavio u nas?

*Ti mu ispuni želju srca, ne odbi molitve usana njegovih.
(Ps 21:2)*

Vrijeme je da odmorite i sanjate san koji vam je Bog odredio u vezi strasti i seksualnosti. Bog je vjeran i ispunit će svoje obećanje,

a traži jedino da vjerujemo u Njegovu ljubav i san koji ima za nas. Moramo se probuditi iz bilo kakvog beznađa, sna koji nas pritišće i odmoriti se u Njegovim obećanjima. Obećao nam je da On ima kontrolu nad svim.

Jer ja znam svoje naume koje s vama namjeravam' – riječ je Jahvina – 'naume mira, a ne nesreće: da vam dadnem budućnost i nadu. (Jer 29:11)

On nam je jamstvo jer ne može lagati. Okrenimo mu se s ovakvom molitvom:

~ Dragi nebeski Oče,
hvala ti što si poslao svog sina da slomi svaki okov i sruši svaki zid, da bih ja mogla biti probuđena iz mojih noćnih mora i prenesena u Tvoj san. Budim se za pravednost i prihvaćam svjetlo istine. Dopustit ću da to područje strasti u meni otpočine dok ga ti ne probudiš. Ugasit ću svaki alarm koji bi me mogao probuditi prerano, utišat ću dušu tvojim obećanjima. Vjerujem da tvoji planovi nisu štetni za mene već da se raduješ dajući mi nadu i budućnost. Vjerujem da me bolje poznaješ nego sam samu sebe ikad upoznala i zato polažem svaki neispunjeni san na tvoj oltar. Predajem ti sve svoje strahove i razočaranja. Odmorit ću se i sigurno sanjati u tvojim rukama.

S ljubavlju
Tvoja kći

6 Prava Pepeljuga

Kako Princ bira svoju nevjestu? Na nekom natjecanju ljepote? Sve odabrane zemaljske kćeri skupe se na jednom mjestu. Svaka je savršena i prekrasna, talentirana, bogata i obrazovana, mlada i snažna. Dok mu prilaze, oduzimaju dah. Svaka na vrlo uvjerljiv način objašnjava zašto bi baš ona trebala biti prava. Princ pažljivo sluša, svjestan da su sve zaista dražesne. Te su žene plemenite... divimo im se i želimo biti poput njih. Najbolje od najboljih u ženskom svijetu. Pa ipak, koliko god bile lijepe, izgleda da nisu dostojne Njegova veličanstva. Nijedna.

No, on ipak obećava da će jednu uzeti za nevjestu. Kad je zadnja otišla, pozvao je nove da dođu, ali više ih nije bilo. Princ je ustao sa svog prijestolja, prešao more ljubavi da potraži druge kćeri, one koje su ostale u sjeni, koje se nisu usudile doći pred Njega. Pažljivo i nježno provlačio se kroz disfunkcionalnu, zaboravnu i ružnu gomilu, ulazeći sve dublje u tamu ne bi li našao onu koju traži. Na njoj nema ničeg lijepog... odbojna je, deformirana, na rubu smrti. Nema plemićke krvi u sebi, začeta je u grijehu, odbačena od svih. Ogrnuo ju je plaštem i proglasio svojom mladenkom!

Naš Princ ne traži plemenite kćeri ovoga svijeta... to nije Njegov način. On traži one koje nitko drugi ne vidi. On traži one koje nitko drugi ne vidi. Traži ih jer su često skrivene na najgorim mjestima i nađene u groznim uvjetima. Njegova je misija pronaći sve odbačene, svezane i napuštene jer strastveno voli one koji se

nađu u beznadnim i strašnim situacijama.

Potražiti ću izgubljenju, dovesti natrag zalutalu, povit ću ranjenu i okrijepiti nemoćnu. (Ez 34:16)

Drugi stih kaže:

Ta Sin Čovječji dođe potražiti i spasiti izgubljeno. (Lk 19:10)

Slijedimo ga u Njegovoj potrazi. Pogledajmo život kćeri koja je potpuno drugačija od bilo koje koju znate. Njezino rođenje nije bilo planirano niti je itko slavio kad se rodila. Nije dočekana u svjetlu ili toplini doma nego je u žurbi začeta u hladnoj, sjenovitoj tami. Što se dogodi s takvim kćerima? S onima kojima se nitko ne nada niti moli za njih, čije se začće dogodilo u trenutku strasti ili još gore, nasilja, koje su oblikovane u utrobama zabranjenih odnosa ili novčane razmjene. Što s njima?

Što s onima malima rođenima u tajnosti i odbačenima. Ostavljenima da nikada ne upoznaju nježnost majčinih prsa ili obrise očeva lica. Što s kćerima čijim očevima nije bila bitna njihova sudbina i kojima majke nikada nisu otpjevale nijednu pjesmu, obrisale im suze ili ih nježno dodirnule. Umjesto toga, ostavljene su same i gole da umru na hladnoći... bez osvrtnja.

~ Okreće li Bog glavu od potomaka grijeha, prepuštajući ih baštini sramote?

Pogledajmo jednu takvu... jednu djevojčicu. Vidite li je? Odbačena je u polju uz prašnjavi put. Ostavljena da umre, osim ako se netko ne sažali nad njom. Ali tko se brine za one odbačene od rođenja? Okreće li Bog glavu od potomaka grijeha, prepuštajući ih baštini sramote?

Kad si svijet ugledala, na dan rođenja tvog pupka ti ne odrezaše niti te vodom oprawe da te očiste; solju te ne osoliše niti te povojima poviše. Nijedno se oko na te ne sažali niti se tko smilova da ti to učini, nego te na dan rođenja tvog gadvu baciše napolje. (Ez 16:4-5)

Prizor je odbojan i slama srce – novorođenče, djevojčica, omotana pupčanom vrpcom, uprljana osušenom posteljicom. Ono što ju je nekoć držalo na životu sada ju je omotalo poput zmiije. Užarena i tvrda, sa svakim pokretom sve se više ovija oko nje. Dijete je još uvijek prljavo, prekriveno vodom iz vodenjaka. Na glavi joj je majčina krv od poroda, a i sama gubi krv zbog nesvezanog pupka. Pomiješana s prašinom, bačena u blato.

Odvratimo pogled od nje... još je jedan lik u priči. Princ šeće poljima. Možda je to vrijeme u kojem promišlja o budućem danu. Idemo probati gledati očima tog plemića dok prolazi pored napuštene kćeri – je li moguće da on zapravo traži nju? Čuje se prigušeni plač i šuštanje klasja u polju. Zastaje i pogledom prelazi po polju. Ponovno se čuje taj zvuk... je li to jecaj ranjene životinje? Ne, nego plač novorođenčeta. Ali ne vidi nigdje radnike. Nema majke na vidiku. Ponovno zastane da sluša; evo ga opet, plač odjekuje u daljini dok se žarko sunce uspinje na jutarnjem nebu. Skreće s puta, pažljivo ide preko polja. Grančice mu pucaju pod nogama dok prolazi, zbog čega teško može čuti jecaje djeteta. A onda je ugleda.

*A ja prođoh kraj tebe i vidjeh gdje se koprcraš u krvi.
I rekoh ti dok si još u krvi bila: 'Živi!' (Ez 16:6)*

Slabašno se koprcala u blatnom potočiću krvi i ljudske prljavštine. Prizor je bio toliko beznadan, bespomoćan, da je odvratio pogled od nje, pitajući se je li možda prekasno za nju. Bio je gotovo siguran da se radi o kćeri gradske prostitutke koja boravi u sjenama. Takvoj očajnoj ženi dijete ne bi imalo nikakvu vrijednost. Znao je da nije dijete radnika u polju... nikad je ne bi tako odbacili. Zastao je... možda joj je tako i bolje, da se rodi i umre u tajnosti? Ponovno je pogledao u to prljavo, izmučeno dijete. Vidio je da joj nešto piše

na čelu. Izjava o smrti, riječ koju je izrekla njena majka pri porodu: „Umri!“

~ Vidio je da joj nešto piše na čelu. Izjava o smrti, riječ koju je izrekla njena majka na porodu: „Umri!“

Približio joj se, a njezine su se oči zaustavile na njemu.

Nešto se pomaknulo duboko u njemu. Podigao ju je iz prljavštine, zapovjedivši joj: „Živi!“ Taj je krik došao iz same dubine njegova bića i jednom jedinom riječju Kralj je silom života dokinuo smrtnu kaznu. Dijete je zadrhtalo kad je posegnuo prema njegovom licu. U sjeni Princa, djevojčica je pronašla razlog za život.

~ U sjeni Princa, djevojčica je pronašla razlog za život.

Njegove krvave ruke brzo su zavezale pupčanu vrpču i zaustavile krvarenje. A onda je, jednim potezom, skinuo svoj ogrtač i umotao je u kraljevski plašt svoje obitelji. Brzo se vratio u palaču, gdje ju je predao dadilji koja je i njega povila i kasnije dojila. Kad su ga upitali čije je to dijete i koliko dugo će ostati, bez oklijevanja je odgovorio: „Malena je moja... čija je bila prije toga više nije važno. Izgubili su sva prava na nju, ostavivši je da umre bezimena. Otkupio sam njezin život. Ja sam njen zaštitnik i branitelj.“

Okupali su je i istrljali solju, dok sva prljavština njezina sramotna poroda nije bila uklonjena. Sluge iz Prinčeva doma su je othranili i podigli, a kad je bila odbijena od prsa i dovoljno jaka, Princ ju je smjestio u kuću čuvara polja i vrtova. Tamo je rasla, igrajući se i trčeći po poljima, nesvjesna istine da je upravo njena krv bila prolivena na toj zemlji. Rekli su joj samo da ju je Princ pronašao i uzeo ju za sebe. Princ ju je često posjećivao i uvijek pazio na nju, brinući se za svaku njenu potrebu.

Razrasti se kao izdanak u polju! I umnožih te, i ti se razraste i velika postade, i dođe vrijeme da sazreš. Dojke ti se raspupale, kosa ti narasla, ali si još gola i naga bila.

(Ez 16:7)

Okružena ljepotom i brižnošću, cvjetala je poput pupoljka s njegovih kraljevskih livada, jer ju je Princ zalijevao. Ništa joj nije nedostajalo, uživala je u svom djetinjstvu. Gledajući je, nije se mogao vidjeti ni trag sramu. Bila je plemenita izgleda, kao da je rođena kao plemkinja. Na sebi je nosila prekrasan, sjajan dragulj koji je odražavao svjetlo ljubavi toliko velikodušno izliveno na nju. Grudi su joj narasle i formirale se, kosa joj je poput vela prekrivala njezinu procvjetalu ženstvenost. Još uvijek je u njoj čučalo dijete i vrijeme za ljubav nije još došlo, ali uskoro hoće. Vrijeme prolazi.

Prođoh kraj tebe i u te se zagledah: i gle, dob tvoja – dob je ljubavi! Raširih na te skute svoje i pokrih ti golotinju. Prisegoh ti i sklopih savez s tobom – riječ je Jahve Gospoda – ‘i ti moja postade. (Ez 16:8)

Princ ponovno dolazi i kad mu je dotrčala u susret da ga pozdravi, vidi da je vrijeme došlo. Više nema djeteta u njoj. Prijelaz je potpun... postala je žena. Grudi su joj narasle, bokovi se zaokružili, noge su joj duge. Dovoljno je stara da pruži ljubav žene i primi ljubav muškarca. Ali, još uvijek je nepokrivena. Spremna je za novi savez.

Ponovno Princ stavlja svoj plašt oko njezinih ramena i odvodi je u šetnju. Obecava joj se za cijeli život, ne više samo kao dobrotvor nego i kao muž. Odbacio je sve princeze kraljevskog roda da bi zauvijek imao ovu napuštenu kćer pronađenu u polju. Zna da ga je voljela kao brata, kao spasitelja i kao onoga koji se brine. Sada od nje traži ljubav mladenke.

Ne može vjerovati da joj se najdublji san ostvaruje. Princ joj je ponudio svoju ljubav. Složila se svim svojim srcem i za sobom ostavila polja da bi ušla u kraljevsku palaču i započela proces očišćenja i uljepšavanja. Sluškinje su se pobrinule za svaku njenu potrebu dok se pripremala za Princa.

*Okupah te u vodi, krv saprah s tebe i uljem te pomazah.
(Ez 16:9)*

Njezino je uljepšavanje započelo obrednim čišćenjem menstrualne krvi, posvećivanjem njezine seksualnosti te predavanjem njezinih izvora Gospodaru života. Utrljali su mirisne pomasti i ulja u njezinu svježe opranu kožu, mekšajući je. Poput mijeha je kojeg pripremaju za novo vino.

~ Odbacio je sve princeze kraljevskog roda da bi zauvijek imao ovu napuštenu kćer.

Spokojna je i sanja o svojoj budućnosti sa Princem. On je jedini muškarac koji ju je ikada tako duboko volio. Jedini je koji joj je tako nježno govorio. Njegova ljubav, brižnost i dobrota jedino su što je od njega dobila. Spokojna je, okupana toplinom svega toga.

Došlo je vrijeme da odabere odjeću. Mladike se uglavnom same moraju pobrinuti za svoju vjenčanicu, ali njezinu je odabrao Princ.

Obukao sam te u vezenu haljinu, na noge ti stavio kožne sandale. Stavio sam ti laneni pojas i pokrio te skupocjenom tkaninom. (Ez 16:10)

Nije štedio na njoj. Njezine su haljine upadljive, poput cvijeća iz Prinčeva vrta. Obučena je u najfiniju tkaninu; njezine su haljine toliko prekrasne da zasjenjuju čak i Prinčevu odoru. Nikada nije vidjela nešto tako prekrasno. Rukom je prešla preko haljina, kao da ne može povjerovati da su njezine. Svaka je haljina objava Njegove ljubavi i njezine kraljevske pozicije. Radosno ih je pokazivala Princu dok su dijelili večernji obrok zajedno. Blistala je. Ali to nije bilo sve:

Uresih te nakitima: na ruke ti stavih narukvice, oko vrata ogrlice; prstenom ti nos uresih, uši naušnicama, a glavu ti ovjenčah vijencem najljepšim. (Ez 16:11-12)

Svaki je dan donio novo iznenađenje. Na ruke joj je stavio narukvice. Vrat joj je okitio prekrasnom ogrlicom. Lice joj je uokvirio naušnicama, a zatim je stavio veličanstvenu krunu na njezinu glavu. Princ ju smatra u potpunosti prekrasnom. Nitko nikada ne bi pogodio njezino pravo porijeklo. Ona je blistavi odraz Njegove brižnosti i strastvene ljubavi.

~ Princ ju smatra u potpunosti prekrasnom.

Tako si bila okićena zlatom i srebrom. Odijelo je tvoje bilo tanko platno, svila i vezena tkanina. (Ez 16:13a)

Okitio ju je zlatom sunčeva sjaja i srebrom poput mjesecine. Svjetlucali su i plesali na njezinoj koži. Njezina je odjeća bila od najfinije svile i vezene tkanine. Svaki je komad odjeće bio posebno dizajniran za nju. Princ je tako htio. Nitko se nije mogao mjeriti s njom u ljepoti.

Jela si bijeli kruh, med i ulje, i postala si vrlo lijepa i prispjela si do kraljevske časti (Ez 16:13b)

Hranio ju je najkvalitetnijim brašnom, najslađim medom i najhranjivijim uljem. Gostila se Njegovom dobrotom, a njezina ju je ljepota uzdigla do kraljevske časti. Došao je dan vjenčanja; pozvani su gosti, došlo je vrijeme da se njihova ljubav proslavi. Svi su šaputali i pitali se tko je Prinčeva nevjesta. Otkud je... kako izgleda? Mnogi su preispitali Prinčevu mudrost – zašto nije uzeo mladu kraljevskog porijekla? Zašto baš ovu? A onda su je vidjeli i shvatili. Savršeni je odraz Njegove ljubavi. Sjedi Njemu zdesna, Njegov barjak joj vijori nad glavom. Kad je proslava završila, uzeo ju je u naručje i odnio u kraljevske odaje. Tamo je postala Njegova princeza. Njihova je ljubav prekrasna, nježna i strastvena. Uskoro je Njegova ljubav za nju postala očita svima jer koga Princ voli, za to svi znaju.

~ Koga Princ voli, za to svi znaju.

*Glas o tvojoj ljepoti prodro je među narode neznabožacke
jer si bila tako lijepa u nakitu mom, govori svemogući
Gospod. (Ez 16:14)*

Čežnja svake žene... da bude savršena i savršeno voljena. Nikada to ne bi mogla postići sama. Da, bila je lijepa, ali Princ je uvećao njezinu ljepotu dodajući joj nešto što samo Princ može... sjaj. Sjaj je onozemaljski; bljesak neba dok je tu na zemlji. Riječ „sjaj“ nadilazi mogućnost zemaljskog razumijevanja. Oduzima nam dah svojim veličanstvom, savršenošću i ljepotom. Je li se takvom ljepotom krasila Eva u Edenskom vrtu? Je li upravo blještavilo i slava skinuta s nje, zbog čega se osjetila golom, posramljenom i sa željom da se pokrije? Možda.

Ovo je puno dublja priča o Pepeljugi. Nema mrtvih roditelja, samo onih kojima nije bilo dovoljno stalo da bi ostali; nema zle maćehe koja je drži blizu pepela jer je nitko nije ostavio u blizini ognjišta i topline. Nema dobre vile kume koja bi joj podarila ljepotu da privuče Princa. Otkrivena je bezimena, u najočajnijem stanju, voljena prije nego je bilo ikakva razloga da je se voli. Nema nikakvog roka u ponoć nego samo bezvremenski savez. I umjesto krhke staklene cipelice – sjaj.... Blještava svjetla zbog kojih je nitko više neće pitati kome pripada.

~ Ovo je puno dublja priča o Pepeljugi.

Iako većina nas nije ostavljena da umremo na otvorenom polju pri rođenju, na neki način se svaka od nas može poistovjetiti s tim snom. I to ne čudi jer je Bog stavio svoj san u san svake žene. Ova priča puno je više od spašavanja napuštene, odbačene kćeri. Veća je čak i od svoje proročke primjene na Izrael i Crkvu. Govori nam i danas, zapovijedajući nam da živimo s Princem i ne umremo u svojim grijesima. Pred nas stavlja život i smrt, blagoslov i prokletstvo i viče: „Odaberi život!“ Što bismo uopće mogle odabrati uz takvu ponudu čudesne ljubavi? Ova napuštena kći razumije dubinu Njegove

milosti. Ona i njezin kralj živjet će sretno do kraja života. Mrzim kraj ove priče. Jer slama srce više nego priča o njenom rođenju.

Ali te ljepota tvoja zaniжела, zbog glasa se svojega bludu podade: blud si svoj nudila obilno svakom prolazniku, njegova si bila. (Ez 16:16)

Nešto je ozbiljno pošlo po zlu! Kako je moguće da se netko, toliko potpuno voljen, obasipan nježnošću, okrene od ljubavi tako velike, plemenite i čiste? Zašto se počela pouzdati u ljepotu koju joj je dao Princ kad se mogla pouzdati u Njega? Zašto je iskoristila čast i slavu da privuče druge muškarce i sroza se od princeze do prostitutke? Zašto se okrenula onima koji joj nisu ništa dali, koji su prolazili pored nje kad je umirala, ružna i gola?

Ako ćemo pošteno, većina nas će, ako pretražimo svoja srca i ispitamo svoje postupke, zaključiti da smo bile nevjerne Principu. Možda se nismo pouzdale u svoju ljepotu ili slavu, ali polako smo se odvratile od prve vjerne ljubavi, tražeći potvrdu i priznanje od ovog nevjernog svijeta.

Naš Princ je uvijek voljan očistiti i uljepšati odbačenu i napuštenu ženu. Spasio je svaku od nas iz grijeha i ukinuo našu smrtnu kaznu. Prekinuo je svaku našu vezu sa prošlošću i milostivo se pozabavio s našim problemima... problemima promiskuiteta, abortusa, nesigurnosti, krvnih veza. Hoćemo li dozvoliti same sebi da nam Njegova ljubav bude dovoljna? Ili ćemo se okrenuti negdje drugdje u potrazi za ispunjenjem. Hoće li nam Njegovi blagoslovi okrenuti

~ Naš Princ je uvijek voljan očistiti i uljepšati odbačenu i napuštenu ženu.

pogled, a time i srca, od Onoga koji nas je posvetio i učinio nas savršenima svojim sjajem? Kako ćemo odgovoriti na Njegovu dobrotu i milost? Hoćemo li odložiti stare haljine odbačenosti i dopustiti duhu posinjenja da djeluje u nama, ili ćemo ispunjenje tražiti u raznim seksualnim potvrdama vlastite privlačnosti?

Koliko će se ruku obaviti oko nas prije nego kažemo: „Dosta je... potpuna sam?“

Ako se budemo pouzdavale u vlastitu ljepotu, stalno ćemo tražiti da drugi potvrde našu vrijednost i poželjnost. Naše će samopouzdanje ugrožavati druge žene oko nas. Pogledajte ponovno što je sve imala ta napuštena kći: živjela je u izobilju, imala je svega preko mjere. Smatramo je ludom što je odbacila tako veliku ljubav i proglasila je bezvrijednom... ali prije nego je osudimo, naučimo lekciju za svaku od nas u njenoj priči.

Priča je to o otkupljenju i u njoj nijedna od nas nije bila dostojna. Princ je čeznuo za svojoj nevjestom, koju će obasuti ljubavlju i brižnošću. Za onom koja će biti zahvalna za Njegovu dobrotu i odgovoriti mu strastvenom ljubavlju... nevjestom koja je ugledala Njegovo uzvišeno lice i više ne želi nikoga drugoga.

To je priča o nama. Mi smo bili bez nade, na rubu smrti, već na početku svojih života. Ali Princ je čuo tvoj plač sa tvog polja boli, patnje i grijeha. Vidio te kad si bila bespomoćna, bez nade, u prljavštini odbačenosti i krvi grijeha. Ganuo ga je taj prizor, suosjećao je s tobom i maknuo s tebe prokletstvo smrti. Zatim te je očistio od grijeha i prljavštine prošlosti. Brinuo se nježno za svaku od nas i mi smo procvjetale u Njegovoj ljubavi, ali ponekad se čini tako dalekim, poput sna koji se tek treba ostvariti.

Tada smo kušane da se okrenemo nekom drugom. Želimo nekoga sada, u ovom trenu, umjesto da čekamo. Skidamo sa sebe sjajne haljine i stavljamo šarene, okrećući se ljubavnim mrvicama, zaboravljajući na slavno obećanje. Previše često nas zavodljivost bogatstva i požuda za stvarima udalje od Prinčevih obećanja. Neke od nas su se zato svlačile pred muškarcima s kojima nismo bile u savezu, nadajući se da će nas njihova tijela upotpuniti, ali njihove su ruke samo uprljale ona mjesta koja je Princ tako pažljivo bio očistio.

Ali ja vjerujem da možete bolje od toga. Ovu knjigu držite u rukama upravo zato što je Njegovo ime zapisano na vašem srcu.

~ Dragi nebeski Oče,
preplavljena sam ljepotom tvoje milosti i dubinom tvoje ljubavi. Tražio si me dok sam umirala u grijehu i doveo me u svoj dom. Zaogrnuo si moju golotinju i očistio me od svih krvnih prokletstava i grijeha. Hvala ti za oprostjenje, milost i bržnost. Oprosti mi što ljepotom koju si mi ti dao tražim potvrde od zemaljskih sinova iako sam u savezu s tobom. Odričem se ostalih ljubavnika i želim samo tebe. Hvala ti što si me volio u mojoj krhkosti, a ne samo u ljepoti. Ja sam Pepeljuga koju si izvukao iz pepela. Okrećem srce prema tebi jer si samo ti moj istinski Princ.

S ljubavlju
Tvoja kći

7 Što učiniti ako se seksualna ljubav probudi

Govorili smo o tome da trebamo dopustiti romantičnoj i seksualnoj ljubavi da otpočine i ostane uspavana dok je Princ ne probudi poljupcem, ali što ako ju je netko drugi već probudio? Što ako seksualna želja svim silama odbija otići na počinak? Ako se nalazite u tom stanju, svjesni ste koliko je teže uspavati želju kad je jednom već probuđena, pogotovo ako je njezino buđenje bilo naglo, grubo ili preuranjeno. Pune smo adrenalina, bilo zbog uzbuđenja ili zbog straha.

A da ne govorimo koliko je teško ponovno utonuti u san kad nas okolina na svaki mogući način potiče da ostanemo budne ili ćemo nešto propustiti! Da bismo ponovno utonule u san, atmosfera oko nas mora u sebi imati svojevrsni prigušivač koji nam omogućava da sačuvamo mir i tišinu. Sa probuđenim željama trebamo jako pažljivo postupati i stvoriti okruženje prikladno za mirne snove jer kad se strahovi ili želje jednom probude, teško ih je ponovno utišati. A za to postoji razlog: naše želje nikada nisu trebale biti probuđene i onda zanemarene. Tako je sa svakom ljudskom željom.

~ Naše želje nikada nisu trebale biti probuđene i onda zanemarene.

Sjećam se kad su moji sinovi bili mali; prvih šest mjeseci sam ih samo dojila, a

onda sam počela uvoditi hranu... i kad su prvi put kušali hranu, sve se promijenilo. Prije tog prvog kušanja, sjedili bi zadovoljno u mom

krilu i nikada nisu obraćali pažnju na hranu koju smo bez problema mogli pored njih nositi na stol. Samo su se smješkali u blaženom neznanju. Bili su svjesni da nešto drugačije i fino miriši, ali nije ih interesiralo jer nisu imali pojma što propuštaju. Dok, naravno, sami nisu kušali hranu, a onda je to bila sasvim druga priča!

Odjednom ih je miris hrane izluđivao. Kad im se apetit probudio, više se nisu pasivno smješkali ljudima koji su prolazili noseći hranu (osim da ih ucijene). Fokus im se preusmjerio na to da dobiju tu hranu! Ako bih ih držala u krilu dok jedem, grabili bi moju vilicu ili žlicu bez obzira na to što je bilo u njima, ili bi povlačili stolnjak s ciljem da hrana padne u moje krilo, tj. tamo gdje je mogu dohvatiti. Kada bih ih stavila u hranilicu, to bi ih donekle zaustavilo, ali ih svejedno nije spriječilo u njihovoj misiji – osim ako hrana nije bila ispred njih. Htjeli su samo jednu stvar. Kušali su hranu i otkrili da je dobra. Razvili su okus za hranu i nisu bili sretni dok je ne dobiju!

Zato sam uvijek pazila da im ne uvođim hranu i ne budim apetit dok nisu bili fizički spremni da je jedu i dok ja nisam bila spremna da im je osiguravam na redovnoj bazi. To nije imalo nikakve veze s tim koliko je hrana bila poželjna... Sigurna sam da bi i prije nego su napunili šest mjeseci uživali u okusu hrane, ali njihov osjetljivi probavni sustav ne bi bio dovoljno zreo da je probavi. Hrana je, naravno, i dobra i potrebna za naše zdravlje, rast i razvoj, ali ako je damo djeci prerano, mogu razviti alergije ili preosjetljivost na hranu. Ako hrani dopustimo da zauzme krivo mjesto u našim životima, apetit ili želja za njom počeo će nas kontrolirati, navodeći nas da je zloupotrebljavamo iako je dobra i ukusna. Možemo razviti nezdravi apetit za određenu vrstu hrane na koju će naši okusni pupoljci reagirati, ali ta hrana svejedno može biti bez ikakve prehrambene vrijednosti.

Prepuštanje takvom apetitu s vremenom odvede u zloupotrebu hrane. A zloupotreba je pogrešan način korištenja nečega. Dakle, nije *hrana* ta koja je loša nego je loše kad je *zloupotrebljavamo*. A kad

zloupotrebujemo ili na krivi način koristimo nešto što je samo po sebi dobro, to postane destruktivna sila u našim životima. U ovom slučaju, naša želja ili apetit više nije naš sluga nego nam postaje gospodar koji zahtijeva da ga zadovoljimo.

~ Kada zloupotrebujemo ili na krivi način koristimo nešto što je samo po sebi dobro, to postane destruktivna sila u našim životima.

Naša je seksualna želja slična apetitu za hranom... isto ostaje uspavana dok je vanjski podražaji ne probude.

I kao što ne možemo živjeti bez hrane, ne možemo roditi niti dati život bez seksualnog ujedinjenja. Zato je želja potrebna i ključna za razmnožavanje. Ali kao što nas želja za hranom može kontrolirati, može i seksualna želja ako ne ovladamo njome. U ovom ćemo se poglavlju osvrnuti i na duhovne i na praktične načine suočavanja sa podivljanim seksualnim apetitima.

~ Naša je seksualna želja slična apetitu za hranom... isto ostaje uspavana dok je vanjski podražaji ne probude.

Vratimo se na usporedbu s hranom pa ćemo se od svakodnevnih maknuti na osjetljivije stvari. Počet ćemo s razvijanjem okusa tj.

stvaranjem apetita za nešto. Uzet ću sebe za primjer. Pitam se bih li i dan-danas povremeno čeznula za tamnom čokoladom da je nikada nisam probala. A tek za kavom? Da nisam nikada umiješala žlicu Breyerovog sladoleda od kave u svoju Java kavu i posula cimet na vrh, u očajničkom pokušaju da ostanem budna jednog jutra, bih li danas, 12 godina poslije, još uvijek pila moka kavu?

Naravno da ne bih! I ne bih ni znala što propuštam. Ne bih razvila okus za te ukusne stvari. Sve dok bih znala za kavu kao za gustu, crnu, gorku tekućinu, prezirala bih je. Sve dok bi mi čokolada bila jedino bijela ili mliječna, ne bi mi nimalo bilo teško odoljeti joj.

I tu zapravo nema borbe! Ja se ne borim protiv svoje povremene želje za čokoladom ili mog jutarnjem rituala – kave s okusom...

ja im se prepuštam! Te želje nisu moji gospodari već neka vrsta rituala. Može proći tjedan ili dva da ne pojedem ni kockicu crne čokolade i nikom ništa. Neću biti nervozna, nego ću uživati kad je budem jela. A što se tiče kave, ako se želim naglo probuditi umjesto da polako izlazim iz sna, popit ću je.

Možda nisam fer što koristim ove primjere. Riječ je ipak o ukusnim, ali ne nužnim prehrambenim poslasticama, ali molim vas, ugodite mi. Što ako dopustim tom mom uživanju da nadiđe želju za zdravom hranom? Što ako odlučim da su tjelesni užitak (koji mi daje tamna čokolada) i budno stanje svijesti (koje mi daje kava) važniji od svih drugih osjećaja u mom životu? Možda me onda miješana salata ne bi uopće privlačila, jer se ne bih osjećala dok je jedem kao kad jedem crnu čokoladu. Na kraju krajeva, salata bi bila hrskava i hladna, a tamna čokolada mekana i topla. Možda me voda ne bi više privlačila jer me ne bi razbudila kao kava niti mi dala tu toplinu i uzbuđenje koje tražim.

Vrlo brzo bih zaključila da je sva hrana koja nema okus i teksturu kao kava i čokolada ili ne izaziva iste osjećaje u meni dosadna i obična. Što ako bih poludjela i dva tjedna živjela samo na čokoladi i kavi? Bila bih sretna, mršava i budna... barem neko vrijeme. A onda bi sve postalo neuravnoteženo i morala bih svoje apetite ponovno dovesti u red.

Želim reći da mi sami razvijamo svoje apetite i želje. Možemo povećati ili smanjiti njihov utjecaj ovisno o tome koliku im važnost pridamo. Možemo kontrolirati njihov utjecaj ograničavajući im unos. Dat ću vam primjer.

~ Mi sami razvijamo svoje apetite i želje.

Kad sam radila na svojoj prvoj knjizi, *Bez kontrole i sviđa mi se*, upravo sam bila rodila četvrtog sina, Ardena, i kava mi je postala jako dobar prijatelj. Sa dvoje djece koja nisu išla u školu, otkrila sam

da je najbolje vrijeme za pisanje između 10 sati navečer i 2 ujutro. Probudila bi me velika šalica kave i onda kad bi došlo popodne, popila bih novu rundu (moju verziju engleskog čaja). To bi me opskrbilo sa dovoljno energije da izdržim do 2 ili čak 3 sata ujutro. Doteturala bih do kreveta, budila se u 6:30 ujutro i počela sve ispočetka. Sjećam se da mi je najteže bilo napraviti kavu, ali nakon par gutljaja, sve je bilo lakše. To se nastavljalo tjednima, a onda su tjedni postali mjeseci. Više mi lice nije izgledalo isto ako kava nije tekla mojim venama.

A onda se jedne noći sve promijenilo. Bilo je 10 navečer i upravo sam nahranila Ardena i uspješno ga uspavala. (Za razliku od vremena kad je i dalje bio na meni dok bih pisala.) S uzdahom i molitvom, sjela sam da pišem. Riječi su izlazile brzo i onda oko 2 sata ujutro, shvatila sam da mi se tijelo drastično nagnulo na jednu stranu. Ispravila sam se i vratila pisanju, ali sam osjetila da mi tijelo ponovno zanosi u lijevu stranu. Pomislila sam: *Što se događa?* Stala sam da se protegnem, ali soba se počela vrtjeti oko mene iako sam i dalje bila bistra i sabrana. Pomislila sam da sam možda umornija nego mi se činilo pa sam ugasila kompjuter i krenula gore u sobu. Jedva sam se popela uz stepenice, a onda sam se zabila u okvir vrata od sobe iako sam imala namjeru otići ravno u krevet. Bacila sam se u krevet, osjećajući da mi se vrti, dok mi je um jurio od teme na temu. Pomislila sam: *Nešto nije u redu.* Očito mi je tijelo bilo iscrpljeno, ali je um i dalje radio. Ležala sam tako satima, nesposobna da zaspem ili da umirim um. Bila sam umorna, ali čim bih počela tonuti u san, moj um bi jurio i probudio me. Kad je jutarnje svjetlo osvijetlilo prozor u mojoj sobi, bila sam sigurna da se sve to dogodilo zbog kave.

Budući da sam uvijek išla iz krajnosti u krajnost, naglo sam prestala piti kavu. Danima sam se vukla po kući, pomalo nervozna. Djeca su me preklinjala da popijem bar šalicu, ali nisam htjela. Nekad bi me navečer toliko strašno počela boljeti glava da nisam ni znala da toliko može boljeti. Nisam bila sklona glavoboljama prije toga i

zapravo sam mislila da hipohondri tako privlače pažnju. A sad sam ja bila ta koja je kopala po uredu u očajničkoj potrazi za tabletama protiv glavobolje koje sam negdje stavila za kišne dane. Sad su mi samo malo smanjile glavobolju. Nikad više nisam htjela prolaziti kroz odvikavanje od kave pa sam iduće tri godine izbjegavala kavu. A onda sam jednog hladnog jutra ponovno napravila šalicu kave jer sam bila u stanju ponovno je početi piti bez da mi ona služi kao zamjena za san.

Sad ću otići korak dalje i povezati koncept seksa i kave i čokolade, u ilustrativne svrhe. Poput kave, zbog seksa se također osjećamo živi i budni, možda više nego zbog bilo čega drugoga u životu. A seks je i dobar poput čokolade. Uzbuduje nas kao ništa drugo. Uzrokuje toliko osjećaja odjednom i podivljali endorfin. U isto vrijeme nam potiče gomilu osjećaja i daje tračak neba. Zbog toga je teško bez njega jednom kad ga probamo.

U svjetlu svega rečenog, razumljivo je da u početku nastojimo udovoljiti svojoj

~ Probuđene u krivo vrijeme, želje postaju požuda, a požuda nema mira.

želji, radije nego da je potisnemo, pogotovo ako nam pričinja toliko zadovoljstvo i ako se zbog nje osjećamo živima, poželjnima i privremeno potpunima. Ali moramo proučiti još jednu stvar u svemu tome: kad nije pravo vrijeme za ljubav, seksualna želja uvijek je nešto pogrešno, koliko god nam zadovoljstvo pričinjala. Probuđene u krivo vrijeme, želje postaju požuda, a požuda nema mira i obavija je sram.

Ljubav treba otpočiniti, da kasnije opet može biti probuđena, ne u formi požude nego u iskrenijem i ljepšem obliku. Zbog tog dodatnog odmora moći će biti probuđena u pravi čas, obnovljena i snažnija u strasti i zadovoljstvu. Onda nećemo biti razočarane, napuštene ili u mucu. Trebamo usmrtiti požudu i na njeno mjesto staviti ljubav bez tračka krivnje ili srama koji bi joj oduzimali ljepotu. Kako se to može postići?

Proces je sličan uspavljivanju nemirnog ili uplašenog djeteta. Kad bi se moja djeca bojala, kad bi bili ozlijeđeni, bolesni ili previše uzbuđeni, uzela bih ih u naručje da ih utišam. Ili bih ih ljuljala, legla pored njih u njihovom krevetu ili ako je bilo kasno, donijela bih ih u svoj krevet. Koja god bila metoda, htjela sam da znaju da sam im blizu. Kad bi se utješili u mom naručju, saslušala bih njihove strahove. Dok bih ih mazila po kosi, pričali bi mi kako su se ozlijedili ili koji su ružan san sanjali. Kad bih osjetila da su se rasteretili ili da im dodatna priča neće pomoći, šaputala bih im da ih umirim.

Šaputala bih im o Božjoj i svojoj ljubavi, podsjećajući ih da je Bog vjeran i da ih štiti. Onda bih im govorila istinu o većoj sili, pričajući im o ljepoti većoj od strašnih sjena laži i straha. Pjevala bih im uspavanke dok po njihovom disanju ne bih zaključila da su utonuli u san.

~ Kad smo povrijeđeni, kada pogriješimo, kada se bojimo, Bog želi da mu dođemo blizu, a ne da odemo od Njega.

Nježna reakcija majke na strah njene djece proizlazi iz samog Božjeg srca i predstavlja mali odraz Njegove želje da umiri naše

oluje i otjera naše strahove. Kada smo povrijeđeni, kada pogriješimo, kada se bojimo, Bog želi da mu dođemo blizu, a ne da odemo od Njega. Kao svoju djecu, poziva nas da mu skočimo u naručje, gdje možemo naći sigurnost i ljubav. Tamo će nam dati viziju ljepote koja će nas ponovno umiriti.

Sviđa mi se sigurnost slike Oca koji uspavljuje svoju kćer, nježno je ljuljajući, tako da se može odmoriti i zacijeliti. Znam da se bojite da se želja, ako joj dopustite da otpočine, možda više nikada neće probuditi ili biti ispunjena. Proganjaju vas *pitanja*: Ako pustim ovo područje svog života, hoću li ga ikada više vidjeti? Hoće li Bog stvarno ispuniti te potrebe u mom životu? Ako se sada približim Bogu, hoće li On biti vjeran da me ispuni po svom obećanju buduće nade?

Svim srcem vjerujem da vaš nebeski Otac kroz ovu knjigu želi za vas po Duhu Svetome učiniti sljedeće:

- Privući vas sebi
- Oprati svaki trag krivnje i srama sa vas
- Otjerati vaše strahove, donoseći ih na svjetlo istine
- Dati vam nadu i budućnost
- Držati vas u naručju dok se vaša oluja ne smiri
- Odvesti vas na počinak
- Obnoviti san u vašem srcu.

Jednom dok sam govorila o ovim stvarima, prekrasna mlada djevojka je došla, tražeći da se molim za nju. Priznala mi je da se kompromitirala u području čistoće da bi privukla pažnju i zanimanje mladića i sada više nije znala kako da se vrati u svoj san. Držala sam je u naručju i molila se s njom i dok sam se molila, čula sam da joj Bog šapuće obećanje. Obećao je da će, ako mu bude pjevala pjesme i slavila ga, On zauzvrat njoj pjevati uspavanke da bi uspavao ono što je duboko u njoj bilo probuđeno.

~ Obećao je da će, ako mu bude pjevala pjesme i slavila ga, On zauzvrat njoj pjevati uspavanke da bi uspavao ono što je duboko u njoj bilo probuđeno.

Preplavila me ljubav u Njegovu glasu. U Njegovim riječima nije bilo srama niti osude, samo obećanje da će pjesmom otjerati njezine strahove, krivnju i sram. Ako mu se približi, obećao je da će je priviti uza se i sakriti je u sjeni svojih krila. Pismo nam daje prekrasnu sliku Njegove nježnosti:

Jahve, Bog tvoj, u sredini je tvojoj, silni spasitelj! On će se radovati tebi pun veselja, obnovit će ti svoju ljubav, kliktat će nad tobom radosno. (Sef 3:17)

Slika nam govori više toga. Bog nije nedodirljiv i dalek, nego nam brzo dolazi u pomoć i spašava nas svojom silnom snagom. Ne odbacuje nas niti osuđuje kada mu vapimo u strahu ili bespomoćnosti. Raduje se kad nas umiruje kao što se majka raduje kad umiruje svoju djecu. Ali majčina utjeha ima granica.... moja snaga ide do nekud, ali Njegova je bezgranična, kao i Njegova ljubav. Dubina te utjehe nas utišava, a onda nam On počinje pjevati. Slika je toliko dirljiva da svakoga od nas poziva da mu se približimo, dopuštajući mu da utiša oluju koju sami ne možemo utišati. Tu, na tom mjestu, možemo se odmoriti i vrlo brzo mu se pridružujemo u pjesmi.

*Tako ću te slaviti' za života, u tvoje ću ime ruke dizati.
Duša će mi biti kao sala i mrsa sita, hvalit ću te kliktavim
ustima. Na postelji se tebe spominjem, u bdjenjima
noćnim mislim na tebe. Ti postade meni pomoć, kličem u
sjeni krila tvojih. Duša se moja k tebi privija, desnica me
tvoja drži. (Ps 64:5-9)*

Ne mogu dovoljno naglasiti važnost slavljenja Boga. Nevjerojatna moć krije se u glazbi i nikada prije nije bilo toliko moćnog slavljenja i toliko pjesama slavljenja na raspolaganju za nas. Kao što sam već rekla, muzika je jezik srca jer može zaobići naše umove. Kada ga slavimo, gostimo se nad Njegovom vjernošću. Pred nas stavlja trpezu najfinijih delacija da bi nas ojačao. Ako ga se sjetimo u svojim krevetima, ostat će s nama kroz cijelu noć.

Često kad bih legla u krevet s nekim od svojih sinova, stalno bi se budio da se uvjeri da sam i dalje tu. I priznajem, ja bih čekala da tvrdo zaspe, a onda bih se išuljala iz njegovog kreveta i otišla u svoj. Ali Bog ne. On ostaje. Ušuška nas u sjenu svojih krila dok mu pjevamo. Kada ga slavimo, naše duše se privijaju uz Njega i Njegova nas desnica drži. Gospodnja radost postaje naša snaga, a Njegova snaga je nešto što vam itekako treba kada se borite protiv želja.

Poput Estere, moramo odvojiti vrijeme za post od želja dok pripremamo gozbu samo za Njega. Pred Njega donosimo plodove svoje volje, mijenjajući svoje užitke i želje za Njegove. Naše slavljenje i štovanje gozba je kojom ga častimo i tamo On priprema trpezu za nas ispred naših neprijatelja. Poput Estere, plaćem zbog kćeri ove generacije da budu pošteđene uništenja koje im donosi neprijatelj njihovih duša, želeći ih usmrtiti. I vi možete raditi to isto. Došlo je vrijeme za nas žene da položimo svoje živote i tako sačuvamo živote mnogih kćeri koje još ni ne poznajemo.

~ Samo je jedan način da ubijete želju, čežnju ili apetit... morate gladovati.

Samo je jedan način da ubijete želju, čežnju ili apetit... morate gladovati. Morate ih uništiti i lišiti ih moći, prekidajući im opskrbu hrane. Zna li ona izreku: *Vojska maršira trbuhom?* E pa, upravo se spremate prekinuti opskrbu hrane neprijateljskoj vojsci. Morat ćete se suočiti sa svojom dušom i reći joj tko je tu gazda.

U Psalmu 35:14 kralj David kaže da se ponizio postom. Kad su naša tijela i naša duša van kontrole, moramo ih poniziti, podsjećajući ih da je Bog gazda. Neće nam tijelo zapovijedati, kontrolirajući nas svojim apetitima.

Kad god mi je trebao veći proboj, pogotovo u borbi protiv tijela, uvijek sam se okretala postu. Zapravo, ne mogu ni zamisliti da krećem u duhovnu borbu bez neke vrste posta jer je riječ o jako učinkovitom oružju. Čak je i Isus, Božji Sin, postio. Bojim se da danas većina kršćana radije ide na dijetu nego u post. Nadaju se da će promijeniti izvanjski izgled, dok iznutra ostaju svezani, ali to je neka sasvim druga priča. Ovdje sa vama želim podijeliti istine koje vas mogu osloboditi:

*Ovo je post koji mi je po volji, riječ je Jahve Gospoda:
Kidati okove nepravedne, razvezivati spone jarmene,
puštati na slobodu potlačene, slomiti sve jarmove.
(Iz 58:6)*

Post koji je Bogu po volji postiže sljedeće: kida okove nepravde, razvezuje jarmene spona, oslobađa potlačene i onda slama sve jarmove – ne samo one slabe nego sve. Nijedan jaram nije siguran pred silom posta. Je li seksualni grijeh jaram? Apsolutno! Jaram upravlja i ograničava pokrete i djela onih koji ga nose. Poput robova vodi ih tamo gdje ne žele ići. Jarmovi nas iscrpljuju zbog svoje težine. Ali kad na sebe obučemo haljine slavljenja, počet ćemo osjećati olakšanje od te težine zbog snage koju nam Bog daje pa ćemo se moći suočiti s problemom i osloboditi se!

U mom primjeru zloupotrebe kave, sigurna sam da se sjećate da sam poduzela vrlo drastične mjere i prestala skroz piti kavu. Ako hranite svoj seksualni apetit, preporučam vam drastično i trenutačno prekidanje.

*Stavljaš nož sebi pod grlo ako se predaješ apetitu.
(Izr 23:2, NKJV)*

Meni to zvuči jako ozbiljno. Evo još biblijskih tekstova:

*Bježite od bludnosti! Svaki grijeh koji učini čovjek izvan tijela je, a bludnik griješi protiv svojega tijela.
(1 Kor 6:18)*

Bježi od mladenačkih strasti! Teži za pravednošću, vjerom, ljubavlju, mirom sa svima koji iz čista srca prizivlju Gospodina. (2 Tim 2:22)

Riječ „bježi“ snažna je i hitna. Prvi put se koristi kada anđeli kažu Lotu da bježi iz grada (Post 19:17). Znači pobjeći od nečega u velikom strahu. Nema ničeg nejasnog u ovoj opomeni. Da biste pobjegli, morate postiti!

Definitivno ne želite završiti poput Lota, koji je pobjegao iz grada nemorala zbog Božjeg suda, da bi na kraju završio pijan u pećini i

imao odnos sa svojim kćerima. Kada bježite, nemojte se osvrtni. Bježite u Božji zaklon, a ne zaklon pijanstva ili nekog drugog oblika ropstva. Kada bježite, ostavite za sobom svaki teret!

Odložimo svaki teret i grijeh koji nas sapinje te postojano trčimo u borbu koja je pred nama. (Heb 12:1)

Post je najbolji za odlaganje svakog tereta u životu. Njime sa tijela i duše skidamo sve ono što nas pritišće i privezuje za ovu zemlju. Kada postimo, naši se tereti podižu, a naši duhovi oslobađaju! Post je najbolji primjer i izraz podložnosti Bogu, a kad se podložimo Bogu, više ne trčimo u strahu; trčimo s ciljem, a neprijatelj bježi!

Podložite se dakle Bogu! Oduprite se đavlu i pobjeći će od vas. (Jk 4:7)

Kad se ponizimo i sakrijemo u sjeni Njegovih krila, neprijatelj nas traži, ali vidi samo Njega jer smo skriveni. U zaklonu Njegovih krila neće nam nedostajati autoriteta i moći. Kada prestanemo hraniti druga područja svog života, postat ćemo gladni i žedni Njega. On će promijeniti naš apetit i hranit će nas svojom dobrotom i nježnošću, što je puno bolje za nas od zemaljskih užitaka. (Pa čak i od kave i čokolade!)

Dat ću vam neke savjete za post. Kao prvo, sjetite se da to nije razdoblje u kojem nešto uskraćujete sebi, već svom tijelu. Sjetite se da je vaš duh voljan... tijelo je ono kojem to neće biti ugodno. Zato, duhovno gledano, to je vrijeme slavlja, gozbe i radosti! Sjetite se da je Estera, kad je postila, pripremila bogatu gozbu za kralja. Ugodit ćete Kralju, a ne svom tijelu. Kada častite Kralja, On će počastiti vas svojom prisutnošću. Pristupite tome kao da je to vaša privilegija, a ne kazna.

~ Ugodit ćete Kralju, a ne svom tijelu.

Kao drugo, gledajte na to kao na pitanje života i smrti, jer to i jest. Vi time zarobljavate smrt.

*Jer ako po tijelu živite, umrijeti vam je, ako li pak
Duhom usmrćujete tjelesna djela, živjet ćete. (Rim 8:13)*

Budući da će nešto morati umrijeti u tom procesu, neka to bude grešna priroda i djela tijela. Ponavljam, poput Estere, shvatite to ozbiljno. Ako je moguće, započnite s trodnevnom postom od hrane. Čak i ako radite, možete početi u četvrtak navečer i završiti post u nedjelju navečer. Preporučam vam post na sokovima ili na vodi ta tri dana. Možete naći sve što vam je potrebno za to u bilo kojem dućanu zdrave hrane. *Napominjem da mi nije namjera u knjizi davati medicinske savjete ili alternativu medicinskom liječenju pa vam savjetujem da se konzultirate sa svojim liječnikom ili drugom stručnom osobom u vezi posta ako vas nešto konkretno brine. Ako imate manje od 18 godina, nemojte postiti prije nego se posavjetujete sa svojim roditeljima.* Ja osobno tijekom posta pijem sokove koji nisu kiseli i destiliranu vodu.

Nema smisla da se odričete hrane ako se ne podložite Bogu. Nabavite sve što vam treba tako da se možete odmoriti tijekom posta. Isključite telefon, ugasite TV i maknite sve časopise. Slušajte samo pjesme slavljenja. Maknite se od svjetovnih ljubavnih pjesama i provodite puno vremena nasamo, s Njim. To je vrijeme šabata (počinka, op. prev.) pa nemojte raditi druge poslove. Odmorite se, spavajte i približite se Bogu. Čitajte Pismo, uključujući knjigu o Esteri i obećanjima za post ili druga kršćanska djela koja vas zanimaju.

Za vrijeme posta vi izgladnjujete svoje tijelo, ali ne činite samo to nego i jačate duh. Savjetujem vam da vodite dnevnik molitvi u tom razdoblju. Zapišite sve svoje molitve dok ste u postu. Izlijte svoje srce pred Bogom poput vode. Recite mu svoje strahove i nadanja, budite otvoreni i iskreni s Njim. Zabilježite što vam pokaže kroz Pismo i molitvu.

~ Nema smisla da se odričete hrane ako se ne podložite Bogu.

Dođite odvažno pred Njega. Poput Estere, stavite na sebe kraljevske haljine (pravednosti u Kristu) i uđite u predvorje palače, pred samoga kralja (Est 5:1). Znajte da će biti zadovoljan što vas vidi i okrenut će svoje zlatno žezlo prema vama. Kada vas upita što želite, recite mu da ste ga došli pozvati na gozbu slavljenja u Njegovu čast i kada gozba prođe, obznanite mu svoju želju.

Tijekom tog vremena, prođite kroz svoju kuću i riješite se svega nečistog i što ne ugađa Bogu. Sveti Duh će vam pokazati što je to pa budite osjetljivi i poslušni njegovom vodstvu. To bi moglo uključivati sve neprimjerene DVD-e, knjige, pisma, glazbu ili čak slike starih ljubavnika. Sve što potiče nečistoću definitivno je sumnjivo. Dok svoju seksualnost prinosite kao žrtvu mirisnu pred Gospodom, pitajte ga postoji li još neko područje koje želi i onda mu dajte i to. Neka to bude vrijeme u kojem ćete ga voljeti svim svojim bićem, a On će vam dati žive vode i hranu koju niste mogli ni zamisliti.

Želim se moliti sa vama dok krećete na tu veliku avanturu.

Slobodno dodajte svoje riječi mojima, ali znajte da sam ovu molitvu već molila s vama... naša su se srca već ujedinila u toj pjesmi.

~ Dragi nebeski Oče,
jednog sam srca s mojom sestrom dok ona dolazi pred tebe. Privuci je sebi i operi svaki trag krivnje i srama dok uklanjaš njezine strahove, brišući ih svjetlom svoje istine. Obnovi joj nadu i daj joj budućnost. Drži je čvrsto u svom naručju i nježno je ljuljaj dok se svaka oluja ne smiri. Daj joj odmora i obnovi u njoj san koji si joj dao. Sakrij je u sjeni svojih krila i stavi pjesmu u njeno srce. Pjevaj nad njom i umiri je svojom ljubavlju. Zamijeni svaku haljinu srama prekrasnom i slavnom haljinom pravednosti. Zasadi za nju vrt užitaka i neka to bude početak posebnog i bliskog vremena druženja. Dok se odmara u tebi, ti vodi njen rat. Volimo te, Oče, i zahvaljujemo ti što si nas oslobodio! Slomi svaki jaram, rastrgaj svaki okov ropstva. Podigni nas da budemo svjetionici ovoj generaciji.

S ljubavlju
Tvoja kći

8 Poštuj svog oca

Nedavno me nazvala očajna majka. Kći joj je priznala da se upustila u seksualnu vezu s opasnim mladim čovjekom. Majka je bila užasnuta i silno je htjela zaštititi kćer. U prošlosti su je nesvjesno pustili da krene krivim putem. Izgubila je nevinost. I sad se to opet događalo. Majka se nadala da ću se naći s njima i moliti za njenu kćer, da se izbjegne daljnja tragedija.

Ali nisam bila sigurna. Davno sam naučila da kad ljudi znaju razliku između dobra i zla i svejedno izaberu zlo, možete s njima razgovarati i moliti se koliko hoćete, ali ništa se neće promijeniti dok ne dođe do promjene srca. Zato sam postavila neka dodatna pitanja.

~ Kada ljudi znaju razliku između dobra i zla i svejedno izaberu zlo... ništa se neće promijeniti dok ne dođe do promjene srca.

„Taj mladić nije kršćanin i vaša je kći znala da ta veza nije dobra. Mora se maknuti od njega. Sigurna sam da ste joj to rekli. Zašto mislite da će razgovor sa mnom nešto promijeniti? Ako ona stvarno želi da dođem, ja ću doći, ali ako ne želi, samo ćemo izgubiti vrijeme.“

Majka je zvučala očajno i slomljeno. Uvjerila me da joj je kći iskrena, objasnivši mi da će čak izostati iz škole zbog našeg sastanka. Pristala sam doći kasnije tog dana.

Ugurala sam u svoj ionako natrpani raspored sastanak koji nisam planirala. Otuširala sam se i istrčala iz kuće. Na putu do tamo, tražila sam Boga za mudrost, vodstvo i pomazanje. Majka i kći su me čekale u restoranu. Sjele smo i kći je ispričala kako je upoznala tog mladića prije dva tjedna na benzinskoj stanici i odmah je znala da to neće dobro završiti. Čula je da joj glas kaže: "Makni se od njega", ali nije poslušala. On ju je uspio zavesti i dobiti pristup njenom bankovnom računu. Izbacili su ga iz škole i čak ju je i njegov otac upozorio da ga se kloni. Ali nije slušala. Htjela mu je pomoći. A sad se bojala da se uvalila u ilegalne stvari i da bi je policija mogla tražiti. Nije više mogla izdržati toliki stres pa je sve ispričala majci. Bojala se da se neće moći maknuti od njega jer ju je stalno zvao na mobitel.

Rekla sam joj otvoreno: „Znaš, zvuči kao da bi taj tip bio izvrstan svodnik. Znaš li da većina prostitutki pokušava spasiti svoje svodnike i pomoći im? Imaš 17 godina, a on 20 i nešto. Bez uvrede, ali on ne želi tvoju pomoć onako kako si ti to zamislila. Moraš dopustiti Bogu da te prvo iscijeli pa da shvatiš zašto ti se sviđaju takvi muškarci.“

I majka i kći su kimale s odobravanjem pa sam nastavila.

„Moraš zatvoriti račun u banci. Promijeni broj mobitela i reci mu da se ne želiš više viđati s njim.“

Djevojka je djelovala nesigurno: „Ne znam.... kad sam s njim, teško mi je reći mu *ne*.“

„Nećeš biti s njim. Izaći ćeš iz tog odnosa. Ako ti je teško to napraviti preko telefona, pitaj tatu da ti pomogne. Sigurna sam da mu neće biti nikakav problem reći tom mladiću da se više nećete viđati. Možda se može naći s njim na vratima kuće sa puškom dok mu to objavljuje. Neka te otac zaštiti. Tome služe očevi.“

Majka i kći su izmijenile poglede i tek sam tad shvatila da otac nema pojma što se događa.

„Tvoj muž još uvijek ne zna za to?“ upitala sam majku.

Objasnila mi je da je i sama tek saznala i iako je otac znao za prvog mladića, za ovog nije znao. Otpočetak mu se taj mladić nije sviđao i znale su da bi bio jako razočaran da sazna istinu.

Zamolila sam djevojku da mi obeća tri stvari. Prvo, da će reći ocu cijelu ružnu istinu, da će ga pitati da je zaštiti od tog mladića i da će kupiti i čitati točno određenu knjigu i svoju Bibliju svaki dan dok je Bog bude vodio kroz taj proces. Dala sam joj jedan dragulj. Rekla sam joj da ta ružna, strašna nevolja u kojoj se našla može postati dragulj u njenom životu ako nešto nauči iz toga. Onda smo otišle u moj auto i pomolile se.

Ali nisam osjetila nikakvo olakšanje. Kao da sam trebala slomiti nešto duboko u njoj što je htjela zadržati, ali bojala se da se jednog dana više s tim neće moći nositi. Otišla sam nezadovoljna iako me uvjerila da će učiniti sve o čemu smo razgovarale.

Nikad mi se više nisu javile, ali otišle su mom prijatelju idući tjedan. Majka je opet bila očajna; kći je izašla s tim mladićem u subotu nakon našeg razgovora i uopće se više nije vratila kući.

Jeste li zbunjeni kao i ja? Imam samo sinove. Da su mi sinovi došli s takvom pričom o nekoj djevojci, mislite li da bih ih pustila da izađu s njom u subotu? Dokle god žive u vašoj kući, dužni ste ih štiti, pogotovo ako su maloljetni. Nisam sigurna što se dogodilo u slučaju te djevojke. Ne znam je li otišla bez znanja roditelja ili ocu nije nikad ni rekla. Ili je izmanipulirala situaciju i onda su se roditelji osjetili nemoćno jer su je iznevjerili u prošlosti pa je više nisu mogli zaštititi u budućnosti.

~ Roditelji, zaštitite svoju djecu. Žene, vratite svoju moć živite u svetosti.

Ali nije prekasno. Trebamo vapiti. Roditelji, zaštitite svoju djecu. Žene, vratite svoju moć i živite u

svetosti. Počnite tako što ćete primijeniti Božju mudrost i savjet. Moramo se poniziti i prihvatiti da su Njegovi putovi iznad naših. Na kraju krajeva, naše su misli i naša mudrost ludost u odnosu na Njegov savjet.

Cijela generacija očeva mora biti slomljena, ogorčena i ljuta zbog zloupotrebe, mučenja i silovanja svojih kćeri. Trebaju se pokajati za svoju slabost i onda se podići, zaštititi ih i donijeti iscjeljenje na mjesta koja su zbog njih ostala ranjiva. Muškarci bi trebali zaštititi, a ne zlostavljati žene u svojim životima.

~ Cijela generacija očeva mora biti slomljena, ogorčena i ljuta zbog zloupotrebe, mučenja i silovanja svojih kćeri.

Očevi trebaju zaštititi čednost svojih kćeri. Djevojke koje imaju zdrav i dobar odnos s ocem puno su manje sklone upuštanju

u vezu sa zlostavljačima. Imale su zdrav uzor u svom domu pa prepoznaju na vrijeme nezdravu vezu. Kćeri koje uživaju kraljevski tretman od svog Oca kralja neće dopustiti da se netko prema njima odnosi s manje časti. Očevi koji daju komplimente svojim kćerima i ohrabruju ih, štite kćeri od toga da ohrabrenje i potvrdu traže u drugim muškarcima. Očevi koji se sjećaju kakvi su oni ili njihovi prijatelji bili kao tinejdžeri neće dopustiti svojim kćerima da dođu u situaciju gdje mogu biti ugrožene. Očevi koji otvoreno poučavaju i savjetuju kćeri u pitanjima muško-ženskih odnosa usađuju u svoje kćeri znanje koje im je potrebno da donesu dobre odluke u teškim situacijama. I obrnuto, djevojke koje imaju ljute očeve koji nikada nisu zadovoljni tražit će odobravanje od drugih muškaraca.

Sjećam se da se u mom životu sve promijenilo kad sam otišla na fakultet. Oputovala sam iz hladne Indiane u sunčanu Arizonu. Bila sam jako uzbuđena što sam napokon slobodna od roditeljske kontrole i vršnjačkih očekivanja. Mogla sam ostaviti za sobom svu svoju neuglednost i početi ispočetka. Prije početka semestra već sam bila primljena u sestrinstvo. Tako sam automatski dobila skupinu

prijateljica na samom početku godine. Uživala sam u pažnji momaka, što je bilo potpuno suprotno mojim srednjoškolskim danima kad su me praktički potpuno ignorirali. Kad bih ušla u učionicu ili bila na kampusu, zviždali bi za mnom, očijukali i pozivali me van. Sve to mi je zavrtjelo glavom jer sam prethodne četiri godine uglavnom doživljavala samo uvrede i ruganje.

Pravila sam se da se dobro nosim sa svim tim, ali iznutra sam bila nesigurna u sebe. Počela sam nalaziti snagu u privlačenju pažnje kod muškaraca iako me to u neku ruku plašilo. Bojala sam se da će, ako mi se previše približe, shvatiti da sam gubitnica koja se samo pravila da je hrabra. Zbog toga sam se poigravala s većinom momaka s kojima sam izlazila. Ako bih im se počela previše sviđati, ostavila bih ih. Hvalila sam se da mijenjam muškarce kao donje rublje... svaki dan imam novog. U jednom sam se semestru viđala sa 45 momaka! To samo pokazuje koliko sam se strašno bojala bliskosti.

Ali na kraju godine, našla sam sebi sličnog. Imala sam 18 godina, a on 27. Bio je visok, zgodan i uglađen, a kasnije sam saznala da je seksualni predator. Vrebao je mlade brucošice i bacio je oko na mene. Nije čak ni bio student, samo neki tip koji je visio navečer na kampusu i vrebao. Sigurno je saznao da sam ranjiva. Nažalost, ja sam prekasno otkrila istinu o njemu. Nekoliko mojih prijateljica iz sestrinstva upozorilo me kad su vidjele da se mota oko mene. Ali nisam ih slušala jer mi je laskalo da me primijetio netko toliko elegantan i iskusan. Proputovao je cijelu Europu i bio izvrstan sportaš. Gdje god bi došao, žene su se okretale za njim.

~ *Da sam bila dovoljno hrabra da pitam oca, znam da bi njegov odgovor bio „ne“.*

Nekoliko puta me pozvao van, ali odbila sam ga, zbog čega je bio još više uporan. Uživala sam u njegovoj pažnji sa sigurne udaljenosti. Jedne noći nazvala sam majku i ispričala joj kako sam uzbuđena što mi pažnju poklanja netko za koga sam mislila da je toliko iznad mene. Na kraju krajeva, bio je pametniji, stariji i privlačniji nego

sam mislila da sam ja. Rekla sam joj da me pozvao van, ali da nisam sigurna trebam li ići. Na neki način htjela sam da mi ona kaže da ne idem. Nikada nisam tražila njeno dopuštenje da izađem s bilo kojim drugim momkom. Oklijevala je na tren, a onda me uvjerila da ću se uspjeti snaći s njim. Sjećam se da me iznenadio njezin odgovor. Poklopila sam, razmišljajući da je valjda u redu ako moja mama kaže da je u redu. Prihvatila sam njegov idući poziv i požalila. Da sam bila dovoljno hrabra da pitam oca, znam da bi njegov odgovor bio „ne“. Nikada to ne bi odobrio jer bi odmah znao da nešto nije u redu. Da sam bila dovoljno mudra da postupim onako kako sam znala da bi moj otac htio, ništa se ne bi dogodilo. Ali nisam.

Taj me čovjek sustavno zavodio idućih pet mjeseci i nedugo nakon mog 19. rođendana izgubila sam nevinost. Planirala sam ostati u Arizoni preko ljeta, ali na kraju sam pobjegla kući samo da se maknem od njega. Nisam im rekla što se dogodilo. Otac nije odobravao vezu s njim; kad je saznao da izlazim s nekim tko je 9 godina stariji od mene, poludio je, ali je već bilo kasno. Njegov utjecaj na mene već je bio prevelik. Hvala Bogu što sam imala kamo pobjeći jer prečesto djevojke u mojoj situaciji ne znaju da postoji izlaz.

Tada još nisam bila kršćanka, niti je moj otac bio kršćanin, ali svejedno je znao da je ta veza loša i opasna. Vjerujem da su očevi opremljeni da budu zaštitnici i čuvari čednosti svojih kćeri čak i kad nisu kršćani.

Ali što ako u vašem slučaju nije tako. Vaš otac nije zaštitnik. Možda ga ni nema ili je nasilan. Možda vas je upravo on seksualno zlostavljao i zadnja je osoba u kojoj biste pronašli sigurnost. Ako je to vaša priča, potražiti ćemo pomoć od nekog iznad nas. Ako nemate zdravu očinsku figuru u ovom fizičkom životu, imate nebesku.

Nebeski otac neće nikada dopustiti da vas netko povrijedi: zaštitit će vas i zakriliti. To znači da u svakoj situaciji možeš s pravom

postaviti pitanje: *Kako bi moj nebeski Otac htio da se netko odnosi prema meni? Bi li dopustio da se ovo dogodi da je to znao?* Budite sigurni da ne bi htio da se netko odnosi prema vama kao prema prostitutki. I budite sigurni da će biti tu da vas podrži u pravoj odluci. Nemojte ni pomisliti da bi ikad mogao reći nešto poput: „Sama si to tražila jer si tamo otišla“ ... Nikada ne bi rekao nešto takvo! Rekao bi: „Makni se, dođi doma, na sigurno!“

Ako ste u vezi s nekim tko vas kontrolira i ne možete se suočiti s njim, onda se nemojte naći s njim osobno. Kad sam bila brucešica, uplela sam se u vezu s još jednim starijim tipom. Bio je na zadnjoj godini i vrtio me oko malog prsta. Bila je to jedna jako nezdrava veza, ali ja sam mislila da je on premija za mene. Mama i tata su bili jako zabrinuti, ali bila sam u Arizoni, a oni daleko u Indiani. I zato što im se nije sviđao, još sam više htjela da ta veza uspije.

Mama se počela moliti da mi se otvore oči i da se nekako izvučem iz tog odnosa. Nakon što se nekoliko tjedana ustrajno molila i preklinjala, stvari su se počele mijenjati. Umjesto da prekinemo, čak je i njegovo bratstvo potvrdilo našu vezu¹. No, unatoč tome, počela sam misliti da nešto ne valja.

Otišli smo na službeni ples nekoliko večeri nakon toga i nikako se nisam mogla zabaviti. Gdje god bih se okrenula, svi bi nam čestitali na potvrđi veze, a ja sam se jedva smiješila. Sjećam se da sam puno pila, ali nikako se nisam mogla napiti. Ali moj momak nije imao problema s tim da se napije iako to inače nije radio. Toliko je bio opsjednut kontrolom da nije htio riskirati da je izgubi zbog alkohola. (Naravno, nije mu smetalo ako se ja napijem!) Te večeri mu je krupna djevojka došla čestitati i doslovno ga srušila na pod. I dok je tako ležao na podu, oboren na leđa, a na njemu djevojka veća od njega, upalila mi se lampica!

¹ Kada bi mladić na službenoj ceremoniji bratstvu predstavio djevojku, to je predstavljalo vrlo ozbiljan korak u vezi jer je tim činom poručivao da mu djevojka znači kao i bratstvo (op. prev.).

Pomislila sam: *Zašto sam s ovim gubitnikom?!*

Nastavila sam ih promatrati kako se kotrljaju po podu, pokušavajući ustati, i pomislila sam: *Što sam ikad vidjela u ovom tipu?*

~ I dok je tako ležao na podu, oboren na leđa, a na njemu djevojka veća od njega, upalila mi se lampica!

Htjela sam istog trena otići. Htjela sam se maknuti što je dalje moguće od njega. Nažalost, svi osim mene na toj zabavi bili su pijani pa sam ih morala voziti kući. Kad sam njega dovezla kući, rekla sam mu: „Izlazi!“

Iznenadena je promumljao: „Nećeš ući unutra i prespavati?“

Rekla sam mu da neću i odvezla se dalje.

U roku od pola sata lupao je na vrata mog sestrinstva, moleći me da izađem van. Bio je šarmer pa je nagovorio jednu djevojku iz sestrinstva da dođe gore i razgovara sa mnom. Rekao joj je koliko me voli i da ne želi da brzopleto donesem odluku koju ću poslije požaliti. Došla je gore i pokušala me nagovoriti da siđem, ali nisam bila zainteresirana. Rekla sam joj da ga pošalje kući. Još je jedna djevojka iz sestrinstva došla kad je čula naš razgovor. Rekla mi je: „Lisa, taj tip je gubitnik. Nisam te vidjela sretnu otkad si s njim... ostavi ga!“

Pogledala sam je, iznenadena što mi je pročitala misli.

Složila sam se s njom. „Znaš, stvarno nisam sretna! Što uopće radim s tim tipom? Vratit ću mu prsten bratstva! Hoćeš poći sa mnom?“

Pristala je i zagrlila me.

Čekale smo dok se nismo uvjerile da je otišao, a onda smo otišle do njega. Umotala sam prsten bratstva u papir na koji sam napisala: „Gotovo je“, i ubacila ga kroz otvor za poštu. Onda smo se vratile u kuću sestrinstva.

Iduće jutro kad sam se probudila, bila sam druga osoba... osjećala sam se slobodno! U prvi tren sam se pitala zašto se tako osjećam, ali onda sam se sjetila što sam uradila večer prije. I nisam požalila. Otišla sam do svoje vjerne prijateljice i zagrlila je, rekavši joj: „Slobodna sam!“

Na doručak sam sišla poskakujući. Dok sam jela, rekli su mi da me netko zove. Znala sam da je on pa sam rekla: „Uzmi poruku“. Iz minute u minutu osjećala sam se sve snažnijom. Otuširala sam se i spremila za razgovor jer sam trebala biti savjetnik za iduće primanje u sestrinstvo. Otišla sam na zakazano mjesto. Ali kad sam se vratila u kuću, druga sestra me zaustavila.

„Lisa, srela sam ga u pravnoj knjižnici. Tako je žalostan... pitao me da ti dam ovu poruku.“

U poruci mi je napisao da zna da večer prije nisam znala što radim i da, što se njega tiče, nije spreman prekinuti sa mnom. Htio je da navečer izađemo i razgovaramo. Nazvat će me kasnije da se dogovorimo. Ali nije bilo šanse da odem bilo gdje nasamo s njim. Uvijek bi me toliko izvrtio dok se ne bih zbunila i na kraju radila sve što on želi. Ovo je bilo prvi put u devet mjeseci da sam mogla jasno razmišljati i nisam se toga htjela odreći. Kad me nazvao, nisam se htjela javiti.

Onda me počeo pratiti na kampusu. Išao je iz krajnosti u krajnost, preklinjao me, derao se, prijetio mi pa se ispričavao i onda opet preklinjao dok bih hodala po stazi odbijajući mu odgovoriti. Ušla bih u učionicu, a on bi čekao dok mi predavanje ne završi i onda bi uznemiravanje opet počelo. Ali na predavanjima sa mnom

bio je jedan predivan i pametan, i uz to ogroman, nogometaš. Taj je tip promatrao situaciju u kojoj se nalazim i na kraju zaključio da mu je dosta. Do kraja godine me pratio na i sa predavanja. Moj bivši ga je samo jednom promotrio, zaključivši da je velik kao jedna njegova noga! Ostavio me na miru i onda sam preko ljeta otišla kući na praznike.

Muškarci koji su zlostavljači i imaju problema s kontrolom poštovat će samo nekoga ili nešto veće od njih samih. I vjerujte mi, poput svih zlostavljača, oni su kukavice. Ne dugujete takvim kukavicama objašnjenje. Ako odlučite da je gotovo... gotovo je.

Kad sam tog ljeta otišla kući, mama mi je rekla da se molila za mene da budem slobodna. Dva mjeseca kasnije bila sam spašena i upoznala sam Johna, ali jako me bilo strah vratiti se na fakultet jer je moj zaštitnik tjelohranitelj diplomirao i otišao tražiti posao. Tko će me sada štititi? Iskreno sam se pomolila za to. Kao što sam se bojala, naletjela sam na bivšeg prvi tjedan kad sam se vratila. Ali nisam više bila pod njegovim utjecajem. Rekla sam mu da sam preko ljeta postala kršćanka. Iznenađeno me pogledao, rekavši mi da je upravo to sanjao. Čak me pitao hoću li proučavati Bibliju s njim. Zahvalila sam mu, odbivši ponudu.

*~ Ne dugujete kukavicama zlostavljačima objašnjenje.
Ako odlučite da je gotovo... gotovo je.*

Rekla sam mu da mislim da je za nas najbolje da se potpuno udaljimo jedno od drugog. Nije se složio, ali je samo još par tjedana pokušavao, a onda me ostavio na miru. Bog je postao moj zaštitnik i čak mu je dao san. Znam da je to bilo od Boga jer je prije nego sam se obratila bilo nezamislivo za mene da postanem kršćanka.

Vaš nebeski Otac želi se boriti za vas. Pokrit će vas i zaštititi... samo mu dopustite.

~ Dragi nebeski Oče,

hvala ti što si mi uistinu Otac i najveći zaštitnik i čuvar moje čednosti. Vjerujem da mi uvijek želiš najbolje. Vjerujem da nikada nisam sama. Anđeli me štite i tvoja me Riječ čuva. Ti si Otac kojem mogu otrčati s najdubljim, najmračnijim tajnama i strahovima jer me poznaješ i istražuješ. Dopusti mi da te upoznam kao Kralja koji me čuva i pazi. Prihvatit ću tvoj savjet. Sakrij me u sjeni svojih krila.

S ljubavlju
Tvoja kći

9 Živa žrtva

Sjećam se koliko sam se iznenadila shvativši da je Bog itekako zainteresiran za moju seksualnost. Ne znam zašto, ali prije sam mislila da je to područje mog života *loše* i da se odnosi na *loše* djevojke. Nekoliko godina života stvarno sam bila *loša djevojka* pa sam zaključila da je seksualnost područje koje trebam ostaviti iza sebe i gledati na njega kao na dio života prije nego sam postala kršćanka. Nisam više htjela razgovarati o tome, ni s kim, pogotovo ne s Bogom! Na kraju krajeva, mislila sam, dobre kršćanke nemaju veze sa strašću. Tada nisam razumjela koliko je opasno i netočno moje razmišljanje. *Područja s kojima se ne suočite neće mirovati.* Morate ih donijeti pred Križ.

~ Područja s kojima se ne suočite neće mirovati.

U to sam vrijeme „kršćanske djevojke“ zamišljala poput svetica koje s aureolom oko glave gledaju u nebo. Čeznula sam da budem takva, ali i dalje sam se borila s mislima koje su bile poprilično zemaljske. Prolazila sam kampusom, susrećući sve one s kojima sam sagriješila na neki način, negdje. Naravno, oni su i dalje mislili da su naši stari susreti ne samo u redu, nego da ih trebamo ponoviti. Kao da su mi se samim svojim postojanjem rugali: „Hej, sjećaš me se? Čujem da si sada kršćanka... Pa, nisam baš siguran. Znam kakva si zapravo. Ne možeš mene prevariti. Prestani se praviti i razvedri se! Više si mi se sviđala prije. Više nisi zabavna.“

To je, naravno, bio samo moj doživljaj, ali imala sam dobar razlog da mislim kako sam u pravu. Prvi tjedan kad sam se vratila, na jednom predavanju gdje je bilo stotinu studenata, predsjednik studentskog vijeća ustao se prije nego je profesor ušao u dvoranu i pred svima mi rekao: „Hej Lisa! Je li istina da sada skačeš za Isusa? Pa nećemo ti to dopustiti! Otet ćemo te iz sestrinstva i natjerati te da nam se pridružiš u seksu, drogama i alkoholu!“

Svaki pogled u dvorani je ili bio na meni ili me tražio. Neki su se čak smijali i kimali glavama jer su znali kakva sam bila. Pocrvenila sam. Očajnički sam pokušavala zaustaviti drhtavicu koja mi je počela obuzimati tijelo. Ali Isusove riječi odjeknule su u mom srcu:

Tko god me, dakle, prizna ljudima, priznat ću i ja njega pred Ocem, koji je na nebesima. A tko se odreče mene pred ljudima, odreći ću se i ja njega pred svojim Ocem, koji je na nebesima. (Mt 10:32-33)

Ustala sam sa svog mjesta usred dvorane, tako da me svatko tko je htio može vidjeti. Odgovorila sam mu, gledajući ga u oči:

„Istina je.“ I onda sam skočila da mu to i dokažem!

Predsjednik se počeo smijati, kao i većina drugih studenata. Ponovno sam sjela na svoje mjesto. Stigao je profesor i moja kušnja je završila. Ostatak predavanja provela sam gledajući ravno ispred sebe, u želji da što prije pobjegnem. Znala sam da sam iskoračila u nešto novo, ali i da je to jedino sigurno mjesto za mene.

Znala sam da će me sada svi gledati. Osjetila bih to „gledanje“ dok bih ulazila i izlazila s predavanja. Prije toga je kampus bio raj prepun prijatelja, zabave i momaka. Sada je postao mjesto nadgledanja i stare sramote. Bila sam spašena jedva dva tjedna i da budem iskrena, nisam znala kako da se postavim.

Uz sve to, jako me zbunjivalo kako su me prihvatile druge kršćanke u sestrinstvu. Činilo se kao da mi stalno šalju jednu te istu poruku: *Smiri se, prestani toliko pričati o Isusu i budi „normalna“ kršćanka jer nam je svima neugodno zbog tebe.* Oni za koje sam mislila da će me ohrabrivati na mom putu zapravo su mi govorili da šutim i nisu mi uopće bili potpora. I naravno, svi oni koji nisu bili vjernici poticali su me na stvari kojima bih kompromitirala svoja uvjerenja.

Pokušala sam se smiriti. Malo pomalo, počela sam ulaziti u kompromise, ali bih se svaki put osjetila kao da umirem. Počela sam misliti da je kompromis jedino rješenje za mlade ljude. Većina kršćana koje sam susretala i dalje je slušala istu muziku koju sam ja slušala prije nego sam postala kršćanka i odlazila na iste zabave na koje sam išla prije. Ja sam, s druge strane, bacila svu svjetovnu muziku, znajući na što me stihovi potiču. Pokušala sam ići na zabave na koje sam išla prije pa da svi vide kako kršćani nisu dosadni, ali bilo mi je grozno jer sam sada bila trijezna. Bez alkohola, sve se činilo tako glupo. Više mi tamo nije bilo zabavno.

~ Počela sam misliti da je kompromis jedino rješenje za mlade ljude.

Počela sam stvarati kršćanske odnose izvan sestrinstva pa sam se tako povezala s organizacijom

Campus Crusade. Tamo me predivna sestra koja je par godina prije toga bila izabrana za miss srednje škole uzela pod svoje pa sam s njom išla na biblijska proučavanja i na druge sastanke. Većinu vremena provodile smo tako što me poučavala kako da svjedočim. Molile smo zajedno i onda pristupale ljudima ili grupama na kampusu. Bilo je to predivno vrijeme učenja.

Ali sjećam se da se jednog popodneva nešto jako čudno dogodilo kad smo pristupili djevojci koja je čitala na suncu. Dok smo joj prilazili, shvatili smo da čita Bibliju i da je vjerojatno već kršćanka, ali smo zastale i svejedno razgovarale s njom. Kad smo se okrenule da idemo, svakoj od nas je rekla jedan stih iz Biblije. Moj je bio:

Ustani, dragano moja, ljepoto moja, i dođi, jer evo, zima je već minula, kiša je prošla i nestala. (Pnp 2:10-11)

Sjećam se da mi je bilo neugodno, ali sam joj zahvalila na odlasku. U meni je srce gorjelo: Što su te riječi značile? Odlučila sam provesti neko vrijeme sama proučavajući Bibliju preko vikenda i saznati o čemu se radi. Došlo je toplo i sunčano nedjeljno jutro, probudila sam se neobično rano za jednu studenticu. Došla sam u kuhinju. Peciva su bila postavljena za doručak. Nedjeljama smo se sami trebali pobrinuti za hranu, osim za doručak. Uzela sam pecivo i upravo sam ga htjela staviti u usta kad sam začula glas Duha Svetoga: *Čekaj*. Doslovno sam se okrenula da vidim je li netko ušao u kuhinju... ali bila sam sama. Zamotala sam pecivo u salvetu, misleći da je bolje da ga sačuvam za poslije kad ću biti puno gladnija i krenula sam u svoju sobu.

Ali dok sam se penjala stepenicama, osjetila sam da mi Duh Sveti govori još nešto. Trebala sam sačuvati pecivo, otići u trgovinu i kupiti sok od grožđa. Bog me pozivao da s Njim podijelim gospodnju večeru! Moje je uzbuđenje raslo sa svakim korakom. Već mi je postajalo jasnije što je onaj stih značio. On me zvao da pođem s Njim. Zgrabila sam svoju Bibliju i notes, strpala ih u ruksak sa pecivom i nešto gotovine. Otrčala sam u dućan i kupila sok, uputivši se na jedno od meni omiljenih osamljenih mjesta na kampusu – klupu gotovo skrivenu od pogleda zbog krošnji starih stabala. Raspakirala sam sve dijelove tog božanskog piknika i otvorila svoju Bibliju. Odgojena sam u crkvi gdje se sveta večera uzima svakog tjedna, ali svejedno je otkad sam postala kršćanka još nisam nijednom uzela. Nisam čak ni bila sigurna mogu li je uzeti sama bez da mi je crkveni službenik da pa sam prelazila po Bibliji u nadi da ću pronaći nešto o tome.

Zahvalivši razlomi i reče: »Ovo je tijelo moje – za vas. Ovo činite meni na spomen.« Tako i čašu po večeri govoreći: »Ova čaša novi je Savez u mojoj krvi. Ovo činite kad god pijete, meni na spomen.« (1 Kor 11:24-25)

Sveto divljenje proželo me dok sam razmišljala o Isusovim riječima, shvativši ih prvi put. Taj je poziv putovao stoljećima i sad je govorio izravno meni, poručujući mi: „Ovo je tijelo moje, koje je dano za tebe.“ Nisam uzimala svetu večeru kao dio nekog sterilnog rituala, nego u intimnom zajedništvu s uskrslim Gospodom i Otkupiteljem moje duše. Osobno me pozvao da sudjelujem u žrtvovanju Njegova tijela koje je slomljeno na križu, lomeći kruh njemu u spomen. Dobrovoljno se žrtvovao da bih ja mogla živjeti. To nije bila mala stvar! Tako mi je dao i čašu novog saveza u njegovoj krvi, punu soka od trsova roda. Kruh i sok od grožđa preda mnom bili su simboli jedne davne i daleke noći, i stola kojem sam došla po vjeri. Drhtala sam pod značenjem svega toga dok sam nastavljala čitati.

~ Nisam uzimala svetu večeru kao dio nekog sterilnog rituala, nego u intimnom zajedništvu s uskrslim Gospodom i Otkupiteljem moje duše.

*Stoga, tko god jede kruh ili pije čašu Gospodnju nedostojno, bit će krivac tijela i krvi Gospodnje. Neka se dakle svatko ispita pa tada od kruha jede i iz čaše pije. Jer tko jede i pije, sud sebi jede i pije ako ne razlikuje Tijela.
(1 Kor 11:27-29)*

Počela sam plakati, sjetivši se da sam puno puta to radila. Jednostavno bih prolazila kroz rituale bez razlikovanja Gospodnjeg tijela ili preispitivanja vlastita srca. A On je položio svoj život za mene, dok ja nijednom nisam zastala da se iskreno preispitam. Tijekom svete večere u crkvi, gledala bih u druge ljude, promatrajući tko je tu, a tko nije, ali nikad se nisam okrenula iznutra da pogledam sebe. Sjećam se čak da sam gledala u kipove, ne bih li vidjela da krvare, zanemarujući cijelo to vrijeme da je On prolio svoju krv za mene.

*Jer kad bismo sami sebe sudili, ne bismo bili suđeni.
(1 Kor 11:31)*

Zatvorila sam oči i molila da se oči mog razumijevanja prosvijetle i otvore za svako područje mog života. Onda sam pozvala Svetog Duha da započne svoju provjeru, dopuštajući Božjoj Riječi da djeluje kao sudac mojih postupaka i motiva. Možda sam tamo bila satima ili se radilo o minutama. Ali na tom bezvremenskom mjestu uzimanja svete večere ta čistoća je postala nešto bitno. Dok sam molila za različite stvari kojih sam postajala svjesna, priznavala sam svoje grijehе, osjećajući čišćenje i otpuštanje u srcu. Isus je tražio da mu predam cijeli svoj život, a to je značilo i moje tijelo.

☞ *Isus je tražio da mu predam cijeli svoj život, a to je značilo i moje tijelo.*

Zaklinjem vas, braćo, milosrđem Božjim: prinesite svoja tijela kao živu žrtvu, svetu, Bogu ugodnu – kao svoje duhovno bogoslužje. (Rim 12:1)

Zaklinje nas Božjim milosrđem da budemo čisti. Ne zaklinje nas strahom, nego smo pozvani odazvati se u svjetlu milosti koja nam je već iskazana. A netko nas zaklinje samo kad stvarno postoji veliki razlog za to. Htjela sam bolje razumjeti značenje tog stiha pa sam dublje kopala i nastojala stvarno dobro promisliti. Trebam prinijeti svoje tijelo Bogu kao živu žrtvu. Budući da sam kršćanka, moj život više nije moj jer sam kupljena za određenu cijenu.

Taj stih također obećava da će Bog prihvatiti našu žrtvu kao svetu i ugodnu, koliko god bila oštećena grijehom i zagađena svijetom. To je za mene bilo jako moćno otkrivenje. Nikada na svoje tijelo nisam gledala tako, kao da ga mogu prinijeti pred svetoga Boga u znak štovanja i obožavanja, i da će to Bogu biti ugodno i sveto.

Htjela sam se sakriti od sebe kao fizičke osobe i pobjeći stisku koji tijelo ima nadamnom, a Bog mi je sada govorio kako to mogu postići. Ako svoje tijelo prinesem Njemu da ga On čuva i prihvatim križ kao živu žrtvu, On će moju žrtvu doživjeti kao pravednu zbog svoga Sina.

Shvatila sam da čistoća nije samo zapovijed koja nam je dana da bismo bili bolji, ali zapravo je ne možemo ostvariti kad smo na prijelazu iz adolescencije u odraslo doba. Umjesto toga, ona je čin duhovnog štovanja. Čistoća je ključni dio nijekanja sebe, predavanja svog života svakoga dana Njemu da nas vodi i uzimanja svog križa. Željela sam biti kost od Njegovih kostiju i meso od Njegova mesa pa da Njegova riječ postane tijelom u mom životu.

Komentar Matthewa Henryja Poslanice Rimljanima 12 navodi da je prinošenje naših tijela kao žive žrtve praktična definicija pobožnosti: „Predavanje naših osobnosti i postupaka Bogu kroz Krista našeg svećenika je poput prinošenja žrtvi kojima častimo Boga.“¹

Žrtvu donosimo pred Boga pomoću svoje volje. Na isti se način približavamo u vjeri kao i kod svog spasenja. Naša reakcija na Njegovu milost štovanje je milosrdnog Boga u našim životima. Tako onima oko sebe pokazujemo da nismo više svoji nego nas je netko kupio. Komentar dalje navodi da „Bog želi tvoje tijelo, a ne tvoje zvijeri.“²

Sviđa mi se ta rečenica: *Bog želi tvoje tijelo, a ne tvoje zvijeri*. On ne želi mrtvu i krvavu životinjsku lešinu. Želi srce puno ljubavi i zahvalnosti i tijelo posvećeno za Njegovu svrhu i zadovoljstvo. David je toga bio svjestan i iako je Bogu prinosisio i životinjske žrtve, uvijek je znao što Bog zapravo želi.

Žrtve ti se ne mile, kad bih dao paljenicu, ti je ne bi primio. Žrtva Bogu duh je raskajan, srce raskajano, ponizno, Bože, nećeš prezreti. (Ps 51:18-19)

Bog oduvijek čezne za onima koji vide iza vela religije i djela tijela, koji će mu doći po vjeri, slaveći ga u Duhu i istini. Čezne

1 *Komentar Biblije*. Matthew Henry. 1991. New Modern Edition, Electronic Database (Hendrickson Publishers, Inc.).

2 *Ibid.*

za onima koji žele više od toga da samo budu dobri; čezne za onima koji žele biti Njegovi.

~ Bog oduvijek čezne za onima koji vide iza vela religija i djela tijela.

Ima nekih koji kažu da mi ne trebamo više ništa raditi. Isus je bio konačna žrtva i sve je svršeno. Ali mi ovdje ne govorimo o prinošenju žrtve za grijeh. Nijedna žrtva koju bismo mogli prinijeti ne može biti dovoljna da zadovolji pisane optužbe protiv nas. Isus je Janje zaklano za naše grijeh, ali je i Veliki svećenik i naš primjer za sve situacije. Pogledajmo to malo podrobnije:

Pa ako umrijesmo s Kristom, vjerujemo da ćemo i živjeti zajedno s njime. Znamo doista: Krist uskrišen od mrtvih, više ne umire, smrt njime više ne gospoduje. Što umrije, umrije grijehu jednom zauvijek; a što živi, živi Bogu. (Rim 6:8-10)

Poistovjetivši se s Kristovom smrću, možemo živjeti kao što je On živio. Isus je slomio silu grijeha i smrti. Čak i sada On ne živi za sebe nego za Boga. Ako za ikoga možemo reći da je dovršio trku, možemo za Isusa. Ali on ne kaže: „Super! Drago mi je da je gotovo. Sad mogu živjeti kako hoću jer je sve svršeno.“ Njegov je život skriven u Bogu, kao što naš treba biti sakriven u Njemu.

Tako i vi: smatrajte sebe mrtvima grijehu, a živima Bogu u Kristu Isusu! Neka dakle ne kraljuje grijeh u vašem smrtnom tijelu da slušate njegove požude; i ne predajte grijehu udova svojih za oružje nepravde, nego sebe, od mrtvih oživjele, predajte Bogu i udove svoje dajte Bogu za oružje pravednosti. Valjda grijeh neće vama gospodovati! Ta niste pod Zakonom, nego pod milošću. (Rim 6:11-14)

Izraz: „tako i vi“ znači... pa, *tako i vi*. Mi ne trebamo proliti svoju krv jer je On prolio svoju. Ali trebamo prinijeti svoja tijela kao živu žrtvu. Trebamo živjeti poput Njega, mrtvi grijehu, a živi

Bogu! Grijeh više neće vladati našim tijelima... Bog će vladati. Ne trebamo više slušati svoje tijelo, nego Boga. Poslušnost je ovdje jako važna stvar. Pavao nas poziva da ne predajemo svoje udove grijehu za oružje nepravde, nego Bogu za oružje pravednosti. Zapazite jednu stvar, mi žrtve prinosimo onome koga slušamo, a onaj koga slušamo postaje naš gospodar. Poslušnost je žrtva pravednosti, a neposlušnost žrtva nepravde. Pavao završava izjavom: „Grijeh vam više neće biti gospodar.“ Grijeh više neće primati naše žrtve štovanja jer smo pobjegli zakonu i sada smo pod milošću.

~ Žrtve prinosimo onome koga slušamo, a onaj koga slušamo postaje naš gospodar.

Sjetite se da nas na početku Poslanice Rimljanima 12 Pavao zaklinje Božjom milošću da prinesemo svoja tijela kao živu žrtvu. Pod milošću smo, ne pod zakonom i zbog tog nevjerojatnog dara slijedimo Kristov križ. Svakoga dana dolazimo Bogu i pravednosti umjesto tijelu i nepravdi. Svojom voljom polažemo živote i prinosimo svoja tijela. Onda u vjeri bivamo privučeni bliže Božjem srcu. To je dio prihvaćanja križa.

*A govoraše svima: »Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka svakoga dana uzima križ svoj i neka ide za mnom. Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; a tko izgubi život svoj radi mene, taj će ga spasiti.
(Lk 9:23-25)*

Zapamtite da križ trebamo uzimati svaki dan. To nije nešto što možemo napraviti jednom i onda zaboraviti. Nije ukras oko našeg vrata ili zapešća. Trebamo ga svaki dan utiskivati u srce. Svećenici su trebali svaki dan u hramu prinositi žrtve Bogu.

*Tada Salomon poče prinositi paljenice Jahvi, i to koliko je trebalo iz dana u dan da prinese po Mojsijevoj zapovijedi.
(2 Ljet 8:12-13)*

Križ je naša dnevna žrtva. Tu nam zapovijed nije dao Mojsijev zakon nego sam Gospodin. Bojim se da uzimamo previše olako Njegove riječi, ali ako povjerujemo u njih i prihvatimo ih, žive su i moćne da oslobode i spase.

~ Križ je naša dnevna žrtva.

Vratimo se pozivu na svetu večeru. Što znači biti pozvan za stol sa Kristom? Da bismo odgovorili na to pitanje, moramo znati na što se odnosi uzimanje svete večere – na jedinstvo, duhovno ujedinjenje, suosjećanje, blisku suradnju i na kraju, odnos. Kombinacija tih riječi daje nam pregled najdubljih želja svake žene, da je netko potpuno poznaje i svejedno do kraja voli.

Doista, sada gledamo kroza zrcalo, u zagonetki, a tada – licem u lice! Sada spoznajem djelomično, a tada ću spoznati savršeno, kao što sam i spoznat. (1 Kor 13:12)

Biti potpuno spoznat predstavlja potpuno i intimno otkrivanje svake mane i neuspjeha, svakog sna i čežnje, svakog straha i nade. Znači ići iza djela i tražiti skrivene motive srca. Vidjeti ono za što smo i sami slijepi. No, i tada ljubav ostaje iskrena, čak i kad su mane razotkrivene. Ljubav vidi sve jer je sama sila iza svake istinske spoznaje.

Poziv u zajedništvo (na svetu večeru, op. prev.) ponuda je da budemo dio životne sile koja je puno veća od nas samih. Prilika da jedemo, pijemo i crpimo život iz nekog drugog izvora. Pozvani smo piti živu vodu koja će utažiti našu žeđ. I što je još bolje, pozvani smo ne samo večerati nego i prebivati, ostati i počivati u Njemu.

Ja sam trs, vi loze. Tko ostaje u meni i ja u njemu, taj donosi mnogo roda. Uistinu, bez mene ne možete učiniti ništa. Kao što je Otac ljubio mene tako sam i ja ljubio vas; ostanite u mojoj ljubavi. Budete li čuvali moje

*zapovijedi, ostat ćete u mojoj ljubavi; kao što sam i ja
čuvao zapovijedi Oca svoga te ostajem u ljubavi njegovoj.
(Iv 15:5, 9-10)*

Ovo je vrlo jasna i prekrasna slika odnosa između Krista i onih koji su Njegovi. On je trs iz kojeg dobivamo život, snagu i sve što nam je potrebno. Ako ostanemo u Njemu, kaže da ćemo roditi mnogo roda. Što je rod?

*Plod je pak Duha: ljubav, radost, mir, velikodušnost,
uslužnost, dobrota, vjernost, blagost, uzdržljivost. (Gal
5:22-23)*

Kako ostajemo u Njemu, povezani s trsom? Ivan 15:9 nam kaže da ćemo ostati ako budemo poslušni. Poslušnost Kristovim zapovijedima čuva nas kao što je On držao Očeve zapovijedi. Dakle, poslušnost stvara atmosferu pogodnu za blisko zajedništvo.

*Jer ljubav je Božja ovo: zapovijedi njegove čuvati.
A zapovijedi njegove nisu teške. (1 Iv 5:3)*

Znam da sam jako naglasila poslušnost u ovom poglavlju, ali vjerujem da je to vrlina o kojoj se ne govori dovoljno. A Isus je o njoj govorio više puta. Poslušnost je spomenuta 67 puta samo u Novom zavjetu. Svi smo mi nekada bili neposlušni i znamo koliko nas to udalji od svjesnosti pravednosti i odvede nas u grijeh te odvoji od Njega.

Želim vas potaknuti da idete iza vela tijela i maknete sjenu koja stoji na putu između vas i vašeg Princa. Pozvane smo da...

*odložimo svaki teret i grijeh koji nas sapinje te postojano
trčimo u borbu koja je pred nama! Uprimo pogled u
Početnika i Dovođitelja vjere, Isusa. (Heb 12:1-2)*

Bog je napisao vašu ljubavnu priču, obećavši da će proći s vama kroz cijeli proces, hraniti vas i održati na tom putu. Želim da mu

se sada pridružite u svetoj večeri. Dok započinjete to putovanje hranjenja Njegovom riječi i vjernošću, dopustite mu da postane izvor vašeg života i snage.

~ Dragi nebeski Oče,
dolazim ti u Isusovo ime. Prihvaćam tvoj poziv da jedem za tvojim stolom, da se gostim tvojom ljubavlju i vjernošću. Kao što je Isus prinio sebe kao žrtvu za grijeh na posljednjoj večeri, tako i ja sada prihvaćam Božju milost i slijedim Njegov primjer. Prinosim svoje tijelo kao živu žrtvu, svetu i ugodnu u tvojim očima jer sam oprana krvlju tvog dragocjenog Sina. Neću više predavati svoje tijelo neposlušnosti i svoje udove grijehu. Prinosim ih tebi. Hvala ti što mojim venama teče Kristov život. Isuse, ti si živi trs, a ja sam loza. Hvala ti što u tebi mogu roditi rod. Ti si moj život i snaga i crpit ću sada iz tog izvora koji nikada ne presušuje. Ostavljam svaki teret i grijeh koji me drži sputanu. Želim upoznati tvoju ljubav kao nikada do sada. Pomozi mi da te volim svime što jesam. Prihvaćam život u Duhu, što znači dnevno nijekanje sebe, uzimanje svog križa i slijeđenje tebe.

S ljubavlju
Tvoja kći

10 *Slamanje prokletstva*

Probudila sam se uznemirena. Srce mi je tuklo, hvatala sam dah. Jedva sam pobjegla iz još jedne užasne noćne more. Otvorila sam polako oči i pogledala u strop, na kojem je sjalo sivkasto, ranojutarnje svjetlo. Shvatila sam da John nije u krevetu sa mnom. Osluškivala sam njegove pokrete u nekom drugom dijelu našeg stana, ali nisam čula ništa osim susjeda kako hoda u stanu iznad nas. Svejedno sam ga pokušala dozvati.

„Johne!“

„Glas mi je djelovao uplašeno i djetinje, čak i meni samoj. Taj mi je ton prizvao uspomene na djetinjstvo kada bih, nakon strašnog sna, zvala mamu... prvo šapatom, a onda kad bih se uvjerila da me ništa u sobi neće napasti, sve glasnije i glasnije dok na kraju ne bih vikala i mama bi trčeći došla. Ali ovoga puta nije bilo odgovora.“

Ponovno sam pozvala Johna, onda sam sjela i pogledala na sat, shvativši da sam mokra od znoja. Ovoga puta mi je glas djelovao smirenije, kao da postavljam pitanje, ali po tome koliko je kasno bilo, znala sam da je John otišao. Kako sam mogla prespavati cijelo jutro kad sam imala tako uznemirujući i nemiran san?

Pokušala sam se otarasiti tog groznog osjećaja zbog sna jer bi me inače cijeli dan mogao pratiti taj strah. U zadnjih nekoliko mjeseci

više puta sam sanjala jedan te isti san. To mi se događalo i dok sam bila dijete. Tada bi mi se to dogodilo možda jednom godišnje, a onda bi nestalo. Ali sada se ponovilo više puta, ne jednom godišnje nego prvo mjesečno, onda tjedno i na kraju svake noći.

Zadnjih nekoliko tjedana bilo me strah zaspati, zatvoriti oči i odmoriti jer sam se u tami noći sama borila s noćnom morom. John i ja smo se tek vjenčali i svake večeri smo se zajedno molili da me taj san ne posjeti ponovno kad zaspem. Svake večeri bih zaspala u njegovom zagrljaju, ali kad bi se Johnovo tijelo opustilo i kad bi utonuo u san, osjetila bih da me ponovno obuzima strah. Stalno sam citirala Psalam 91, sve dok na kraju ne bih i ja utonula u san.

Prvo bih sanjala nešto radosno, a onda bih lako prešla na nešto drugo, kao da se mijenjaju kanali na TV-u. Onda bih se zaustavila na jednom kanalu i počeo bi san iz kojeg nisam mogla pobjeći. Svaki put je bio malo drugačiji iako je tema uvijek bila ista i prepoznala bih priču čim bi počela. Čak bih se i u snu bunila... *ne opet taj san! Mrzim ovaj san.*

San bi uvijek počeo tako da se nalazim u kući svojih roditelja. Izašla bih iz kuće, sretna i uzbuđena što idem kod prijateljice, u školu ili u dućan (nikad nije bilo bitno kamo idem). A onda, odjednom, sve bi se promijenilo. Skrenula bih iza ugla i vidjela sivo nebo. Zakoračila bih u sumrak, vidjevši da se noć bliži. Iza mene, samo nekoliko koraka dalje, sunce je još uvijek sijalo. Na trenutak sam stajala na razmeđu dana i noći, shvativši da tama nije stvar vremena nego prisutnost tamne i zle dimenzije. Ali činilo se kao da sam zarobljena u sivom i tamnom sumraku. Svom snagom bih pokušavala trčati, ali nisam puno napredovala jer je sunce ostajalo izvan mog dosega. Tijelo mi se micalo kao u usporenom filmu, kao da prolazim kroz nešto jako gusto. Iako sam i dalje trčala, osvrtna sam se iza sebe, gledajući u sve veću tamu koja je izvirala iza sivila.

I onda bih ih vidjela da hodaju... uvijek bi hodali. Tri sjene su mi se približavale s lakoćom, skraćujući udaljenost između nas. Svakim korakom bi smanjivali jaz koji ja nisam uspjela prijeći ni trčeci. Okretala sam lice od njih, prestravljena, još jače pokušavajući pobjeći iz tog sivila, ali moji najveći naponi bili su ništa u usporedbi s njihovim laganim hodom. Mogla sam vidjeti svoju kuću u daljini, ali kao da je bila udaljena stotinama kilometara. Nikako joj se nisam mogla približiti.

Gledala bih iza sebe, shvativši da su mi sjene sve bliže i uskoro više ne bih vidjela samo njihove obrise. Bila su to tri muškarca koja su me slijedila, mrtvi ali su svejedno hodali, u različitim fazama raspadljivosti. Jedan je bio samo mrtav; kretao se beživotno. Drugi je bio donekle raspadnut, dok je zadnji bio kostur s nešto kose. I njihova je odjeća odražavala stupanj raspadanja; jedan je bio potpuno obučen, drugi u poderanoj odjeći, dok su na kosturu visjeli dronjci. Hodali su jedan do drugoga, u savršenom skladu. Bez riječi ili međusobnih pogleda, išli su samo s jednim ciljem: da me uhvate.

U snu sam sve to uspjela vidjeti u jednom kratkom osvrtu iza sebe dok sam bježala od sjena. Kako su mi se približavali, moji su pokreti postajali sve nespretniji i bilo me sve više strah. Spotala sam se na cesti po kojoj sam svaki dan hodala kao dijete. Na kraju bih počela vikati na njih, i dalje trčeci, jer bih shvatila da im ne mogu pobjeći.

„Tko ste vi? Odlazite! Mrtvi ste. Ostavite me na miru!“

Nikad mi ne bi odgovorili, niti bi imalo posustali. Kao da me uopće nisu čuli. Gonio ih je glas nevidljivog zapovjednika. I dalje bih trčala, a oni bi hodali, približavajući mi se svakim korakom. A onda, iznenada, došli bi mi preblizu, toliko blizu da ih se nisam usudila pogledati pa bih bacala kamenje i grane u njihovom smjeru, ali ništa ih nije moglo usporiti. Zašto bi ih uostalom išta od toga ozlijedilo kad su ionako bili mrtvi? Moji uzaludni pokušaji samo su mene usporavali.

A onda bi se dogodilo. Došli bi mi sasvim blizu, posegnuli bi za mnom da me ugrabe. Toliko bi me bilo strah da bi me to probudilo.

Otišla sam iz spavaće sobe u kuhinju u našem malom stanu. Toliko je pitanja prolazilo mojim umom, a nisam mogla odgovoriti na njih.

Zašto se to događalo iako sam čitala Pismo i molila se? Zar nije Bog moćniji od tog sna? Zašto to ne zaustavi? Kako sam mogla imati tako malo moći i zaštite, a kršćanka sam?

Zazvonio je telefon, a ja sam skoro iskočila iz kože. Zgrabila sam telefonsku slušalicu.

„Halo?“ odgovorila sam, pomalo nervozno.

„Zdravo, dušo. Nisam te htio buditi kad sam odlazio. Tako si mirno spavala, a znam da si imala loših noći u zadnje vrijeme pa sam te htio pustiti da spavaš“, rekao je John.

„Voljela bih da si me probudio. Opet sam ono sanjala.“

„Žao mi je. Probudio bih te da sam znao.“

„Johne, zašto to ne prestaje? Molili smo se sinoć!“ pitala sam.

„Ne znam“, odgovorio je iskreno.

Čulo se po njegovom tonu da je bio frustriran skoro koliko i ja.

Pričali smo još neko vrijeme, a onda sam poklopila slušalicu i otišla u dnevnu sobu da čitam Bibliju. Ali osjećala sam se kao da mi misli nisu dovoljno bistrine i da se trudim ostati budna, pokušavajući shvatiti riječi koje čitam. Kao da ponovno pokušavam pobjeći iz sna. Teška ruka sna ležala je na meni pa sam se namještala u što

neudobnije položaje ne bih li ostala budna, ali i dalje sam bila kao ošamućena.

Pomolila sam se: „Bože, molim te, pokaži mi nekoga ili nešto što mi može pomoći!“

Gotovo istoga trena pomislila sam na čovjeka koji me prihvatio kao svoju kćer kad sam se preselila u Dallas. Ustala sam se s kauča i nazvala ga iz kuhinje. Javio se i ja sam mu kroz suze iznijela cijelu priču, završavajući prigovaranjem: „Ne mogu vjerovati kao kršćanka da je ovo taj život u izobilju!“

Složio se sa mnom, objasnivši mi da će mi poslati tri propovijedi koje je htio da poslušam kad budem sama i da ga onda nazovem pa da popričamo. Obećao je da će ih brzo poslati pa smo završili razgovor. Prvi put sam osjetila tračak nade. Razgrnula sam zavjese, pozdravljajući teksaško sunce, i otišla pod tuš.

Noćne strahote nastavile su se u snovima, ali nakon nekoliko dana paket s kazetama je stigao. Bila sam uzbuđena kao da sam primila rođendanski poklon. Otišla sam u blagovaonicu i na stol stavila sve što mi treba za proučavanje zajedno s notesom, Biblijom, flomasterima i kazetofonom. Molila sam:

„Oče, daj mi da upoznam istinu i neka me oslobodi! Otvori mi oči da mogu vidjeti, uši da mogu čuti i srce da mogu vjerovati. U Isusovo ime. Amen.“

Stavila sam prvu kazetu. Snimka je bila loša, naprezala sam se da razumijem nerazgovjetne riječi. Stariji čovjek je poučavao o stvarima za koje nikad prije nisam čula, ali u isto vrijeme kao da je znao s čim se borim. Prvo je objasnio da se većina kršćana boji razgovarati o duhovnoj borbi jer vjerujemo da ćemo tako samo razljutiti zle sile. Zbog toga se ne odupiremo zlu nego se u strahu povlačimo. Objasnio je da je Sotona već na djelu u svoj svojoj snazi i da mu

razotkrivanjem djela smanjujemo snagu, a ne povećavamo je. Dalje je rekao da je Sotona legalist čiji je način rada da optužuje braću. Trebamo mu se čvrsto oduprijeti u vjeri i mačem Božje riječi. Onda je govornik ušao u dublje poučavanje o generacijskim grijesima i prokletstvima. Prve dvije kazete sadržavale su učenja, a treća molitvu. Paralelno sam čitala Bibliju i vidjela istine koje su sada djelovale tako očito, a svejedno sam ih prije puno puta previdjela ili zanemarila.

Možda vam se ove istine ne čine kao nešto novo, ali tada, 1982. godine, bile su poprilično radikalne. Jedna od najsilnijih i najsnažnijih istina koju sam tog dana naučila, a želim je s vama podijeliti, odnosi se na princip prisvajanja Božjih obećanja u vašem životu.

*Doista, sva obećanja Božja u njemu su »Da!«. I stoga po njemu je izgovoren i naš »Amen!« Bogu na slavu.
(2 Kor 1:20)*

To je predivno obećanje. Koliko god bilo i kakva god bila Božja obećanja, u Kristu su uvijek „da“. Dopustite mi da vam to slikovito pokažem na primjeru Staroga zavjeta. Bog je pred Mojsija i Izraelce stavio blagoslove i prokletstvo. Zajednica bi svojim „amen“ potvrdila popis obećanja nakon svakog čitanja. Riječ „amen“ znači „neka tako bude“. Primjer za to vidimo u Ponovljenom zakonu:

Gledajte! Nudim vam danas blagoslov i prokletstvo: blagoslov, budete li slušali zapovijedi Jahve, Boga svoga, koje vam danas dajem; a prokletstvo, ne budete li slušali zapovijedi Jahve, Boga svoga. (Pnz 11:26-28)

U Zakonu je svaki blagoslov imao i vezano prokletstvo u slučaju da zapovijed Gospodnja bude prekršena. Ali Krist je slomio silu zakona.

~ Koliko god bilo i kakva god bila Božja obećanja, u Kristu su uvijek „da“.

*Krist nas otkupi od prokletstva Zakona, postavši za nas prokletstvom – jer pisano je: Proklet je tko god visi na drvetu – da u Kristu Isusu na pogane dođe blagoslov Abrahamov: da Obećanje, Duha, primimo po vjeri.
(Gal 3:13-14)*

U Kristu nasljeđujemo Abrahamove blagoslove. Da bismo mogli primiti Mojsijeve blagoslove, morali bismo biti Izraelovi potomci, ali Abrahamov blagoslov proteže se i na pogane. U Kristu su svi oni koji su izvan zakona dovedeni u novi, živi savez po vjeri. Zato u Kristu čujemo „da“ – ne „da ako držiš zakon“, nego „u Kristu da“. Pogledajte opet naš dio u Drugoj Poslanici Korinćanima 1:20:

*Doista, sva obećanja Božja u njemu su »Da!«. I stoga po njemu je **izgovoren i naš** »Amen!« Bogu na slavu.
(naglasak dodan)*

Izgovaramo „amen“ ili „neka bude tako!“ Gledamo u Riječ i onda po vjeri dolazimo blizu, tako da Riječ može postati tijelom u našim životima. Prisivajamo Riječ u svom životu po vjeri. Podlažemo svoju volju i time svoje živote Njegovoj istini kada kažemo: „Utiskujem tvoju Riječ u svoje srce. Neke nađe svoj put u mom životu.“

Kad nas Riječ osvjedoči, pokajemo se i podložimo onome što govori. A kad nas Riječ potakne, kažemo: „Vjerujem... Gospode, pomози moju nevjeru!“ Objavljujemo: „Neka Božja riječ traje do vijeka i bude proslavljena u mom životu!“

Tog dana, dok sam slušala te kazete, jasno sam vidjela kroz ogledalo Riječi, područja svog života gdje sam se trebala odreći prošlih sudjelovanja u tami i priznati grijehe svojih predaka. Mogla sam vidjeti sjene prokletstava u mom životu, životu mojih roditelja i djedova. U isto vrijeme, vidjela sam Kristov blagoslov nada mnom i budućim generacijama, koji samo čeka da netko stane i kaže: „Da!“ Osjetila sam ogromnu odgovornost kad sam kleknula pred

Gospodom, ispovijedajući i odričući se svojih grijeha i generacijskih grijeha moje obitelji. Bilo je to kao da izgovaram Ezekijine riječi:

Sad sam, dakle, namislio u svom srcu sklopiti savez s Jahvom, Izraelovim Bogom, da bi se odvratio od nas njegov jarosni gnjev. (2 Ljet 29:10)

Ezekija je upravo priznao grijehе svojih otaca, posvetivši se zatim Bogu. Ja sam dolazila iz duge linije bezbožnika s velikim popisom prijestupa. Naravno, nisam mogla ispovjediti njihove grijehе pojedinačno ništa više nego sam mogla priznati svoje kad sam shvatila da sam pogriješila pred Bogom, ali bilo je nekih određenih stvari za koje sam znala da sam kriva:

- Uplitanje u okultno kroz astrologiju te druge upitne knjige i stvari
- Zloupotreba droge i alkohola
- Seksualni grijesi.

Nisam znala da je čak i usputna veza s tim stvarima potencijalno smrtonosna. Sjećam se da sam čitala knjige svojih roditelja koje su u detalje opisivale svaki horoskopski znak. Voljela sam čitati horoskop - iako sam mislila da je to samo zabava, ipak sam čitala. Jedne godine sam za Božić dobila quija ploču (ploča za prizivanje duhova, op. prev.) i igrala se s njom sve dok se nisam uplašila jer se sama počela micati. Prije nego sam postala kršćanka, voljela sam čitati horror priče i fasciniralo me sve nadnaravno. Naravno, sada vjerujem da je to cijelo vrijeme bila glad za Božjim stvarima koju sam pokušavala utažiti na neprimjeren način, ali svejedno sam zbog toga bila pod kletvom umjesto pod blagoslovom.

Moja baka i otac su bili alkoholičari, a i sama sam počela piti sa 14 godina i nisam prestala sve do 21. godine. Probala sam nekoliko puta marihuanu i eksperimentirala s kokainom na fakultetu. Sve su to bili činovi pobune koji su otvorili vrata u mom životu za prokletstva umjesto za blagoslove.

Bilo je i drugih stvari koje sam primijetila kad sam malo bolje razmislila o generacijama prije mene. Moja je baka imala rak, moja majka je imala rak i ja sam imala rak. Tri generacije. Moja se prabaka udavala dvaput. Moja se baka rastala i onda ponovno udala za prvog muža, da bi se opet razvela od njega i ponovno udala za drugog muža, rastala se i od njega i udala za trećeg koji je umro od srčanog udara usred žučne svađe. Majka mog oca se udavala dvaput. Moji su se roditelji rastali, ponovno vjenčali, opet rastali i na kraju je moj otac otišao s drugom ženom koju nikada nije oženio. Moja je baka imala spontani pobačaj i skoro umrla dok je rađala drugo dijete. Moja je majka triput imala spontani pobačaj u razdoblju između mog rođenja i rođenja mog brata. Zašto se sve to događalo i tako ponavljalo?

Jahve! Jahve! Bog milosrdan i milostiv, spor na srdžbu, bogat ljubavlju i vjernošću, iskazuje milost tisućama, podnosi opaćinu, grijeh i prijestup, ali krivca nekažnjena ne ostavlja, nego kažnjava opaćinu otaca na djeci – čak na unučadi do trećega i četvrtog koljena. (Izl 34:6-7)

Osjećala sam se kao da će se sve to nastaviti ponavljati i u mom životu, u mom braku i ako dopustim, na mojoj još nerođenoj djeci, osim ako se nešto ne učiniti da to stane. Bog mi je pokazao kako da zaustavim ponavljanje tih prokletstava. Kad sam pogledala u Pismo, vidjela sam i razlog i obećanje. Bila sam treća, ponekad četvrta generacija u tim ciklusima grijeha. To je definitivno bio razlog, ali u drugoj verziji toga sam našla svoje obećanje:

Jer ja, Jahve, Bog tvoj, Bog sam ljubomoran. Kažnjavam grijeh otaca – onih koji me mrze – na djeci do trećeg i četvrtog koljena, a iskazujem milosrđe tisućama koji me ljube i vrše moje zapovijedi. (Izl 20:5-6)

Želim biti prva od tisuća generacija koje će voljeti Boga i držati Njegove zapovijedi. To mi je bila prilika da se pokajem za grijeh

prethodnih generacija i sklopim savez s milosrdnim Bogom. Samo je čekao da zazovem Njegovo ime pa da može izliti svoju ljubav na tisuće generacija. Drhtala sam od uzbuđenja shvativši koliki će utjecaj na moj život i živote nakon mene imati odluka da sklopim savez i budem poslušna.

Zahvaljujući kazetama, oči su mi se otvorile da vidim novi oblik ropstva kojeg sam do tada bila nesvjesna.

~ Drhtala sam od uzbuđenja, shvativši koliki će utjecaj na moj život i živote nakon mene imati odluka da sklopim savez i budem poslušna.

Radilo se o duševnim vezama, a ja sam stvarno imala neke jako nezdrave koje je trebalo raskinuti. Vjerujem da se možemo suočiti s područjima zarobljenosti bez prevelikog ulaženja u detalje. Isus je istjerivao đavle i oslobađao ljude ne održavši nijedan seminar o demonologiji. Kad bi vidio okove, slomio bi ih; kad bi vidio demone, otjerao bi ih; kad bi vidio bolest i slabost, iscijelio bi ih; kad bi vidio ljude svezane u grijehu, oprostio bi im, davši im snagu da idu i ne griješe više.

Volim Isusa jer je tako stvaran i praktičan. Znao je da sam svezana pa mi je u ruke dao istine koje imaju snagu osloboditi me. Ja zauzvrat sada te istine stavljam u vaše ruke. Njihova se moć nije smanjila jer istina ne mari tko je tko, nego oslobađa sve one koji će joj se okrenuti i slušati je.

Što je, dakle, duševna veza? Objasnit ću to jednostavnim riječima jer trebamo biti poput djece kad se radi o nečem ovakvom – događa se kad se naše duše vežu jedna uz drugu. Naravno, to može biti i nešto dobro i nešto loše. Majčina duša se veže uz dušu njezina malog sina. Ali kada on odraste i postane muškarac, odnos s majkom se mora promijeniti, tako da srce može dati svojoj ženi. Muževljeva duša treba biti vezana uz dušu njegove nevjeste, tako da dvoje može postati jedno tijelo. Ostavlja majku i oca i prijanja uz svoju ženu. To su dobre i zdrave veze koje spajaju i vežu naša srca u ljubavi. Zdrave veze poput ovih mogu se naći i u prijateljstvu. David i Jonatan su imali takav odnos. Vidimo to u sljedećim stihovima:

Kad je David završio razgovor sa Šaulom, Jonatanova se duša prikloni Davidovoj duši i Jonatan ga zavolje kao samoga sebe... I Jonatan sklopi savez s Davidom jer ga je ljubio kao samoga sebe. (1 Sam 18:1,3)

Zatim Jonatan reče Davidu: »Idi u miru! Što smo se obojica zakleli Jahvinim imenom, neka Jahve bude svjedok između mene i tebe, između moga potomstva i tvoga potomstva do vijeka!« (1 Sam 20:42)

Taj savez i prijateljska veza sačuvali su Davidu život, a kasnije i živote Jonatanovim potomcima. Ta su se dvojica muškaraca vezala u savezu čak i pod cijenu vlastite udobnosti i pozicija. Jonatan se odrekao svog prava na prijestolje zbog ljubavi prema Davidu i zato što je vidio da je Božja ruka nad Davidovim životom. Sigurno imate takvo prijateljstvo u životu. Možda sa sestrom ili bliskom prijateljicom. Toliko se dobro poznajete da neke stvari znate i ako ih ne kažete. Ja to definitivno imam sa svojim dečkima – ponekad ne samo da znam što misle; osjećam to.

Do sada smo razgovarali o zdravim vezama s prijateljima ili roditeljima. Ali pogledajmo malo detaljnije veze između muža i žene. Prva takva veza bila je između Adama i Eve. Tajna je to u kojoj dvoje postaju jedno... jedan muškarac, jedna žena, jedno tijelo. Isus to ovako opisuje:

Od početka stvorenja muško i žensko stvori ih. Stoga će čovjek ostaviti oca i majku da prione uza svoju ženu; i dvoje njih bit će jedno tijelo. Tako više nisu dvoje, nego jedno tijelo. Što dakle Bog združi, čovjek neka ne rastavlja. (Mk 10:6-9)

Ovdje se očito radi o pozivanju na prvotni plan u knjizi Postanka, čistoći te svrhe od samoga početka. Muževi i žene više nisu dvoje nego jedno. To spajanje je silno i donosi život. Prvo se duše povezuju

u ljubavi. Onda njihova ljubav biva okrunjena savezom i davanjem zavjeta pred Bogom. Vrhunac toga je seksualno ujedinjenje kada im se tijela vezuju jedno uz drugo. I na kraju, muškarčevo sjeme biva posijano u ženinu utrobu i tako nastaje život.

Vezani su mentalno, fizički i duhovno kroz seksualno ujedinjenje. To je najviša razina sjedinjenja jer se događa na sve tri razine intimnosti. Prije tog ujedinjenja, svatko od njih je potpun sam po sebi, ali kad se ujedinjenje dogodi, dvoje više nisu sami za sebe već postaju jedno. Ne radi se o ukidanju nečega nego o upotpunjavanju. To također objašnjava zašto je toliko strašno kad dvoje koji su jedno prođu kroz izdaju preljuba ili razvod. To im kida duše. Samo bi muževi i žene trebali biti vezani na sve tri razine na takav način.

To se vezivanje duša može dogoditi prilikom seksa izvan braka kao i u bračnom odnosu. Kada muškarac i žena stupe u seksualni odnos, oni se vezuju seksualnom vezom. Drugim riječima, ne postoji usputni seks. Nakon spolnog odnosa, i muškarac i žena bivaju promijenjeni – ne samo u duši nego i u tijelu. Čula sam jako zanimljiv podatak nedavno u jednoj emisiji o sidi: kada s nekim stupite u seksualni odnos, vi zapravo biološki imate odnos s tom osobom i sa svima drugima s kim je ta osoba spavala zadnjih sedam godina. Fizički znaci tih odnosa ostaju netaknuti punih sedam godina!

~ Ne postoji usputni seks. Nakon spolnog odnosa, i muškarac i žena bivaju promijenjeni.

U Postanku vidimo zapis o odnosu između Dine (Leine i Jakovljeve kćeri) i princa.

Opazi je Hivijac Šekem, sin Hamora, poglavice kraja, pa je pograbi i na silu s njom leže. Njegova duša prione za Dinu, Jakovljevu kćer, i on se u djevojku zaljubi. Nastojao je pridobiti djevojčino srce. Šekem je govorio i svom ocu Hamoru: »Onu mi djevojku uzmi za ženu!« (Post 34:2-5)

Nakon toga, Šekemova duša vezala se uz Dininu i on ju je htio oženiti. Primijetite da kaže da je na „silu“ legao s njom. Njegova želja da je oženi ne poništava činjenicu da ju je obeščastio. Seks izvan braka uvijek je svojevrsni prekršaj, čak i kad pristanete na njega. Da ju je prvo uzeo za ženu, a onda legao s njom, ne bi došlo do prekršaja. Da je cijela ova priča išla obrnuto, sve bi bilo drugačije. Ali proučimo redosljed kojim su se stvari događale: ugledao ju je, fizički ga je privukla, uzeo ju je, legao s njom, silovao je, i onda je njegova duša prionula uz nju. Zavolio ju je, nježno joj se obraćao i zatim tražio oca da mu je da za ženu. Sve je išlo obrnuto.

~ Njegova želja da je oženi ne poništava činjenicu da ju je silovao. Seks izvan braka uvijek je prekršaj, čak i kad pristanete na njega.

Da je Šekem prvo razgovarao s ocem i tražio da mu ona bude žena, sve bi bilo drugačije. Pitam se je li Dini nježno govorio: „Ne

brini. Sve će biti u redu, oženit ću te i ispraviti ću tu pogrešku.“ Zanimljivo je da nemamo uvid u Dinine osjećaje. Je li bila silovana ili zavedena? Je li uopće htjela postati njegova žena? Kako se sve odigralo, stječemo dojam da je bila žrtva te da nije sudjelovala u onome što joj se dogodilo i da su se odluke donosile bez nje. Kada nastane nezdrava duševna veza, dolazi do kontrole i straha umjesto ujedinjenja i bliskosti. U nezdravim vezama žene su često žrtve. Naravno, ova priča nema sretan kraj; princ je ubijen, a Dina završava sama.

Idealno bi bilo da se seksualno povežete samo s jednom osobom jer je seks rezerviran za ujedinjenje dvoje u savezu braka. Unutar braka seks nije prekršaj nego upravo suprotno. Kada nešto obeščastimo, mi to obezvrijedimo i oskvrnemo.

Seks izvan braka obeščaćuje brak, i muža i ženu, i Boga, ali seks u bračnom savezu časti Boga, i muža i ženu. Zato nam bračna postelja treba ostati sveta.

*Ženidba neka bude u časti u svijetu i postelja neokaljana!
Jer bludnicima će i preljubnicima suditi Bog. (Heb 13:4)*

Poštujemo svoje brakove ostajući u čistoći i čuvajući se samo za budućeg partnera. Poštujemo svoje bračne postelje nakon braka ne dopuštajući nikome (preljub) i ničemu drugome da nas odvoji od ljepote seksualne bliskosti (pornografija, samozadovoljavanje, perverzije ili nečistoća).

Meni je sve to bilo novo. Imala sam vrlo živopisnu prošlost i sad kad sam bila u braku, ružna lica i sjećanja iz moje prošlosti okretali su glavu prema meni. John i ja bismo bili sami, a ja bih odjednom u umu vidjela sliku iz nekog užasnog porno filma koji sam gledala pet godina prije toga na faksu. Ili bih se zatvorila zbog srama kad bih se sjetila prošlih seksualnih iskustava koje sam imala s drugima. Bilo je užasno. Naravno, ništa od toga me nije smetalo dok sam bila sama i grešnica, ali sada kad sam bila udana kršćanka, bilo je to poput seksualne tempirane bombe.

~ Sad kad sam se trebala potpuno i slobodno predati svom mužu, prošlost me kočila.

Sad kad sam se trebala potpuno i slobodno predati svom mužu, prošlost me kočila. Bila sam zakočena u braku, a prije u bludnosti bila sam bez kočnica. Kako strašno! John je zaslužio imati cijelu mene, a ja nisam bila sposobna za seksualnu slobodu zbog prošlih grijeha. Hrvala sam se s nečistim mislima, slikama, usporedbama i sramom. Borila sam se protiv njih, ali sve se činilo uzalud... dok nisam čula za silu slamanja duševnih veza i odricanje od generacijskih grijeha. Pogledajmo što Novi zavjet kaže o tome:

Ne znate li da su tijela vaša udovi Kristovi? Hoću li dakle uzeti udove Kristove i učiniti ih udovima bludničinih? Nipošto! Ili zar ne znate: tko uz bludnicu prione, jedno je tijelo? Jer veli se: Bit će njih dvoje jedno tijelo. (1 Kor 6:15-16).

Ne kažem da su moji bivši prostitutke, ali princip je isti. Bila sam jedno s njima, a sad sam ušla u savez s nekim drugim. Svakim povezivanjem i razdvajanjem moja je duša bila podijeljena, sve dok na kraju nisam više bila seksualno cjelovita već slomljena. A kad si seksualno slomljena, jako je teško potpuno se predati mužu jer više nisi cijela.

~ Kad si seksualno slomljena, jako je teško potpuno se predati mužu jer više nisi cijela.

Zbog istog tog principa seksualno slomljenim ili zlostavljanim ženama jako je teško odoljeti iskušenjima.

Teško im je reći „ne“, čak i kad žele. Preplavi ih ili požuda ili krivnja, često oboje, zbog čega im je praktički nemoguće odoljeti seksualnim kušnjama. Tako postanu žrtve i magnet za seksualno zlostavljanje i promiskuitet. Drugi ih uznemiravaju seksualno ili se same predaju požudi zbog starih seksualnih iskustava. Ali ono što je nemoguće nama, s Bogom je moguće.

Da bismo mogle hodati u čistoći, trebamo biti cijele, a samo nas Bog može obnoviti i upotpuniti ona mjesta gdje smo slomljene. Samo Bog može našoj zlostavljanoj i obeščašćenoj seksualnosti vratiti dostojanstvo. Samo Bog može uzeti nešto nečisto i oštećeno i od toga napraviti sveto i čisto. Samo Bog može od pepela koje mu donosimo učiniti nešto lijepo.

Tog sam dana čvrsto odlučila da ću odvojiti vrijeme i prikupiti sve svoje žrtve seksualnog grijeha i sramote. Iduće sam večeri bila u prilici da ih prinesem Bogu. John je otišao na put, a ja sam mogla stvarno provesti vrijeme nasamo pred Gospodom u molitvi. Vjerujem da će nas Bog podsjetiti na sve stvari kada se budemo spremni suočiti s njima, a ja sam bila spremna! Možda držite ovu knjigu u ruci jer vas On poziva da učinite isto to.

Imamo vjernog i suosjećajnog Velikog svećenika koji nas blisko poznaje. Voljan je upotrijebiti svoj mač i slomiti sve što vas

udaljavanja od Njega. Želi prerezati svaku nezdravu duševnu vezu tako da ostane samo ono što je zdravo. Poslat će vam svoju Riječ da iscijeli i obnovi vašu dušu. Njegovi će anđeli otići na mjesta kojih se bojite i povratiti vam svaki slomljeni djelić duše.

Svi ti zar nisu službenički duhovi što se šalju služiti za one koji imaju baštiniti spasenje? (Heb 1:14)

Anđeli su čuvari naših duša. Ne trebamo ih štovati, ali definitivno su uključeni u život onih koji trebaju baštiniti spasenje. Nema razloga da ih se bojimo jer ih je poslao sam Bog.

Potičem vas da odvojite vrijeme za molitvu i dopustite Bogu da očisti vaš život. Vjieran je onaj koji nam daje obećanja. Izvući će vas iz blata i postaviti na čvrstu stijenu. Ali morate mu u srcu dopustiti da to učini. Ne smijete to shvatiti olako. Možda bi bilo dobro i da postite i provedete neko vrijeme u slavljenju prije molitve. Želim da budete zaista osjetljive na vodstvo Duha Svetog dok vas nježno vodi kroz taj proces i pomaže vam da se odreknete svake mračne neprijateljske utvrde. A što je bilo s mojom noćnom morom? Nikad je više nisam imala nakon što sam se odrekla tih stvari u molitvi.

~ Izvući će vas iz blata i postaviti na čvrstu stijenu. Ali morate mu u srcu to dopustiti.

Molim vas, uzmite trenutak i zastanite. Možda je to sada; ako je tako, odvojite se da budete sami ili samo s bliskom prijateljicom ili molitvenim partnerom jer ćete morati naglas izgovarati molitvu, odricati se i govoriti „da i amen“. Nastojala sam ovu molitvu sastaviti na temelju Pisma jer je Božja riječ djelotvorna i oštra poput dvosjeklog mača. Uključila sam i fusnote na kraju poglavlja za daljnje proučavanje.

~ Dragi nebeski Oče,
dolazim pred tebe u ime tvog dragocjenog Sina, Isusa; ulazim u tvoje dvore s hvalama i pjesmama. Preplavljuje me tvoja milost i ljubav koju imaš za mene. Zahvaljujem ti unaprijed na moćnom djelu otkupljenja koje si učinio u mom životu.

Sada sklapam savez s Gospodom, Izraelovim Bogom. Ti si Gospod, Boga neba i zemlje, silni i moćni Jahve, vjeran svom savezu ljubavi s onima koji te vole i drže tvoje zapovijedi. Otvori svoje uši i oči na molitvu svoje sluškinje. Priznajem svoje grijeha i grijeha mog očinskog doma, svaki prijestup koji smo počinili protiv tebe. Oprosti nam jer smo se jako ogriješili o tebe. Sram nas je prekrilo jer smo sagriješili protiv tebe. Ali ti, Gospode, naš Bože, milostiv si i pun praštanja iako smo se pobunili protiv tebe i nismo slušali Gospoda svog Boga niti držali zakon koji nam je dao po svojim slugama, prorocima. Molimo te da obrežeš naša srca i ukloniš grijeh, sram i posljedice našeg života u Egiptu.

Priznajem i odričem se svojih grijeha i grijeha svojih predaka, za svaku uključenost u okultno, u vještičarenje ili proricanje. (Tu stanite i budite osjetljivi na Duha Svetoga, da dodate bilo što na što vam skrene pažnju pa da se toga odreknete prije nego krenete dalje. To bi moglo uključivati, ali ne mora biti ograničeno na astrologiju, seanse, horor filmove, igrice, knjige itd.) Odričem se bavljenja tim stvarima i slamam prokletstvo nad svojim životom i životima svoje djece i djece njihove djece.

Priznajem i odričem se svog grijeha i/ili grijeha mojih predaka s područja zloupotrebe droge i alkohola. Oče, zatvori sva vrata koja su se u duhovnoj stvarnosti zbog toga otvorila za grijeh, ropstvo ili potlačenost. Odričem se uzimanja (imenujte svaku drogu posebno, ako je moguće), i slamam silu prokletstva nad svojim životom i životima svoje djece i djece njihove djece. Oče, priznajem i odričem se svog grijeha i grijeha svojih predaka u području seksualnosti i sve nečistoće, perverzije, incesta i promiskuiteta. (Ovdje pazite da posebno imenujete grijeha kojih se odričete. Izgovarajte ih pred Bogom bez srama. Neka ništa ne ostane skriveno – On ionako već zna za svaki od tih grijeha i želi sa vas ukloniti težinu krivnje i srama koju su uzrokovali. Onda, kad ste spremni, nastavite dalje.)

Oče, uzmi mač svoga Duha i raskini svaku nesvetu seksualnu duševnu vezu između mene i... (slušajte Duha Svetog i izgovorite svako ime koje čujete. Moguće je da ćete čuti imena ljudi s kojima niste imali spolni odnos, ali ste bili u nekoj vrsti seksualne ili emocionalne veze koja treba biti rezervirana samo za vašeg muža ili Spasitelja.) Nakon što izgovorite svako ime posebno, molite ovako: Oče, pošalji svoje anđele da od tih muškaraca (ili žena) povrate dijelove moje duše. Po svom Duhu vrati ih meni da mogu biti cijela, sveta i odvojena za tebe.

Oče, odričem se stiska svake perverzne ili promiskuitetne slike. Oprosti mi što sam okaljala oči zlim i perverznim slikama. Sklapam savez prema Psalmu 101:3 i čuvat ću svoje srce, neću stavljati zlo pred svoje oči. Odričem se svakog nečistog duha i zapovijedam njemu i njegovom utjecaju da napusti moj život. Oče, operi me Isusovom krvlju jer samo ona ima silu da očisti i obnovi. Posvećujem se sada kao tvoj hram; po sili tvog Duha Svetog, ukloni svaku nečistoću iz mog duha, duše i tijela. Ispuni me svojim Svetim Duhom. Otvori mi oči da mogu vidjeti, uši da mogu čuti i srce da može primiti sve što imaš za mene. Tvoja sam. Djeluj u mom životu.

S ljubavlju
Tvoja kći

Fusnote: Psalm 100:4, 2 Ljetopisa 29:10-11, Nehemija 1:5-7, Danijel 9:8-10, Jošua 5:9, Matej 10:34, Hebrejima 4:12, 2 Ljetopisa 29:5-6

11 *Odabrana od strastvenog, svetog Boga*

Shvaćate li da vas želi strastveni, sveti Bog? Čeka da ga pogledate. Čezne da pročitate ljubavne poruke koje vam je napisao. Moli da mu se vratite. Želi vas izbaviti iz svijeta tame i odnijeti vas u slavni svijet svjetla. Silno vas želi iščupati iz naručja nevjernih ljubavnika i uzeti vas u svoje vjerno, vječno naručje. Želi vas osloboditi od okrutnog ropstva i teškog egipatskog rada i pokazati vam svoju nježnu ljubav i milost.

~ Silno vas želi iščupati iz naručja nevjernih ljubavnika i uzeti vasu svoje vjerno, vječno naručje.

Ne izbavlja nas iz Egipta samo zato da bi nas odveo u obećanu zemlju. On nas želi dovesti k sebi. Obećanja u Starom zavjetu samo su zemaljske sjene onoga što ima doći. Često smo toliko sretni što smo spašeni i što smo izbjegli sudu, da zaboravimo krajnju svrhu spasenja – vraćanje Njemu. Ljubljene, otkupljenje je puno više od životnog osiguranja!

No, razumijem zašto ste tako gledale na otkupljenje. Koliko nas je čulo pitanje: „Da umreš večeras, jesi li sigurna gdje ćeš otići?“ Cilj ovog pitanja je da se publika zapita: „Jesam li siguran/sigurna da ću ići u nebo?“ Ako nisu, imaju se priliku moliti i osigurati si vječno mjesto. Ali spasenje nije samo mjesto na koje idemo nakon smrti, već način života, i to života u izobilju. Poslušajte najdublje Božje želje i razlog zašto je izbavio Izraelce iz Egipta:

Vi ste vidjeli što sam učinio Egipćanima; kako sam vas nosio na orlouskim krilima i k sebi vas doveo. (Izl 19:4)

Volim ljepotu i snagu tih riječi. Moćni Kralj neba silazi dolje da bi spasio svoju djecu nakon 400 godina ropstva. Napada Egipat, najmoćniju naciju tadašnjeg svijeta, pretvarajući ih u poniženu olupinu. Izraelski robovi odlaze s egipatskim srebrom i zlatom.

Tko od nas ne bi htio biti izbaavljen iz ropstva ovoga svijeta i odnesen na Božju goru, u sigurnost i blisko zajedništvo koje se ni s čim drugim ne može usporediti? Bojim se da puno više ljudi nego možete zamisliti nema tu čežnju u srcu. Iako mnogi žele biti izbaavljeni iz ropstva i od suda, zapravo ne razumiju ovo: tada sve postaje Njegovo. Ako više ne želimo pripadati ovome svijetu, a čiji smo onda?

*»Govori **svoj** zajednici Izraelaca i reci im: 'Sveti budite! Jer sam svet ja, Jahve, Bog vaš! (Lev 19:2, naglasak dodan)*

Svetost nije samo opis posla za crkvene službenike ili preporučeni životni stil, već je zapovijed za sve koji dolaze pred svetoga Boga. *Trebamo* biti sveti jer je *On* svet. Nije nam rekao da se samo pravimo da smo sveti ili da izgledamo sveto; govori nam da *budemo sveti*. *Biti* nešto znači da je to postalo dio naravi ili životne sile. Naš duh određuje kako ćemo živjeti, zato trebamo biti ispunjeni i vođeni Duhom koji je svet, Svetim Duhom.

To uključuje naše privatne odnose, kao i naše ponašanje u javnosti, ali želim se osvrnuti na stvarnost koja se ne vidi i na privatno. Biti

~ Svetost nije samo opis posla za crkvene službenike ili preporučeni životni stil, već je zapovijed za sve koji dolaze pred svetoga Boga.

nešto znači da to određuje vaše postojanje. Možemo se ponašati sveto, a ne *biti* sveti; možemo *izgledati* sveto, a ne biti sveti. To nije

samo staromodna uputa iz Starog zavjeta. I unutar novozavjetnog saveza milosti pozvani smo biti sveti.

Naprotiv, kao što je svet Onaj koji vas pozva, i vi budite sveti u svemu življenju. Ta pisano je: Budite sveti jer sam ja svet. (1 Pt 1:15-16)

Ako pobliže pogledate novozavjetno pozivanje na tekst iz Levitskog zakonika, zapravo je još detaljnije jer nam govori da budemo sveti u svemu što radimo jer je Bog u svemu svet.

Što znači biti *svet*? Idući tekst nam daje objašnjenje:

*Budite mi dakle sveti, jer sam ja, Jahve, svet; ja sam vas **odvojio** od tih naroda da budete moji. (Lev 20:26, naglasak dodan)*

Bog je Izraelcima rekao da budu sveti jer ih je odvojio od drugih naroda da budu Njegovi. Zapravo im je Bog rekao: „Odvojite se za mene jer vas želim za sebe. Odaberite mene jer sam ja već odabrao vas.“ Bog je izabrao Izrael između mnogo naroda. A gdje se tu pogani uklapaju? Kad smo mi odabrani?

Tako: u njemu nas sebi izabra prije postanka svijeta da budemo sveti i bez mane pred njim. (Ef 1:4)

Prije nego nas je i bilo, odabrao nas je u Njemu. U Kristu smo izabrani, ne između naroda nego od svih stvorenja na svijetu. Bili smo mu u mislima kad je stvarao zemlju. Bog nas je odabrao u Kristu, Janjetu zaklanom prije postanka svijeta. Određeni smo biti sveti i bez mane u Kristu.

Što znači biti svet pred Njim? U Kristu smo učinjeni svetima, tj. odvojeni za Njega, Njegovo zadovoljstvo, svrhu i slavu. Prije su nam Njegova obećanja bila nedostupna jer nitko osim Izraela nije mogao biti svet ili odvojen. Pogani su morali držati sav zakon i sve uredbe da bi ušli u savez.

Ali danas je zastor razderan. Uredbe koje su bile protiv nas zabijene su na Kristov križ i više nismo odvojeni od Boga (Kol 2:14). Svetost nije Božji poziv da budemo „dobri“ nego „Njegovi“. Nisam se udala za Johna da više ne budem sama i da imam djecu... Udala sam se za Johna da budem *njegova*. I zato što smo u savezu, dijelimo puno toga. Dijelimo tajne, djecu, financije, aute, društvo, kuću, krevet itd. Ali neke dijelove mene John ne može dosegnuti jer su rezervirani samo za Boga, kao što postoje dijelovi i potrebe u Johnovu životu koje ja ne mogu zadovoljiti jer su određeni samo za Boga. Za svaku ženu određeno je da pripada svom Princu i postoje dijelovi nje koji su rezervirani samo za Njega.

Biti svet znači biti odvojen, u duhu, duši i fizičkim tijelima, za Njega.

~ Svetost nije Božji poziv da budemo „dobri“ nego „Njegovi“.

Odvajamo se odgovarajući na Njegov poziv, a onda podlažući svoju volju Njegovoj Riječi i tražeći Duha Svetog da nas vodi.

A vi ste rod izabrani, kraljevsko svećenstvo, sveti puk, narod stečeni da naviještate silna djela Onoga koji vas iz tame pozva k divnom svjetlu svojem. (1 Pt 2:9-10)

Odabrani smo da budemo kraljevsko svećenstvo Njegova svetog naroda. Pripadamo Bogu i zato naviještamo Njegova silna djela ovom svijetu, iz ljubavi i zahvalnosti što nas je svojom smrću oslobodio od ovog svijeta tame i odveo nas u slavno svjetlo. Sjećam se da smo se na fakultetu, mi sestre koje smo primljene u sestrinstvo, osjećale vrlo uzbuđeno što pripadamo nečemu većem od nas samih i pjevale smo himne i pjesme našem sestrinstvu. Ako smo toliko sretne bile zbog nekog društvenog kluba, koliko bismo više trebali slaviti Boga koji nas je pozvao u svoje kraljevstvo? Prva Petrova poslanica objašnjava nam koji položaj imamo u Kristu: odabrani smo, kraljevskog roda, sveto svećenstvo.

U Starom zavjetu svećenici su imali zadatak da prinose žrtve, dok su kraljevski svećenici donosili svoje žrtve pred kralja. Ako smo mi svećenici, što je naša žrtva? Život koji proslavlja Boga riječima, djelima i životom. Da bismo to bolje razumjeli, pogledajmo Arona:

Načine i ploču, sveti vijenac, od čistoga zlata i na njoj urežu natpis kako se urezuje na pečatnome prstenu: »Posvećen Jahvi«. Za nju privežu modru vrpču da je mogu svezati na vrhu mitre, kako je Jahve naredio Mojsiju. Tako su bili završeni svi radovi na Prebivalištu, Šatoru sastanka. (Izl 39:30-23)

Aron je bio odjeven u predivne svećeničke haljine. Svaki ukras na haljini imao je posebno značenje, ali pogledajte što se stavljalno na kraju – sveti vijenac (kruna, op. prev.) od čistog zlata na kojem je pisalo „posvećen Jahvi“. Bio je okrunjen svetošću. Njegova svećenička odjeća i sav taj sjaj zapravo je poručivao da Aron pripada Bogu. Na ploču su natpis urezivali kao što se stavlja pečat; to je jako važno. Pečatni prsten je imao natpis iznutra i izvana i njime se mogao ostavljati znak na nečemu. Kad bi izašao novi zakon ili uredba, bili bi zapečaćeni pečatnim prstenom, gdje se vidjelo tko stoji iza zakona.

Pogledajmo na tren jedan praktični primjer toga. Na nacionalnim i međunarodnim natjecanjima ljepote pobjednice dobiju krunu i lentu na kojoj piše koju zemlju predstavljaju. Što bi bilo da, usred natjecanja za Miss svijeta, Miss Amerike odluči da želi predstavljati Japan? Bi li joj dopustili? Naravno da ne! Odabrali su je da predstavlja Ameriku, a ne Japan; treba predstavljati i američku kulturu i narod. Ni sa nama, kao svećenicima, nije drugačije. Na svima s kojima dođemo u kontakt trebamo ostaviti trag koji pokazuje tko smo i koje kraljevstvo predstavljamo.

Vi, nekoć Ne-narod, a sada Narod Božji; vi Ne-mili, a sada Mili. Ljubljeni! Zaklinjem vas da se kao pridošlice

i putnici klonite putenih požuda koje vojuju protiv duše; življenje vaše među poganima neka bude uzorno da upravo onim za što vas sada optužuju kao zločince, pošto promotre vaša dobra djela, proslave Boga u dan pohoda. (1 Pt 2:10-12)

Nekoć nismo bili Božji, ali sada jesmo. Nekoć smo bili u Božjoj nemilosti, ali sada smo u Njegovoj milosti. Drugim riječima, некоć smo bili dio ovog svijeta i u njegovoj nemilosti, ali sada više nismo od ovoga svijeta već pripadamo Božjem kraljevstvu. Zato smo stranci i putnici na ovoj zemlji, čiji smo некоć bili stanovnici. Kao svećenici, mi sada predstavljamo Boga na ovoj zemlji.

Prinosimo žrtve dostojne kraljeve milosti: naše slavljenje i naš život.

Svetost se tiče vlasništva; više ne posjedujemo vlastiti život, On ga posjeduje. Možete reći: „Ne sviđa mi se ideja da me netko posjeduje!“ Ali bili vi svjesni toga ili ne, nikada niste bili stvarno slobodni. Rođeni ste pod vlašću kraljevstva tame i tamo ste živjeli kao Božji neprijatelj, kao dijete određeno za gnjev. Ali ljubljani Princ vas je otkupio. Kupljeni ste za visoku cijenu i zato ga trebate proslavljati, zajedno sa svetima na nebu koji pjevaju pjesmu Janjetovu.

~ Kupljeni ste za visoku cijenu i zato ga trebate proslavljati.

Pjevaju oni pjesmu novu: »Dostojan si uzeti knjigu i otvoriti pečate njezine jer si bio zaklan i otkupio, krvlju svojom, za Boga ljude iz svakoga plemena i jezika, puka i naroda; učinio si ih Bogu našem kraljevstvom i svećenicima i kraljevat će na zemlji. (Otk 5:9-10, naglasak dodan)

Primijetite da kaže kako nas je otkupio svojom krvlju za Boga, a ne za nebo. Taj je zaručnik otkupio svoju nevjestu vlastitim životom.

No, da bismo shvatili dubinu te slavne romanse, moramo se vratiti nazad u prošlost i otići u daleku zemlju s neobičnim običajima. Otputujte sa mnom u drevni Izrael i promotrite bračne običaje i rituale. U to vrijeme nije bilo veze prije braka; postojali su samo zaručnik i nevjesta. Parovi nisu isprobavali jedno drugo neko vrijeme i onda otišli svatko svojim putem. Itekako bi se obvezali i vjerovali jedno drugome puno prije nego bi brak i započeo.

~ Parovi nisu isprobavali jedno drugo neko vrijeme i onda otišli svatko svojim putem.

Kad bi sin došao u dob za ženidbu, tražio bi oca da mu dogovori mladu. Možda je sin i imao neku na umu,

ali uglavnom je otac bio taj koji je tražio ženu za sina prije nego je sin i pomislio na brak. Možda bi zajedno razgovarali o vrlinama ove ili one djevojke, ali otac bi na kraju odabrao obitelj i kćer koju bi došao prositi za svoga sina.

Ako bi obitelj prihvatila njihovu ponudu, mladić bi otišao kod nje i upoznao se s njenim ocem i možda starijom braćom, da raspravi detalje i mogućnosti. Djevojka ne bi uopće bila uključena u početne pregovore. Sigurna sam da bi stajala sa strane, pokušavajući vidjeti i čuti što se događa u drugoj sobi. Možda bi uspjela čuti dijelove razgovora. „Voljan je dati to za mene!“

Ali njen je otac već imao cijenu na pameti. Djevojke su se gotovo uvijek kupovale za novac jer se smatralo da su financijski gubitak za obitelj; nisu radile na polju kao sinovi i zato nisu doprinosile kućnom budžetu. Ako očev prijedlog ne bi bio prihvaćen, bračna ponuda se ne bi ni razmatrala i pregovori bi bili završeni.

Iako nam to danas može zvučati kao čista trgovina, zapravo je obitelj na taj način štitila kćeri. Otac se htio osigurati da će pristati na njegovu cijenu, ali i da će se dobro brinuti za njegovu kćer. U to vrijeme otac nije davao kćer; prvo je morala biti kupljena, a onda odvedena. Pregovori bi trajali satima, uz pitanja, zahtjeve, obećanja, pa i svađe.

Kad bi mladenkin otac i mladoženja sve dogovorili, sastavili bi dokument, bračni ugovor, na kojem bi pisala mladenkina cijena, zavjeti i mladoženjina obećanja te mladenkina prava. To je bio zaručnički dokument i kad bi bio dovršen, natočili bi čašu vina i doveli kćer, potencijalnu mladenku.

Sati i sati pregovora i zapisivanje i najmanjeg detalja, sve bi prošlo bez njenog pristanka. Dovedi bi je kad bi ponuda već bila na stolu. Pred nju bi stavili pehar s vinom, simbol bračnog saveza. Imala je dvije opcije. Mogla je odbiti pehar s vinom, okrenuti se i otići iz sobe. U tom slučaju ne bi došlo do braka bez obzira na to što je njen otac pristao na uvjete. Ili bi mogla reći: „Pristajem.“ U tom bi slučaju mladoženja uzeo pehar i popio iz njega, a onda bi ga dodao mladenki. Kad bi i ona popila iz čaše saveza, to bi značilo da je ugovor sklopljen.

Mladoženja bi tada nevjesti dao nešto vrijedno u znak svoje iskrenosti prema njoj i njihovom savezu. Ostao bi neko vrijeme s njom da se malo bolje upoznaju, ali uvijek bi to bilo pod budnim okom nekoga iz obitelji. U našoj kulturi danas taj je dar uglavnom simboliziran zaručničkim prstenom. Dvoje službeno postaju zaručnici, tj. obećaju se jedno drugome na brak iako još uvijek ne žive zajedno.

Mlada bi nakon toga bila krštena u vodi. Bio je to obred uranjanja u vodu koji je simbolizirao očišćenje. Predstavljao je mladenkino odvajanje, tj. napuštanje starog načina života i čišćenje te pripremanje za njezin novi život s mužem. Za nju je to predstavljalo svojevrsno duhovno rođenje. Nije više bila sama, već njegova.

Nakon nekog vremena, mladoženja bi se vratio u očev dom. Tamo bi počeo pripremati dom za vjenčanje. Mladaj bi na odlasku rekao: „Idem ti pripremiti mjesto. Vratit ću se po tebe.“ Iste je te riječi Isus rekao u Ivanovu evanđelju 14. Iako im je bilo teško biti razdvojeni, znali su da ne mogu biti zajedno sve dok on prvo ne pripremi mjesto za njih.

~ Mladoj bi na odlasku rekao: „Idem ti pripremiti mjesto. Vratit ću se po tebe.“

Nevjesta bi ostala sa savezom, peharom, cijenom plaćenom u cijelosti i darom kao garancijom da će se mladoženja vratiti po nju. Ostala bi u očevoj kući i pripremala se. Kada bi izlazila van, pokrila bi se velom, što je značilo da je već pripala nekome. Žene koje su imale pokrivalo zvali bi *odvojenima, posvećenima, kupljenima za cijenu*. (Zvuči poznato, zar ne?) Njezin je život pripadao nekome po savezu. Njena je ljepota bila rezervirana samo za njega. Željno je iščekivala njegov povratak i sve je vrijeme provodila pripremajući se za njihov zajednički život. Često bi mislila na njega dok bi pripremala miraz, pogotovo kad je znala da je svakim danom sve bliže njemu. Nije htjela propustiti njegov povratak; htjela je biti spremna.

Zaustavimo se ovdje prije nego krenemo dalje i pogledajmo u kakvoj su vezi ti stari bračni obredi s našim odnosom s Kristom jer se upravo brak često spominje kao primjer za taj odnos.

*Otajstvo je to veliko! Ja smjeram na Krista i na Crkvu.
(Ef 5:32)*

Isus je ostavio svoj nebeski dom da bi pronašao nevjestu koju je Otac odabrao za Njega. Platit je određenu cijenu da je otkupi i učini svojom. Koštalo ga je svega što je imao. Vlastitog života. Zapečatio je ugovor popivši čašu na Posljednjoj večeri i proslijedio je svojim učenicima. Pristao je na određenu cijenu u Getsemanskom vrtu i platio je u cijelosti na križu. Onda je dao vlastitu krv kao žrtvu za grijeh i oprao svoju mladu u kupelji Riječi. Bio je to proces obnove uma, duha i duše koji nas prenosi iz kraljevstva tame u kraljevstvo svjetla.

Krist je ljubio Crkvu te sebe predao za nju da je posveti, očistivši je kupelji vode uz riječ te sebi privede Crkvu slavnu, bez ljage i nabora ili čega takva, nego da bude sveta i bez mane. (Ef 5:25-27)

Primijetite da je Krist taj koji nas čini svetima. On nas je otkupio da budemo Njegovi. Ne možemo sami sebe otkupiti niti se učiniti svetima. Ali možemo paziti da budemo spremne dok nam On priprema mjesto.

Radujmo se i kličimo i slavu mu dajmo jer dođe svadba Jaganjčeva, opremila se Zaručnica njegova. (Otk 19:7)

Zaručnica je bila odgovorna za održavanje atmosfere i stava spremnosti. Kao Kristova zaručnica, i mi moramo pripremiti haljine u kojima ćemo otići tamo: „Dano joj je odjenuti se u lan tanan, blistav i čist“ (Otk 19:8). Lan predstavlja pravedna djela svetih.

Vratimo se sada našem paru. Zaručnica ostaje i čeka, dok mladoženja marljivo radi ne bi li joj pripremio mjesto, gradeći dodatnu prostoriju u očevoj kući. Za to je trebalo puno vremena i pripreme jer u to vrijeme nije bilo velikih trgovina u kojima je mogao kupiti građevni materijal. Morao je ugovoriti ili kupiti građevni materijal, ili posjeći stabla i sam pripremiti mjesto. Sve to vrijeme, radosno je radio, znajući da će ga njegov rad približiti njoj. Njegov bi otac pomno pratio sinovljev napredak, ohrabrujući ga i savjetujući. Otac je također bio taj koji bi pregledao prostoriju i rekao sinu je li spremna za mladenku. Mladenkina obitelj bi također poslala izaslanike da se uvjere kako mladoženja drži riječ koju je dao mladenki. Vratili bi se kući i dali izvještaj mladenki: „Još malo pa će biti gotovo. Pripremi se!“

Na kraju bi otac detaljno pregledao mjesto, vratio se sinu i rekao mu: „Idi po svoju mladu!“ Mladoženja bi sakupio prijatelje i s velikim slavljem, otišli bi po mladenku. Isplanirali bi svoj polazak tako da kod nje stignu noću. Kad bi bili nadomak grada, zatrubili bi u trubu da mladu upozore kako je njezin dragi blizu. Naravno, zvuk bi probudio sve zaručnice. Sve bi se probudile, drhteći od uzbuđenja. Pripremile bi uljne svjetiljke, dodajući novo ulje i skraćujući fitilj. (Pretpostavljam da su i prale zube i uređivale se!) Onda bi pažljivo

slušale najavu mladoženjinih prijatelja. Prijatelji bi mu pripremili stazu pred kućom njenih roditelja i pozvali je: „Dolazi zaručnik! Izađi mu u susret!“ (Mt 25:6)

~ Mlada bi otrčala svom dragom sa svjetiljkom, a sluškinje su je pratile. Mladoženja bi je zatim odveo u očevu kuću.

Njezin otac i braća izašli bi vani da se uvjere kako je došao pravi zaručnik. Nisu je htjeli poslati s krivim zaručnikom! Nakon što bi

potvrdili njegov identitet, okrenuli bi leđa i vratili se u kuću. To je izgledalo skoro kao otmica. Mladoženja bi dotrčao do mlade, koja je stajala s upaljenom svjetiljkom i sluškinjama. Odveo bi je zatim u očevu kuću, gdje bi ušli u bračne odaje. Idućih sedam dana uživali bi u svojoj ljubavi iza zatvorenih vrata.

Mladoženjini prijatelji sjedili bi ispred vrata, čekajući trenutak radosti kad bi brak bio konzumiran. Kad bi čuli njegov glas, drugima bi prenijeli njegovu radost i proslava bi započela. Plahtu s kreveta bi uzeli kroz prozor. Dali bi je njenom ocu kao dokaz kćerine nevinosti za slučaj da se to pitanje nekad kasnije potegne. Njezina djevičanska krv na plahti predstavljala je konačni pečat na savezu. Nakon što bi proveli sedam dana zajedno, ona bi maknula veo, izašla s mladoženjom i započela bi bračna gozba. Uživali bi do mile volje u vinu i hrani. Drugi bi ih blagoslivljali i davali im darove.

Slavna je to i romantična slika Isusa i Njegove zaručnice. On je stvarno otišao da nam pripremi mjesto. Brzo se vraća i Njegova je nagrada s Njim. Trebamo se pripremiti za Njegov povratak.

Bdijte dakle jer ne znate dana ni časa (Mt 25:13).

~ Dragi nebeski Oče,
otkrij mi po svom Duhu svako područje koje me još uvijek razdvaja od tebe. Želim biti sveta, potpuno tvoja. Pouči me putovima zaručnice da mi se srce može radovati u stanju stalne spremnosti. Daj da moja svjetiljka uvijek bude spremna i puna ulja. Otвори mi oči srca da jasno mogu vidjeti ovo razdoblje. Želim živjeti kao vjerna zaručnica, a ne kao zli sluga koji u srcu govori: „Moj Gospodin kasni.“ Želim odvojenjem i posvećenjem utjecati na druge. Želim da znaju da sam tvoja i da si Ti moj. Prekrij me velom svog Duha dok se ne budem mogla radovati i vidjeti te licem u lice.

S ljubavlju,
Tvoja kći

12 Snaga čistoće

Mogu li mladi biti snažni i slobodni? Pavao je mislio da mogu:

Nitko neka ne prezire tvoje mladosti, nego budi uzor vjernicima u riječi, u vladanju, u ljubavi, u vjeri, u čistoći. (1 Tim 4:12)

Ovaj stih zvuči kontradiktorno. Pavao govori mladom čovjeku da bude primjer vjernicima? U današnje vrijeme rijetko ćemo kad pomisliti na neku mladu osobu kao na svijetli primjer vjere i čistoće. Pa ipak, Pavao govori Timoteju da se ne da smesti zato što je mlad. Ako se ovdje mladu osobu poziva da bude primjer u riječima, životu, ljubavi, vjeri i čistoći, koliko više bismo mi koji smo zreli u godinama trebali živjeti sveto?

Imate Božju milost, Njegovu snagu i silu da hodate u tome na što vas poziva. Možete, bez obzira na dob, živjeti život koji je odraz svetosti i čistoće svima koji vas promatraju.

~ Možete živjeti život koji je odraz svetosti i čistoće svima koji vas promatraju.

Na prvi pogled mogli bismo pomisliti da je čistoća isto što i svetost, ali nije.

Sjetite se, svetost znači biti odvojen, dok se čistoća odnosi na to kako se ponašate jer ste posvećeni. Čistoća je nusproizvod svetosti. U ovom ćemo poglavlju malo više razgovarati o nekim temama o

kojima se u religioznim krugovima šuti, dok se o njima u svijetu naveliko priča. Savjetovat ću vas na temelju mudrosti i upozorenja iz Božje Riječi, kao i iz vlastitog iskustva u službi. Želim vam pomoći da izgradite temelje koji se ne mogu uzdrmati pa obratite pažnju: čitat ćemo puno biblijskih stihova.

Bog želi biti naš izvor života. Ako ste stvarno hrabri, pozovite Duha Svetoga da ispita vaše srce i motive u svjetlu Božje djelotvorne Riječi. Ovo nije za kukavice i strašljivce.

Živa je, uistinu, Riječ Božja i djelotvorna; oštija je od svakoga dvosjekla mača; prodire dotle da dijeli dušu i duh, zglobove i moždinu te prosuđuje nakane i misli srca. Nema stvorenja njoj skrivena. Sve je, naprotiv, golo i razgoljeno očima Onoga komu nam je dati račun. (Heb 4:12-13)

Božja riječ nije puko slovo na papiru... živa je. Vjerujte i uronite u nju jer čezne zaplesati u vašem srcu i šaputati vam noću. Toliko je oštra da može razdvojiti duh od duše te paralelno otkriti naše skrivene misli i nakane.

Sjetite se da ništa (ama baš ništa) ne može ostati skriveno pred Bogom. On vidi sve, ali mi ne vidimo.

Božja riječ nije puko slovo na papiru... živa je. Vjerujte i uronite u nju jer čezne zaplesati u vašem srcu i šaputati vam noću.

Često nas vlastita srca prevare, ali ako budemo tražili istinu, Bog će nam dati svoj uvid u stvari kroz svoju Riječ. Ne želim da mi ljudi daju savjete... želim Božji uvid i mudrost. Ljudski savjet uvijek je pod utjecajem kulture i standarda ovoga doba. Ludost je to koja se mijenja svakih deset godina, odražavajući moralnu temperaturu društva. Ali Božja riječ stoji zauvijek, predstavljajući standard prema kojem se ravnamo i prema kojem ćemo dati račun.

U ovom ćete se poglavlju sresti s istinama koje će vam se na početku možda činiti nemoguće ili nerealne... ali nisu. Laž je vjerovati da Bog ne može održati svoja obećanja, a On je obećao da će nas sačuvati od pada i dovesti nas bez mane pred svoje prijestolje. Upoznat ćemo istinu i istina će nas osloboditi. Prvo ćemo se osvrnuti na neke stihove iz Biblije, a onda ćemo odgovoriti na određena pitanja u svjetlu istine. Trebamo paziti da ne skrenemo u razgovor o pridržavanju pravila jer je Božji poziv na svetost poziv da mu pripadamo.

*A bludnost i svaka nečistoća ili pohlepa **neka se i ne spominje** među vama, jer ne dolikuje svetima.*
(Ef 5:3, **naglasak dodan**)

Ove riječi su jako ozbiljne. Kažu da se među nama ne smije ni spominjati bludnost, nečistoća ili pohlepa! Zašto? Što je loše u tome da malo spominjemo te stvari? Nećemo ih raditi. Pa koja je svrha spominjanja osim da napomenemo kako postoji nešto više od onoga što se trenutno vidi? Takvo ponašanje (ili samo naznaka takvog ponašanja) nije prihvatljivo za one koji pripadaju Bogu. Prema rječniku *Microsoft Word Dictionary*, riječ „ne dolikovati“, „ne prilici“ definirana je kao „neprikladno, šokantno, što ne prilici, uvredljivo“ i na kraju „što se ne treba raditi!“

Takvo ponašanje šalje zbunjujuću poruku onima oko nas. Na primjer, kada netko obuče kratki top s velikim dekolteom, za tu osobu kažemo da se obukla izazovno. Što to znači? Da izaziva gledatelje da zamisle kako ima više od onoga što se vidi i kao da govori: „Možda ću ti dati da vidiš više jer ti dajem da vidiš ovoliko.“ (O tome ćemo nešto više reći kasnije.) Kao Božja djeca, za Njega smo odvojeni i trebamo ga proslavljati svime što kažemo i radimo. To znači i riječima koje izgovaramo i ponašanjem koje bi trebalo odražavati Njega. Nije nam samo oprošteno; postali smo sveti. Trebamo biti svjetlo tamo gdje je tama. Nastavimo s tekstom iz Poslanice Efežanima:

Ni prostota, ni ludorija, ni dvosmislica, što se ne priliči, nego radije zahvaljivanje. (Ef 5:4)

Dodajte popisu nepriličnog ponašanja još i razvratan, lud i prost govor. Pretpostavljam da su i tada imali proste šale jer, kako piše, nema ničeg novog pod suncem (Prop 1:9). Previše često ne shvatimo snagu vlastitih riječi kojima možemo ili blagosloviti ili prokleti druge. Pogledat ćemo sad svaku od ovih kategorija posebno, tako da ne bude sumnje što znači svaka od njih:

- **Razvratan** govor odnosi se na nepristojne riječi, geste ili slike.
- **Lud** govor odnosi se na pokvarene, grešne razgovore koji ne mare za božanski zakon, Božju slavu ili nečiju vječnu sreću (Jao!)
- **Prost** govor odnosi se na prljave, nepristojne ili zle razgovore.

Umjesto da se uključujemo u takve razgovore, trebamo zahvaljivati. Pozvani smo živjeti u stavu zahvalnosti za svu milost koju nam je Bog iskazao. Samo to bi trebalo biti dovoljno da neki od nas duže vremena pričaju. Ne bismo trebali mrmljati, žaliti se i prigovarati. Trebamo se ponašati poput Boga, blagoslivljati i izgovarati život našim ustima, živeći u Duhu sa zahvalnim srcem. Pavao nastavlja:

Jer dobro znajte ovo: nijedan bludnik, ili bestidnik, ili pohlepnik – taj idolopoklonik – nema baštine u kraljevstvu Kristovu i Božjemu. Nitko neka vas ispraznim riječima ne zavarava: zbog toga dolazi gnjev Božji na sinove neposlušne. Nemajte dakle ništa s njima. (Ef 5:5-7)

Ako slučajno nismo shvatili prvi put, pobrinuo se da jasno razumijemo kontekst ovog upozorenja i upute: *Nitko neka vas*

~ Nitko neka vas ispraznim riječima ne zavarava. Prazne riječi nemaju života u sebi.

ispraznim riječima ne zavarava. Prazne riječi nemaju života u sebi. Nemaju stvarnu snagu u sebi da donesu promjenu u vama, ali imaju snagu da vas prevare. Sjetite se, Božja riječ je oštra i živa i donosi pokajanje. Prazne riječi mrtve su i uspavljaju nas u san samozadovoljstva, odvođeći u zabludu one koji ne koriste mač Božje Riječi da razluče istinu od laži. Koliko god prazne riječi zvučale lijepo, na kraju vam neće donijeti život. Neki od primjera praznih riječi koje ste čuli:

„U redu je... svi smo mi u procesu rasta.“

„Bog poznaje tvoje srce.“

„Nitko nije savršen.“

„Svi drugi to rade.“

„Ide ti bolje nego većini.“

Te riječi predstavljaju kompromis i iako mogu biti istinite, nisu žive riječi istine. Istina nas potiče na promjenu, na ostavljanje krivih putova, približavajući nas Bogu. Njegov način razmišljanja potpuno je drugačiji od našeg. Prazne riječi samo nas ohrabruju da ostanemo isti, nudeći nam izgovore za naše ponašanje sukladno standardima kulture u kojoj živimo. Ali mi više ne pripadamo ovoj kulturi; pripadamo Bogu.

Ne znate li da je prijateljstvo sa svijetom neprijateljstvo prema Bogu? (Jk 4:4)

Ne bi nas trebao savjetovati ovaj svijet sa svojom mudročću, nego Božja riječ. Kršćani su pozvani ohrabrivati jedni druge. To znači da jedni druge ohrabrujemo izgovarajući si Božja obećanja. Da bismo odgovorili na te prazne riječi, možemo poslušati Božji savjet:

Sve je u redu... svi smo mi u procesu rasta. Jesmo li u procesu? Da! Ali naš cilj nije proces; nego promjena, a obećano nam je da će „Onaj koji otpoče dobro djelo, dovršiti ga do Dana Krista Isusa“ (Fil 1:6).

Bog poznaje tvoje srce. Usta će ti govoriti ono čega je srce puno. Dobar čovjek iz srca iznosi dobre stvari, a loš čovjek zle (Mt 12:34-35). Ono što govoriš otkriva što ti je u srcu.

Nitko nije savršen. “Budite savršeni, dakle, kao što je savršen vaš nebeski Otac.” (Mt 5:48) Jao! Pravednik i ako padne sedam puta, ustat će se (Izr 24:16).

Svi drugi to rade. “Ovo govorim i zaklinjem u Gospodinu: ne živite više kao što pogani žive – u ispraznosti pameti njihove.” (Ef 4:17-18)

Ide ti bolje nego većini. Ne bismo se trebali uspoređivati s onima koji su sami sebe osudili. Jer nisu mudri kad se mjere i uspoređuju jedni s drugima (2 Kor 10:12-13). Tko bi htio biti glup ako možemo biti mudri? Prestanite gledati u druge, pogledajte savršeni zakon slobode!

Moramo shvatiti jednu stvar: Bog i Njegova riječ su istiniti, a ljudski savjet je lažan. Ne smijemo dopustiti da se u našim životima naizgled neprimjetno Božja riječ pomiješa s ljudskim savjetom ili savjetima *new age* gurua. Božja riječ je uvijek stajala sama za sebe i izdržala je test vremena. Predana nam je kao blago mudrosti i vodstva. Budimo stoga vjerni svjedoci istine i ohrabrujmo jedni druge na putu do cilja.

Prije deset godina John i ja smo posjetili Izrael i još uvijek se sjećam što nam je naš arapski vodič rekao o Rimljanima. Tvrdio je da su bili dobronamjerni osvajači,

~ Ne smijemo dopustiti da se u našim životima naizgled neprimjetno Božja riječ pomiješa s ljudskim savjetom ili savjetima *new age* gurua.

koji su čak dopustili židovskom narodu da zadrže svoja *religijska uvjerenja*; samo su htjeli da preuzmu rimsku *kulturu*. Htjeli su da izgledaju, žive i ponašaju se kao Rimljani. Nisam sigurna da se taktika osvajača promijenila puno od tada.

Čujemo da nas ovaj svijet poziva: „Možete zadržati svoju religiju, ali uživajte i u svijetu! Opustite se. Uklopite se! Zašto se boriti protiv ovog vremena? Možete vjerovati što god želite... samo se ponašajte poput nas!“ Ali naravno, to tako ne funkcionira. Bog nas nikada nije pozvao da se uklopimo. Pogledajmo ponovno što Jakov kaže:

Preljubnici! Ne znate li da je prijateljstvo sa svijetom neprijateljstvo prema Bogu? Tko god dakle hoće da bude prijatelj svijeta, promeće se u neprijatelja Božjega.
(Jk 4:4)

Kada živimo s jednom nogom u svijetu, proživljavamo borbe jer su nam srca podijeljena. David i prorok Ezekiel razumjeli su koliko je važno imati nepodijeljeno srce:

*Uči me, Jahve, svojemu putu da hodim vjeran tebi, **daj mi nepodijeljeno srce** da se bojim imena tvojega.*
(Ps 86:11, naglasak dodan)

I ja ću im dati nepodijeljeno srce i nov ću duh udahnuti u njih: iščupat ću iz njih njihovo kameno srce i stavit ću u njih srce od mesa, da hode po mojim naredbama i da čuvaju i vrše sve moje zakone. I bit će oni moj narod, a ja Bog njihov. (Ez 11:18-20, naglasak dodan).

Vjerujem da držite ovu knjigu u ruci jer želite služiti Bogu cijelim i nepodijeljenim srcem. To znači da će vaše tijelo slijediti smjer koji odredi srce. Nikada prije poziv na svetost i čistoću nije bio ovako ozbiljan, hitan ili težak.

To tim više što shvaćate ovaj čas: vrijeme je već da se oda sna prenemo jer nam je sada spasenje bliže nego kad povjеровасмо. Noć poodmače, dan se približi! Odložimo dakle djela tame i zaodjenimo se oružjem svjetlosti. (Rim 13:11-12)

Duh nas zove da se što prije probudimo za pravednost. Kako da to učinimo? Koristeći mač Duha, Božju riječ, koji će odvojiti sve od ovog palog svijeta što se zalijepilo za naša srca. Ne želi da se vodi borba za naše osjećaje. Zove nas da srca predamo Njemu na brigu i onda vodimo borbu protiv neprijatelja naše duše.

~ Duh nas zove da se što prije probudimo za pravednost.

Umrtnite dakle udove svoje zemaljske: bludnost, nečistoću, strasti, zlu požudu i pohlepu – to idolopoklonstvo! Zbog toga dolazi gnjev Božji na sinove neposlušne. (Kol 3:5-6)

Ponovno se spominje da će se na seksualni nemoral, nečistoću i pohlepu izliti Božji gnjev. Bog nas upozorava da raskinemo sve što nas veže s objektom Njegova gnjeva. Ako želimo vjerno rukovati mačem, moramo se podložiti njegovoj moći. Božja Riječ ima silu da nas odvoji od sile grijeha.

Polazim od pretpostavke da ste, ako ste već uzeli ovu knjigu, u potrazi za odgovorima na neka pitanja. Učinit ću sve što je u mojoj moći da vam jasno i izravno odgovorim. Naravno, ne morate se složiti sa mnom jer moje riječi nisu ni umjerene ni blage, ali vjerujem da su utemeljene na Bibliji. U ovom ćemo poglavlju razgovarati o čistoći u području riječi i djela. U idućem ćemo poglavlju razgovarati o tome u svjetlu našeg izgleda.

Sjećate se pitanja koja smo postavili u 1. Poglavlju? Počnimo s pitanjem „Koliko se daleko smije ići?“ Vjerojatno se sjećate mog odgovora. Možete ići onoliko daleko koliko biste išli pred svojim

ocem. To je bio moj pokušaj da tu temu maknem iz „kutije“ držanja pravila i prebacim je u „kutiju“ odnosa. Pogledajmo dublje to pitanje... kada seksualno ponašanje izvan braka postaje grijeh?

Strastvenim poljupcem? Diranjem grudi preko odjeće? Ili granicu grijeha prelazimo kada podignemo majicu i skinemo grudnjak? Možda je sve iznad struka dopušteno, ali kad prijedete granicu ispod struka, u velikom ste problemu. Ili je u redu dirati se ispod struka ako je preko odjeće, ali ako počnete skidati odjeću, onda ste na opasnom tlu? Kada prijedemo te granice i dopustimo da se naša intima otkrije tuđem oku i tuđem dodiru, jesmo li i dalje čisti jer nije bilo spolnog odnosa? Ili je u redu da bude i oralne stimulacije jer, na kraju krajeva, to nije spolni odnos? Kad smo već dovdle došli, zar ne bi bilo u redu dopustiti i nekakvo seksualno oslobođenje od sve te napetosti? To bi uključivalo pomak s oralne stimulacije na oralni seks. A zamislite, sve se to može raditi bez da izgubite nevinost! Iako par koji se upusti u ovakvo seksualno ponašanje psihološki i tehnički i dalje mogu biti nevini... je li ijedan od njih čist?

~ Grijeh ne počinje u domeni fizičkog; počinje u obliku želje.

Kada jednom krenete tim putem, svaki postupak sa sobom nosi opravdavanje i argumente kojima ćete se uvjeriti da je u redu ići dalje u zadovoljenju želje. Osjećat ćete se kao da se brana otvorila i morate se oduprijeti nečemu što je snažnije od vas oboje. Bezvremenskoj, strastvenog bujici koja bjesni od početka vremena.

Vratimo se svom pitanju... U kojem trenutku naši postupci postaju grijeh? Je li to poljubac, dodir, skidanje ili orgazam? Začudo, ne počinje ni s jednom od ovih stvari. Grijeh ne počinje u domeni fizičkog; počinje u obliku želje. Zato je Isus rekao da su svi oni koji su s požudom pogledati ženu već počinili preljub.

Nego svakoga napastuje njegova požuda koja ga privlači i mami. Požuda zatim, zatrudnjevi, rađa grijehom, a grijeh izvršen rađa smrću. (Jk 1:14-15)

Pogledajte ovo: „privlači ga i mami“! Tko to radi? Mladić koji mami djevojku ili žena koja zavodi muškarca? Ne! Naše nas želje odvlače od svjetla istine, udaljavajući nas od mudrosti i cijelo vrijeme traže da budu zadovoljene. Ako im ugodimo, želje će zatrudnjeti s grijehom. Trudnoća je kad nešto živi i raste u nama iako još uvijek nije izašlo na svjetlo dana. Ipak je prisutno, jača iz dana u dan, dok više ne može opstati unutra nego mora izaći iz mračne utrobe na svjetlo.

Pogledajmo hrabro još jedno često postavljano pitanje u kršćanskim krugovima. A masturbacija? Je li u redu budući da nije izriječkom zabranjena u Bibliji?

Pa, iako se masturbacija ne spominje izriječkom u Pismu, vjerujem da Biblija ipak govori o tome. To je nešto što možemo prosuditi prema rodu koji donosi. Masturbacija ili samozadovoljavanje je po prirodi nešto što izaziva ovisnost i što definitivno hrani i jača djelovanje požude. Može početi samo s fizičkom željom, ali rijetko kad ostaje na tome. S vremenom počne uključivati maštanje i često pornografiju. Može se raditi o prošlim ili sadašnjim slikama iz filmova, videa, fotografija ili čak starih seksualnih iskustava. Konačni cilj je samozadovoljenje, što je potpuno suprotno od intimnosti jer je usmjereno samo na sebe. Zapovjedbena nam je da usmrtimo sve što je dio naše zemaljske prirode i da slijedimo prirodu Križa, što znači dnevno odricanje od samoga sebe.

Sami su sebe otupili i podali se razvratnosti da bi u pohlepi počinjali svaku nečistoću. (Ef 4:19)

Izraz „sami su sebe otupili“ označava predaju, predavanje naše volje nekome ili nečemu drugome. Kad god se predamo senzualnosti, to je kao da bacimo još jednu cjepanicu na vatru požude, a plamen je takav da vrlo lako može izmaknuti kontroli. Kao prvo, otupljujemo osjetila, a onda s vremenom izgubimo svaku osjetljivost za Duha Svetoga. Senzualnost tj. naša osjetila počinju nas kontrolirati,

umjesto da budemo vođeni od Duha Svetoga. Svaki put kad se predamo, požuda jača i stvaraju se utvrde ili navike zbog kojih nas požuda sve više preuzima. U 19 godina službe nikada nisam razgovarala s osobom koja je ovisnik o seksu ili s parom koji se bori

~ Kad god se predamo senzualnosti, to je kao da bacimo još jednu cjeđanicu na vatru požude.

sa seksualnim problemima, a da im masturbacija nije ogroman problem, čak i nakon što bi se vjenčali.

Čula sam neke da opravdavaju samozadovoljavanje argumentom da je čistima u srcu sve čisto. Ali ne možemo nešto što vodi u prljavštinu nazivati čistim, koliko god naša srca bila čista. Niti možemo stavljati u kategoriju prihvatljivog nešto što Bog ne bi savjetovao. Vjerujem da je masturbacija kršenje roda Duha – samokontrole (Gal 5:23; 2 Pt 1:6) i čistih misli (Fil 4:8).

Da svatko od vas zna svoje tijelo posjedovati u svetosti i poštovanju. (1 Sol 4:4)

S druge strane, plod odgođenog zadovoljstva rađa strpljivošću, izdržljivošću i samokontrolom. To zauzvrat razvija fizičku, emocionalnu i duhovnu čežnju. Ako dopustimo toj čežnji da djeluje u nama, stvorit će strast čiji je cilj da tu čežnju podijelimo s nekim. Kad je odbijemo sami zadovoljiti, uranjamo u samu srž čežnje i bliskosti jer bliskost je nešto što se treba podijeliti, a ne zadržati za sebe.

Samozadovoljstvo i masturbacija, ako im se predamo, hranit će u nama sebičnost. To će onda dodatno pojačati požudu pa ćete početi vjerovati da drugi postoje samo da bi zadovoljili vaše želje.

Općenito se misli da svi mladići masturbiraju. Često je ta pretpostavka vezana uz pornografiju kojoj su često izloženi. Ali sada su i djevojke došle na tu razinu da se vjeruje kako i one rade to isto. Žene su počele misliti da nešto s njima nije u redu ako se ne

samozadovoljavaju. Mnogi ženski časopisi ne samo da ohrabruju samozadovoljavanje nego često čitateljice i savjetuju kako da to rade. Što želim reći? Izgubili smo toliko ljepote. Naravno, ako nastavimo ići tim putem, žene će zaključiti da im muškarci trebaju samo ako žele zatrudnjeti.

Na kraju želim reći da ne vjerujem kako masturbacija potiče čistoću i stoga šteti našoj želji da hodamo čiste pred Bogom. Teži zadovoljiti ljudske potrebe na krivi način, što na kraju vodi u sebičnost. Uzeti svoj križ znači odreći se tijela, a ne ugađati mu. Ako ste sami, izlijte svoju strast u odnos s Bogom ili u pomaganje drugima. Ako ste u braku, žene trebaju biti čedne i u brakovima. Čistoća može biti problem i u braku. Trebamo čuvati i održavati čistima svoje bračne postelje.

~ Uzeti svoj križ znači odreći se tijela, a ne ugađati mu.

*Ženidba neka bude u časti u sviju i postelja neokaljana!
Jer bludnicima će i preljubnicima suditi Bog. (Heb 13:4)*

Iz ovog stiha ne možemo zaključiti da u bračnoj postelji sve prolazi. Upravo suprotno, kaže da treba biti u časti, neokaljana preljubom i seksualnim nemoralom. To uključuje i pornografiju i seksualne maštarije. Jedna draga žena mi je ispovjerala da ne uživa u seksu sa svojim mužem osim ako ne mašta da se još nisu vjenčali. Spavali su prije braka i gotovo 20 godina kasnije, ona i dalje u postelji grijeha pronalazi inspiraciju. Molile smo se i odrekla se tog grijeha, zatraživši Boga da očisti njenu bračnu postelju i podari joj strast.

Još jedno veliko pitanje koje se javlja vezano je uz oralni seks. Naravno, bio bi grijeh da se radi izvan braka, ali što ako se radi u braku? Je li onda oralni seks u redu? Znam da se mnogi neće složiti sa mnom, ali osobno ne vjerujem da je ženino grlo zamišljeno da ikada prima muškarčevo sjeme. U spolnom odnosu dvoje postaje jedno, iz njihova ujedinjenja nastaje život. To je svojstveno samo

odnosu muškarca i žene. Oralni seks nije. Mogu ga prakticirati i homoseksualni parovi, ali naravno, pravi spolni odnos ne mogu. Adam je spoznao svoju ženu. Ušao je u njenu utrobu i posadio tamo svoje sjeme.

~ Homoseksualnost i preljub krše plan iz Postanka, o jednom muškarcu i jednoj ženi koji pred Bogom postaju jedno.

Što se tiče pitanja homoseksualnosti, vjerujem da je Bog stvorio muškarce kao muškarce, a žene kao žene, drugim riječima, da

ih je stvorio heteroseksualne. Nije onda odlučio da želi stvoriti još jednu vrstu ljudi i nazvati ih homoseksualcima. To ne postoji. Postoje samo muškarci i žene koji se bore s homoseksualnim željama, ali nisu nova vrsta ljudi. Laž je dopustiti im da vjeruju kako nemaju izbora. Bog je vrlo jasan u vezi homoseksualnog ponašanja:

Ako bi muškarac legao s muškarcem kao što se liježe sa ženom, obojica bi počinila odvratno djelo. Neka se smaknu i krv njihova neka padne na njih. (Lev 20:13)

Ovaj tekst se možda doima strogim, ali ne zaboravite da Božji zakon pretpostavlja smrtnu kaznu za preljubnike kao i za homoseksualce. Tu je riječ o čistoći. Homoseksualnost i preljub krše plan iz Postanka, o jednom muškarcu i jednoj ženi koji pred Bogom postaju jedno. U Starom zavjetu se na puno mjesta spominje homoseksualnost i nikada nije prihvaćena kao alternativni životni stil. Tek kad Pavao govori o posljednjim vremenima, vidimo promjenu u načinu razmišljanja.

Stoga ih je Bog predao sramotnim strastima: njihove žene zamijenile naravno općenje protunaravnim, a tako su i muškarci napustili naravno općenje sa ženom i raspalili se pohotom jedni za drugima te muškarci s muškarcima sramotno čine i sami na sebi primaju zasluženu plaću svoga zastranjenja. (Rim 1:26-27)

Neprirodne želje i sramotne strasti proizvod su društva koje je zamijenilo Božju istinu za ljudsku laž. Ako Bog za nešto kaže da je neprirодно, sramotno i nepristojno, to znači da to nikada nije bila Njegova zamisao. Bog nije zbunjen u vezi ovoga; mi smo. On želi osloboditi sve one koji su svezani u požudu, bilo da se radi o bludnosti, pornografiji, preljubu, homoseksualnosti ili nepriličnim osjećajima. Ne kažem da je lako pobjeći iz ropstva homoseksualnih želja, ali je moguće.

Pornografske slike su, naravno, kršenje čistoće. Kada gledate pornografske slike, gdje god, sudjelujete u tuđem sramoćenju. Postajete dio toga i ščepat će vas kao nijedna druga slika koju ste do tada pogledali. Možda će vam se biti teško sjetiti neke druge scene iz filma, ali lako ćete se sjetiti onih koje sadrže golotinju. Čuhat će u vašim mislima, čekajući da ih izvučete. Uporne su jer se radi o dijeljenju tuđeg grijeha. Sjećate se kad su dva Noina sina odbila gledati u očevu golotinju pa su unazad ušli u šator da ga pokriju? To je velika stvar. Nikada ne bismo trebali gledati tuđu sramotu.

~ Nikada ne bismo trebali gledati tuđu sramotu.

Neću stavljati pred oči svoje ništa opako. (Ps 101:3)

I ponovno:

Ne kaljate li se i vi kao oci vaši, ne provodite li i vi blud s njihovim gadnim slikama? (Ez 20:30)

Pornografija će izmučiti vašu savjest i ratovati protiv vaše bračne postelje. Ako ste je gledali, pokajte se i tražite Boga da vam pomogne izbrisati te slike kroz molitvu, vrijeme provedeno u Njegovoj prisutnosti, Riječi i slavljenju.

Nismo pozvani živjeti u sramoti nego u čistoći. Prigrlili smo sramotne stvari samo zato što smo htjeli pod svaku cijenu izbjeći

osjećaj srama. Ušli smo u kompromis umjesto da ustrajemo. Silno želim vidjeti snagu čistoće u životu svake žene, bilo da je sama ili udana, mlada ili stara. Pogledajte Pavlovu strastvenu poruku i neka postane vaša osobna poruka:

Ljubomorani sam doista na vas Božjom ljubomorom: ta zaručih vas s jednim mužem, kao čistu djevicu privedoh vas Kristu. Ali se bojim da se – kao što zmijsa zavede Evu svojom lukavštinom – misli vaše ne pokvare i odmetnu od iskrenosti prema Kristu. (2 Kor 11:2-3)

~ Moramo odlučiti čije ćemo riječi slušati, riječi našeg Spasitelja ili riječi Kušača koji želi naš život.

Griješ uvijek podupire zmijin pokušaj da nas skrene s puta predanja Kristu. Moramo odlučiti čije ćemo

riječi slušati, riječi našeg Spasitelja ili riječi Kušača koji želi naš život. Božja riječ, a ne riječ propovjednika, savjetnika ili učitelja, naš je krajnji autoritet. Ako pitate Boga, uzet će mač Duha i izrezati svaku krivu stvar iz vašeg života.

Čak i uz sve ove izvanjske modifikacije, moramo se vratiti korijenu problema; čiste misli rađaju čista djela, izgled i razgovor. Koliko god se borili, ako nas se dovoljno jako pritisne u nekoj situaciji, kad-tad ćemo pasti u svakoj bitci ako nismo unaprijed dobili unutarnji rat. Trudila sam se savjetovati vas u skladu s cijelom Božjom Riječi. Znam da se neke stvari koje sam rekla čine oštrima, zato želim završiti s dodatnim citatima iz Pisma za vaše proučavanje. Želim vam da nikada ne propovijedate ljudski kompromis i savjete, nazivajući ih Božjom mudrošću.

Ne znate li da su tijela vaša udovi Kristovi? Hoću li dakle uzeti udove Kristove i učiniti ih udovima bludničinih? Nipošto! Ili zar ne znate: tko uz bludnicu prione, jedno je tijelo? Jer veli se: Bit će njih dvoje jedno tijelo. A tko prione uz Gospodina, jedan je duh. Bježite od bludnosti!

Svaki grijeh koji učini čovjek, izvan tijela je, a bludnik griješi protiv svojega tijela. Ili zar ne znate? Tijelo vaše hram je Duha Svetoga koji je u vama, koga imate od Boga, te niste svoji. Jer kupljeni ste otkupninom. Proslavite dakle Boga u tijelu svojem. (1 Kor 6:15-20)

A očita su djela tijela. To su: bludnost, nečistoća, razvratnost, idolopoklonstvo, vraćanje, neprijateljstva, svađa, ljubomora, srdžbe, spletkarenja, razdori, strančarenja, zavisti, pijančevanja, pijanke i tome slično. Unaprijed vam kažem, kao što vam već rekoh: koji takvo što čine, kraljevstva Božjega neće baštiniti. (Gal 5:19:21)

Doista, ovo je volja Božja: vaše posvećenje – da se suzdržavate od bludnosti, da svatko od vas zna svoje tijelo posjedovati u svetosti i poštovanju, a ne u pohotnoj strasti kao pogani koji ne poznaju Boga. (1 Sol 4:3-5)

~ Dragi nebeski Oče,

želim te poznavati u svakom području svog života. Ti si sama srž istine, svjetla, ljubavi, čistoće i svetosti. Tvoja sam i drhtim pred tvojom Riječi. Neka tvoja Riječ ima čast, prvenstvo i vlast u mom svakodnevnom životu. Puštam njezin mač u svako područje svog života i molim te da djeluješ kao moj Veliki liječnik i odvojiš dragocjeno od bezvrijedna. Vještinom vrhunskog kirurga ukloni sve nečisto iz mog srca i svaku mrlju s moje seksualnosti da mogu potpuno biti tvoja, odvojena za tvoje zadovoljstvo i svrhu. Prihvaćam tvoju Riječ istine i okrećem se od pravila ovoga svijeta. U Isusovo ime. Amen

S ljubavlju,
Tvoja kći

13 Obučena da ubije

Mi uvijek nešto komuniciramo, htjeli to ili ne. Naša će poruka izaći kroz jedan od tri kanala: ono što *kažemo* (naše riječi i ton), *ono što činimo* (naše ponašanje i djela) i *kako izgledamo* (naš izgled ili predstavljanje). Razgovarali smo o našim riječima i postupcima u zadnjem poglavlju, ali utjecaj našeg izgleda toliko je važan da ga ne smijemo zanemariti. Riječ je o vrlo važnom segmentu jer na ljude često više utječe ono što vide nego ono što čuju. To je istina više za muškarce nego za žene jer se muškarci više vode onim što vide i više su vizualni tipovi.

Znajući to, možemo tu spoznaju iskoristiti u svoju korist i učinkovito komunicirati svoje namjere. Ne želimo slati dvosmislene poruke i sabotirati ono što stvarno želimo reći. Sigurna sam da ste čuli staru izreku: „Nećeš dobiti drugu šansu da ostaviš dobar prvi dojam“. Možda je stara, ali je i dalje istinita. U našoj kulturi dojam je sve. Vizualne slike postale su iznimno eksplicitne i ekstremne i nikada kao sada nije bilo toliko načina da se netko izrazi. Na primjer, možete imati boju kose koju hoćete, od zelene do ljubičaste. Ruž za usne više nije samo u različitim nijansama roza ili crvene boje... sada je u modi imati i crni ruž. U našoj garderobi sve prolazi, sve dužine i stilovi. Nikad nije bilo toliko opcija da se izrazimo, ali što zapravo poručujemo? Jesmo li učinkovitiji sa svom tom slobodom izražavanja?

Na primjer, ako želite da vas muškarac cijeni zbog vaše pameti, nećete mu pokazati dekolte i pupak. Promašit ćete poantu. Ako šaljete zbunjujuće signale ili poruke, nešto će se izgubiti u prijevodu. Muškarci će teško moći pored vaših očitih atributa primijetiti vaš nevjerovatni, nevideni kvocijent inteligencije.

Način na koji se oblačite i predstavljate ne samo da šalje očitu i direktnu poruku drugima, već poručuje i više od onoga što želite pokazati. Može odati što zapravo mislite o sebi. Ili u što vjerujete. Ili što mislite od kud vam dolazi snaga. Ili, naravno, kome pripadate.

~ Ako želite da vas muškarac cijeni zbog vaše pameti, nećete mu pokazati dekolte i pupak.

Razmislite o tome na trenutak. Moji momci pričaju o raznim grupama u školi, koje se razlikuju po načinu oblačenja. Neki se oblače u gotik odjeću, šminkeri u šminkersku. Kada idemo u kupovinu, pitam sinove: „A ova majica?“ pa čujem: „Ne, to je za skejtere.“ Kako bih ja to mogla znati? Ali klinци to znaju; ako nisu skejteri, neće oblačiti takvu odjeću. Još jedan primjer je termin *bijeli ovratnik* i *plavi ovratnik* (engl. *white-collar* i *blue-collar*, op. prev.). Prvi opisuje radnike s višim kvalifikacijama i uredskim tipom posla, dok drugi opisuje radničku klasu. Ti termini ukazuju na određeni stil oblačenja te sa sobom nose popratne signale i predrasude.

Što vi komunicirate? Koje poruke šaljete? Jesu li točan prikaz onoga što jeste ili se samo pravite? Ovo su jako važna pitanja i odvojite vrijeme da iskreno odgovorite na njih. Vaš izgled i ono što nosite može točno odražavati ono što jeste. Možda ćete reći: „Moja odjeća odražava ono čime se bavim.“ Ili ste možda studentica i osjećate se kao da ste šminkerica, što način na koji se oblačite jasno i odražava. Ali otiđimo korak dalje.

Kako vi svojim oblačenjem utječete na druge? Ohrabrujete li muškarce na pobožan način razmišljanja i pobožne želje? Vide li ljudi vas ili samo ono što nosite? Kad vas drugi pogledaju, što vide?

Možda sad izvlačite iz sjećanja stihove iz Pisma, tvrdeći da izgled nije važan jer Bog gleda u srce, a mi ne bismo trebali suditi nekoga po izgledu. Pa, hvala Bogu što gleda u naša srca, ali mi i dalje živimo na zemlji i svi ostali gledaju naš vanjski izgled jer samo Bog vidi nutrinu.

*Čovjek gleda vanjski izgled, a Jahve gleda što je u srcu.
(1 Sam 16:7)*

Stih je jasan: mi gledamo vanjštinu. Zato trebamo paziti da ne zbunjujemo druge svojim izgledom. Bog nas uči da je sve prolazno i taština te da je zato ludost pouzdati se u svoj izgled.

Vratimo se na pitanje koje smo postavili u prvom poglavlju: Je li u redu oblačiti se izazovno? Koliko golotinje se može pokazati? Želim malo detaljnije o tome razgovarati s vama. Muškarac će očekivati da s njim postupimo onako kako smo ga privukli. Na primjer, vizualno izazovna odjeća obećava seks. Način na koji se oblačimo nije ograničen samo na samoizražavanje, ono kako izražavamo osobnu ili profesionalnu vrijednost. Puno više je od toga. Idemo korak dalje... kao djeca Božja, moramo razumjeti da sve u našem životu treba proslavljati našeg Oca.

~ *Uvijek je lakše biti ekstreman, bilo u legalizmu ili u raspuštenosti. Izazivam vas da preuzmete veću odgovornost.*

Molim vas, nemojte se sad zatvoriti ili postati religiozni, zaključivši da zagovaram nošenje pokrivala... jer to nije tako. Vjerujem da itekako možemo pratiti modu i biti atraktivne bez oblikovanja prema standardima ovoga svijeta. Ali zato je potreban osobni dodir jer je uvijek lakše biti ekstreman, bilo u legalizmu ili u raspuštenosti. Izazivam vas da preuzmete veću odgovornost u vezi odjeće koju nosite. Jer danas su granice postale nejasne pa se ponekad čini da kršćani više nisu drugačiji od većine već su kopija postojećeg društva.

Dok sam pisala ovu knjigu, vidjela sam slučajno na televiziji emisiju koja govori o očajnim majkama čije su se kćeri pobunile. Te djevojke kao da nisu mogle obući jedan pristojan komad odjeće kad bi išle van. Voljele su pažnju koju su tako izazivale. Jedna je obukla samo gornji dio kupaćeg kostima i mini sarong. Druga je stavila na sebe narančastu periku, haltere i kratke hlače. Te su djevojke imale 14 i 15 godina i obje su se hvalile time što se drogiraju, piju i spavaju s dečkima.

Izgledale su kao potrošene prostitutke. Nije više u njima bilo svježine ili nevinosti i mladosti. Majke su im bile očajne kao da su im kćeri mrtve, toliko je strašna bila promjena tih djevojaka iz malih djevojčica u drolje. Majke su kroz suze pričale o tome kao su im kćeri prije bile lijepe i koliko ih je sada sram njihova ponašanja i koliko su osramotile svoje obitelji. Rekle su da se boje kako će se jednoga dana probuditi i saznati da su im kćeri mrtve negdje u nekom jarku. Cijelo to vrijeme, obje kćeri su se smijale i proklinjale majke i svakoga iz publike tko bi im nešto dobio. Jezik im je bio toliko pogan da je gotovo svaka riječ koju bi izgovorile bila cenzurirana. Počela sam plakati zbog njihove zablude i užasne frustracije njihovih bespomoćnih, beznadnih majki.

Te majke su bile na rubu snage čim su svoje poludjele kćeri pristale staviti na nacionalnu televiziju da bi ih dozvale pameti. Zašto su te majke bile toliko nemoćne? Kako je došlo do toga? I gdje su bili očevi tih djevojaka?

Ništa u vezi tih djevojaka nije bilo ženstveno. Bilo je skoro pa nezamislivo da bi ih itko mogao smatrati privlačnima ili seksi; rekla bih da je njihova pojava bila neprilična. Bilo mi je neugodno zbog njih. Znam da su one stvarno mislile da izgledaju jednako dobro kao neke pop zvijezde, ali nije bilo tako. Osjetila sam se poniženo kao žena samo zato što sam ih gledala. Nisu imale srama ni ljepote jer u njima više nije bilo ni skromnosti ni mudrosti – samo prkos bačen u lice njihovih uplakanih majki.

Bilo je očito da smatraju kako im njihova odjeća (ili nedostatak iste) daje određenu moć. Pomiješale su sposobnost da pobude požudu u nekome s osobnom snagom. Hodale su ulicom uvjerene da ih muškarci koji ih gledaju stvarno žele. Da su bile samo malo pametnije, znale bi da ih nijedan od tih muškaraca zapravo ne želi; samo su htjeli zadovoljiti svoju seksualnu želju na njima. Ali te su djevojke pomiješale taj osjećaj s osjećajem moći. Ti muškarci nisu s njima htjeli provesti život.

~ Pomiješale su sposobnost da pobude požudu u nekome s osobnom snagom.

Htjeli su ih samo iskoristiti i onda ih odbaciti, ali te lude djevojke jednostavno to nisu shvaćale.

Njihova je odjeća odražavala borbu koja se vodila u njima. U prošlosti, kad bi jedna zemlja ratovala protiv druge, pobjednici bi slobodno mogli uzeti plijen za sebe. To bi bilo gore od bilo čega što se događalo u ratu jer bi ulazili u domove, spaljivali kuće i silovali žene. Smatralo se da je to najveće poniženje njihovim poraženim neprijateljima. Nema povijesnog zapisa da su neke žene uživale u tom teroru. Bježale su prestravljene, skrivajući se od vojnika.

~ Njihova odjeća odražava borbu koja se vodi u njima.

Ali zbunjene djevojke koje sam vidjela na televiziji nikada ne bi to prepoznale

kao silovanje ili zlostavljanje, niti bi uopće shvatile da se ne radi o nečem seksualnom već o pitanju časti. Bile bi na ulici, dočekujući ih, misleći da će dobiti nagradu, da je njihova ljepota privukla te predatore. Ne razumiju da su sa svakim spolnim odnosom dodatno ponižene. Svele su sliku ljepote i ženstvenosti na privlačnost najjeftinije prostitutke, na običan seksualni objekt.

Pogledajmo sad zavodljivu sliku koju mnogi pokušavaju kopirati, onu koja im obećava moć. Što nam ta slika govori? Toliko je nositelja te poruke koje možemo slušati. Variraju od tinejdžera do odraslih koji su prošli raznorazne plastične operacije. Te slike

oholo zure u nas sa naslovnica časopisa na svakom aerodromu, u svakom dućanu ili kiosku. Glavama uzdignutim iznad prevelikih prsa govore: „Moćna sam! Poslušaj moju mudrost.“ *Cosmo*, *Allure*, *In Style* i skoro svaki drugi ženski časopis nudi tajne za tanja bedra i odličan seks. Učinit će od vas najbolju prostitutku na svijetu.

Jednom mi se, dok smo na aerodromu prolazili pored neizbježnih ženskih časopisa, moj devetogodišnji sin primaknuo i šapnuo: „Mama, ova žena izgleda kao da me želi pojesti!“ Izgleda da ga je njena raspuštenost malo uplašila. Mislim da se i mnogi muškarci tako osjećaju iako možda nisu svjesni tog osjećaja kao što je bio moj nevini sin.

Bezobrazan, agresivan, nametljiv oblik zavodljivog izgleda ugrožava muškost jer apelira na najnižu razinu tjelesnog uzbuđenja. Muškarac osjeti da je potencijalno osvajanje u zraku i razina njegovih testosterona naraste da bi bio dorastao izazovu. Mora zatim povratiti svoju moć tako što će je poraziti. To je kao da seksualno agresivne žene ili slike sa časopisa ili plakata, a da ne spominjemo žene iz muzičkih spotova, mame muškarce, vičući u isti glas: „Želiš dio mene? Možeš me gledati, ali uvijek ću biti izvan tvog doseg.“ Te im slike ostaju u umu, ali budući da ne mogu imati žene iz časopisa ili sa televizije, osvajaju pozerice.

Da muškarci vjeruju svemu što im se poručuje sa naslovnica časopisa ili pornografskih izdanja, mislili bi da sve žene stvarno žele seks čak i kad kažu da ne žele. Mislili bi da ne mislimo ono što kažemo, već je to sve dio neke seksualne igre. Čak se i u filmovima više pažnje posvećuje vezi između seksa i moći nego seksa i ljubavi. Postoji čak poveznica između seksa i smrti. Nikad niste sigurni: žele li imati spolni odnos ili se žele ubiti?

Probudite se! Nemojte slušati te laži! Gdje je ta moć koju vam obećavaju? Nema je. U jednom trenu pobjeđujete, u drugom ste pobijeđene. Skinute ste do gola i silovane. Gdje je vaša čast? Gdje je vaša snaga? Gdje je vaše dostojanstvo? Nema ga više.

~ *Probudite se! Nemojte slušati te laži!
Gdje je ta moć koju vam obećavaju?*

Kad pogledam u te žene, vidim samo glupost. Možda izgledaju lijepo izvana, ali sumnjam da u njima ima prave ljepote. Prava ljepota potiče želju za zaštitom i očuvanjem te iste ljepote. Prava ženstvenost krasi i mlade i stare svojom ljupkošću. Te slike kojima nas bombardiraju nikome ne laskaju. U naručju tih zavodnica nema nježnosti, sigurnosti niti utjehe kad dođu životne oluje. Možda mislite da sam samo ljubomorna jer sam starija, ali nije tako. Shvaćam početnu fascinaciju tom slikom i obećanje moći. I ja sam se tako osjećala i činila te stvari i zbog toga bila prazna i željna nekoga tko će me stvarno voljeti i zaštititi. Umorila sam se od toga da budem ratnica ili izazov, htjela sam da me netko voli.

Kao što sam ranije spomenula, ako se žena ne poveže u djetinjstvu sa svojim ocem na zdrav način, to će negativno utjecati na njene odnose s muškarcima. (Osim ako je ne spasi princ, kao mene.) Očevi bi trebali voljeti svoje kćeri i odnositi se prema njima kao da su najdragocjenije blago. Izgubila sam oko sa 5 godina, i s njim svaku nadu da ću biti lijepa i ženstvena. Zvali su me „jednooka“ i „kiklop“ u školi i nisam se zbog toga baš osjećala poželjnom. Nakon gubitka oka, i otac se udaljio od mene pa sam se naučila biti gruba da bih preživjela. Kad bi se otac pokušao povezati sa mnom, to bi bilo tako da je izražavao ponos što sam tako gruba. Nazivao me „tigricice“ i „mala lopata“. Nekako haljine i ženstvene stvari nisu išle uz tu sliku. Zato sam da se zaštitim, odlučila da neću biti slaba niti neki curičak.

Onda sam jedne subote, dok sam bila u osmom razredu, gledala film i vidjela ženu s kojom sam se mogla identificirati. Nije bila obučena u roza boju, niti je u vezi nje išta bilo sladunjavo. Život joj je bio uzbudljiva avantura. Bila je jedna od elitnih Bondovih djevojaka (James Bond). Definitivno mi se više sviđala slika tih zavodljivih žena koje su nosile vruće hlačice, pištolje i trčale s muškarcima okolo. Bile su na istoj razini kao i muškarci i nitko se

nije usudio zezati se s njima. Nisu čekale da ih neki muškarac zaštiti... same su se mogle zaštititi.

~ Definitivno mi se više sviđala slika tih zavodljivih žena koje su nosile vruće hlačiće, pištolje i trčale s muškarcima okolo.

Viđala sam već taj tip žena u časopisima. Bio je jedan koji smo prijateljica i ja našle skrivenog u ladici njenog tate. Zvao se *Playboy*. Zaključila sam da je to tip žena koji potajno svi muškarci žele, zato ih donose u svoju kuću. Dopustite mi da vas upozorim – mama i tata, nemojte misliti da stvarno možete sakriti nešto u kući – jer ne možete. Takve stvari imaju glas kojim dozivaju vašu djecu dok ih ne nađu.

Da se vratim na svoju priču. Tada, kad sam vidjela taj film, imala sam 13 godina i već sam zaključila da se muškarcima ne može vjerovati. Na kraju krajeva, moj tata nas je ostavio pa sam pretpostavila da svi muškarci kad-tad odu. Zbog te sam predrasude kasnije napravila ozbiljne pogreške koje su jako utjecale na moj život. Ali kultura u kojoj sam živjela i dalje je poticala takvu vrstu privlačnosti, popularnom serijom *Charlijevi anđeli* kad sam bila u srednjoj školi.

Jednom se dogodio incident na popodnevnom susretu u mojoj srednjoj školi, kad je skupina nas pripremila skeč na pjesmu *California Girls*. Imajte na umu da me užasavao bilo kakav nastup pred više od dvoje ljudi, ali nekako sam završila u tom skeču i moj je stih bio: „A djevojke sa sjevera ljube momke tako da ih poljubac grije cijelu noć“. Nisam znala kako da to otpjevam, a da se ne onesvijestim.

Ali sve se to promijenilo večer prije skeča kad sam probala svoj kostim: mamine kožne čizme na petu koje su mi bile do koljena, vruće crne hlačiće i uski džemper. Pogledala sam se u ogledalo s divljenjem. Izgledala sam skoro kao Bondova djevojka! Idući dan smo moje prijateljice plavuše i ja (jedina crnka) zajedno ušle

u svlačionicu da se presvučemo u kostime. Jedna cura je bila u kombinezonu, druga je imala slatke ljetne kratke hlače, a treća traper jaknu i hlače. I onda sam došla ja na red. I dalje sam bila nervozna, čekajući u hodniku da na mene dođe red, ali kad sam ušetala u dvoranu i čula da su momci poludjeli, sve se promijenilo. Bila sam opasna cura sa seksualnom moći i to je definitivno funkcioniralo! Sve sam se više počela razvijati u tom smjeru, ali sa svakim sam korakom više gubila nego što sam dobivala.

Vratimo se na tren i pogledajmo malo realnije te Bondove cure, one koje trče sa Jamesom. Ako se dobro sjećam, barem je jedna od njih ubijena u svakom 007 filmu. Na kraju James svaku odvede u krevet, one koje prežive, ali nikad ih više ne vidimo zajedno. On je dio iduće avanture, ali one nisu. Uvijek ima još ljepša; jednom kad spava sa ženom, završio je s njom. Kad bi mu se prepustile, izgubile bi svoju moć.

~ Sve takve žene uplašene su na neki način... (Što mislite zašto nose pištolje?)

Znam da vam se te čvrste, grube i seksualno samopouzdana žene možda na prvi pogled čine hrabrima,

ali nisu. Sve takve žene uplašene su na neki način, pogotovo ako nemaju kontrolu. (Što mislite zašto nose pištolje?) Mnoge od njih nikada nisu primile zaštitu i ljubav od očeva kad su bile male pa su odlučile da nikada više neće vjerovati muškarcima. Druge su možda bile voljene, ali ipak su odlučile poslušati društvo koje ih ohrabruje da se radije pouzdaju u svoju ljepotu umjesto u Boga pa su tražile potvrdu od brojnih muškaraca. Ali sve takve djevojke na kraju se osjećaju zarobljeno. Jer samo zato što su seksualno poželjne ne znači da su ikada bile slobodne.

*Nego, što veli Pismo? Otjeraj sluškinju i sina njezina jer sin sluškinje ne smije biti baštinik sa sinom slobodne.
Zato, braćo, nismo djeca ropkinje, nego slobodne.
(Gal 4:30-31)*

Naše nam društvo daje više prilika da se poistovjetimo sa sebičnim, zarobljenim kćerima nego sa slobodnim ženama. Poput mnogih mladih djevojaka, provela sam dugačko subotnje popodne na matineji filma *Prohujalo s vihorom*. Znam da se nećete iznenaditi kada vam kažem da sam htjela biti Scarlett... što je šokantno jer je na kraju sve izgubila! Nikad nisam sanjala da budem plačljiva Melanie. Da su to moja jedina dva izbora, sigurno ne bih htjela cmizdriti i onesvijestiti se. Ali naravno, samo su htjeli da vjerujemo da nemamo drugog izbora; ili ste draga, slaba prigovaračica koja pada u nesvijest i umire premlada ili ste snažna, ljutita žena koja je spremna ubiti da bi dobila što želi i koja na kraju sazna da je izgubila sve što je stvarno voljela.

Postoje i druge opcije i krajnje je vrijeme da vidimo koje su. Postoji viši i moćniji

~ Postoje i druge opcije i krajnje je vrijeme da vidimo koje su.

način na koji se žene mogu ukrasiti. Ne trebaju im kostimi za to (kao meni za skeč) niti oružje za samoobranu. Takva žena puno je hrabrija od bilo kakve iluzije koju nam daje seksualni agresor. Muškarci je ne žele napasti; čeznu biti dostojni nje. Ona daje život, ne uzima ga. Odjevena je u mudrost i njezina je odjeća uvijek primjerena. Ne potiče muškarce na agresivnost nego ih ohrabruje da budu nježni, pažljivi i mudri.

Bojim se da nemamo baš priliku vidjeti sliku takve tajanstvene ženstvenosti na naslovnica ženskih časopisa pa je teško pronaći primjer iz stvarnog života za koji svi znamo. Ona je plemenita i posebna, nimalo slična slici sa časopisa u dućanu. Da moram odabrati odjeću koju bi ona nosila, vratila bih se u prošlost u neko malo ljepše okruženje. Njezina je haljina toliko lijepa da pristaje svakome, bez obzira na dob ili stas. Mogu uzeti za primjer haljinu iz filma Jane Austen ili iz moderne priče o Pepeljugi, *Jednom zauvijek*, ili čak iz filma *Ben Hur*. Bila bi to odjeća koja nimalo nije uniseks, već utjelovljuje samu srž ženstvenosti. Najbliže što sam ja došla toj odjeći je kad sam nosila svoju vjenčanicu.

Puno puta dok sam gledala takve filmove, pomislila bih: *Zašto danas ne naprave takve haljine?* Sigurna sam da znate o čemu pričam i možda se i vama to sviđa. Toliko su lijepe; gotovo da vas bude strah dotaknuti ih. Te haljine apsolutno ništa ne poručuju... ali od glave do pete su – dražesne! Privlačne, a opet skromne. Kad čitam opis odjeće svetaca na nebu, vidim da je svijetla i slavna te posebna sastava. Nema ničeg zemaljskog ili odbojnog; jednostavno je lijepa.

Vratimo se Božjoj riječi i savjetu koji nam daje u vezi pobožnog izgleda. Njegove smo i zato bismo se trebale oblačiti tako da mu ugodimo, neovisno o tome jesmo li same, udovice, razvedene ili udane. Bog nas je pozvao da budemo lijepe i neustrašive kćeri obećanja. Da bismo ostale slobodne, odabiremo živjeti po Duhu jer bitan je motiv iza uputa iz Božje riječi. Pogledajmo neke novozavjetne stihove koji govore o oblačenju. Prvi nalazimo u Pavlovim uputama Timoteju:

Isto tako žene neka se oblače skromno, pristojno i prikladno, ukrašavajući se ne pletenicama i zlatom ili biserjem ili skupocjenim odijelom, nego – dobrim djelima, kako dolikuje ženama koje ispovijedaju da vole Boga.
(1 Tim 2:9-10)

Mislim da ovdje možemo pronaći neke stvarno velike ideje. Prije svega, žena se treba oblačiti *skromno*; to znači bez ponosa i namjere da privuče tuđu pažnju na sebe. Kao drugo, treba se oblačiti *pristojno*, što znači čisto, moralno i čedno. Već smo upoznati sa suprotnim... kad se netko oblači *nepristojno*. Bit ću iskrena sa vama – ponekad se čudim u što se obuku djevojke i neudane žene u crkvi. Sjećam se da sam po tom pitanju bila jako zbunjena kad sam se tek obratila jer sam u ormaru imala samo „svjetovnu“ odjeću, ali ne govorim o tome. Zabrinjavajuće je koliko djevojkama odgojenima u crkvi nedostaje skromnosti. Često mi majke mladih momaka govore: „Reci djevojkama da to kako se oblače zaista utječe na mlade muškarce!“ Treći opis odjeće u ovom stihu je *prikladno*. To znači primjereno i

s poštovanjem. Kao što bi gosti u odjeći za teretanu na vjenčanju osramotili mladoženju i mladu, tako i mi trebamo paziti da poštujemo druge svojim izborom odijevanja.

~ Trebamo paziti da poštujemo druge svojim izborom odijevanja.

Pavao nastavlja, uspoređujući ukrašavanje nakitom i dobrim djelima. Toliko je usmjeren na onozemaljsko jer je bio na nebu i zna da se ono što imamo ovdje na zemlji ne može ni usporediti s onim tamo. Savjetuje žene da ne troše vrijeme i novce na zemaljsko blago. Govori im da se ukrase nebeskim ukrasima, čineći dobra djela.

Dodatne upute za to kako bi se kršćanke trebale oblačiti nalazimo u 1 Petrovoj poslanici:

Vaš nakit neka ne bude izvanjski – pletenje kose, kićenje zlatom ili oblačenje haljina. Nego: čovjek skrovita srca, neprolazne ljepote, blaga i smirena duha. To je pred Bogom dragocjeno. Tako su se doista i nekoć svete žene, koje su vjerovala u Boga, resile. (1 Pt 3:3-5)

Petar kaže da naš nakit ne treba biti samo izvanjski, pogotovo nauštrb nutarnje ljepote. Onda nas uvodi u tajnu svetih žena – izgrađivanje blagog i smirenog duha. Velika stvar u tom uređivanju je pouzdanje u Boga. Pavao potiče žene da se ukrase dobrim djelima, a Petar ih savjetuje da se usmjere na nevidljivo blago. Ako razvijemo svoj duh poput svetih žena iz Biblije, obući ćemo haljinu milosti i zahvalnosti. Takva haljina ne može se istrošiti nego s vremenom postaje sve ljepša.

Svake se sjene zla klonite (1 Sol 5:22).

Naša odjeća ne bi nimalo trebala biti zavodljiva. To znači da većina odjeće koju nose Bond djevojke ne dolazi u obzir. Sigurna sam da vam ovo ne trebam govoriti, ali hoću čisto da budem potpuno

jasna. Pokazivanje dekoltea, pupka ili nogu nije primjereno u crkvi, na grupama mladih ili na zajedništvima. Isto kao ni pretjerano uske majice, hlače ili haljine koje ništa ne prepuštaju mašti. Zapravo nema puno prilika gdje se treba tako oblačiti. Odjeća nije skromna jer je njena namjera da privuče pažnju na grudi, pupak, noge ili stražnjicu. Nije pristojna jer drugima može biti neugodno zbog nje... pogotovo muškarcima s podivljanim hormonima. I nije prikladna za žene koje kažu da pripadaju Bogu. Pozivam vas da pogledate u svoj ormar i pitate Duha Svetog da bude vaš modni savjetnik. Pomoći će ako se budete pitale dok se oblačite: *Je li ovo skromno? Je li pristojno? Je li prikladno za mjesto na koje idem? Poštuje li Onoga čija sam? Kako utječem na muškarce oko sebe ovakvom odjećom? Poštujem li ih i potičem na svetost i čistoću?*

~ Neprijatelj vas želi skinuti, narugati vam se i od vašeg tijela napraviti potrošnu robu.

Neprijatelj vas želi skinuti, narugati vam se i od vašeg tijela napraviti potrošnu robu, ali vaš nebeski Otac

vas želi odjenuti ljepotom, snagom, dostojanstvom i čašću koji će trajati.

~ Dragi nebeski Oče,
odjeni me u svog Sina. Želim se obući u haljinu dostojanstva, snage i časti. Daj mi mudrosti i uvida da ne živim onako kako ovaj svijet hoće, već da imam nebesku svrhu. Pokrij svako područje koje sam otkrila sramotom golotinje. Želim biti slobodna kći obećanja. Odričem se utjecaja i posljedica slika seksualne agresije i zavodljivosti. Obnovi nevinnost i ljepotu moje ženstvene tajanstvenosti. Ne želim biti gola i posramljena, već ona koja slobodno pleše na svjetlu.

S ljubavlju,
Tvoja kći

14 Živjeti bez žaljenja

Da biste živjeli život bez žaljenja, morate imati cilj, usmjeriti se na budućnost. Ne možete ići kroz život bez sna ili cilja na umu, očekujući da ćete stići kamo ste pošli. Često se probudimo i shvatimo da smo došli tamo gdje nismo htjeli ići, na način koji nam se nije svidio. Možda smo se zatekli u neudobnom krevetu, pitajući se kako smo završili u toj zemlji žaljenja. Žaljenje je strašno mjesto, a put do tamo oduzima puno života i snage. Zbog toga nam Biblija daje puno savjeta za izbjegavanje te noćne more, mudrosti o kojoj ćemo nešto kasnije govoriti.

Žaljenje je osjećaj koji ima nevjerojatnu snagu da izazove neizrecivu bol. Ispunit će vam srce teškim očajem, zbog čega ćete potonuti u same dubine beznađa. Dok smo mali, nismo toliko upoznati sa žaljenjem kao s posljedicama. Djetinjstvo je puno jednostavnije doba u našem životu, kad postoji jasna veza između uzroka i posljedice... *Ako napravim ovo, izgubit ću to.* Da bismo djeci pomogli da donesu ispravnu odluku, u detalje im objašnjavamo koji izbor imaju. Kad je sve jasno, donijet ćemo lošu odluku samo ako mislimo da se možemo nekako izvući. Ali često mislimo samo to.

~ Ne možete ići kroz život bez sna ili cilja na umu, očekujući da ćete stići kamo ste pošli.

Sjećam se da, kad sam imala pet godina, nisam smjela prelaziti cestu osim ako mama ili neko starije

dijete nije sa mnom. To je za mene bio izvor neizrecive sramote iako mi je mama jasno objasnila zašto je toliko važno da je slušam. Znala sam da živimo u jako prometnoj ulici i auti su me mogli zgnječiti kao palačinku... *ali* druga djeca su samo trebala pogledati na obje strane, a ja sam morala imati pratnju.

Jednog sam se dana silno željela ići igrati kod Jennifer preko puta ceste pa me mama otpratila, držeći me za ruku sve dok nismo došli do vrata. Pokucala sam na vrata i čula smijuljenje iznutra. Bila sam sigurna da se smiju tome što me mama pratila. Mahnula sam mami i ušla unutra na nekoliko sati bezbrižne igre. Kad sam trebala ići kući, Jenniferina mama je rekla da me njena najstarija kći može otpratiti, ali bilo mi je dosta! Dala sam joj do znanja da sam dovoljno velika da sama prijeđem cestu. Sлагala sam joj da mi je mama dozvolila da se sama vratim kući. Uspravila sam se i odmarširala do vrata, ali svejedno sam u trbuhu imala užasan osjećaj. Ignorirala sam ga, pogledala lijevo i desno i uspješno prešla cestu. Pazila sam da ne prelazim gdje me mama može vidjeti i kad sam došla na drugu stranu, sakrila sam se iza drveća i otrčala do vrata svoje kuće. Ušla sam unutra taman na vrijeme da vidim mamu kako poklapa telefonsku slušalicu.

„Mama, došla sam!“ rekla sam krenuvši prema svojoj sobi.

„Samo malo“, mama me zaustavila. „Sjedni. Želim te nešto pitati. Tko te danas dopratio kući?“

Onaj osjećaj u trbuhu se naglo pojačao. Ležerno sam se osvrnula da provjerim vidi li se kroz prozor dio ceste koji sam prelazila pa sam rekla: „Cindy me otpratila kući.“

„Jesi li sigurna da te Cindy otpratila kući?“ mama je bila uporna.

„Kimnula sam glavom, ne želeći još jednom laž reći naglas.“

„Da nazovem gospođu Hoffman i pitam je?“

„Snažno sam zatresla glavom: „Ne!“

Mama mi je onda rekla da ju je gospođa Hoffman nazvala, rekavši joj da sam sama prešla cestu. Ulovila me. Ne samo da je nisam poslušala, nego sam joj i lagala. Poslala me u sobu dok tata ne dođe. Kad god bi me poslali u sobu, nisam smjela leći na krevet niti se igrati s igračkama. Morala sam sjediti na drvenoj stolici koja je s vremenom bila sve neudobnija. Bojala sam se tatinog dolaska. Umrla bih od straha svaki put kad bih začula auto da prolazi pored kuće... doći će uskoro i onda ću dobiti. Sjedeći sama u sobi, zamišljala bih razne scenarije. Možda me neće istući... možda će se složiti sa mnom da sam dovoljno velika da sama prelazim cestu. Činilo mi se da čekanje traje beskonačno dugo.

A onda je došao. Uglavnom bih ga ja dočekala kad bi dolazio, tako da je to što me nema moglo značiti samo dvije stvari: da nisam kući ili da sam u nevolji. Čula sam da mama i tata pričaju ispod glasa. Zнала sam da pričaju o tome što sam učinila. Želudac mi se okrenuo i počela sam se osjećati kao da ću se razboljeti. Čula sam korake u hodniku. Otvorila su se vrata i kroz njih je provirilo tatino ozbiljno lice.

„Dođi, Lisa. Želimo razgovarati s tobom.“

Obrisala sam suze i slijedila ga niz hodnik poput janjeta koje ide na klanje. Sud se održavao u dnevnom boravku. Sjela sam na zelenu stolicu, a moji roditelji preko puta mene na sofu. Održali su mi lekciju koju nisam bila u stanju čuti jer je njihove glasove nadglasalo puno važnije pitanje koje mi se motalo po glavi: *Hoću li dobiti batina ili ne?*

Vratila sam se u stvarnost kad me otac upitao: „Jesi li odlučila ne poslušati i lagati u vezi prelaženja ceste?“

„Da, da!“ plakala sam iskreno se kajući, nadajući se da će sud biti milostiv prema meni. Ali o kazni se još odlučivalo.

„Znaš što onda moram učiniti, je li tako?“ upitao me tata.

„Da“, tupo sam rekla. Znala sam da ću dobiti batina.

„Hajde onda da završimo s tim.“ Pokazao mi je rukom da dođem do njega.

To je značilo da trebam proći prostor koji je odjednom izgledao ogroman. Zastala sam na tren usred sobe pomišljajući da pobjegnem kroz vrata, svjesna da ću s idućim korakom prijeći crtu nakon koje nema povratka. Približila sam se, stala pred tatu i onda legla preko njegovih koljena. Dobila sam batine i kad je bilo gotovo... bilo je gotovo.

Otac me držao u krilu dok mi je mama govorila da mi je uvijek mogla vjerovati. Htjela je opet imati povjerenja u mene. Strah iz trbuha je nestao, osjećala sam se pročišćeno, voljeno i prihvaćeno. Nikad više nisu spominjali taj moj neposluh. Idući put kad sam prelazila cestu, nisam osjećala ni strah ni sram. Izvukla sam pouku iz svoje pogreške i bila kažnjena za neposluh. Često bih htjela da je i sada tako jednostavno.

Previše često žaljenje traje dulje i ide dublje od posljedica nekog postupka.

~ *Izvukla sam pouku iz svoje pogreške i bila kažnjena za neposluh. Često bih htjela da je i sada tako jednostavno.*

Žaljenje odzvanja u našem životu sve dok se ne pozabavimo s njim direktno. Za malo dijete žaljenje je prolazna stvar: *Nisam to trebao napraviti ili reći*, i često se pokaže odmah nakon djela. No, kod odraslih, žaljenje može biti nešto drugačije jer nas više roditelji ne nadgledaju, spašavajući situaciju kad dođe do problema. Često dok smo mali postanemo stručnjaci u skrivanju, uspješno zataškavajući svoje postupke. Ovako razmišljamo: *Ono što ne znaju, ne može*

im škoditi. Bezumno vjerujemo da nitko nikada neće otkriti naše tajne. Ali ne razumijemo da je sjeme žaljenja posijano i kad-tad će neprimjetno izrasti u zemlji naše mladosti. Čekat će dok biljka potpuno ne naraste, a onda će izaći iz sjena naše prošlosti, otvoreno se predstavljajući u najnezgodnijem trenutku.

Oni od nas koji su itekako upoznali žaljenje znaju koliko je bolno. Ščepa nas, ne puštajući dok svima prisutnima ne objavi koliko smo glupi. „Sjećate se kad...?“ A onda pred svima iznese nešto što smo sakrili u najdublju tamu ili nešto što je vrijeme pokopalo pod pokrov mnogih godina, sakrivši to možda i od našeg sjećanja. Ali sad je to odjednom izašlo na vidjelo pred svima, kao da se dogodilo jučer. I čujemo svoja srca da govore: „Da sam barem!“

Žaljenje također može doći odmah nakon što pogriješimo. Nešto smo možda rekli ili učinili u tajnosti jučer i odjednom je danas razotkriveno. Nepažljiva riječ, neoprezno djelo, usputni komentar uvijek djeluje puno gore kad je razotkriven, jačajući sa svakim ponavljanjem. U svjetlu današnjeg dana zvuči puno grublje i djeluje puno drugačije nego što je zvučalo jučer. Pokušavamo se nekako obraniti: *Nisam to tako mislila. Ne razumiješ. Tad je bilo drugačije.* Ako živimo impulzivno, za ovaj trenutak, neprestano ćemo osjećati žaljenje, ne važući svoje riječi i djela prije nego im podarimo život.

Upoznala sam žaljenje i ne želim ga više u svom životu. Upoznala sam bol u sadašnjosti jer sam u prošlosti slušala glupe savjete. Nisam vjerovala u ovo što vam sada govorim. Dok sam bila mlada, malo ili nimalo sam razumjela da postoje posljedice, vjerujući da će ono što činim u tajnosti i u mraku neznatno utjecati na mene kasnije. Kao vaša prijateljica, ne želim da idete tim putem kojim sam ja išla.

~ Ako živimo impulzivno, za ovaj trenutak, neprestano ćemo osjećati žaljenje, ne važući svoje riječi i djela prije nego im podarimo život.

Smatram da svaka generacija ima priliku i mandat da iskupi svoje pogreške govoreći istinu i

upozoravajući iduću generaciju. Kćeri koje postanu majke imaju priliku predati znanje dalje tako da njihove kćeri, zauzvrat, mogu jasnije vidjeti, izbjegavajući one jame koje majke možda nisu izbjegle. To znači da tajne iz svoje prošlosti moramo donijeti u sadašnjost da bi ih drugi čuli i učili iz njih.

Ovo je poziv vama koje ste upoznale seksualno žaljenje, da upalite svjetlo istine na mračnim putovima kojima druge onda neće morati proći. Upozorenje je to drugima koje razmišljaju o putu promiskuiteta: *Razbistrite misli. Cijena je previsoka, a koristi je s vremenom sve manje.* Onima koje su odabrale put svjetla, blagoslova i poslušnosti neka ovo služi kao zaštita i dodatna snaga na vašem putu. Kako god bilo, ako budete dovoljno dugo živjele, otkrit ćete jednu istinu: Tajne zapravo ne postoje.

Ta ništa nije tajno što se neće očitovati; ništa skriveno što se neće saznati i na vidjelo doći. (Lk 8:17)

Zapazite da piše „ništa“. Ne treba puno mudrovati oko značenja ove riječi; *ništa znači ništa.* Često čitamo stihove iz Pisma poput ovog, misleći da smo pametniji ili da se nekako to nas ne tiče pa odbijamo prihvatiti značenje. Preskačemo takve stihove u Bibliji, zaključujući da nas Bog ne bi nikada osramotio.

Ali kada radimo ili govorimo grešne stvari u tajnosti, ne sramoti nas Bog;

~ Ali kada radimo ili govorimo grešne stvari u tajnosti, ne sramoti nas Bog; sami sebe sramotimo.

sami sebe sramotimo. To je kao da smo potajno posijali sjeme i onda se ljutimo na Boga kad biljka izraste. Možda čak na nekoj razini vjerujemo da možemo toliko dobro sakriti stvari da se ovaj stih ne odnosi na naše okolnosti. Ali ako Pismo kaže da ništa nije tajno, to znači da nema iznimke, sve skriveno ili tajno bit će otkriveno i dovedeno na svjetlo.

Uzevši to u obzir, važno je da budemo svjesni svog ponašanja. U Poslanici Efežanima piše da pomno pazimo:

*A sve što se raskrinka, pod svjetlošću postaje sjajno; što je pak sjajno, svjetlost je... Pazite dakle **pomno** kako živite! Ne kao ludi, nego kao mudri. (Ef 5:13-15, naglasak dodan)*

Pomno paziti znači živjeti svjesni da je sve u našem životu povezano i da će nas kad-tad nešto iz prošlosti sustići u budućnosti. U engleskom prijevodu Biblije *New King James* ta riječ „pomno“ je riječ *circumspectly*. Korijen riječi, *circum*, znači „ići okolo“ ili „okružiti“. „Spec“ znači „pregledati nešto“ kao što graditelj „pregledava“ kuću da potencijalni kupac može znati je li kvalitetna prije nego je kupi. Isto smo tako mi pozvani živjeti svoj život, važući svoje odluke i postupke iz svakog kuta i analizirajući ih. Trebamo ići oko naših odluka, posjetiti svaku sobu i biti sigurni da nam se sviđa kako izgleda iz svakog kutka prije nego se damo u nešto na duže staze. Nisam sigurna da većina nas uopće misli da je to potrebno.

Kad sam se preselila u Colorado, otišla sam kupiti kauč za dnevni boravak. Sjećam se da sam našla jedan koji mi se stvarno svidio. Pomislila sam: *Evo savršenog kauča*. Izgledao je odlično naslonjen na zid u dućanu, okružen prekrasnim namještajem i slikama. Ali onda sam shvatila da kod mene neće biti zid iza kauča. Mora izgledati dobro i kad nema zida iza njega, od iza isto kao od naprijed. Kad sam odmakla kauč od zida, shvatila sam da mi ne odgovara. Da sam kauč pogledala samo od naprijed, odnijela bih ga kući, sjela na njega i čestitala sama sebi na tome koliko je udoban i lijep. Bio bi mi odličan... dok ne bih otišla u kuhinju i vidjela ga od iza.

Većina nas vidi samo primamljivi dio nečega. Sviđa nam se kako nešto izgleda, kako se osjećamo u vezi toga, pa kažemo sami sebi: *Ma, na kraju krajeva, ja zaslužujem užitak i zadovoljstvo koje mi pruža... uzet ću to!* Tek poslije vidimo pozadinu svega i doživimo sramotu.

Kad sam bila mlada i neobuzdana, uvjerala sam samu sebe da si trebam priuštiti sve što poželim.

~ Ni kad sam bila najviše divlja, nisam mogla zamisliti koliku ću bol iskusiti dvadeset godina kasnije.

Na kraju krajeva, bila sam studentica, odrasla djevojka koja može glasovati na izborima, voziti i birati životno zanimanje... život je bio avantura koja me na glas dozivala da dođem. Nikad, ni kad sam bila najviše divlja, nisam mogla zamisliti koliku ću bol iskusiti dvadeset godina kasnije kad sam pogledala u ozbiljna lica svoja dva najstarija sina koji su mi postavili pitanje: „Mama, bila si djevica kad si se udala za tatu, je li tako?“ Njihovi slatki glasovi me nisu optuživali, ali tražili su potvrdu vrline u koju nisu sumnjali da im mama posjeduje - upravo onu za koju sam im morala reći da je nemam.

Usred tih usijanih studentskih dana, nisam ni sanjala da će mi netko nekad postaviti takvo pitanje. Da sam tada uzela u obzir budućnost, vjerojatno ne bih toliko glupo i ponosno srljala u seksualna osvajanja. Ali ponos je definitivno bio zadnji osjećaj koji sam tog trena osjećala. Osjećala sam se kao da imam dvije mogućnosti. Ili ću lagati i reći im da sam bila djevica na dan vjenčanja, ili ću im reći da ih se to ne tiče, zatvarajući raspravu i izbjegavajući istinu. A mogla sam im i dati klasičan kršćanski izgovor za svoje ponašanje: „Nisam bila kršćanka kad sam izgubila nevinost. Nisam znala što radim!“ Ili sam mogla izabrati najbolniju opciju - ružnu i голу istinu. Duboko sam udahнула i iskreno rekla: „Ne, nisam, i žalim zbog toga i dan-danas. Ali vjerujem da ćete vi postupiti drugačije od mene.“

Sve manje od iskrenog odgovora umanjilo bi moć i sposobnost naše djece da hodaju u čistoći. Istina potiče slobodu kao što sram širi laž. Ne morate govoriti detalje o svojim podvizima jer se istina može reći bez ulaženja u detalje.

Možda se sad pitate: *Oprošteno mi je i novo sam stvorenje. Staro je nestalo, novo je nastalo.* Naravno, to je istina iz Božje riječi. Ja vjerujem da mi je oprošteno. Vjerujem da su moji grijesi izbrisani čim ih ispovjedim. Vjerujem da sam postala nova, iskusivši preobilnu Kristovu milost. Ali to ne znači da su posljedice mojih starih izbora nestale. Nisam više kriva niti pod osudom, ali neke su posljedice ostale. Ako moja djeca razbiju vazu, oprostiću im, ali vaza će i dalje biti razbijena.

~ Sve manje od iskrenog odgovora umanjilo bi moć i sposobnost naše djece da hodaju u čistoći.

Pogledajmo sad jednu hipotetsku situaciju, čisto radi daljnjeg razgovora. Što da sam ostala trudna dok

sam bila neudana? Možda bi me to otriježnilo. Možda bih postala kršćanka dok bih bila trudna. Iako bih iskusila Kristovu ljubav i milost, bi li dijete nestalo iz moje utrobe? Naravno da ne bi! Ali postojanje djeteta ne bi značilo da mi grijesi nisu oprosteni, kao što oprostjenje mojih grijeha ne bi izbrisalo postojanje djeteta. Ostali bi plodovi sjemenja koje sam posijala i posljedice izbora koje sam donijela. Ali voljela bih i bila sretna zbog tog djeteta iako je do njegova začeca došlo izvan braka.

Evo priče iz stvarnog života. Kad sam se tek udala, otišla sam na poslovni put kao promotivni predstavnik za jednu kozmetičku firmu. Imali su tri podružnice u Dallasu i tri u Houstonu. Bilo nas je nekoliko kršćana i radovali smo se prilikama da zajedno putujemo i družimo se na ručku i večeri.

Jedna od najljepših neudanih kršćanki predstavница imala je zdravstvenih problema i strašne panične napade. Bojala sam se da će izgubiti posao jer je stalno odlazila na bolovanje i nije uspijevala odraditi sve.

Jedne smo večeri bile zajedno na promociji pa sam je pitala da se pomolimo. Bojala sam se da sve više tone u očaj i samouništenje i stvarno sam se nadala da će joj molitva pomoći. Sve joj je išlo

od ruke u životu: imala je stan, službeni auto, dobru plaću, velike povlastice, puno je putovala, ali nikada nije bila sretna. Pitala sam je: „Zašto?“ i onda mi se otvorila.

„Ne razumiješ me. Ti si udana, a ja nisam. Ne znaš kako je to biti usamljen.“

Ohrabrila sam je da se više uključi u rad crkve, prestane prigovarati i počne zahvaljivati za ono što ima.

„To tako ne ide kod mene. Pokušala sam, ali jako puno putujem. Toliko budem umorna kad dođem kući da se cijeli vikend oporavljam od tjedna“, rekla je.

Nakon nekog vremena, činilo se kao da pobija sve što joj ja kažem. Bilo je već kasno, nismo se još ni pomolile, a ja sam postajala sve više obeshrabrena, i sama doživljavajući njenu situaciju kao nemoguću.

„Pomolimo se... hajde ti prva“, predložila sam.

Dale smo si ruke i počela se moliti. Ali dok se molila, nisam uopće mogla čuti što govori. Vidjela sam nešto skroz drugačije. Sveti Duh mi je nešto pokazao toliko jasno da me to skoro uplašilo. Da sam joj rekla što vidim, a da nisam bila u pravu, to bi bilo potpuno neprimjereno.

Obećala sam Bogu da ću reći ako bude prilika za to. Slika je izbljedjela, a ja sam začula da se prijateljica ponovno moli. Plakala je Bogu: „Molim te, molim te, Bože, oprosti mi!“

„Oprostio ti je“, odgovorila sam.

„Ne“, uzvratila je. „Ne oprašta mi. Tražim ga, ali On to ne čini.“

Stisnula sam joj ruku, otvorila oči i pogledala je.

„Znam zašto *misliš* da ti Bog ne oprašta.“

„Ne, ne razumiješ. Ja *znam* da mi nije oprostio!“

Duboko sam udahnula, nastavivši: „Misliš da ti Bog nije oprostio jer te nije iscijelio od genitalnog herpesa.“

Bila je u šoku, tiho odgovorivši: „Kako znaš za to?“

„Nisam znala. Bog mi je sad pokazao. Htio je da znaš koliko te voli. Ne znači da ti nije oprašteno ako nisi iscijeljena.“

Onda je podijelila sam mnom svoju tužnu, tragičnu priču i sve je polako sjelo na svoje mjesto. Odgojena je u kršćanskoj obitelji, ali jedne je večeri bila na zabavi na kojoj nije trebala biti. Bilo joj je neugodno pa je počela piti da bi se malo opustila u toj nepoznatoj atmosferi. Vidjevši da joj je neugodno, pristupio joj je jedan zgodan mladić, sprijateljio se s njom, poklanjao joj pažnju, govorio joj koliko je lijepa. Prije nego se snašla, ostala je sama s njim. Stvari su se zakuhale, ali mislila je da ima sve pod kontrolom. Nije shvatila koliko je teško držati stvari pod kontrolom kad je dvoje ljudi već napola razodjeveno, pomalo pripito, na osamljenom mjestu. Rekla je „ne“, ali on nije slušao, a nije bilo nikog drugog da ga zaustavi. Te je večeri izgubila nevinost i dobila neizlječivu spolnu bolest, genitalni herpes. Od tada su prošle godine, ali i dalje ju je mučila krivnja i sram. „Prvi put kad sam išta napravila dobila sam to! Moji su prijatelji stalno išli okolo i nikom nije ništa bilo. Većina ih je sada već u braku“, plakala je.

~ Toliko je dugo živjela pod teretom krivnje i žaljenja da je počela kriviti Boga.

„Bog mi nije to pokazao da bi te osudio, nego da bi ti dao do znanja da je čuo tvoje vapaje, zna tvoju bol i

oprašta ti. Zašto bi mi inače to pokazao nego da dopre do tebe?“ uvjerala sam je.

Te je večeri otpustila sav bijes koji je imala prema Bogu, primivši Njegovo oprostjenje. Toliko je dugo živjela pod teretom krivnje i žaljenja da je počela kriviti Boga. Prije toga, kad god bi se osjećala kao da je Bog kažnjava zbog njenih grijeha, proživljavala bi ponovno zlostavljanje. Te smo se večeri zajedno molile da bude oslobođena krivnje te da bude iscijeljena – u duhu, duši i tijelu.

To je bilo prije puno godina. Nisam s njom razgovarala gotovo 20 godina. Ne znam je li bila fizički iscijeljena, ali znam da je te večeri njezino srce bilo ozdravljeno. Vjerujem li da je Bog može i fizički ozdraviti? Da, Bogu ništa nije nemoguće, ali kad je srce slomljeno, to mu je onda najvažnije.

Pogledajmo sad jednu drugu usamljenu osobu. Sjedi na rubu oronulog pristaništa. Vjetar joj nanosi tamnu kosu na lice dok se trudi staviti je iza ušiju i izvući iz uplakanih očiju. Privukla je noge grudima da bi od vjetra zaštitila knjigu koju drži u krilu. No, svejedno stranice vijore na vjetru dok ih ona nervozno pretražuje, ne bi li našla neki odgovor ili utjehu, ali ne nalazi ništa od toga.

Uspravlja se iz tog položaja srama, podiže lice, puštajući kosu da joj vijori, da joj vjetar kazni lice udarcima. Dvadeset i dvije su joj godine i njezini su je izbori nadvladali. Vjeruje da je Bog milostiv, ali u isto vrijeme, boji se da je njezin grijeh prevelik. Večeras će morati odgovoriti na pitanje za koje je vjerovala da je zakopano u dubini mora.

Primijetivši da je već kasno, izmolila je zadnju očajničku molitvu i otišla. Hodajući prema autu, zaklela se da će biti hrabra i iskrena. Večeras će se suočiti s muškarcem kojeg voli; sigurna je da će je zaprositi, ali prije nego to učini, mora znati istinu o njoj. Zamisljala je opet njegovo razočarenje... jer taj je mladić djevac, čuvao se za svoju ženu. Zaslužuje bolju od nje, i to će mu večeras reći.

Vraćajući se u svom mali, prazan jednosobni stan, otuširala se i pripremila za njihov susret. Večer prije mu je rekla da mora razgovarati s njim, tražeći ga da odu prošetati umjesto da izađu van. Htjela je biti daleko od očiju i ušiju stranaca kad mu kaže.

Njegov je stan nekoliko ulica dalje i htjela je provesti malo vremena sama u šetnji prije nego se nađu. Naglas je uvježbavala kako će mu reći svoju tužnu istinu, dok je vjetar odnosio riječi s njezinih usana. Prije nego je bila spremna, već je bila pred njegovim vratima.

Pokucala je pomalo nestrpljivo, pitajući se je li ovo zadnji put da je dobrodošla kod njega. Glas iznutra pozvao ju je da uđe i zatim je došla pred najboljeg prijatelja kojeg je ikada imala. Odmah je osjetio njezinu borbu i ustao se da je zagrlji, ali odmaknula mu je ruke da bi zadržala distancu. Bojala se da, ako je zagrlji, neće biti dovoljno hrabra da mu kaže istinu.

Pogledala je nervozno oko sebe: „Gdje ti je cimer?“

„Vani s dečkima... jesi li dobro?“

„Ne, nisam. Bit će mi bolje nakon što razgovaramo.“

„U redu, samo da se obujem pa idemo... ali bi li ti smetalo da ti pročitam jedan stih iz Pisma? Vjerujem da ga trebam podijeliti s tobom.“

Kimnula je glavom, a zapravo je drhtala kad se vratio sa svojom Biblijom. Što bi joj Bog uopće mogao sada reći? Cijeli dan mu je vapila za samo jedan šapat i nije čula ništa do li buke vlastite savjesti. Na kraju krajeva, ako je osuđujući, ne znači li to da je i Bog osuđuje?

„Evo ga. Malo je neobičan. Nadam se da se nećeš uvrijediti.“

„Hajde“, odgovorila je.

„Pa... znam da to već znaš, ali evo: „Dakle, je li tko u Kristu, nov je stvor. Staro je nestalo, novo, gle, nastalo“ (2 Kor 5:17). Nastavio je: „Znam da ovo zvuči čudno, ali činilo mi se kao da mi Bog govori da ti kažem da je staro postalo novo i da si sada... poput djevice.“

Zamuckivao je, a njene su se oči ispunile suzama: „Pa... ja *nisam* djevica. To sam ti htjela reći.“

Stao je pred nju, stavio joj ruke na drhtava ramena i rekao: „Ako Bog kaže da jesi... tko smo mi da mu proturječimo?“

Zatresla je glavom u nevjerici i olakšanju i počela plakati. Povukao ju je k sebi i pustio da plače dok oluja ne prođe i ne osjeti se očišćeno.

„Prošćimo.“

„Može, hvala“, odgovorila je.

Šetali su satima te večeri i zajedno gledali kako svjetlo prekriva sramotnu tajnu koja ih je htjela razdvojiti. Božja milost zaista traje zauvijek. To je bilo prije gotovo 20 godina i John i ja smo otad zajedno.

Sada znate zašto svim srcem želim da se nikada ne morate boriti s duhovima prošlosti kao što sam se ja borila. Neke od vas su možda već u mojim cipelama. Vrijeme je da se suočite s olujom i okrenete istini. Vrijeme je da se odvratite od svog grijeha i pokajete. Pustite neka vam slomi srce, a onda Princu dajte slomljene komadiće. On je milostiv i nježan prema ženama koje su bile odbačene i osramoćene.

~ Vrijeme je da se odvratite od svog grijeha i pokajete. Pustite neka vam slomi srce, a onda Princu dajte slomljene komadiće.

Želim s vama podijeliti dio predivnog pisma jedne majke njezinoj kćeri jer želim da uhvatite djelić ljepote seksualne čistoće bez žaljenja.

Nadam se da će te ove istine potaknuti da ostaneš čista kao Božja žena... Shvatila sam da je jedan od razloga zašto toliko uživam u intimnosti sa tvojim ocem taj što nisam upoznala sram. A to je zato što sam se dala voditi i znala sam koliko je čistoća vrijedna kad sam bila mlada. Znala sam da je ona blago. Bog mi je dao čovjeka koji je ostao čist i koji je poštovao moju čistoću tijekom naših zaruka. Kad sam intimna s tvojim ocem, vjenčanica na zidu naše spavaće sobe simbol je naše čistoće koja traje i dan-danas. Slavim Boga za taj dar u kojem toliko slobodno mogu uživati.

Nema žaljenja u njenim riječima – samo radost. To želim i za vas. Ako ste već sagriješili, jedini način da tu sjenu maknete sa svog života je da dopustite da vam božanska žalost prodre u tvrdoću srca, a onda dopustite da vas sila pokajanja odvede do spasenja.

Jer žalost po Božju rađa neopozivo spasonosnim obraćenjem, a žalost svjetovna rađa smrću. (2 Kor 7:10)

Što je to svjetovna žalost? To je kad tugujete nad gubitkom svjetovnih stvari, nad reputacijom, novcem, stvarima, odnosima i svemu drugome što je od ovoga svijeta. Takva žalost usmjerena je na vlastite gubitke bez razumijevanja da nanosi bol drugima ili Bogu. Pokušava se promijeniti u vlastitoj snazi kroz religiozne napore, bez da ikad proba proniknuti u nakane srca. Najbolji biblijski primjer svjetovne žalosti je Juda.

~ Božanska žalost nije usmjerena na posljedice, već na naš odnos s Bogom.

Božanska žalost nije usmjerena na posljedice, već na naš odnos s Bogom.

Otvora oči da svijet možemo vidjeti kakav uistinu jest. David nam daje najbolji primjer toga u Psalmu 51:3:

Smiluj mi se, Bože, po milosrđu svome, po velikom smilovanju izbriši moje bezakonje.

David se okrenuo Bogu, pozivajući se na Njegovu veliku ljubav, tražeći da mu izbriše grijeh. Onda je ispovjedio svoj grijeh kao grijeh protiv Boga.

Tebi, samom tebi ja sam zgriješio i učinio što je zlo pred tobom: pravedan ćeš biti kad progovoriš, bez prijekora kada presудиš. (Ps 51:6)

Nije se branio niti krivio nekog drugog za svoje pogreške. Otvoreno je priznao svoj grijeh. Kada smo otvoreni u vezi svojih pogrešaka, onda smo i očišćeni. Kada nam je potrebna milost (a kome od nas ne treba?), trebamo se poniziti da bi nas Bog mogao uzdići iznad naših okolnosti.

Poškropi me izopom da se očistim, operi me, i bit ću bjelji od snijega. (Ps 51:9)

David traži Boga da ga očisti. Priznaje da se ne može sam očistiti i okreće se Bogu da mu ukloni grijeh, ali i svaku mrlju koju grijeh ostavlja.

Čisto srce stvori mi, Bože, i duh postojan obnovi u meni. (Ps 51:12)

Grijeh mu je očišćen i traži čisto srce i postojan duh. David je znao da grijeh otvrdne srce i oslabi spremnost našeg duha da služimo Bogu. Onda nastavlja, govoreći:

Vrati mi radost svoga spasenja i učvrsti me duhom spremnim! Učit ću bezakonike tvojim stazama i grešnici tebi će se obraćati. (Ps 51: 14-15)

Zadnja tri stiha su mi najdraža u tom psalmu. Sadrže obećanje obnovenje radosti tamo gdje je bilo žaljenje i tuga. Obećavaju novi početak, rađanje nečeg lijepog iz nečeg ružnog. Daju priliku da se i druge grešnike pouči o vjernoj milosti i ljubavi Božjoj pa da i oni budu obnovljeni. Neka bi naš nebeski Otac svako mračno mjesto žaljenja pretvorio u sjajno svjetlo svoje vjernosti i istine. Neka bi se proslavio i u vašem otkupljenju. Neka bi se u vašem životu svako mjesto bola pretvorilo u primjer ljepote i slobode pa da možete uputiti grešnike u Riječ koja je postala tijelom u vašem životu.

Pogledajmo ponovno Psalam 51:

1. Obraćamo se Bogu zbog Njegove milosti, a ne svojih zasluga.
2. Priznajemo da smo sagriješili protiv Njega.
3. Priznajemo da je Njegov sud pravedan.
4. Tražimo očišćenje i prihvaćamo ga kao gotov čin.
5. Tražimo ga da nas očisti i obnovi naš duh.
6. Tražimo ga radost spasenja.
7. Obvezujemo se da ćemo druge poučavati na temelju vlastitih pogrešaka i hodati u poniznosti.

Više ne razmišljam o tome da sam u prošlosti trebala donijeti drugačije odluke iako želim da svaka Božja kći koja drži ovu knjigu ima drugačije iskustvo od moga. Preplavljuje me Očeva milost jer je dopustio da moji grijesi budu vama na upozorenje, da moja obnova bude vaša nada, moja sloboda vaše oslobođenje. Molite s Davidom:

~ Dragi nebeski Oče,
smiluj mi se, Bože, po milosrđu svome; po velikom smilovanju izbriši moje bezakonje. Operi me od moje krivice, od grijeha me mojeg očisti! Bezakonje svoje priznajem, grijeh je moj svagda preda mnom. Tebi, samom tebi ja sam zgriješila i učinila što je zlo pred tobom: pravedan ćeš biti kad progovoriš, bez prijekora kada presудиš. Evo, ti ljubiš srce iskreno, u dubini duše učiš me mudrosti. Poškropi me izopom da se očistim, operi me, i bit ću bjelja od snijega! Objavi mi radost i veselje; čisto srce stvori mi, Bože, i duh postojan obnovi u meni! Vрати mi radost svoga spasenja i učvrsti me duhom spremnim! Učit ću bezakonike tvojim stazama, i grešnici tebi će se obraćati. Nek' mi jezik kliče pravednosti tvojoj! Žrtva Bogu duh je raskajan, srce raskajano, ponizno, Bože, nećeš prezreti (Ps 51:1-19).

15 Zašto gubimo kad se prepustimo

Nepravedna, ružna činjenica u vezi svadbenog plesa (u biologiji, uvod u parenje životinja, op. prev.) je da toliko mnogo ženske seksualne moći ovisi o uzmicanju. To je još više istina u vremenu kad su sve druge djevojke također dostupne.¹

- LISA SCHIFFREN, THE WOMEN'S QUARTERLY

Šokantno je da ovako nešto kaže jedna svjetovna novinarka. Izgleda da su stare stvari ponovno u modi i da je Bog veći zaštitnik žena nego su nas do sada uvjerovali u to. Čak se i svijet probudio iz sna zbog bijesnog glasa svih onih prevarenih žena koje sada priznaju da im promiskuitet nije dao ono što su željele. Kao žene, mi gubimo puno više nego muškarci kad se prepustimo.

~ Riječ je o vraćanju dostojanstva, časti, snage i da... čak i moći generaciji žena, mladih i starih, koje više ne žele gubiti.

Naravno, mudrost ovoga svijeta predlaže nam da budemo umjerenije u

svom pristupu samo da bismo dobile što želimo. Ali to neće biti dovoljno. Imamo puno viši poziv. Ne radi se o tome da mijenjamo svoje ponašanje da bismo dobile što želimo. Riječ je o vraćanju dostojanstva, časti, snage i da... čak i moći generaciji žena, mladih i starih, koje više ne žele gubiti. Poslušajte vrlo zanimljive riječi Danielle Crittenden, iz njezine knjige koja doista otvara oči – *Što nam naše majke nisu rekle:*

¹ Lisa Schriffen, The Women's Quarterly 1997, 97.

Uistinu, od svih obećanja o našoj sposobnosti da kao žene ostvarimo slobodu i neovisnost, obećanje seksualne emancipacije najveća je prevara. A u današnje doba je osim toga i ono što smo na najteži način shvatile. Sva seksualna hrabrost koju djevojka može imati iščezne odmah kad joj momak koji joj se stvarno sviđa jasno da do znanja da ju više ne želi nakon što je zadovoljio svoje tijelo. Nikakav feministički stav, uvjeravanje da joj ionako ne treba takav muškarac, ne može je zaštititi od bola i poniženja u tim odvratnim trenutcima kada on ode, a ona ostane sama, osjećajući se odbačeno, a ne seksualno snažno.²

Taj užas kad te netko iskoristi i onda šutne posebno je uznemirujući kad mladi dožive odbacivanje. Nismo stvoreni za to da budemo odbačeni, nego prihvaćeni, pogotovo nakon što se potpuno damo, razotkrijemo i ogolimo sebe. Nismo stvoreni da nas netko ostavi nakon što smo ga pustili da uđe na naše najintimnije mjesto. Seksualno ujedinjenje trebalo bi biti vrhunac, proslava i čin u kojem dvoje postaje jedno. Nikada nije bilo zamišljeno kao zadnji čin prije napuštanja. Grozno zvuči čuti: „Dobio sam što sam htio, a sad odlazim... I sput, hvala ti.“

Naše su utrobe stvorene da prime pažljivo i s ljubavlju posijano sjeme života, a ne neko neoprezno izbačeno u tamu. Naše su utrobe poput vrta i treba ih paziti da mogu procvjetati. Bog je muškarcima koji su se tek oženili zapovjedio da prvu godinu braka ostanu kući i uveseljavaju svoje supruge (Pnz 24:5). Trebalo ih je na siguran način posaditi u vrtu sreće, gdje su mogle cvjetati i da onda iz njih može izaći život.

Kao žene, stvorene smo da budemo puno više od seksualnog objekta muškarcima... želimo bliskost, romantiku i strast. Želimo poznavati i da nas netko poznaje. Nema bliskosti gdje nema povjerenja, a nije moguće imati trajno povjerenje tamo gdje nema saveza. Kako možete vjerovati nekome tko vam ne daje razloga da mu vjerujete da će tu biti i sutra? Ako nije voljan čekati vas danas,

2 Danielle Crittenden, *Što nam naše majke nisu rekle* (New York: Touchstone, 1999), 31.

odgoditi svoju seksualnu želju, neće vas čekati ni sutra. Muškarci su po prirodi osvajači: Kad se nauživaju plijena, idu dalje u nove izazove.

~ Želimo bliskost, romantiku i strast.
Želimo poznavati i da nas netko poznaje.

Postoji još nešto što može poći naopako u muško-ženskom odnosu. Gotovo je nemoguće početi sa seksualnim kontaktom, a onda graditi odnos do bliskosti. Muškarci nisu zainteresirani dublje upoznati onoga koga su prebrzo već upoznali, koliko god nam filmovi govorili suprotno. Zašto odvojiti vrijeme da se prouči etiketa boce vina koju ste već ispraznili?

Muškarci vole avanture, intrige i žene koje ih potiču da budu nešto više jer one vjeruju da postoji nešto više. Muškarac želi vjerovati u onu koja vjeruje u njega. Želi znati da joj može povjeriti svoje srce, djecu i novac. Duboko iznutra, dobri muškarci žele biti nečiji prinčevi ili vitezovi u sjajnom oklopu. Ako čekate svog princa, nikada nemojte zaboraviti da će on tražiti princezu.

Vratimo se sad tome što mi kao žene gubimo kroz promiskuitet:

Gubitci: poštovanje, nevinost, moć, ekskluzivnost, tajanstvenost, nevinost, povjerenje, dobar ugled, kontrola, seksualno zdravlje, čistoća, plodnost, sloboda i budućnost odnosa.

Sa biološkog stajališta, žena je ta koja ostaje trudna, a ne muškarac. On može ostaviti dijete bez prolijevanja krvi, ali ona ne može. Žena je ta koja će ili roditi dijete bez oca ili ga ubiti dok raste u njoj. Žena je ta koja mora nositi dijete koje će možda jednoga dana nekome dati. Žena je ta koja će, ako odluči zadržati dijete, jednoga dana morati objasniti djetetu zašto tatu nije bilo briga i zašto je otišao. To su sve vrlo bolne odluke.

Mnoge spolno prenosive bolesti unište ženin reproduktivni sustav prije nego ih se primijeti. To često znači da teško ostaje trudna ili

da je već neplodna. Zatim je tu sida, zbog koje gubimo i sami život. Muškarci često brže od žena idu iz odnosa u odnos pa mogu osim sjemena prenijeti i nešto drugo prije nego shvate što se događa.

S jednim mladićem su ostale trudne i mlada djevojka koju poznajem i sestra njezine najbolje prijateljice – u istom tjednu. Rodile su s danom razmaka. A gdje je bio taj mladić kad su djevojke rađale u bolovima? Je li ih držao za ruku? Ne, pobjegao je iz grada.

Pogledajmo sad koju bi uopće potencijalnu korist žena mogla imati iz seksualnog promiskuiteta:

Korist: kratkotrajni užitak i seksualno iskustvo.

Pogledajmo sad korist i gubitke za muškarca:

Gubitci: djevičanstvo i seksualno zdravlje.

Korist: kratkotrajni užitak, seksualno iskustvo, uzbuđenje zbog osvajanja, sloboda da se prijede na nekog drugog.

Ovu dramu možete vidjeti svaki dan na televiziji. Neki dan sam naletjela na jednu emisiju i natpis ispod zabrinutog lica 15-godišnje djevojke je išao otprilike ovako: „Misli da je on otac njenog djeteta“. Nije znala s kim je ostala trudna. Mladić je pristao na testiranje ne bi li dokazao svoju nevinost i da uživo ili osvjetla svoj obraz ili se osramoti. Otvorili su kuvertu kao da će pročitati tko je dobio Oscara. „I rezultati su... (molim, bubnjevi)... ti nisi otac!“ Mladić je ustao sa sjedala i počeo radosno skakati! „Idem kući slobodan! Slobodan sam! Rekao sam ti... da to nije moje dijete!“ Nakon što su mu neki prijatelji iz publike čestitali, nastavio je slaviti iza pozornice, što se sve emitiralo u emisiji.

Ono što me najviše pogodilo je užas na djevojčinom licu. Izgledala je potpuno izgubljeno i beznadno. Čak je i voditelj osjetio njen

strah pa se nagnuo prema njoj, primio je za ruku i rekao: „Zaboravi na njega. Pomoći ćemo ti.“ Djevojka je tupo kimnula glavom, dok se iza nje na ekranu prikazivala snimka mladića koji radosno skače i slavi svoju slobodu.

Priznajem. Vidjela sam to i briznula u plač. Kako će njen život ikada više biti isti? Iznijela je svoj slučaj u medije, nadajući se da će tako osigurati svom djetetu oca, a onda je saznala da on nije taj. Naravno, postavlja se pitanje: zašto nije dovela sve momke s kojima je spavala tijekom tog razdoblja? Možda je on bio jedini do kojeg joj je bilo stalo. Istina koju je saznala nije joj ponudila nikakvu sigurnost. Ostala je osramoćena i nemoćna pred milijunima stranaca. Reakcija publike bila je dvojaka. Neki su bili šokirani, neki su tresli glavama, a drugi se smijali djevojci. Poželjela sam da je mogu zagrliti.

Ne mogu to učiniti za nju, ali mogu upozoriti vas. Cijena promiskuiteta za muškarce je neznatna u usporedbi s cijenom koju žene trebaju platiti. Vjerujem da je to dio borbe koju žene vode još od prijestupa u Vrtu.

~ Cijena promiskuiteta za muškarce je neznatna u usporedbi s cijenom koju žene trebaju platiti.

To je samo još jedan primjer koliko žene pate kad se zakoni ljubavi obezvrijede. Ti zakoni nikada nisu bili zamišljeni da bi vam oduzeli radost i zadovoljstvo već da bi vas zaštitili. Grijech donosi kratkotrajno zadovoljstvo. Sigurna sam da je ona mlada djevojka uživala u naručju tog mladića, kao i u naručju drugih, ali taj kratkotrajni užitak nije ništa u usporedbi s onim što je vjerojatno osjetila tog dana na televiziji.

Kada počnete s nečim što bi trebao biti vrhunac zajedništva, onda sve nakon toga može ići samo nizbrdo. Ako se prvo krene u nešto što bi trebala biti najintenzivnija razina odnosa, i zbog toga se zanemare druga područja odnosa, neće više biti ljepila koje veže dvoje zajedno. Muškarac ne mora dugo ili daleko tražiti ženu koja je voljna spavati s njim. U današnjem društvu neće morati ni platiti za to.

Želim podijeliti s vama što sam pročitala u jednom stripu, davno na faksu, u pornografskom muškom časopisu. Muškarac i žena su u krevetu, spremaju se imati spolni odnos. Ona podiže ruku da bi ga zaustavila prije nego joj odgovori na pitanje: „Hoćeš li me ujutro i dalje poštovati?“ Na idućoj slici vidimo njega kako je zbunjeno gleda: „Poštovati te ujutro? Ni sad te ne poštujem!“

Ako tražite poštovanje, nećete ga naći u promiskuitetu. Muškarci i dalje radije ulaze u brak sa ženama koje nisu ni s kim spavale, pogotovo ne s nekim koga poznaju. Muškarci vole odvesti u krevet, flertovati i čak i izlaziti s divljim djevojkama, ali one uglavnom nisu prve na popisu za brak ili majčinstvo.

Promiskuitet ženi daje slobodu da se, što se tiče seksualnosti, ponaša poput muškarca. Ali prava istina je da, kako god se mi ponašali, nikada nećemo biti muškarci... zašto onda da se ponašamo poput njih? Žene su najjače kada prihvate svoju ženstvenu tajanstvenost.

Naravno, naše se društvo jako potrudilo da poveže termin *ženstveno* sa slabom i plačljivom slikom. Pretpostavljam da i muškarci prestaju biti ono što jesu kada im nadodamo ženstvenost. Ali ženstveno nije nešto neprikladno za žene. Kada je žena u svojim cipelama, muškarci su potaknuti da i oni uđu u svoje, i to na višoj razini. Muškarci čeznu za poštovanjem, ljubavlju i pažnjom onih žena koje smatraju jednakima i svojim polovicama. Nije dobro za muškarce da budu sami jer njihov rad i život nema smisla ako ga s nekim ne mogu podijeliti. Muškarci ne žele zaštititi žene koje su gole, već ih žele osvojiti i oštetiti; žele zaštititi one koje su obučene.

Ako želimo ponovno imati intimnost, moramo se izmiriti s istinom. Ako želimo nazad svoje dostojanstvo i poštovanje, moramo biti spremne ponovno se obući u svoju odjeću. Sva silna seksualna sloboda nije uzdigla, nego je degradirala sliku žene. Možete imati zavođenje bez utjecaja ženstvenosti, ali ženstvenost sa sobom nosi privlačnost ženstvene tajanstvenosti.

Stoljećima su Evine kćeri vapile Adamovim sinovima: *Daj mi ljubav koja se žrtvuje. Spasi me, zaštititi me. Ispuni moje najdublje potrebe za sigurnošću i zaštitom.* Kada Adamov sin odgovori, on zapravo daje riječ koju ne može održati, nadajući se da će nekako ona ispuniti njegovu čežnju koju ne može verbalizirati. Oboje su

~ Sva silna seksualna sloboda nije uzdigla, nego je degradirala sliku žene.

tako osuđeni na propast jer samo Bog može ispuniti te naše najdublje želje.

U očaju smo se isprostituirali, vodili bitke s Adamovim sinovima, pokušavajući ih pridobiti da nas blagoslove i potvrde našu vrijednost. Ali u najboljem slučaju, ostale smo frustrirane nakon te borbe. Uglavnom smo završile razočarane u prašini, silovane, ranjene i same. Na kraju je to jedan bezosjećajan i iscrpljujući proces u kojem obje strane gube. Nisu krivi Adamovi sinovi; oni nam ne mogu dati blagoslov koji tražimo, a mi smo ih prestrašile dajući im toliku vlast nad našim dušama. Moramo shvatiti da blagoslovi koje tražimo dolaze samo od Boga. Moramo dopustiti Bogu da nam da novo ime jer više nismo Evine kćeri, koje se skrivaju u sjenama, nego kćeri svjetla i obećanja, Njegova nevjesta.

U izvrsnoj knjizi Johna Eldredgea, *Divlji u srcu* (*Wild at Heart*, Thomas Nelson Publishers 2001.), on kaže kako se svi muškarci razočaraju kada svoje ispunjenje traže u, kako on kaže, „plavim djevojkama.“ A što je s nama ženama? Nije li naša krivnja još veća? Jer predugo smo gledale samo u Adama i na kraju bile izigrane. Adam je bio prije Eve. I Adam je i dalje prije nje. Adam predstavlja nadmoć koju žena nikada neće imati jer je on bio prvi. Eva je stvarno gledala u Adama, doživljavajući ga kao da je puno više od muža. Bio je njen brat i neka vrsta oca jer je bila jedina žena rođena od muškarca. Razočarao ju je Adamov izbor, kao što ju je i njen vlastiti izbor razočarao. Nama zapravo trebaju muškarci koji izvor svoje snage crpe od nečeg većeg od nas.

Adam ne može slomiti naše okove. Ako budete gledale samo u Adama, borit ćete se i biti razočarane.

~ Adam ne može slomiti naše okove. Ako budete gledale samo u Adama, borit ćete se i biti razočarane.

Ali ako budete gledale u Boga, nećete više biti gole i posramljene Evine kćeri, nego obučene i otkupljene kćeri obećanja... slavne mladenke koje pjevaju i plešu dok čekaju svoga princa. Moći ćete biti strastvene jer ste zamijenile zakon za čežnju, ropstvo za slobodu i pravila za odnos. Postale ste plemkinje. Neke su žene upoznale gorčinu i žaljenje prije nego su doživjele radost rijeke milosti. Ovo je hitan poziv svim ženama da se vrate u svoju prvotnu poziciju snage, dostojanstva i časti. Uzdignutih glava, možemo svojim sestrama i kćerima proglasiti slobodu; možemo im reći da idu i ne griješe više!

zaključak

Snaga ljubavi

U dvadesetoj godini braka sam, ali ako se osvrnem unazad, još uvijek se jasno sjećam kako je to biti mladenka. Ne govorim o zamornim zadatcima i financijskom teretu planiranja vjenčanja – mladenka se s tim ne bi ni trebala zamarati – jer je od početka zamišljeno da mladenka bude odvedena. Ne, govorim o radosti iščekivane ljubavi i otvorenom slavlju. Sjećam se da sam odbrojavala dane do trenutka kad ću otići i zaboraviti sve što sam do tada poznavala, ukrcavši se na putovanje snova. Hoće li mi život biti kakvim ga zamišljam? Budući da smo svi Njegova mladenka, važno je znati kako bi mladenke trebale razmišljati.

- Mladenka silno želi pobjeći sa mladoženjom na tajno i prekrasno mjesto, daleko od tuđih očiju i buke. Na tom tihom mjestu čezne biti voljena ne samo riječima.
- Mladenka čezne za dodirom svog mladoženje. On je u dubini nje probudio osjećaje i strast koje samo taj dodir može zadovoljiti. Čezne da je zagrlj i da mu se potpuno preda.
- Mladenka voli imati posebnu pjesmu za sebe i mladoženju – ton koji utjelovljuje njihovu ljubav, postajući „njihova“ pjesma.
- Mladenka voli zvuk mladoženjina glasa – pogotovo kad joj nježno šapuće. Tada zna da se daje samo njoj.

- Mladenka se želi lijepo obući i urediti i onda nježno razodjenuti.
- Mladenka čezne stati pred mladoženju gola i bez srama. Želi osjetiti da mu je svaki dio njezina tijela lijep i poželjan... njezin lik i forma upravo su ono čemu se nadao.
- Mladenka želi udovoljiti svom mladoženji na svaki način.
- Mladenka želi biti čista i strastvena u svemu što radi.
- Mladenka želi govoriti i želi da je netko sasluša, ne jednostavnim riječima ovoga jezika, nego kompleksnim jezikom srca. Želi da je on razumije na razini koju ne može ni prenijeti riječima.
- Mladenka se želi osjećati sigurnom kada svjesno postane ranjiva.
- Mladenka voli slobodu što se može izraziti bez straha.
- Mladenka uživa u iznenađenjima i neočekivanim darovima.
- Mladenka voli dijeliti tajne sa svojim mladoženjom.
- Mladenka voli da je njen ljubljeni traži i da onda ona njega traži.
- Mladenka želi upoznati radost pripadanja.
- Mladenka želi da je on pazi, čuva, usmjerava i čak nježno ukorava, ali nikad kritizira. Kad se osjeti kao da je kritizira, prestaje cvjetati i udalji se od dodira svog ljubljenog.
- Mladenku ne zanimaju druge ljubavi jer je potpuno ispunjena prvom ljubavi.

Ako vam ovaj opis slama srce... neka. To Bog slama tvrdu i neobrađenu zemlju, govoreći: „Pusti me da te volim.“ Svaka žena u sebi nosi ove čežnje... toliko su duboke da ih nijedan čovjek ne može sve zadovoljiti. Adamovi sinovi mogu možda ponekad zadovoljiti

neke od tih potreba, ali druge čežnje ostat će neispunjene. Iako vas zemaljska ljubav može razočarati, prava istina je da vi zapravo čežnete za nečim drugim. Nebeski Princ vas neće nikada razočarati niti vas povrijediti. On je i oblikovao najdublje želje u vama i uvijek je bio vaš san, kao što ste vi bili njegov.

Kao što se ženik raduje nevjesti, tvoj će se Bog tebi radovati. (Iz 62:5)

Pripremanje za zaručnika nikad nije ni bilo zamišljeno kao tiho, pasivno vrijeme; to je doba strasti – prelaska iz svijeta zaručnice u svijet njezinog ljubljenog. Pridružujete se drevnoj povorci koja se raduje i drhti od uzbuđenja... uzvišenim nebeskim kćerima koje čeznu čuti Božji glas i radovati se u Njegovom zagrljaju.

Nadugo i naširoko sam vam nastojala pokazati s kolikom pažnjom Bog traži svoju nevjestu. Želim da barem na tren shvatite koliko bi daleko Bog išao da vas pridobije za svoga Sina. Ne možete biti potpuno Njegovi dok ne upoznate Njegovu vječnu ljubav. On mora zarobiti naša srca da bi nas mogao odvesti sa sobom. Jer gdje nam je blago, tamo nam je i srce.

Radošću silnom u Jahvi se radujem, duša moja kliče u Bogu mojemu, jer me odjenu haljinom spasenja, zaogrnu plaštem pravednosti, kao ženik kad sebi vijenac stavi il' nevjesta kad se uresi nakitom. (Iz 61:10)

Prekrijte svoju golotinju Njegovim spasenjem. Zaognite se u Njegovu pravednost. Uresite se nakitom Njegove ljubavi. Bacite mu se u zagrljaj i pustite da vam srce pleše pred Njim.

~ Dragi nebeski Oče,
oživi me. Tvoja sam. Daj da upoznam tvoju ljubav i tvoj dodir. Želim
te gledati i biti očarana tvojim pogledom. Stavi me kao pečat na svoje srce.
Čvrsto me drži i nikada me nemoj pustiti. Volim te, moj predivni i slavni
Prinče. Zaogrni me svojim spasenjem. Dođi brzo, Gospodine Isuse.

S ljubavlju,
Tvoja kći.

O autorici

Lisa Bevere jedna je od najprodavanijih spisateljica, čije su poznate knjige: *Out of Control and Loving It; The True Measure of a Woman; Be Angry, But Don't Blow It! i You are Not What You Weight*. Na naš jezik prevedene su sljedeće knjige: *Kad Lavica ustaje, Nepopustljiv, Bez suparništva, Djevojke s mačevima*. Popularna govornica i redovita radijska i televizijska gošća, Lisa živi u Coloradu, gdje odgaja svoja četiri sina i uživa u vremenu provedenom sa svojim mužem, Johnom, koji je također poznati pisac.

Zahvale

Isusu, mom Princu i Spasitelju. Odjenuo si moju golotinju dostojanstvom, moj sram čašću. Ni riječi ni djela nisu dovoljna da ti izrazim dubinu zahvalnosti i ljubavi. Neka bi tvoja dragocjena Riječ uvijek bila tijelom u mom životu pa da i drugi mogu vidjeti tvoju ljepotu.

Mom suprugu, Johnu. Prije dvadeset godina pogledao si iza mog srama i vidio ljepotu, zatim si me oteo iz moje noćne more, odvevši me u san... hvala ti.

Mojim sinovima, Addisonu, Austinu, Alecu i Ardeni, za sve vrijeme kad ste me dijelili s drugima kroz pisanje i govorništvo. Neka bi vam Bog umnožio sve što ste posijali i svakome od vas utisnuo san u srce jer je svaki od vas uistinu radost mom srcu.

Kristen Lucas, za to što si me slušala, ohrabivala i za tvoje uređivačke vještine.

Victoru Oliveru, za tvoju mudrost da me potakneš da kopam dublje.

Belindi Bass, za to što si mi davala osvrt na moje ideje.

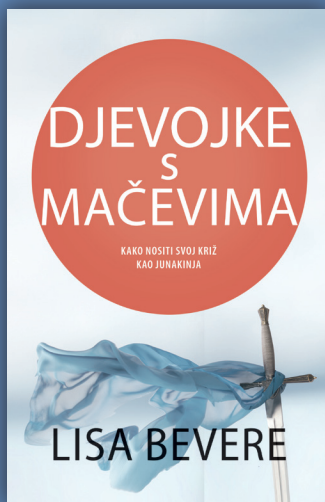
Pameli Clements, za tvoj smijeh kad su stvari bile teške.

Mikeu Hyattu, što si zahtijevao „Veliku ideju“.

Svima onima neimenovanim ljudima koji su svoje talente i vrline uložiti u ovaj projekt... neka bi oslobađao zarobljene.

DJEVOJKE S MAČEVIMA

KAKO NOSITI SVOJ KRIŽ KAO JUNAKINJA

Ako je ikada žena trebala biti naoružana, to je sada. Po cijelome svijetu žene su žrtve predrasuda, seksualne trgovine, zlostavljanja, pa čak i svjesnog ubijanja nerođene djece samo zato jer su ženskog spola. Lisa Bevere smatra da ti napadi govore više o tome tko bi žene mogle biti u budućnosti, od onoga tko su bile u prošlosti.

U knjizi *Djevojke s mačevima* ona objašnjava kako neprijatelj pokušava razoružati žene na svim mogućim razinama. Vrijeme je da žene postanu junakinje kakvima ih je Bog stvorio da budu, te da ustanu u hrabrosti, razumijevanju, opraštanju i mudrosti.

Ova knjiga i druga učenja Johna i Lise Bevere dostupna su na stranici [CloudLibrary.org](https://www.cloudlibrary.org) za besplatan video streaming i učitavanje materijala.

Cloudlibrary.org

Zašto žene gube kad se prepuste

Žene su stvorene da budu više od seksualnog objekta za muškarce. Vrijeme je da vratimo dostojanstvo, čast, snagu – i da, čak i moć – generacijama žena, mladima i starima, koje više ne žele gubiti.

- Otkrijte iskrene, božanski nadahnute odgovore na teška pitanja
- Uspavajte ponovno sve ono što se prerano probudilo
- Primite potpuno Božje oprostjenje
- Hodajte u slobodi, sili i čistoći

Strastvena. Oštra. Aktualna. Moćna. Zabavna.

Te riječi opisuju **Lisu Bevere** – internacionalnu govornicu, jednu od najprodavanijih spisateljica prema *New York Timesu* i suautoricu televizijskog programa *The Messenger* koji se emitira u više od 200 zemalja.

Pišući na transparentan način, Lisa dijeli Božju riječ isprepletenu s osobnim iskustvom, donoseći tako u mnoge živote slobodu i promjenu. Srce joj se slama nad društvenom nepravdom pa kao zagovornica promjena potiče i druge da budu posvuda odgovor na probleme.

Za besplatno preuzimanje i streaming
videa posjetite [CloudLibrary.org](https://www.CloudLibrary.org)

Ova je knjiga je DAR AUTORICE
i NIJE NA PRODAJU

SYLOM
WWW.SYLOAM.EU

M **MESSENGER**
INTERNATIONAL
[MessengerInternational.org](https://www.MessengerInternational.org)

ŽELITE VIŠE?
SKENIRAJTE OVDJE.

